

การสื่อสารโน้มน้าวใจทางการเมือง: กรณีศึกษา
การเมืองในช่วงก่อนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ 2 เมษายน 2549

บัณฑิตา จารุมา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
พ.ศ. 2550

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การสื่อสารโน้มน้าวใจทางการเมือง: กรณีศึกษา

การเมืองในช่วงก่อนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ 2 เมษายน 2549

.....

นางสาวบัณฑิตา จารุมา

ผู้วิจัย

.....

รองศาสตราจารย์ดวงพร คำณูวัฒน์, M.A.

ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

.....

ดร. สุมิตรา สุวรรณ์เดชา, Ph.D.

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

.....

ศาสตราจารย์ ดร. ม.ร.ว.ชัยนุสรณ์ สวัสดิวัตน์,
Ph.D.

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

.....

รองศาสตราจารย์ดวงพร คำณูวัฒน์, M.A.

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและ

วัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การสื่อสารโน้มน้าวใจทางการเมือง: กรณีศึกษา

การเมืองในช่วงก่อนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ 2 เมษายน 2549

ที่ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา

วันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2550

.....

นางสาวบัณฑิตา จารุมา

ผู้วิจัย

.....

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมสุข หินวิมาน, Ph.D.

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....

รองศาสตราจารย์ดวงพร คำคุณวัฒน์, M.A.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....

ดร. สุมิตรา สุรัตน์เดชา, Ph.D.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....

ศาสตราจารย์ ดร. ม.ร.ว.ชัยยุทธ สวัสดิวัตน์,
Ph.D.

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

.....

รองศาสตราจารย์ ดร. โสภณา ศรีจำปา, Ph.D.

ผู้อำนวยการ

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท

มหาวิทยาลัยมหิดล

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ดี ด้วยความช่วยเหลือ กำลังใจ คำแนะนำ และการตรวจแก้ไขอย่างใกล้ชิดจาก รองศาสตราจารย์ดวงพร คำณูวัฒน์ ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ขอขอบพระคุณ ดร. สุมิตรา สุวรรณ์เคชา กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ และให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ตลอดจนขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมสุข หินวิมานที่กรุณาสละเวลา来帮助ตรวจวิทยานิพนธ์ ให้เกียรติมาเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ตลอดจนให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ยิ่งต่อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ Richard Hiam ที่กรุณาช่วยตรวจ Abstract และขอบคุณเอ้-อาจารย์พรปวีร์ สุขรัตน์ฤทธิ์ที่ช่วยตรวจแก้ภาษาอังกฤษใน Executive Summary

ขอบคุณแอน อ้อ วอ นีน น้ำผึ้งและน้องคัมที่ช่วยให้คำแนะนำและคอยช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ขอขอบคุณเพื่อนๆ วิชาเอกสื่อสารและการแปล รวมทั้งเพื่อนๆ บ้านขาวทุกคนที่คอยให้กำลังใจ สอบถามข่าวคราว กระตุ้นเตือนอยู่อย่างสม่ำเสมอ ขอขอบคุณพี่ๆ ห้องบริการศึกษาสำหรับความช่วยเหลือที่มีให้ตลอดเวลาที่ผู้วิจัยศึกษาอยู่ที่สถาบันฯ

ท้ายที่สุด ขอขอบคุณคุณพ่อ คุณแม่ จู๊ด น้องดีและน้องต๋วยที่คอยสอบถามความคืบหน้าช่วยเหลือในทุกเรื่องและให้กำลังใจผู้ทำวิทยานิพนธ์เสมอมา

บัณฑิตกา จารุมา

การสื่อสารโน้มน้าวใจทางการเมือง: กรณีศึกษาการเมืองในช่วงก่อนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ 2 เมษายน 2549 (POLITICAL PERSUASIVE COMMUNICATION: A CASE OF THAI POLITICAL SITUATION BEFORE THE GENERAL ELECTION ON APRIL 2, 2006)

บัณฑิตกา จารุมา 4536064 LCCD/M

ศศ.ม. (ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: ดวงพร คำคุณวัฒน์ M.A., สุมิตรา สุวรรณ์เดชา, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการสื่อสารโน้มน้าวใจในช่วงก่อนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ 2 เมษายน 2549 กรณี พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตรควรลาออก/ไม่ควรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี โดยศึกษาจากวาทกรรมของผู้ส่งสาร 4 ท่าน ซึ่งแบ่งเป็น 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายต่อต้าน ได้แก่ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง นาย ชีรยุทธ บุญมี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และฝ่ายรัฐบาล ได้แก่ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร จากหนังสือพิมพ์มติชน ไทยโพสต์ และไทยรัฐ ในช่วงวันที่ 14 มกราคม ถึง 2 เมษายน 2549 รวมเป็น 237 ฉบับ

ผลการศึกษาพบว่า เนื้อหาโน้มน้าวของฝ่ายต่อต้านมี 5 ประเด็น ได้แก่ 1) คุณสมบัติ/คุณลักษณะของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรไม่เหมาะสมต่อการเป็นนายกรัฐมนตรี 2) การบริหารงานไม่ถูกต้อง 3) เป็นความต้องการของประชาชน 4) เป็นต้นเหตุความแตกแยกของประชาชนในชาติขึ้นวิกฤต และ 5) จะสร้างปัญหาแก่ประเทศไทยในอนาคต ส่วนเนื้อหาโน้มน้าวของฝ่ายรัฐบาล มี 7 ประเด็น ได้แก่ 1) คุณสมบัติหรือคุณลักษณะของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรมีความเหมาะสมต่อตำแหน่งนายกรัฐมนตรี 2) การบริหารงานของรัฐบาลถูกต้อง 3) ผลงานของรัฐบาลมีประสิทธิภาพ 4) เป็นความต้องการของประชาชน 5) คุณสมบัติ/คุณลักษณะของฝ่ายต่อต้านไม่น่าเชื่อถือ 6) วิธีการแสดงออกของฝ่ายต่อต้านไม่ถูกต้อง และ 7) จะเกิดผลเสียต่อประเทศในอนาคต หาก พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรไม่ลาออก ด้านหลักฐานในการโน้มน้าวของฝ่ายต่อต้านมี 5 ประเภท ได้แก่ 1) การยกตัวอย่าง 2) การเปรียบเทียบ 3) การใช้พยาน 4) การอ้างสถิติ และ 5) การพรรณนาความ ส่วนหลักฐานของฝ่ายรัฐบาลมี 7 ประเภท ได้แก่ 1) การยกตัวอย่าง 2) การเปรียบเทียบ 3) การใช้พยาน 4) การอ้างสถิติ 5) การพรรณนาความ 6) การให้รายละเอียด และ 7) การบอกเล่า สำหรับภาษาในการโน้มน้าวของฝ่ายรัฐบาลมี 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) การใช้คำ/กลุ่มคำที่มีความหมายเชิงหนักแน่นเป็นส่วนขยาย และ 2) การใช้คำแสดงโวหารภาพพจน์ ส่วนภาษาในการโน้มน้าวของฝ่ายรัฐบาลมี 5 ลักษณะ ได้แก่ 1) การใช้คำและกลุ่มคำที่มีความหมายเชิงหนักแน่น 2) การใช้คำแสดงโวหารภาพพจน์ 3) การใช้คำสแลง 4) การใช้คำอุทาน และ 5) การใช้คำในภาษาถิ่น วิธีการสื่อสารโน้มน้าวของทั้งสองฝ่ายมีความเหมือนและความแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะเป้าหมายทางการเมือง สภาพสังคม ภูมิหลังและความสามารถทางการสื่อสารโน้มน้าวใจของผู้ส่งสาร และการนำเสนอของสื่อมวลชน

ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ควรตระหนักว่าวาทกรรมในช่วงเป็นความพยายามในการโน้มน้าวของเจ้าของวาทกรรมและการเลือกนำเสนอของสื่อมวลชน และควรรับข่าวสารจากสื่อมากกว่าหนึ่งแหล่งเพื่อให้เกิดความสมดุลทางความคิด สำหรับสื่อมวลชนควรนำเสนอข่าวสารที่มีความสมดุลของข้อมูล

คำสำคัญ: การสื่อสารโน้มน้าวใจ / การสื่อสารทางการเมือง / วาทกรรมในหนังสือพิมพ์

POLITICAL PERSUASIVE COMMUNICATION: A CASE OF THAI POLITICAL SITUATION BEFORE THE GENERAL ELECTION ON APRIL 2, 2006**BANTIKA JARUMA 4536064 LCCD/M****M.A. (LANGUAGE AND CULTURE FOR COMMUNICATION AND DEVELOPMENT)****THESIS ADVISORS: DUANGPORN KAMNOONWATANA, M.A., SUMITTRA SURARUTDECHA, Ph.D.****ABSTRACT**

The objective of this study was to analyze the political debate preceding the general election on April 2, 2006 about whether Pol.Lt.Col. Taksin Shinnawattra should or should not resign as Prime Minister. This analysis is based on the speeches of 4 persons divided into 2 groups: The opposition, Maj.Gen. Chamlong Srimuang, Abhisit Vejjajiva, and Teerayut Boonmee, and for the government Pol.Lt.Col. Taksin Shinnawattra. The speeches were printed in 237 newspapers belonging to Matichon, Thai Post, and Thai Rath from January 14 to 2 April 2, 2006.

The results show that the opposition used 5 persuasive reasons for Taksin's resignation: 1) Pol.Lt.Col. Taksin Shinnawattra's qualifications and personality were unsuitable for the prime minister position. 2) The government administration was not competent. 3) Many and various people demanded his resignation. 4) He was the cause of civil disharmony. 5) Thailand would have many future problems if he did not resign. The government offered 7 reasons why he shouldn't resign: 1) Pol.Lt.Col. Taksin Shinnawattra was suitably qualified to serve as prime minister. 2) The government administration was efficient. 3) The government's work was effective. 4) Most people needed him as Prime Minister. 5) All persons in opposition were unreliable. 6) Some anti-government activities of the opposition were illegal and undemocratic. 7) Thailand would have many problems if he resigned. The opposition used 5 kinds of persuasive evidence: 1) example, 2) analogy, 3) testimony, 4) statistics, and 5) description. The government used 7 kinds of persuasive evidence: 1) example, 2) comparison, 3) testimony, 4) statistics, 5) description, 6) details, and 7) narration. The opposition used persuasive language with 2 characteristics: 1) complement with emphatic words/phrases, and 2) figures of speech. The government used persuasive language with 5 characteristics: 1) complement with emphatic words/phrases, 2) figures of speech 3) slang, 4) exclamations, and 5) Northern-Thai dialect. The factors that affected persuasive political communication were political targeting, social context, sender's background and persuasive competence, and mass media reporting.

From the study, it is recommended that newspaper readers should realize that speeches in the news are the speaker's attempt to use persuasive communication and selection of mass media to convince the audience, and therefore readers should receive news from more than one source to obtain a balanced view. Mass media should report news objectively and impartially.

**KEY WORDS : PERSUASIVE COMMUNICATION / POLITICAL COMMUNICATION/
RHETORICAL DISCOURSE IN NEWSPAPERS**

229 pp

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของหัวข้อ	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย	4
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.4 ขอบเขตในการศึกษา	5
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	6
2.1 แนวคิดการสื่อสารโน้มน้าวใจ	6
2.1.1 ความน่าเชื่อถือของผู้พูด	7
2.1.2 การสื่อสารโน้มน้าวใจโดยใช้หลักฐาน	8
2.1.3 การใช้ภาษาในการสื่อสารโน้มน้าวใจ	9
2.2 ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์	15
2.3 ทฤษฎีวาทศิลป์แห่งการสำนึกว่าตนเองเหมือนกับผู้อื่น	17
2.4 การสื่อสารทางการเมือง	17
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	22
3.1 การเตรียมการศึกษา	22
3.2 กลุ่มตัวอย่าง	23
3.2.1 ผู้ส่งสาร	23
3.2.2 หนังสือพิมพ์	25
3.2.3 วาทกรรม	25

สารบัญ (ต่อ)

3.3	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	26
3.3.1	การเก็บข้อมูลส่วนเนื้อหา	26
3.3.2	การเก็บข้อมูลส่วนหลักฐาน	26
3.3.3	การเก็บข้อมูลส่วนภาษา	26
3.4	การวิเคราะห์ข้อมูล	26
3.4.1	การวิเคราะห์เนื้อหา	26
3.4.2	การวิเคราะห์แรงจูงใจในสาร	27
3.4.3	การวิเคราะห์ภาษา	27
3.5	การสรุปผลและอภิปรายผลการศึกษา	28
3.6	ข้อจำกัดในการศึกษา	28
บทที่ 4	เนื้อหาในการสื่อสารโน้มน้าวใจ	29
4.1	เนื้อหาที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจของผู้ส่งสารเป็นรายบุคคล	29
4.1.1	พล.ต. จำลอง ศรีเมือง	29
4.1.2	นายธีรยุทธ บุญมี	42
4.1.3	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	60
4.1.4	พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร	77
4.2	เนื้อหาและประเภทเนื้อหาที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจของผู้ส่งสาร	
	ฝ่ายต่อต้านและฝ่ายรัฐบาล	113
4.2.1	เนื้อหาที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้าน	114
4.2.2	เนื้อหาที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจของฝ่ายรัฐบาล	117
บทที่ 5	หลักฐานที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจ	119
5.1	หลักฐานที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจของผู้ส่งสารเป็นรายบุคคล	119
5.1.1	พล.ต. จำลอง ศรีเมือง	121
5.1.2	นายธีรยุทธ บุญมี	125
5.1.3	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	129
5.1.4	พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร	135
5.2	หลักฐานที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้านและฝ่ายรัฐบาล	145

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 6	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจ	157
6.1	ภาษาที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจของผู้ส่งสารเป็นรายบุคคล	157
6.1.1	การใช้คำและกลุ่มคำที่มีความหมายเชิงหนักแน่นหรือเข้มข้น เป็นส่วนขยาย	157
6.1.2	การใช้คำแสดงโวหารภาพพจน์	161
6.1.3	การใช้คำสแลง	181
6.1.4	การใช้คำอุทาน	181
6.1.5	การใช้คำในภาษาถิ่น	182
6.2	ภาษาที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้านและฝ่ายรัฐบาล	183
บทที่ 7	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	184
7.1	สรุปผลการศึกษา	184
7.1.1	ผลการศึกษาเนื้อหาที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจ	185
7.1.2	หลักฐานที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจ	186
7.1.3	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจ	186
7.2	อภิปรายผลวิจัย	187
7.2.1	การเปรียบเทียบวิธีการสื่อสารโน้มน้าวใจระหว่าง ฝ่ายต่อต้านและฝ่ายรัฐบาล	187
7.2.2	บริบททางการเมืองที่ส่งผลต่อวิธีการสื่อสารโน้มน้าวใจ	191
7.2.3	ความต้องการของมนุษย์ (Needs) กับแรงจูงใจในสาร	196
7.3	ข้อเสนอแนะ	204
7.3.1	ข้อเสนอแนะทั่วไป	204
7.3.3	ข้อเสนอแนะต่อการศึกษาครั้งต่อไป	204
	บทสรุปสำหรับผู้บริหารภาษาไทย	205
	บทสรุปสำหรับผู้บริหารภาษาอังกฤษ	216
	บรรณานุกรม	226
	ประวัติผู้วิจัย	229

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 แสดงการสรุปเนื้อหาที่ใช้สื่อสาร โน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้าน โดยจำแนกตามประเด็น	115
ตารางที่ 4.2 แสดงการสรุปเนื้อหาที่ใช้สื่อสาร โน้มน้าวใจของฝ่ายรัฐบาล โดยจำแนกตามประเด็น	117
ตารางที่ 5.1 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง ใช้สื่อสาร โน้มน้าวใจ โดยจำแนกตามประเด็น	121
ตารางที่ 5.2 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่ นายธีรยุทธ บุญมี ใช้สื่อสาร โน้มน้าวใจ โดยจำแนกตามประเด็น	125
ตารางที่ 5.3 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ใช้สื่อสาร โน้มน้าวใจโดยจำแนกตามประเด็น	129
ตารางที่ 5.4 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ใช้สื่อสาร โน้มน้าวใจโดยจำแนกตามประเด็น	135
ตารางที่ 5.5 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่ฝ่ายต่อต้านใช้ สื่อสาร โน้มน้าวใจ โดยจำแนกตามประเด็น	146
ตารางที่ 6.1 แสดงภาษาที่ฝ่ายต่อต้านใช้สื่อสาร โน้มน้าวใจ	183
ตารางที่ 7.1 แสดงการเปรียบเทียบประเภทเนื้อหาที่ใช้สื่อสาร โน้มน้าวใจระหว่าง ฝ่ายต่อต้านกับฝ่ายรัฐบาล	188
ตารางที่ 7.2 แสดงการเปรียบเทียบประเภทหลักฐานที่ใช้สื่อสาร โน้มน้าวใจระหว่าง ฝ่ายต่อต้านกับฝ่ายรัฐบาล	190
ตารางที่ 7.3 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะภาษาที่ใช้สื่อสาร โน้มน้าวใจระหว่าง ฝ่ายต่อต้านกับฝ่ายรัฐบาล	190
ตารางที่ 7.4 แสดงการตอบโต้เนื้อหาที่ใช้สื่อสาร โน้มน้าวใจระหว่างฝ่ายต่อต้าน กับฝ่ายรัฐบาล	193
ตารางที่ 7.5 แสดงระดับความต้องการของมนุษย์และความสอดคล้องกับเนื้อหา ที่ใช้สื่อสาร โน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้าน	197

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ 7.6	แสดงระดับความต้องการของมนุษย์และความสอดคล้องกับเนื้อหา ที่ใช้สื่อสาร โน้มน้าวใจของฝ่ายรัฐบาล	199
ตารางที่ 7.7	แสดงการเปรียบเทียบระดับความต้องการของมนุษย์ และความสอดคล้อง กับเนื้อหาที่ใช้สื่อสาร โน้มน้าวใจระหว่างฝ่ายต่อต้านและฝ่ายรัฐบาล	201

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของหัวข้อ

นอม ชอมสกี กล่าวไว้ว่า “ผู้ใดยึดกุมระบบสื่อสารของสังคมเอาไว้ได้ ผู้นั้นย่อมสามารถยึดกุมความคิด ความรู้สึก และการกระทำของประชาชนไว้ได้” (สมาคมนักข่าวและวิทยุแห่งประเทศไทย, 2545) ดังนั้น การสื่อสารที่มีเป้าหมายชัดเจนอย่างการเมืองจึงมุ่งสื่อสารไปยังประชาชนด้วยวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้เกิดความคล้อยตามทั้งความคิด ความรู้สึก และการกระทำเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการเมืองตามความต้องการของผู้ส่งสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนที่อยู่ภายใต้ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย มีหน้าที่ตัดสินใจและปกครองตนเองตามอุดมการณ์สูงสุดของระบอบฯ ความสำคัญของประชาชนจึงสูงขึ้นทวีคูณในฐานะของผู้มีอำนาจกำหนดทิศทางทางการเมืองและส่งผลให้กลายเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักของการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีอาจปฏิเสธได้

อย่างไรก็ตาม ภาพลักษณ์ของการสื่อสารทางการเมืองในสายตาประชาชนส่วนใหญ่กลับเป็นไปในทางลบ ทั้งนี้เพราะการสื่อสารทางการเมืองเป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อสารโน้มน้าวใจ มีวัตถุประสงค์เพื่อจูงใจผู้รับสารให้เปลี่ยนแปลงความคิด อารมณ์และการกระทำเป็นไปตามความต้องการของผู้ส่งสาร ประชาชนซึ่งมีบทบาทเป็นผู้รับสาร จึงตีความการสื่อสารทางการเมืองเป็น “การสื่อสารที่มีเป้าหมายเพื่อการครอบงำ” (manipulative purpose) อันก่อให้เกิดผลตามมามีประชาชนเกิดความระแวงระวังและหวาดระแวงโดยแสดงปฏิกิริยาตอบโต้ใน 2 แบบ คือ แบบแรกคือ กลัวและหลีกเลี่ยงที่จะสื่อสาร และแบบที่สองคือ เบื่อและเลิกติดตามข่าวสาร (กาญจนา แก้วเทพ, 2547) แต่ถึงกระนั้น ไม่ว่าคนส่วนใหญ่จะรู้สึกกับการสื่อสารทางการเมืองในแง่ใด ความจริงประการหนึ่งที่ประชาชนทุกคนมีอาจหลีกเลี่ยง คือ มีหน้าที่เลือกตัวแทนไปเป็นคณะทำงานบริหารประเทศ (รัฐบาล) ตลอดจนมีหน้าที่ตัดสินใจและเลือกแนวทางแก้ปัญหากรณีเกิดเหตุการณ์ไม่ปกติทางการเมืองในประเทศ

นับแต่ประเทศไทยเปลี่ยนการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตย ได้ปรากฏเหตุการณ์ไม่ปกติทางการเมืองที่ส่งผลให้ประชาชนต้องทำการตัดสินใจและแสดงออกถึงการสนับสนุนฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือเลือกแนวทางใดแนวทางหนึ่งเพื่อกำหนดทิศทางของประเทศหลายเหตุการณ์ ตัวอย่างเหตุการณ์สำคัญระดับประเทศที่ถูกจารึกไว้ในประวัติศาสตร์ ได้แก่ เหตุการณ์เดือนตุลาซึ่งเกิดขึ้นเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2516 และ 16 ตุลาคม 2519 ประชาชนได้แสดงออกถึงความต้องการล้มล้างอำนาจเผด็จการของผู้บริหารประเทศด้วยการเข้าร่วมชุมนุมประท้วงกับ “ขบวนการนิสิตนักศึกษา” เป็นจำนวนมาก เหตุการณ์พฤษภาทมิฬซึ่งเกิดขึ้นเมื่อเดือนพฤษภาคม 2535 ประชาชนร่วมกันต่อต้านอำนาจเผด็จการของคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติที่ขึ้นมามีการบริหารประเทศด้วยการทำรัฐประหาร และเหตุการณ์ไม่ปกติทางการเมืองครั้งล่าสุด คือ “ปรากฏการณ์ไม่เอาทักษิณ” ซึ่งมีวัตถุประสงค์คือ “การเรียกร้องให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี”

จุดเริ่มต้นของเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นเป็นรูปธรรมเมื่อปลายปี 2548 หลังจากรายการเมืองไทยรายสัปดาห์ของนายสนธิ ลิ้มทองกุลถูกปลดจากผังรายการของช่อง 9 อสมท. นายสนธิ ลิ้มทองกุลผู้เป็นเจ้าของรายการจึงย้ายสถานที่จัดรายการจากห้องส่งเป็นสถานที่ต่างๆ ภายใต้อำนาจรายการเมืองไทยรายสัปดาห์สัญจร โดยจัดขึ้นครั้งแรกเมื่อวันที่ 23 กันยายน 2548 มีวัตถุประสงค์เพื่อวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลโดยเน้นที่ตัวนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตรเป็นประเด็นหลัก การจัดรายการฯ ของนายสนธิได้ดำเนินการต่อเนื่องเป็นประจำทุกวันศุกร์ และได้มีผู้เข้ารับฟังรายการเป็นจำนวนมากในจำนวนที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนกลายเป็นปรากฏการณ์การเปลี่ยนแปลงการเมืองครั้งใหญ่ในต้นปี 2549 จากเดิมที่กิจกรรมต่อต้านเป็นการจัดรายการฯ ภายใต้อำนาจของบุคคลเพียงคนเดียว ได้ขยายเป็นการชุมนุมประท้วงของกลุ่มคนจำนวนมากอันประกอบด้วยกิจกรรมการต่อต้านที่หลากหลาย อาทิเช่น การแสดงคอนเสิร์ตของเหล่าศิลปินและนักแสดง การแสดงจิวลีโอเลียน การเมืองและการแสดงศาลจำลองของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ การเข้าร่วมชุมนุมประท้วงตามกำหนดการของแกนนำ การบริจาคเงินสนับสนุนกลุ่มผู้ชุมนุมประท้วง

อย่างไรก็ตาม แม้ผู้ต่อต้านรัฐบาลกลุ่มหลักจะเป็นกลุ่มของนายสนธิ ลิ้มทองกุลซึ่งภายหลังได้มีแกนนำเข้าร่วมมากขึ้นเป็น 5 ท่าน คือ นายสนธิ ลิ้มทองกุล พลตรีจำลอง ศรีเมือง นายสมศักดิ์ โกศัยสุข นายพิภพ ธงไชย และนายสมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ ภายใต้อำนาจกลุ่ม “พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย” ยังได้ปรากฏบุคคลและกลุ่มบุคคลอื่นที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่มพันธมิตรฯ แต่นับได้ว่าเป็นเป็นแนวร่วมทางความคิดเพราะมีวัตถุประสงค์เดียวกัน คือ ต้องการให้พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ตัวอย่างบุคคล/กลุ่มคนเหล่านี้ได้แก่ นายแพทย์ประเวศ วะสี

หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน กลุ่มสมาธิกฐติสภา กลุ่มราชสกุล กลุ่มเครือข่ายแพทย์อาวุโส กลุ่มอาจารย์ – นักวิชาการ เป็นต้นว่า กลุ่มอธิการบดี กลุ่มอาจารย์คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นายธีรยุทธ บุญมี ฯลฯ เช่นเดียวกับนักการเมืองอาชีพอย่าง พรรคประชาธิปัตย์ พรรคมหาชน และพรรคชาติไทยซึ่งเป็นพรรคฝ่ายค้านที่นอกจากต้องการเปิดอภิปรายไว้วางใจ ยังได้บอยคอตต์รัฐบาลด้วยการไม่ส่งตัวแทนลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ 2 เมษายน 2549 อย่างไรก็ตาม ในส่วนของรัฐบาลได้ปรากฏความพยายามในการชี้แจง อธิบายและปฏิเสธข้อเรียกร้องของฝ่ายไม่ยอมรับรัฐบาลโดยพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร เป็นหนึ่งในผู้มีบทบาทสำคัญในการให้ข้อมูลแก่ประชาชนในฐานะนายกรัฐมนตรี

เหตุการณ์ครั้งนี้ ประชาชนจึงกลายเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญของการสื่อสารทางการเมืองของทั้งจากฝ่ายต่อต้านและฝ่ายรัฐบาล เพราะท้ายที่สุดประชาชนคือผู้มีอำนาจตัดสินใจว่าตนเลือกให้ฝ่ายใดเป็นผู้ชนะ ความสำเร็จของการโน้มน้าวใจจากทั้งสองฝ่ายจึงปรากฏเป็นรูปธรรมด้วยผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ 2 เมษายน 2549 อย่างไรก็ตาม แม้ผลการเลือกตั้งฯ ดังกล่าวจะปรากฏออกมาและได้ถูกศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยให้ยกเลิกไปแล้วนั้น แต่เหตุการณ์ที่ปรากฏก่อนการเลือกตั้งครั้งนับว่ามีความน่าสนใจอย่างยิ่ง เนื่องจากการสื่อสารทางการเมืองที่เกิดขึ้นนับเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์การเมืองไทยที่ไม่ปรากฏการจัดการด้วยการใช้ความรุนแรง แต่เป็นไปภายใต้กฎหมายและดำเนินการต่อต้านที่นักวิชาการเรียกว่า “อารยะขัดขืน” ความสำเร็จของการต่อต้านแบบอารยะขัดขืนนี้จะสำเร็จได้ต่อเมื่อประชาชนให้ความร่วมมือเข้าร่วมกิจกรรมหรือกระทำการข้อเรียกร้องของฝ่ายไม่ยอมรับรัฐบาล และในขณะเดียวกันรัฐบาลจะยังคงรักษาเสถียรภาพของตนไว้ได้เมื่อประชาชนยังคงเลือกให้ความไว้วางใจแก่ตน วาทกรรมอันเป็นเครื่องมือสำคัญในการโน้มน้าวใจจึงถูกผู้นำของทั้งสองฝ่ายนำมาใช้สื่อความผ่านกิจกรรมรูปแบบต่างๆ ในปริมาณมาก เช่น การขึ้นเวทีปราศรัย การให้สัมภาษณ์ผ่านสื่อมวลชน การจัดเวทีอภิปราย การจัดรายการวิทยุ สื่อมวลชนซึ่งทำหน้าที่รายงานเหตุการณ์ความเป็นไปของสังคมจึงนำวาทกรรมเหล่านั้นมาเสนอเป็นจำนวนมากเช่นกัน

สำหรับสื่อมวลชนที่มีบทบาทสูงทางด้านการเมือง พบว่าในช่วงปัจจุบัน สื่อหนังสือพิมพ์ยังคงเป็นดั่งบทบาทดังกล่าว จากการศึกษาการเมืองของชนชั้นกลางกับการใช้สื่อมวลชน (พัฒนัย นุตาลัย, 2540 อ้างใน กาญจนา แก้วเทพ, 2541 หน้า 111-112) พบว่าจากสื่อมวลชน 4 ประเภท สื่อหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับทุกคนโดยมีลักษณะการใช้เป็นสื่ออันดับแรกและใช้ร่วมกับสื่อประเภทอื่น ทั้งนี้เพราะหนังสือพิมพ์เป็นสื่อเย็นที่ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ในการรับสาร

มีเนื้อหาเกี่ยวกับการบ้านการเมืองเป็นหลัก มีพื้นที่ในการนำเสนอข่าวสารมากกว่าสื่ออื่นๆ และการที่มีเอกชนเป็นเจ้าของยังคงเป็นหลักประกันเรื่องเสรีภาพในการนำเสนอข่าวสารและความคิดเห็น

ด้วยเหตุผลข้างต้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจศึกษาการสื่อสารโน้มน้าวใจทางการเมืองจากสถานการณ์ดังกล่าวโดยเลือกศึกษาผ่านวาทกรรมทั้งจากฝ่ายต่อต้านและฝ่ายรัฐบาลที่นำเสนอผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ เพื่อวิเคราะห์วิธีการสื่อสารโน้มน้าวใจทางการเมืองในปัจจุบันว่ามีการวิธีการนำเสนอเนื้อหา ภาษาและหลักฐานในการโน้มน้าวใจอย่างไร มีแรงจูงใจอันเนื่องจากความสอดคล้องกับความต้องการมนุษย์ประเภทใด วิธีการและแรงจูงใจที่ทั้งสองฝ่ายนำมาใช้สื่อสารโน้มน้าวใจมีความเหมือนและความแตกต่างกันหรือไม่ เพื่อให้ประชาชนซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายของการสื่อสารทางการเมืองมีความเท่าทันและเป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจก่อนให้ความร่วมมือกระทำการใดๆ เพื่อรักษาผลประโยชน์สูงสุดของประเทศ

1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1.2.1 ศึกษาวิธีการสื่อสารโน้มน้าวใจให้ผู้รับสารที่อ่านหนังสือพิมพ์ในขณะนั้นคล้อยตามความคิดเห็นกรณี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรควรลาออก/ไม่ควรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

1.2.2 ศึกษาเนื้อหาในการโน้มน้าวใจให้คล้อยตามความคิดเห็นกรณี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรควรลาออก/ไม่ควรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

1.2.3 ศึกษาหลักฐานในการโน้มน้าวใจให้คล้อยตามความคิดเห็นกรณี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรควรลาออก/ไม่ควรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

1.2.4 ศึกษาภาษาในการโน้มน้าวใจให้คล้อยตามความคิดเห็นกรณี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรควรลาออก/ไม่ควรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 ได้ทราบถึงวิธีการสื่อสารทั้งในแง่การนำเสนอเนื้อหา การใช้หลักฐาน และ ลักษณะภาษาที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจกรณี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรควรลาออก/ไม่ควรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

1.3.2 สร้างความเข้าใจเรื่องแรงจูงใจในสารที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจทางการเมือง

1.3.3 สะท้อนให้เห็นวาทกรรมทางการเมืองที่ถูกนำเสนอผ่านหนังสือพิมพ์ในช่วงก่อนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ 2 เมษายน 2549

1.3.4 เป็นข้อมูลแก่ประชาชนและผู้สนใจซึ่งมีสถานภาพเป็นผู้รับสารทางการเมือง

1.4 ขอบเขตในการศึกษา

1.4.1 ประเด็นในการศึกษา คือ ประเด็นที่สนับสนุน-ต่อต้านความคิด พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ควร/ไม่ควรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเพราะเป็นประเด็นหลักในการแย่งชิงพื้นที่ทางความคิดของ “ปรากฏการณ์ต่อต้านทักษิณ”

1.4.2 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือ วาทกรรมของฝ่ายต่อต้านและฝ่ายรัฐบาลที่นำเสนอผ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์มติชน และหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ในช่วงวันที่ 14 มกราคม – 2 เมษายน

1.4.3 วิธีการสื่อสารโน้มน้าวใจ คือ การนำเสนอเนื้อหา การใช้หลักฐาน และการใช้ภาษาในการโน้มน้าวใจให้คล้อยตามความคิดกรณี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรควร/ไม่ควรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1	วาทกรรม	หมายถึง	ข่าวที่นักข่าวนำเสนอผ่านรูปแบบการถอดความและการสรุปความ (เป็นวาทกรรมประเภท rhetorical discourse ซึ่งเป็นการศึกษาเชิงภาษาศาสตร์)
1.5.2	รัฐบาล	หมายถึง	คณะรัฐบาลของนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตรสมัยที่ 2 (ปี 2548- 2549)
1.5.3	ฝ่ายรัฐบาล	หมายถึง	พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร
1.5.4	ฝ่ายต่อต้าน	หมายถึง	พล.ต.จำลอง ศรีเมือง นายธีรยุทธ บุญมี และนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตัวสาร (วาทกรรม) ในแง่มุมนำเสนอเนื้อหา การใช้ภาษา เพื่อโน้มน้าวใจ และแรงจูงใจในสารเพื่อวิเคราะห์กลวิธีการใช้สารในการสื่อสารโน้มน้าวใจให้เกิดการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยแนวคิดทฤษฎีที่ใช้ ประกอบด้วย แนวคิดการสื่อสารโน้มน้าวใจ แนวคิดความต้องการของมนุษย์ ทฤษฎีวาทศิลป์แห่งการสำนึกว่าตนเองเหมือนกับผู้อื่นแนวคิดการสื่อสารทางการเมือง และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเหตุที่ผู้ศึกษาเลือกแนวคิดทฤษฎีดังกล่าวเป็นเพราะ การศึกษาครั้งนี้เน้นการวิเคราะห์การสื่อสารของผู้ส่งสารทางการเมืองในเชิงปัจเจก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 แนวคิดการสื่อสารโน้มน้าวใจ (Persuasive of Communication)

ในชีวิตประจำวัน มนุษย์ทุกคนล้วนแต่ต้องประสบและเกี่ยวข้องกับการสื่อสารโน้มน้าวใจทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นในฐานะเป็นผู้โน้มน้าวใจและเกี่ยวข้องในฐานะเป็นผู้ถูกโน้มน้าวใจ สำหรับความหมายของการสื่อสารโน้มน้าวใจ ได้มีนักวิชาการสื่อสารหลายคนอธิบายไว้ดังนี้

อรรณพ ปิณฑน์โอวาท (2546 : 2) “...การสื่อสาร หมายถึง กระบวนการที่บุคคลคนหนึ่งถ่ายทอดสารไปยังอีกบุคคลหนึ่งและบุคคลหลังมีปฏิกิริยาตอบโต้ ส่วนการโน้มน้าวใจ หมายถึง ความพยายามของบุคคลหนึ่งที่จะมีอิทธิพลเหนือพฤติกรรมของบุคคลอื่น เพราะฉะนั้นเมื่อรวมความหมายของทั้งสองแล้ว จึงสรุปได้ว่า การสื่อสารโน้มน้าวใจ เป็นความพยายามของบุคคลหนึ่ง (ผู้ส่งสาร) ที่จะ มีอิทธิพลเหนือพฤติกรรมของบุคคลอีกคนหนึ่ง (ผู้รับสาร) โดยใช้วิธีการสื่อสาร...”

สรรรถวี คุชชีวะ (2527 : 1) “...แนวทางที่มนุษย์พยายามที่จะทำความเข้าใจและผลักดันพฤติกรรมของคนอื่นๆ ให้กระทำ ให้ปฏิบัติตาม หรือให้มีปฏิกิริยาตามที่ปรารถนา โดยอาศัยกระบวนการสื่อสารที่มีประสิทธิผลเป็นเครื่องมือชี้แนะ ชี้ทาง และโน้มน้าวใจของคนนั่นเอง...”

Bettinghaus (1968 อ้างใน เมตตา กฤตวิทย์, 2530 : 1) “...ความพยายามอย่างแน่วแน่ของคนๆ หนึ่ง ที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมของคนอื่นหรือกลุ่มอื่น โดยผ่านการถ่ายทอดสารบางอย่าง...”

Kenneth E. Andersen (1972 : 31-32) กล่าวว่า เป็นกระบวนการที่เกิดจากความเชื่อมโยงระหว่างแหล่งสารกับผู้รับสาร โดยผู้รับสารจะเลือกกระทำอย่างใด ๆ อย่างเต็มใจตามสิ่งที่แหล่งสารนำเสนอเป็นให้เลือกกระทำ

จากตัวอย่างข้างต้น สรุปได้ว่า การสื่อสารโน้มน้าวใจ เป็นความพยายามของผู้ส่งสารที่ต้องการให้ผู้รับสารปฏิบัติตามในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างเต็มใจโดยไม่รู้สึกว่าถูกบังคับ โดยใช้วิธีการสื่อสารหรือถ่ายทอดสารอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อเปลี่ยนแปลง ความคิดเห็น ความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยมของผู้รับสาร รวมทั้งการกระตุ้นให้ผู้รับสารเกิดแรงจูงใจด้วย

ในการสื่อสารโน้มน้าวใจนั้น ผู้ส่งสารจะไม่นำเสนอข้อเรียกร้องให้ปฏิบัติเพียงลำพัง แต่ผู้ส่งสารจะนำเสนอประเด็นใดประเด็นหนึ่งเพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้รับสารปฏิบัติตามข้อเรียกร้องทุกครั้ง เช่น การโน้มน้าวให้ผู้รับสารคล้อยตามว่าพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรควรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ผู้ส่งสารนำเสนอประเด็นว่า เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติ/คุณลักษณะไม่เหมาะสมต่อการเป็นนายกรัฐมนตรี เป็นผู้ที่ไม่คำนึงถึงความมั่นคงของชาติ เป็นต้น

2.1.1 ความน่าเชื่อถือของผู้พูด

บุคลิกของผู้พูดเป็นสาเหตุของการโน้มน้าวที่สำคัญ โดยนักปราชญ์อธิบายว่าเมื่อผู้ฟังไม่รู้จริงในเรื่องที่ฟัง เมื่อความเห็นถูกแบ่งแยก เมื่อนั้นผู้พูดมีความหมายมาก การโน้มน้าวใจด้วยบุคลิกมาจากเหตุ 3 ประการ คือ

ประการแรก ผู้พูดต้องมีสติปัญญาลึกซึ้ง มีไหวพริบ เชาวน์ปัญญาอุปถัมภ์ด้วยวิจารณญาณอย่างดี ตรงกับภาษาอังกฤษว่า intelligence

ประการที่สอง ผู้พูดต้องแสดงให้เห็นว่ามีความปรารถนาดีต่อผู้ฟัง มีความตั้งใจที่จะรักษาประโยชน์ให้ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า good will

2.1.2 การสื่อสารโน้มน้าวใจโดยใช้หลักฐาน

การใช้หลักฐานเป็นการสร้างสารวิธีหนึ่งที่สำคัญมากนั่นคือ พัฒนาเรื่องราวหรือข้อความที่ใช้โน้มน้าวใจให้ผู้รับสารมีความเข้าใจแจ่มชัดยิ่งขึ้น มีน้ำหนักมากขึ้น โดยหลักฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ แบ่งเป็น 7 ประเภท ได้แก่

(1) การยกตัวอย่าง (example or illustration) ซึ่งอาจมาใน 3 รูปแบบ คือ ตัวอย่างโดยละเอียดจากเรื่องจริง ตัวอย่างเฉพาะย่อยๆ เพียงคำสองคำ และตัวอย่างที่แต่งสมมติขึ้นซึ่งมักเป็นเรื่องในอนาคต

(2) การใช้สถิติ (statistics) สถิติเป็นตัวอย่างหลายๆ ตัวอย่าง แต่แทนที่จะเสนอสองสามตัวอย่าง กลับนำมาเสนอในเชิงปริมาณ โดยวิธีนำเสนอสถิติให้ได้ผลคือ เสนอเป็นตัวเลขล้วนๆ บอกแหล่งที่มาของสถิติ

(3) การใช้พยาน (testimony) โดยปกติหมายถึงการอ้างถึงผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นที่นิยมแพร่หลายและเป็นหลักฐานที่แข็งแกร่ง โดยกฎในการเลือกใช้ผู้ทรงคุณวุฒินั้นเป็นพยาน คือ เลือกผู้ที่คิดว่าเป็นที่ยอมรับของผู้ฟัง บอกแหล่งที่มาเมื่ออ้างถึงผู้ทรงคุณวุฒิ การอ้างถึงผู้ทรงคุณวุฒิควรให้เกี่ยวข้องกับประเด็นที่กำลังพูดอยู่ ใช้ข้อความที่อ้างสั้นๆ ไม่จำเป็นต้องพูดยาว ควรจะมีการนำข้อความที่อ้าง เช่น ศาตราจารย์นายแพทย์สี สิริสิงห์ กล่าวถึงอันตรายของฟันผุว่า “.....” จึงต้องมีการแจ้งแก่ผู้ฟังว่า เมื่อใดเป็นตอนเริ่มต้นและเมื่อใดที่จบข้อความที่อ้างแล้วเพื่อที่จะได้แยกความเป็นของผู้พูดออกจากความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่เราอ้างถึง

(4) การเปรียบเทียบ (analogy or comparison) หน้าที่สำคัญของการเปรียบเทียบ คือ การหาความคล้ายคลึงระหว่างสิ่งหนึ่งที่รู้จักแล้วกับอีกสิ่งหนึ่งที่ไม่รู้จัก เช่น ถ้าจะพูดว่า เวลาเมาแล้วขับรถเป็นอันตราย เราอาจจะพูดว่า “เราทุกคนก็ทราบคืออยู่แล้วการขับรถโดยมีผ้าผูกตาเป็นอันตรายเพียงใด เวลาที่เราขับรถโดยที่เราเมาเหล้าก็เช่นกัน” โดยการเปรียบเทียบแบ่งเป็น 2 ชนิดคือ เปรียบเทียบโดยภาพพจน์ หมายถึง การเปรียบเทียบของสองอย่างที่แตกต่างกันหมดทุกอย่าง เช่น เปรียบว่าการบริจาคเพื่อการศึกษาเปรียบเหมือนมอมแมมแสงได้นำทางแก่ผู้ได้รับทานนั้น การเปรียบเทียบชนิดเดียวกัน หมายถึง เปรียบเทียบสิ่งของ สถาบัน ความคิด บุคคล โครงการ ข้อมูล และประสบการณ์ ซึ่งอาจชี้ให้เห็นความเหมือนกันระหว่างครุคนหนึ่งกับอีกคนหนึ่ง ลัทธิการเมืองกับอีกอันหนึ่ง เมืองหนึ่งกับอีกเมืองหนึ่ง เช่น อาจจะมีนักพูดคนหนึ่งพูดว่า ป่วยการที่จะให้คนไทยทั่วไปสนใจเรื่องการรพพุงในยูโกสลาเวีย (บอสเนีย-เฮอร์เซโกวีนา) เพราะแม้แต่การรพพุงตามเขตชายแดนไทยก็ได้รับความสนใจน้อยเต็มที ในที่นี้เรื่องที่เปรียบเทียบกันคือ การรพพุงแต่ต่างสถานที่กัน

(5) รายละเอียด (Details) หมายถึง ลักษณะต่างๆ หรือส่วนต่างๆ ของวัตถุชิ้นหนึ่งของเหตุการณ์หนึ่งๆ หรือของความคิดรวบยอดความคิดใดความคิดหนึ่ง โดยการให้รายละเอียดที่เฉพาะเจาะจง ผู้พูดสามารถทำให้ผู้ฟังเข้าใจอย่างกระจ่างได้ในเรื่องที่พูด เช่น ถ้าผู้พูดเอ่ยขึ้นลอยๆว่า “ผมจะมีรถขาย” แล้วจบการพูดเสีย คนฟังก็จะฟังอย่างไม่สู้จะตั้งใจนัก การให้รายละเอียดเพิ่มขึ้นอาจจะดึงดูดความสนใจได้ เช่น กล่าวต่อไปว่า “ผมจะมีรถจะขายยี่ห้อแกงการู รุ่นปี 1995 สีน้ำตาล สีประตู วังมาแล้ว 50,000 ก.ม. มีวิทยุ เทป และเครื่องปรับอากาศพร้อมสภาพดี ตั้งใจขาย 100,000 บาท” ซึ่งจะเห็นได้ว่า หากให้รายละเอียดมากขึ้นจะดึงดูดความสนใจของผู้ฟังได้มากขึ้น

(6) การพรรณนาความ (Description) การพรรณนาความเป็นขบวนการบอกเล่าถึงรูปร่างหน้าตา ลักษณะหรือบรรยากาศของเหตุการณ์ สถานที่ วัตถุหรือประสบการณ์ โดยขึ้นอยู่กับ การสังเกตการณ์หรือความรู้สึกของผู้พูด ประโยชน์ของการพรรณนาความก็คือช่วยให้ผู้ฟังได้เห็นภาพชัดเจนเกี่ยวกับสถานการณ์หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง

(7) การบอกเล่า (Narration) คล้ายคลึงกับการพรรณนา แต่ต่างกันตรงที่ว่า การบอกเล่าเป็นการบรรยายถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามลำดับเวลา เรื่องเล่าส่วนตัวแทบทั้งหมดเป็นการบอกเล่าประเภทนี้

2.1.3 การใช้ภาษาในการสื่อสารโน้มน้าวใจ

ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสาร ทำหน้าที่ถ่ายทอด แสดงความคิด ความต้องการของผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร การสื่อสารที่ประสบความสำเร็จ คือการสื่อสารโน้มน้าวให้ผู้รับสารคล้อยตาม และ กระทำตามความต้องการของผู้ส่งสาร ดังนั้น ความคิดของผู้ส่งสารจึงมีอิทธิพลต่อภาษาและในขณะเดียวกันภาษาก็มีอิทธิพลต่อความคิดของผู้รับสารด้วย สำหรับการสื่อสารที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความคล้อยตามอย่างชัดเจนอย่างการสื่อสารโน้มน้าวใจ จึงมีการออกแบบเครื่องมือการสื่อสารหรือภาษาให้มีความสามารถทางอารมณ์มากขึ้น ผู้ศึกษาจึงเลือกให้มีการวิเคราะห์ลักษณะภาษาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเรื่องโน้มน้าวใจในครั้งนี้ โดยมีขอบเขตการศึกษาในระดับคำ อันสอดคล้องกับแนวคิดของ Charles U. Larson (1986 : 66-88) ที่ได้แสดงให้เห็นไว้ว่า ในการศึกษาภาษาเพื่อโน้มน้าวใจนั้น ไม่จำเป็นต้องวิเคราะห์ทุกประโยคในทุกข้อความ แต่สามารถเลือกศึกษาเฉพาะระดับคำ ได้เพียงอย่างเดียว

ลาร์สันได้ยกตัวอย่างถึงความสำคัญของการใช้คำเพื่อโน้มน้าวใจของฮิตเลอร์ (Hitler) และเยอรมันนาซีเมื่อปี 1930 ตัวอย่างคำเหล่านั้น ได้แก่ vermin, sludge, garbage, lice, sewage, insects, and bloodsuckers อันเป็นคำที่สร้างขึ้นมาเพื่อเรียกขานยิว ซึ่งลาร์สันวิเคราะห์ไว้ว่า เป็นผลให้ชาว

ยุโรปเชื้อสายยิวไม่ยอมรับญาติกับชาวยิวแท้ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้ตนเองตกอยู่ชะตากรรมเช่นเดียวกับกลุ่มคนเหล่านั้น เนื่องจากพวกเขาถูกเรียกขาน ถูกปฏิบัติราวกับเป็นพยาธิ (vermin) หรือ เห็บเหา (lice) ยิ่งไปกว่านั้น ในแง่ของผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ทำลายล้าง (พวก S.S Corp) พวกเขาเหล่านี้จะไม่รู้สึกผิดและจะยังยินดีต่อการกำจัดกลุ่มบุคคลชั้นต่ำด้วยการฆ่าบุคคลประเภทพยาธิและเห็บเหาแล้วนำพมมาทอเป็นพรมหรือผ้า (rug pads) การถอนฟันทอง หรือแม้แต่การฉีกเนื้อทำเป็นซูป อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จของฮิตเลอร์ไม่ได้เกิดขึ้นจากการใช้ภาษาเพียงอย่างเดียว แต่ยังมีปัจจัยอื่นร่วมด้วย ซึ่งผู้ศึกษาไม่ขอกล่าวในที่นี้เนื่องจากไม่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา และต่อไปนี่คือแนวคิดเกี่ยวกับการใช้คำในการโน้มน้าวใจที่ผู้ศึกษาใช้เป็นแนวทางการวิเคราะห์สำหรับการศึกษารั้งนี้

1) การใช้คำและกลุ่มคำที่มีความหมายเชิงหนักแน่นและเข้มข้นเป็นส่วนขยาย

ประโยคแบบง่ายของภาษาไทยประกอบด้วยประธานและกริยาเรียงกันตามลำดับ เช่น พ่อ นั่ง แม่เดินเล่น เป็นต้น แต่การติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน ประโยคต่างๆ ที่ใช้จะต้องมีรายละเอียดมากกว่าประโยคที่ประกอบด้วยประธานกริยาและกรรม จึงจะสามารถสื่อสารสิ่งที่ต้องการได้ครบถ้วน ดังนั้น ประโยคที่ใช้ในชีวิตจริงจึงมีส่วนขยายต่างๆ ประกอบอยู่ โดยส่วนขยายนี้อาจทำหน้าที่ขยายประธาน ขยายกริยา และขยายกรรม ตัวอย่างเช่น

ประธาน	ส่วนขยาย ประธาน	กริยา	กรรม	ส่วนขยาย กรรม	ส่วนขยาย กริยา
นก	สีขาว	บิน	-	-	สูง
ปลา	ใหญ่	กิน	ปลา	เล็ก	
สถาปนิก	หนุ่ม	ออกแบบ	อาคาร	หลายหลัง	ได้อย่างสวยงาม

จะเห็นได้ว่า ประโยคในภาษาไทยจะเรียงประธาน กริยา กรรม เมื่อมีส่วนขยาย ส่วนขยายจะมีตำแหน่งอยู่หลังคำประเภทรูปนั้นๆ คือ คำส่วนขยายประธานอยู่หลังประธาน ส่วนขยายกริยาอยู่หลังคำกริยา และส่วนขยายกรรมอยู่หลังกรรม อย่างไรก็ตาม ตำแหน่งของส่วนขยายอาจไม่ตายตัวเสมอไป กรณีที่ประโยคซับซ้อนมากขึ้น ส่วนขยายกริยาอาจไม่ได้อยู่หลังคำกริยา อาจมีกรรมและอาจมีส่วนขยายกรรมแทรกอยู่ระหว่างคำกริยากับส่วนขยายกริยาก็ได้

การเติมคำขยายความโดยใช้คำและกลุ่มคำที่มีความหมายเชิงหนักแน่นและเข้มข้นในเชิงมากกว่าปกติและน้อยกว่าปกติเป็นหนึ่งวิธีการทำให้ภาษามีความรุนแรงมากขึ้นเพื่อการจูงใจ

2) การใช้คำแสดงโวหารภาพพจน์ (figure of speech)

การใช้ภาษาภาพพจน์เป็นการใช้ภาษาเพื่อให้เกิดภาพในใจ ได้ความหมายที่ชัดเจน มีพลัง มีน้ำหนัก มีความเข้มข้น น่าสนใจ สามารถโน้มน้าวใจผู้รับสารได้เป็นอย่างดี (คณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542 : 10)

จากการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างพบว่าผู้ส่งสารทุกคนมีการใช้โวหารภาพพจน์ โดยในแต่ละคนมีการใช้โวหารภาพพจน์แต่ละประเภท อันสามารถสรุปภาพพจน์ทั้งหมดจากการศึกษาครั้งนี้ได้ 10 ประเภทดังนี้ (1) อุปมา (simile) (2) อุปลักษณ์ (metaphor) (3) ประเภทบุคลาธิษฐาน (personification) (4) อติพจน์ (hyperbole) (5) นามมัย (metonymy) (6) อธิพจน์ (hyperbole) (7) สัทพจน์ (onomatopoeia) (8) การเล่นเสียง (alliteration) (9) ปฏิพจน์ (rhetorical question) และ (10) การซ้ำคำ (reduplication)

2.1) การใช้โวหารภาพพจน์ประเภทอุปมา (simile)

เป็นการเปรียบเทียบสิ่งที่เหมือนกันหรือต่างกัน โดยสิ่งที่นำมาใช้เปรียบเทียบนั้นเป็นสิ่งที่รู้จักกันดีเพื่อให้เห็นลักษณะใดลักษณะหนึ่งเพียงด้านเดียว การเปรียบเทียบประเภทนี้จะมีคำเชื่อมแสดงการเปรียบเทียบไว้อย่างชัดเจนระหว่างอุปมา (สิ่งที่ถูกนำมาเปรียบเทียบ)-อุปไมย(สิ่งที่นำมาเปรียบกับอุปมาเพื่อให้เข้าใจแจ่มแจ้ง) เช่น คำว่า เหมือน เปรียบ ดัง คุณ ประดุจ ประหนึ่ง ละม้าย เสมอ เหมือน ปาน เพียง ราว เทียบ เทียม คือ หรือ เป็น (ที่แปลว่าเหมือน) ฯลฯ ตัวอย่างเช่น

“ผู้คนวังพหล่านเหมือนมดปลวก”

“บ้านเมืองของเราตอนนี้ก็เหมือนกับคันหูกวางที่กำลังยืนตายอยู่ต้นนั้น เราจะปล่อยให้คนดีสูญสิ้นไปเหมือนใบไม้สีแดงที่ร่วงลงมาถึงใบที่ละใบ”

“ตัวฉันเป็นเจ้าเข้า”

จากตัวอย่าง วังพหล่าน สูญสิ้น สิ้น เป็นอุปมา และ มดปลวก ใบไม้สีแดงที่ร่วงลงมาถึงใบที่ละใบ เจ้าเข้า เป็นอุปไมย โดยมีคำเชื่อม คือ เหมือน เหมือน และ เป็น

2.2) การใช้โวหารภาพพจน์ประเภทอุปลักษณ์ (metaphor)

เป็นการนำของที่มีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายกับกับสิ่งที่ต้องการสื่อความหมายเปรียบเทียบเพื่อให้เกิดจินตภาพที่กว้างไกล โดยจะไม่กล่าวเปรียบเทียบโดยตรง แต่สื่อเป็นนัยความให้ผู้รับสารตีความเอาเอง ไม่ปรากฏคำเชื่อมแสดงการเปรียบเทียบให้เห็นชัดเจนเช่นอุปมา ยกเว้นคำว่า “คือ” และ “เป็น” ที่ทำหน้าที่เชื่อมเพื่อแสดงว่าเป็นสิ่งเดียวกัน โดยเป็นการอธิบายเพิ่มเติม ไม่ใช่การเปรียบเทียบ ไม่สามารถหาอุปมา-อุปไมยได้ ตัวอย่างเช่น

“การนิทาเป็นการนำความจริงมาลบล้างเสียใหม่แล้วเติมผงชูรสกับพริกขี้หนูลงไป”
 “นายชวนหลีกภัย หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ กับ พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ หัวหน้าพรรคความหวังใหม่ก่อนที่จะทั้งสองจะกลายเป็นคู่แข่งตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในเวลา
 นี้แต่เดิมนั่งเรือลำเดียวกัน ช่วยกันจ้ำช่วยกันพาย ถ้อยทีถ้อยอาศัยอย่างน่าชื่นชม”
 “อาเธอร์มีอาชีพเป็นเหยี่ยวขาวในสมัยสงครามโลกครั้งที่2”

จากตัวอย่าง จะเห็นได้ว่า นั่งเรือลำเดียวกัน ไม่ได้หมายถึง ไปนั่งเรือจริงๆ ผงชูรสกับพริกขี้หนู ไม่ได้ถูกนำมาเติมลงไปจริงๆ เหยี่ยวขาว ไม่ได้หมายถึงสัตว์ คำและกลุ่มคำเหล่านี้ เป็นสิ่งที่สื่อความหมายโดยนัย ต้องตีความสิ่งนั้นๆ จากตัวคำและกลุ่มคำ โดยไม่มีตัวเปรียบเทียบให้เห็นชัดเจน ในส่วนของตัวอย่างสุดท้าย ได้ปรากฏคำว่า “เป็น” เป็นคำเชื่อม โดยแสดงถึงความเป็นสิ่งเดียวกัน แต่ไม่สามารถหาอุปมาจากประโยคได้ เพราะเหยี่ยวขาวเป็นอุปลักษณ์ ผู้รับสารต้องตีความจากคำว่า เหยี่ยวขาวเอง

2.3) การใช้โวหารภาพพจน์ประเภทบุคคลิธิฐาน (personification)

เป็นการแสดงภาพพจน์ด้วยวิธีการเปรียบเทียบที่นำเอาความรู้สึก นึกคิด จิตใจ ลักษณะ กิริยาอาการของมนุษย์ไปใส่ในสรรพสิ่งทั้งมีชีวิตและไม่มีชีวิต ทำให้ผู้รับสารมองเห็นภาพสรรพสิ่งเหล่านั้นทำกิริยาอาการ มีอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดเหมือนมนุษย์ ตัวอย่างเช่น

“ดาวเรืองไกวกิ่งทักทายกุหลาบแดง แต่กุหลาบดูเหมือนจะมองไม่เห็นเพราะเจ้า
 หล่อนมัวแต่หัวเราะระริกริน เอียงแก้มหลบผีเสื้อหนุ่มอยู่พลวัน”
 “ไอ้ทองคอดก ไม่มีแรงแม้แต่จะกระดิกหาง นายน้อยของมันที่มันแสนรักแสน
 คิดถึง เหตุไฉนจึงมองเมิน ไม่ไยดีแม้แต่น้อย มนุษย์เปลี่ยนแปลงง่ายถึงเพียงนี้
 เทียวหรือ”

“สำหรับคนวัยหนุ่มสาวอย่างผม ซึ่งเคยสัมผัสพาทย์กับระของเมื่อครั้งยังบริสุทธิ์อยู่ มีความรู้สึกว่ามันกำลังถูกมือสกดปรกกลวงลาม ถูกข่มตะคอกจากดนตรีแสบแกลวงหู อย่างไรมารยาท ถูกข่มขึ้นโดยอุกพลสดกและขะยะวิทยาศาสตร์”

2.4) การใช้โวหารภาพพจน์ประเภทนามมัย (metonymy)

เป็นการเรียกชื่อสิ่งหนึ่งโดยใช้คำอื่นแทน ไม่เรียกตรงๆ แต่ใช้คำหรือวลีอื่นเป็นลักษณะเด่น หรือมีสัมพันธภาพใกล้ชิดกับสิ่งที่ต้องการกล่าวถึงแทนสิ่งที่ต้องการกล่าวถึงนั้น ทำให้ผู้รับสารเกิดจินตภาพ และเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้คำธรรมดาๆ ซ้ำซาก ตัวอย่างเช่น

“เขาทำงานที่กระทรวงริมคลองหลอด”

“มหาวิทยาลัยธรรมศาสตรียินดีต้อนรับนักศึกษาใหม่ทุกคน”

“แม้จะมีข่าวลือต่างๆ นานา แต่ก็ยังไม่มีความจำเป็น”

นอกจากนั้น คำที่ใช้เรียกแทนคำอื่นซึ่งเป็นที่รู้จักกันทั่วไป เมื่อกล่าวถึงก็รู้ทันทีว่าหมายถึงสิ่งใด จัดเป็นนามมัยด้วย เช่น ผ่านฟ้า ร่มเกล้า เหนือหัว หมายถึง พระเจ้าแผ่นดิน, แก้ว หมายถึง ตำแหน่ง, ฐานันดรที่ 4 หมายถึง นักหนังสือพิมพ์ เป็นต้น ในบางตำรา มีการแบ่งแยกโดยละเอียดและมีชื่อเรียกเฉพาะในแต่ละหมวด โดยหากเป็นการวิเคราะห์เฉพาะคำหรือกลุ่มคำที่นำส่วนน้อยหรือส่วนย่อย หรือส่วนที่เด่นชัดมากกล่าวเพียงอย่างเดียวจะเรียกว่า อนุนามมัย (synecdoche) และหากเป็นการตั้งใช้ชื่อที่ตั้งขึ้นใหม่แทนชื่อที่ต้องการกล่าวถึงเพียงอย่างเดียว จะเรียกว่าสมนามมัย (antonomasia) ส่วนในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้จัดประเภทอนุนามมัย (synecdoche) และ สมนามมัย (antonomasia) ไว้ในหมวดเดียวกับนามมัย (metonymy) ดังคำนิยามที่ให้ไว้ข้างต้น

2.5) การใช้โวหารภาพพจน์ประเภทปฏิพจน์ (paradox)

บางตำราเรียกว่า ปฏิภาคพจน์หรือปฏิทรรศน์หรือปฏิพากย์ เป็นการนำคำที่มีความหมายขัดแย้งกันมาวางไว้ใกล้กัน จึงทำให้ภาพพจน์ของความหมายชัดเจนขึ้นโดยถ้าพิจารณาผิวเผินแล้วอาจไม่เข้าใจความหมายลึกซึ้ง จำเป็นต้องวิเคราะห์ความหมายให้ลึกกลงไปจึงจะเข้าใจ มักใช้กล่าวในเชิงปรัชญา ตัวอย่างเช่น

“เป็นแดนเลื่อนแต่เป็นที่ไม่มีภัย อยู่ห่างไกลแต่ใกล้คุณธรรม”

“ไม่มีวิธีใดที่จะทำให้ตัวเองต่ำลงได้เท่ากับวิธีการยกตัวเองขึ้นมา”

“เสียงกระซิบแห่งความเจ็บ”

2.6) การใช้โวหารภาพพจน์ประเภทอธิพจน์ (hyperbole)

อธิพจน์หรือติพจน์ เป็นการนำสิ่งเกินความจริงมาเปรียบกับสิ่งที่ต้องการกล่าวถึง เพื่อให้ได้ความรู้สึก ได้อารมณ์ และมุ่งผลด้านจิตใจมากกว่าข้อเท็จจริง โดยการกล่าวเกินจริงนี้มีลักษณะมากเกินไปหรือน้อยเกินไปก็ได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“เขาไม่มาประชุมอ้างว่ามีเรื่องร้อยแปดพันเก้าที่จะต้องทำ”

“การบินไทยรักคุณเท่าฟ้า”

“ฉันไม่มีเงินสักแดงเดียว”

“เราจะสู้จนเลือดหยดสุดท้าย”

2.7) การใช้โวหารภาพพจน์ประเภทสัทพจน์ (onomatopoeia)

เป็นการใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติ เพื่อให้เกิดภาพในใจ ได้บรรยากาศเหมือนจริง ตัวอย่างเช่น

แอดออกออกแอดแอดออก

ไผ่สอคพลอดซอพ้อส่ง

บูม! บูม ! บูม! บูม!

ระเบิดตูมและคนตาย

แต่ตรู่ตราบตางสาย

ก็บ่สิ้นบ่สุดเสียง

ถึงแก่สกระทบกันดัง โคงค์ง่พร้อมกับเสียงยางรถบดกับถนนดังเอียด

2.8) การใช้โวหารภาพพจน์ประเภทการเล่นเสียง (alliteration)

เป็นการเลือกใช้คำที่มีเสียงพยัญชนะหรือสระเหมือนกัน เพื่อให้เกิดภาพ เกิดความรู้สึก ตลอดจนความไพเราะ แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ **ลักษณะแรก**เป็นการใช้คำที่มีเสียงสระซึ่งหมายถึง ใช้สระตัวเดียวกัน เช่น ไส่ร้ายป้ายสี ขุนนางค้ำงสตั๊ก เป็นคำที่มีเสียงสัมผัสสระ ร้าย-ป้าย และ นาง-ค้ำง ตามลำดับ **ลักษณะที่สอง** เป็นคำที่มีเสียงสัมผัสพยัญชนะ หมายถึง ใช้พยัญชนะตัวเดียวกัน เช่น สัมครสมานสามัคคี มีเสียงสัมผัส ส และ ม สาระเนหน้าจอ มีเสียงสัมผัสพยัญชนะ น เป็นต้น และ**ลักษณะที่สาม**คือ มีเสียงสัมผัสทั้งสระและพยัญชนะ เช่น สรรเสริญเย็นขอ เป็นคำที่มีเสียงสัมผัสสระ เสริญ – เย็น และมีเสียงสัมผัสพยัญชนะ คือ เสียง ส และเสียง ย กระเส็นกระสาย เป็นคำที่มีเสียงสัมผัสสระด้วยวิธีการซ้ำคำ คือ กระ และมีเสียงสัมผัสพยัญชนะ ก และ ส ตามลำดับ

2.9) การใช้โวหารภาพพจน์ประเภทอุปมา

เป็นวิธีการเรียกร้องความสนใจหรือกระตุ้นให้คิดด้วยการใช้คำแสดงคำถามในประโยคคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ ตัวอย่างเช่น

การที่เราขอมลัทธิดาเชื่อข้อความที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ โดยมีได้พิจารณาความมุ่งหมายและความปรารถนาของผู้แต่งเสียก่อนนั้น จะไม่เป็นการดูหมิ่นสติปัญญาของเราเองอยู่หรือ

ดาไทยไหลปรี่แล้วก็ครั้ง	เลือดไทยไหลหลังแล้วก็หน
ประชาไทยตายฟรีแล้วก็คน	จะเวียนวนอย่างนี้อีกกี่วัน

2.10) โวหารภาพพจน์ประเภทการซ้ำคำ (reduplication)

การซ้ำคำ เป็นวิธีการนำคำที่มีเสียงเหมือนกัน โดยคำที่ซ้ำกันนั้นมีความหมายเหมือนกันหรือต่างกันได้มาวางไว้ใกล้ๆ กันเพื่อบ่งชี้ให้มีความหมายชัดเจนหนักแน่นขึ้น ตัวอย่างเช่น

ศรีบูรพาเคยประกาศ	ฉันรักธรรมชาติเพราะเหตุผล
ธรรมชาติสอนให้ฉันรักประชาชน	สอนให้คนรักคิดและรักรู้
.....	
เหลืองแดงแห่งประชาธิปไตย	คือมหาวิทยาลัยของคนกล้า
กล้าคิดกล้าพิสูจน์กล้าพูดจา	กล้าประจันฟันฝ่าทำธรรม

2.2 ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ (Needs)

ในการวิเคราะห์การโน้มน้าวใจผู้ฟัง ผู้วิเคราะห์จำเป็นต้องมีความเข้าใจในจิตวิทยาขั้นพื้นฐานในความต้องการของผู้รับสาร นั่นคือ เข้าใจว่า ผู้รับสารมีแรงจูงใจหรือแรงผลักดันอะไรบ้างในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์เป็นทฤษฎีหนึ่งที่นักวิชาการด้านการสื่อสารนำมาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์การสื่อสารโน้มน้าวใจ โดยวิเคราะห์ในแนวทางที่ว่า ตัวสาร (message) ที่แหล่งสาร (source) ใช้ในการโน้มน้าวโน้น สอดคล้องกับความต้องการของมนุษย์อย่างไรสำหรับทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ที่มีชื่อเสียงและได้รับการกล่าวอ้างถึงมากที่สุดทฤษฎี

หนึ่งคือ ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ของเอเอช. มาสโลว์ (A.H. Maslow) มาสโลว์ได้จำแนกความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ขั้น โดยเรียงลำดับความต้องการขั้นพื้นฐานที่เป็นสัญชาตญาณไปสู่ความต้องการที่ได้จากการเข้าร่วมสังคมกับมนุษย์คนอื่น โดยอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

1) **ความต้องการด้านสรีระ (Physiological needs)** เป็นความต้องการขั้นแรกหรือขั้นพื้นฐานของมนุษย์ อันได้แก่ความต้องการด้านปัจจัยสี่ของมนุษย์ โดยมาสโลว์ได้แยกออกเป็นความต้องการอากาศหายใจ อาหาร น้ำ ที่อยู่อาศัยสำหรับพักผ่อน การออกกำลังกาย การหลีกเลี่ยงภัยอันตรายที่จะเกิดแก่ร่างกาย (Avoidance of bodily damage) และการขับถ่าย (excretion)

2) **ความต้องการด้านความมั่นคงปลอดภัย (Safety needs)** เนื่องจากมนุษย์ต้องการโลกที่มีระเบียบ ทุกสิ่งดำเนินไปตามระบบ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดฝันและคุกคาม ก่อให้เกิดอันตราย เป็นสิ่งที่มนุษย์หลีกเลี่ยง เช่น ความต้องการด้านความปลอดภัยในการทำงาน ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยในสวัสดิภาพและความเป็นอยู่ของตน เป็นต้น

3) **ความต้องการที่จะผูกพันกับสถาบันและเป็นที่รัก (Belongingness and love needs)** เป็นความต้องการด้านความรัก (love needs) และความมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ (belongingness) เช่น ต้องการที่จะรักผู้อื่น และต้องการให้ผู้อื่นรัก ต้องการเป็นที่ยอมรับ (acceptance) ในหมู่เพื่อนฝูง ต้องการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ (feeling of belonging) ต้องการร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่มต่างๆ (membership in group) เป็นต้น

4) **ความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงเป็นที่นับถือยกย่องในวงสังคม (esteem needs)** เป็นความต้องการความมีชื่อเสียงและได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น รวมทั้งความเชื่อมั่นในตนเอง และได้รับการยกย่องนับถือจากบุคคลอื่น นั่นคือ ต้องการความต้องการในสถานภาพและการให้คนอื่นตระหนักในความสำเร็จของตน

5) **ความต้องการสัมฤทธิ์ผลในอุดมคติที่ตนเองตั้งไว้ (Self-actualization needs)** เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ ความต้องการขั้นนี้ คือ ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ (self fulfillment) การเข้าใจและเป็นตัวของตัวเองอย่างถ่องแท้ (self-realization) เช่น ความต้องการที่จะสัมฤทธิ์ผลหรือประสบความสำเร็จอย่างเต็มความสามารถของตน ความต้องการที่จะมีความคิดเห็นสร้างสรรค์และหาข้อซึ่งในสุนทรียภาพต่างๆ เป็นต้น

2.3 ทฤษฎีวาทศิลป์แห่งการสำนึกว่าตนเองเหมือนกับผู้อื่น (Rhetoric of identification)

รศ.ดร.อรรวรรณ ปิรันธน์โอวาทได้กล่าวถึงทฤษฎีนี้ว่า เป็นทฤษฎีของเคนเนธ เบิร์ก (Kenneth Burke) โดยเบิร์กเชื่อว่าวาทวิทยาเกี่ยวข้องกับการที่มนุษย์จัดแย้งกับผู้อื่น ในขณะที่เดียวกันมนุษย์ยังมีความสำนึกว่าตนเองเหมือนกับผู้อื่น (identification) เบิร์กถือว่าทั้งความขัดแย้งและความเหมือนเป็นหัวใจสำคัญของการสื่อสาร กล่าวอีกนัยหนึ่งมีความแบ่งแยก (division) ซ่อนเร้นอยู่ในหมู่มวลมนุษย์ ความสำนึกที่ว่าตนเองเหมือนกับผู้อื่นเป็นการชดเชยการแบ่งแยกนี้ ดังนั้น มนุษย์ต้องใช้วาทศิลป์เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อื่นให้ยอมรับตนเข้ากับสังคมนั้นๆ ถ้าหากมนุษย์ไม่มีการแบ่งแยกจากผู้อื่น วาทศิลป์จะไม่มีหน้าที่อีกต่อไป ถ้าหากมนุษย์เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันทั้งความคิด จิตใจและการกระทำ ประกอบด้วยแก่นสาร (substance) อย่างเดียวกันการสื่อสารที่ปราศจากการโต้แย้ง (absolute communication) ก็จะเป็นปัจจัยหลักของมนุษย์ เบิร์กกล่าวว่าในขณะที่ภาษาในวินิพนธ์เป็นภาษาที่ใช้แค่สัญลักษณ์รู้สึกซาบซึ้งในบทกวีและสิ้นสุดลงเพียงนั้นๆ ภาษาของวาทศิลป์เป็นภาษาที่โน้มน้าวใจให้กระทำการ เพราะฉะนั้นจากสิ่งมีชีวิต (มนุษย์) ซึ่งตอบโต้กับสัญลักษณ์เหล่านี้ได้ ในการที่มนุษย์ปรับตัวเองเข้ากับสังคมนั้น มนุษย์ต้องใช้วาทศิลป์ของการสำนึกว่าตนเองเหมือนกับผู้อื่น และเพื่อนที่จะโน้มน้าวใจผู้อื่น เขาต้องคำนึงถึงภาพพจน์ ปทัสถาน และแนวความคิดที่เป็นที่ยอมรับในสังคมนั้นๆ

2.4 การสื่อสารทางการเมือง (Political Communication)

การสื่อสารทางการเมือง หมายถึง การสื่อสารที่มุ่งให้เกิดผลต่อหน้าที่ ในการปกครองประเทศ ให้ดำรงอยู่ และดำเนินต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ การเมืองเป็นกลไกอำนาจประโยชน์ให้แก่คนส่วนใหญ่ในสังคม การเมืองที่พัฒนา คือ การเมืองที่มีเสถียรภาพมีความมั่นคง สามารถต้านแรงกดดันภายนอกได้ ไม่มีลักษณะเปราะบางแตกทำลายง่าย Gurevitch&Blumler (1977) (อ้างใน กาญจนา แก้วเทพ, 2547) ได้แสดงทัศนะถึงการสื่อสารทางการเมืองไว้ดังนี้

ในระดับผู้ส่งสาร ประกอบด้วยบุคคล 2 กลุ่มใหญ่ กลุ่มแรก คือ แหล่งข่าว ซึ่งอาจเป็นรัฐบาล เจ้าหน้าที่รัฐ พรรคการเมือง กลุ่มผลประโยชน์ กลุ่มผลักดันฝ่ายประชาชน เป็นต้น และอีกกลุ่มหนึ่งคือ สื่อมวลชน โดยบางกรณีสื่อมวลชนอาจทำหน้าที่เป็นเพียงช่องทางการนำเสนอข่าวสารข้อมูลที่แหล่งข่าวส่งมาให้ และในหลายกรณีสื่อมวลชนแสดงบทบาทเป็นผู้ส่งข่าวทางการเมือง เช่น รูปแบบการวิเคราะห์ทางการเมือง การตั้งฉายานาม เป็นต้น

ในระดับเนื้อหาของข่าวสารนั้นมีลักษณะพิเศษเฉพาะคือเกี่ยวข้องกับการเมือง ในความหมายของการจัดสรร การต่อสู้ แย่งชิง และปรับเปลี่ยนความสัมพันธ์เชิงอำนาจ คุณลักษณะสำคัญอีกประการหนึ่งคือ เป็นเรื่องราวที่อยู่ในปริมณฑลสาธารณะ (public figures) และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นผลประโยชน์ของส่วนรวม (public interest)

ในส่วนช่องทางการสื่อสารนั้นเป็นไปตามหลักสื่อสารมวลชนโดยทั่วไป คือ มีทั้งรูปแบบที่เป็นแบบฉบับทางการ เช่น พรรคการเมืองเปิดการแถลงข่าว นายกรัฐมนตรีให้สัมภาษณ์ ฯลฯ รวมทั้งรูปแบบที่ไม่เป็นทางการซึ่งสื่อมวลชนสามารถควบคุมช่องทางได้มากขึ้น เช่น การเจาะข่าวด้วยการค้นคว้าเอกสารหรือเลือกสัมภาษณ์ข้าราชการชั้นผู้น้อยที่เกี่ยวข้องใกล้ชิดกับเหตุการณ์ เป็นต้น

สำหรับเป้าหมายของการสื่อสารนั้นถือเป็นคุณลักษณะสำคัญประการหนึ่งของการสื่อสารทางการเมือง เพราะเป้าหมายของการสื่อสารทางการเมืองเป็นไปเพื่อการสื่อสารโน้มน้าวใจ (Persuasive Communication) ทำให้ภาพลักษณ์ของการสื่อสารทางการเมืองในสายตาของประชาชนทั่วไปมักมีลักษณะเป็น “การสื่อสารที่มีเป้าหมายเพื่อการครอบงำ” (manipulative purpose) ทำให้ประชาชนมีปฏิกิริยาต่อการสื่อสารทางการเมือง 2 แบบ ได้แก่ แบบแรก คือ กลัวและหลีกเลี่ยงที่จะสื่อสาร อีกแบบหนึ่ง คือ ทำให้คนเบื่อก และเลิกติดตามข่าวสารทางการเมือง

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาวาทกรรมประเภท rhetorical discourse ดังนั้น งานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านภาษาจึงทบทวนเฉพาะกลุ่มที่ศึกษาการสื่อสารทางการเมืองในเชิงภาษาศาสตร์

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า การสื่อสารโน้มน้าวใจถูกนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางการเมืองมายาวนาน โดยวิธีการที่ใช้มีทั้งการนำเสนอเนื้อหาและการใช้ภาษา อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผ่านหนังสือพิมพ์ ผู้ศึกษาจึงทบทวนการนำเสนอเนื้อหาข่าวการเมืองผ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งพบว่า ธรรมชาติของหนังสือพิมพ์จะมีการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะที่แตกต่างกันระหว่างหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

มัทนา (2543) ได้ศึกษาเนื้อหาการเมืองในหนังสือพิมพ์รายวัน ประกอบด้วย หนังสือพิมพ์มติชน ไทยโพสต์ไทยรัฐ และเดลินิวส์จำนวน 184 ฉบับ พบว่าหนังสือพิมพ์เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับรัฐบาลและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในทางโจมตีมากกว่าการสนับสนุน เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับข้าราชการและองค์กรหรือบุคคลทางการเมืองอื่นๆ ในทางสนับสนุนมากกว่าการโจมตี เสนอเนื้อหาที่เน้นตัวบุคคลมากกว่านโยบาย เสนอข่าวการเมืองเชิงตีความมากกว่าข่าวการเมืองเชิงเป็นกลาง เสนอเนื้อหา

การเมืองเชิงรื้ออารมณ์มากกว่าเนื้อหาการเมืองเชิงพัฒนา และเสนอเนื้อหาการเมืองทิศทางลบมากกว่าทิศทางบวก เมื่อจำแนกตามประเภทหนังสือพิมพ์พบว่าหนังสือพิมพ์ปริมาณเสนอเนื้อหาเน้นที่ตัวบุคคล เนื้อหาการเมืองเชิงรื้ออารมณ์ ข่าวกการเมืองเชิงดีความ เนื้อหาการเมืองทิศทางบวกมากกว่าหนังสือพิมพ์คุณภาพ ส่วนกรณีศึกษาพบว่า เนื้อหาการอภิปรายไม่ไว้วางใจของหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อนับ มีความคล้ายคลึงกัน คือ สนใจประเด็นที่มีความรื้ออารมณ์ เน้นตัวบุคคลมากกว่านโยบาย ให้ความสำคัญกับกลยุทธ์ทางการเมือง ใช้โครงสร้างการรายงานข่าวแบบละคร มีความเห็นผู้สื่อข่าวปนในเนื้อหาข่าวและใช้ผลสำรวจความเห็นประกอบการรายงานข่าว และใช้การสำรวจความคิดเห็นประกอบการรายงานข่าว

อรพินท์ (2542) ศึกษาการนำเสนอเนื้อหาของหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับกระบวนการร่างรัฐธรรมนูญแห่งพระราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 โดยผลการวิจัยสรุปว่า ประเด็นที่หนังสือพิมพ์เป็นหลักคือ การวิเคราะห์วิจารณ์ต่อเนื้อหาร่างรัฐธรรมนูญ/สสร./ต่อจุดยืนและท่าทีของกลุ่มต่างๆ ต่อร่างรัฐธรรมนูญ ตลอดจนการนำเสนอเนื้อหาตามพัฒนาการของเหตุการณ์และความเคลื่อนไหวต่างๆ มากที่สุด ส่วนบทบาทของหนังสือพิมพ์นั้นเป็นเวทีการแสดงความคิดเห็นมากที่สุด รองลงมาคือการเป็นผู้แจ้งข่าวสาร การเป็นผู้ให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ประชาชน การเป็นผู้ให้แนวคิด ปลุกจิตสำนึกและแรงจูงใจให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองตามลำดับ สำหรับแหล่งข่าวที่หนังสือพิมพ์อ้างอิงเป็นกลุ่มนักการเมือง คือ นักการเมืองฝ่ายค้านมากที่สุด รองลงมาคือ สสร. องค์กรหรือหน่วยงานเอกชน และนักการเมืองฝ่ายรัฐบาล ตามลำดับ นอกจากนี้ ยังพบว่า หนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพให้ความสำคัญกับการเสนอเนื้อหาในลักษณะอธิบายความโดยให้สาระความรู้และเน้นย้ำถึงความสำคัญของการร่างรัฐธรรมนูญและการปฏิรูปทางการเมืองมากกว่าหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ

รัตนาวดี (2545) ศึกษาวาทกรรมวิเคราะห์รายการนายกฯทักษิณคุยกับประชาชน และ รายการชวนออนไลน์ พบว่า ทั้งรูปแบบและเนื้อหาของรายการทั้งสองเป็นเรื่องสถานภาพ บทบาท สิทธิอำนาจ อุดมการณ์ การครองความเป็นใหญ่ และการแย่งชิงพื้นที่ทางการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยรูปแบบวาทะของรายการนายกฯทักษิณคุยกับประชาชนส่วนใหญ่เป็นวาทะเกี่ยวข้องกับนโยบาย (argument from policy) และวาทะที่เกี่ยวข้องกับค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม (argument for value) ในขณะที่รายการชวนออนไลน์มีรูปแบบวาทะที่เกี่ยวกับข้อเท็จจริง (argument from fact) มากที่สุด และประเด็นที่พบในรายการซึ่งการโต้แย้งแสดงเหตุผลกัน (argument) มีทั้งสิ้น 5 ประเด็น ได้แก่ 1. การปฏิรูปราชการ 2. การโยกย้ายนายทหารระดับสูง 3. กฎหมายฟื้นฟูเศรษฐกิจ 11 ฉบับ 4. ปัญหา

การก่อการร้ายภาคใต้ และ 5. กรณีทุจริตการจัดซื้อปุ๋ย ลักษณะเด่นของการนำเสนอข้อมูลนั้น พบว่า รายงานนายกฯทักษิณพบประชาชนมีความชัดเจนทางเนื้อหาสูง มีการอ้างหลักฐาน ข้อมูลสนับสนุนที่เชื่อถือได้ และมีน้ำหนัก นอกจากนี้ ยังจิตวิทยาเป็นกลวิธีในการนำเสนอเนื้อหาอีกด้วย โดยจิตวิทยาที่นำมาใช้มี 2 ลักษณะ คือ 1) แสดงให้เห็นว่า สิ่งที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร และคณะรัฐบาลได้ดำเนินการเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนชาวไทยจริงๆ และทำให้ประชาชนมีความสุข และ 2) มีการพุดคุยโยงเอาใจประชาชน กล่าวถึงพระบารมีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในการทำให้เกิดความสงบเรียบร้อยในบ้านเมือง ในส่วนของการใช้ภาษา พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตรมีความเป็นธรรมชาติในลีลาและสำนวนภาษาของพ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งมีผลให้ผู้ฟังรู้สึกไม่เครียดเกินไป และสร้างความรู้สึกรักสนิทสนม นอกจากนี้ ยังมีการใช้ภาษาแสดงอารมณ์ แสดงอำนาจ รวมถึงการใช้คำพูดเชิงตัดพ้อ ต่อว่า กระทบกระเทียบอีกด้วย

เฉลิมศักดิ์ (2544) ศึกษาการสื่อสารโน้มน้าวใจ โดยศึกษากรณีรายการสนทนานายมัน ชูชาติ และนายคง รักไทย สมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม โดยมุ่งศึกษาใน 3 ประเด็นที่มีความถี่สูงสุดตามลำดับในการนำเสนอจากเนื้อหาของบท คือ การแต่งกายของชาวไทย การเลิกกินหมาก การเคารพธงชาติทุกวัน โดยประเด็นเนื้อหาที่ใช้ในการโน้มน้าวใจนั้น วิเคราะห์ได้ดังนี้ 1) การโน้มน้าวใจให้ผู้รับสารแต่งกายตามรัฐนิยม ฉบับที่ 10 นำเสนอด้วยประเด็นแสดงความเป็นอารยชน ประเด็นป้องกันเอกราชของชาติ ประเด็นทำให้หญิงไทยสวยงาม ประเด็นทำให้ผู้อื่นอยากคบหาสมาคม และประเด็นแสดงความเป็นผู้มีเกียรติ 2) การโน้มน้าวใจให้ผู้รับสารเลิกกินหมาก นำเสนอด้วยประเด็นป้องกันโรคภัยต่างๆ ประเด็นทำให้ผู้อื่นอยากคบหาสมาคมด้วย ประเด็นหญิงไทยสวยงามขึ้น ประเด็นแสดงความเป็นอารยชน ประเด็นล้มเลิกประเพณีที่ไม่ใช่ประเพณีไทย และ 3) การโน้มน้าวใจให้ผู้รับสารเคารพธงชาติ นำเสนอด้วยประเด็นแสดงความเป็นไทย ประเด็นแสดงความเป็นเอกราชของชาติไทย ประเด็นแสดงความเป็นอารยชน ประเด็นเคารพสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของชาติ และประเด็นอยากให้ผู้อื่นอยากติดต่อและคบหาสมาคมด้วย โดยการนำเสนอเนื้อหาในทุกประเด็นข้างต้นมีจำนวนครั้งไม่เท่ากันและมีการนำเสนออย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีจิตวิทยาการสื่อสาร เรื่องการรับรู้ที่ถือว่า สารที่มีความถี่สามารถสร้างความสนใจให้ผู้รับสารให้รับรู้ได้ นอกจากนี้ในแง่ของการใช้ภาษาเพื่อโน้มน้าวใจ เฉลิมศักดิ์พบว่ามีลักษณะเด่น 4 ประการ ได้แก่ 1) การเลือกใช้กลุ่มคำที่ให้ความหมายหนักแน่นเป็นส่วนขยาย 2) การใช้ภาษาเปรียบเทียบกับเห็นภาพพจน์ 3) การใช้ภาษาสัมผัสคล้องจอง และ 4) การใช้การซ้ำคำเพื่อย้ำความสำคัญ

อรรณ (2542) ศึกษา “วาทวิทยาในประวัติศาสตร์ไทย: ยุครุ่งชนบุรีและกรุงรัตนโกสินทร์” โดยได้เลือกศึกษาวาทกรรมของพระมหากษัตริย์ทุกพระองค์ในยุคดังกล่าวและวาทกรรมของนักพูดเด่นๆ ในยุครัตนโกสินทร์จำนวน 15 ท่าน โดยในงานชิ้นนี้ พบว่า ในยุคพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงใช้วาทะในการปลุกใจเพื่อสร้างเอกภาพภายในชาติและลัทธิชาตินิยม ซึ่งให้เห็นภัยของคนจีน อธิบายให้คนไทยทำตนให้สมกับเป็นผู้เจริญแล้วด้านสังคม และเศรษฐกิจ และชักจูงใจให้คนไทยเข้าข้างฝ่ายสัมพันธมิตรในสงครามโลกครั้งที่ 1 โดยหนึ่งในกลวิธีที่พระองค์ใช้ปลุกใจ คือ การโน้มน้าวใจ โดยพระองค์ทรงโดดเด่นด้านในการใช้ภาษาที่สละสลวย

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ได้แนวทางสำหรับการออกแบบวิธีการศึกษา การวิเคราะห์ สรุปผล อภิปรายผลและเสนอแนะตามลำดับต่อไป

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิเคราะห์เนื้อหาสาร (content analysis) จากวาทกรรมในหนังสือพิมพ์ ในช่วงวันที่ 14 มกราคม – 2 เมษายน 2549 โดยศึกษาการสื่อสารโน้มน้าวใจให้ผู้รับสารที่อ่านหนังสือพิมพ์ในขณะนั้น คล้อยตามความคิดกรณี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ควรลาออก/ไม่ควรลาออก จากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งศึกษาในแง่ลักษณะเนื้อหา แรงจูงใจในสาร และภาษาที่ใช้ โดยมี ขั้นตอนต่างๆ ในการศึกษาดังนี้

3.1 การเตรียมการศึกษา

ผู้ศึกษาเริ่มจากการทบทวนเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสุ่มเก็บข้อมูลวาทกรรมจาก หนังสือพิมพ์ที่ห้องสมุดสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาชนบท หอสมุดกลาง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หอสมุดปรีดี พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และหอสมุดกลาง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดหัวข้อที่จะ ศึกษา กำหนดวัตถุประสงค์ในการศึกษา กำหนดวิธีดำเนินวิจัยและขอบเขตในการศึกษา พร้อมกันนี้ ยังได้ทบทวนทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ ข้อมูลด้วย

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ผู้ส่งสาร

สำหรับกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ วาทกรรมของผู้ส่งสาร 4 ท่าน คือ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง นายธีรยุทธ บุญมี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร แบ่งได้เป็น 2 ฝ่าย กล่าวคือฝ่ายต่อต้านคือ 3 ท่านแรก และฝ่ายรัฐบาล คือ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร โดยมีเหตุผลในการเลือกกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 คน ดังนี้

1) เป็นผู้ที่แสดงตนอย่างชัดเจนว่าอยู่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งระหว่างฝ่ายพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรหรือฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายต่อต้าน พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรหรือฝ่ายต่อต้านรัฐบาล

2) เป็นผู้มีความสำคัญต่อเหตุการณ์ในฐานะแกนนำและเป็นบุคคลที่มีประวัติการทำงานหรือมีตำแหน่งหน้าที่การงานที่สามารถชี้แนะหรือมีอิทธิพลต่อความคิดคนในสังคมได้ (ดังอธิบายรายละเอียดในตารางที่ 3.1 ซึ่งนำเสนอในหน้าถัดไป)

3) มีปริมาณวาทกรรมที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ในจำนวนที่มากเพียงพอต่อการวิเคราะห์ อันเป็นผลมาจากบุคคลที่คัดเลือกเป็นแหล่งสารนั้น เป็นบุคคลที่มีความสำคัญในเหตุการณ์และมีชื่อเสียงในสังคม หนังสือพิมพ์จึงให้ความสนใจในการนำเสนอวาทกรรมของบุคคลเหล่านี้ในปริมาณมาก

4) มีวาทกรรมที่กล่าวถึงในประเด็นเดียวกันทั้งสองฝ่าย เพื่อให้เห็นความเหมือนและต่างของกลวิธีโน้มน้าวใจของภายใต้กลุ่มเป้าหมายเดียวกัน

ในส่วนของรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ส่งสาร ผู้ศึกษาจะนำเสนอผ่านตารางที่ 3.1 ในหน้าถัดไป

ตารางที่ 3.1 แสดงกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ฝ่าย พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรหรือฝ่ายรัฐบาล			ฝ่ายต่อต้าน พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรหรือฝ่ายต่อต้านรัฐบาล		
ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่งทาง การเมือง	ความสำคัญในเหตุการณ์	ชื่อ-นามสกุล	อาชีพ/ความสำคัญ ในสังคม	ความสำคัญในเหตุการณ์
พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร	นายกรัฐมนตรี	เป็นผู้นำฝ่ายรัฐบาล/เป็น บุคคลที่ตกเป็นประเด็น หลักในการต่อต้านจากฝ่าย ไม่ยอมรับรัฐบาล	1. พลตรีจำลอง ศรีเมือง	อดีตนักการเมือง ระดับหัวหน้า พรรค/อดีตผู้ว่า ราชการกรุงเทพฯ	เป็นหนึ่งในห้าแกนนำกลุ่ม พันธมิตรประชาชนเพื่อ ประชาธิปไตย
			2. นายธีรยุทธ บุญมี	อาจารย์ประจำคณะ สังคมวิทยาและ มานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรม ศาสตร์	เป็นบุคคลที่วิพากษ์วิจารณ์การ ทำงานของรัฐบาลและ นายกรัฐมนตรีในด้านไม่ สนับสนุนและให้ความเห็นใน เชิงสนับสนุนการชุมนุม ต่อต้านพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ผ่านสื่อมวลชน อีกทั้งยังได้รับ การเรียกขานจาก พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตรว่าเป็น “ขา ประจำ” ในการวิพากษ์วิจารณ์ การทำงานของรัฐบาล
			3. นายอภิสิทธิ์ เวชชา ชีวะ	หัวหน้าพรรค ประชาธิปัตย์/ผู้นำ ฝ่ายค้าน	หัวหน้าพรรคฝ่ายค้านซึ่งแสดง เจตนาชัดเจน ว่าไม่ยอมรับในตัว นายกรัฐมนตรีและรัฐบาลผ่าน การขออภิปรายไม่ไว้วางใจ และการบอยคอตต์ไม่ส่ง ตัวแทนพรรคลงสมัครรับ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรในวันที่ 2 เมษายน 2549

3.2.2 หนังสือพิมพ์

แหล่งข้อมูลที่ใช้รวมรวมวาทกรรมในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นหนังสือรายวันจำนวน 3 ชื่อฉบับ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เป็นตัวแทนหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม (popular newspaper) หนังสือพิมพ์มติชน เป็นตัวแทนหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ (quality newspaper) และ หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ เป็นตัวแทนหนังสือพิมพ์ประเภทเฉพาะกลุ่ม (specialized newspaper) โดยเลือกศึกษาหนังสือพิมพ์ที่ตีพิมพ์ตั้งแต่วันที่ 14 มกราคม 2549 ถึง 2 เมษายน 2549 คิดเป็นจำนวน 79 ฉบับต่อ 1 ชื่อฉบับ รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 237 ฉบับ

สำหรับเหตุผลที่เลือกหนังสือพิมพ์เป็นตัวแทนของหนังสือพิมพ์ 3 ประเภทในข้างต้นเพราะธรรมชาติของหนังสือพิมพ์นั้นมีการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะที่แตกต่างกันระหว่างประเภทประชานิยม ประเภทคุณภาพและประเภทเฉพาะกลุ่ม ดังนั้นเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างวาทกรรมที่หลากหลาย ผู้ศึกษาจึงเลือกหนังสือพิมพ์เป็นตัวแทนจากทั้ง 3 กลุ่ม

3.2.3 วาทกรรม

ขอบเขตข้อมูลที่นำมาศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเฉพาะการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นข่าวการเมือง ทั้งที่อยู่ในข่าวหน้าหนึ่ง ข่าวต่อในฉบับ และข่าวอื่นๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับ การเมือง รวมทั้งสื่อบุคคล การนำเสนอประเด็นเฉพาะเรื่องและบทสัมภาษณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเมือง โดยไม่สนใจหัวข้อข่าว หากปรากฏเนื้อหาที่กล่าวถึงประเด็นดังกล่าวก็จะเก็บวาทะนั้นๆ มาเป็นข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์

สำหรับรูปแบบของวาทกรรมที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผู้ศึกษาใช้วาทกรรมทั้งในรูปแบบการถอดความภายในเครื่องหมายคำพูดและการสรุปความ โดยวาทกรรมที่นำมาวิเคราะห์เนื้อหาและแรงงูใจในสารจะใช้วาทกรรมทั้งสองรูปแบบ แต่วาทกรรมที่นำมาวิเคราะห์ลักษณะภาษาจะใช้วาทกรรมรูปแบบการถอดความภายในเครื่องหมายคำพูด และรายงานพิเศษที่รายงานด้วยการใช้สรรพนามบุรุษที่สองไม่ใช่สรรพนามบุรุษที่สามแม้จะไม่มีเครื่องหมายคำพูดก็ตาม ได้แก่ แถลงการณ์ รายงานการวิพากษ์การเมือง การให้สัมภาษณ์ จดหมายเปิดผนึก หรือคำพูดที่นำมาจากการพูดในที่สาธารณะต่างๆ เช่น การออกรายการนายกฯ ทักมณพประชาชน เป็นต้น

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างวาทกรรม แบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ การเก็บข้อมูลส่วนเนื้อหา การเก็บข้อมูลส่วนหลักฐาน และการเก็บข้อมูลส่วนภาษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.3.1 การเก็บข้อมูลส่วนเนื้อหา ในส่วนนี้ ผู้ศึกษาเริ่มต้นจากการอ่านหนังสือพิมพ์และบันทึกวาทกรรมที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ศึกษาเป็นรายบุคคล โดยทำการบันทึกประเด็นจากหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับเป็นรายวัน หลังจากนั้นทำการสรุปประเด็นที่พบเป็นรายวัน แล้วจึงจัดหมวดหมู่เนื้อหา

3.3.2 การเก็บข้อมูลส่วนหลักฐาน ผู้ศึกษาใช้วาทกรรมจากส่วนเนื้อหาโดยคัดเลือกเฉพาะวาทกรรมที่มีการกล่าวถึงส่วนอ้างอิงสนับสนุน และทำการบันทึกตามหมวดหมู่ที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาเป็นรายบุคคล

3.3.3 การเก็บข้อมูลส่วนภาษา ผู้ศึกษาใช้วาทกรรมจากส่วนเนื้อหา โดยคัดเลือกเฉพาะวาทกรรมที่มีการใช้ภาษาตามลักษณะของแนวคิดการใช้ภาษาในการสื่อสาร โน้มน้าวใจ และทำการบันทึกตามหัวข้อลักษณะภาษาเป็นรายบุคคล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลได้ทั้ง 3 ส่วนแล้ว จึงนำเอาผลการเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ตามทฤษฎีและแนวคิดดังนี้

3.4.1 การวิเคราะห์เนื้อหา เมื่อจัดหมวดหมู่เนื้อหาที่ถูกนำเสนอผ่านวาทกรรมเป็นรายบุคคลแล้ว ผู้ศึกษาทำการวิเคราะห์เนื้อหาของแต่ละฝ่ายโดยเนื้อหาของฝ่ายต่อต้าน ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์โดยใช้ตารางต่อไปนี้

เนื้อหา ในการโน้มน้าวใจของ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง	เนื้อหา ในการโน้มน้าวใจของ นายธีรยุทธ บุญมี	เนื้อหา ในการโน้มน้าวใจของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	เนื้อหา ในการโน้มน้าวใจของ ฝ่ายต่อต้าน

ส่วนฝ่ายรัฐบาล ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์โดยใช้ตารางต่อไปนี้

เนื้อหาในการโน้มน้าวใจของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร	เนื้อหาในการโน้มน้าวใจของฝ่ายรัฐบาล

3.4.2 การวิเคราะห์แรงจูงใจในสาร ผู้ศึกษาใช้แนวคิดการใช้หลักฐานในการโน้มน้าวใจ ซึ่งแบ่งประเภทของหลักฐานออกเป็น 7 ประเภท ได้แก่ (1) การยกตัวอย่าง (2) การเปรียบเทียบ (3) การใช้พยาน (4) การอ้างสถิติ (5) การพรรณนาความ (6) การให้รายละเอียด และ (7) การบอกเล่า โดยผู้ศึกษาได้แบ่งกลุ่มของหลักฐานเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรก กลุ่มหลักฐานหลัก หมายถึง กลุ่มที่ทำหน้าที่ขยายประเด็นและเนื้อหาประเด็นให้มีความละเอียดชัดเจนและมีน้ำหนักมากขึ้น ส่วนกลุ่มที่สอง กลุ่มหลักฐานประกอบซึ่งทำหน้าที่ขยายหลักฐานหลักให้มีความน่าเชื่อถือมากขึ้น สำหรับส่วนของ การวิเคราะห์แรงจูงใจในสารนี้ ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ทั้งในระดับบุคคลและระดับฝ่าย โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์กรอบแนวคิดในตารางต่อไปนี้

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ

3.4.3 การวิเคราะห์ภาษา ผู้ศึกษาใช้แนวคิดการใช้ภาษาในการสื่อสารโน้มน้าวใจและลักษณะเด่นของภาษาที่พบในวาทกรรม ซึ่งสรุปเกณฑ์ในการวิเคราะห์ได้ดังนี้ (1) การใช้คำและกลุ่มคำที่มีความหมายเชิงหนักแน่นหรือเข้มข้นเป็นส่วนขยาย (2) การใช้คำแสดงโวหารภาพพจน์

ซึ่งแบ่งเป็น 10 ประเภท คือ (2.1) อุปมา (2.2) อุปลักษณะ (2.3) บุคลาธิษฐาน (2.4) นามมัย (2.5) อธิพจน์ (2.6) ปฏิพจน์ (2.7) การเล่นเสียง (2.8) ปฏิปุจฉา (2.9) การซ้ำคำ และ (2.10) สัทพจน์ (3) การใช้คำสแลง (4) การใช้คำอุทาน และ (5) การใช้คำในภาษาถิ่น

สำหรับเกณฑ์ข้างต้น ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ภาษาทั้งในระดับบุคคลและระดับฝ่าย โดยฝ่ายต่อต้านผู้ศึกษาได้วิเคราะห์โดยใช้ตารางต่อไปนี้

ภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร โน้มน้าวใจของ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร โน้มน้าวใจของ นายธีรยุทธ บุญมี	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร โน้มน้าวใจของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร โน้มน้าวใจของ ฝ่ายต่อต้าน

ส่วนฝ่ายรัฐบาล เนื่องจากตัวแทนของฝ่ายรัฐบาลมีเพียง พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรเพียงคนเดียว ผู้ศึกษาจึงไม่ใช้ตารางเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์เช่นเดียวกับฝ่ายต่อต้าน ผู้ศึกษาจึงสรุปโดยใช้วิธีการพรรณนาความ

3.5 การสรุปผลและอภิปรายผลการศึกษา

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวทางต่างๆ ดังที่ได้กล่าวมาในหัวข้อที่ 3.4 แล้ว ในขั้นตอนต่อไปซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้าย คือ การสรุปผลและนำผลมาวิเคราะห์ทั้งหมดมาอภิปรายโดยใช้แนวคิดการสื่อสารโน้มน้าวใจ ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ ทฤษฎีวาทศิลป์แห่งการสำนึกว่าตนเองเหมือนกับผู้อื่น และงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งนำเสนอข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัย

3.6 ข้อจำกัดในการศึกษา

วาทกรรมที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นข้อมูลชั้นทุติยภูมิเพราะเป็นการนำเสนอผ่านข่าวในหนังสือพิมพ์

บทที่ 4

เนื้อหาในการสื่อสารโน้มน้าวใจ

เนื่องจากการศึกษาเนื้อหาในการสื่อสารโน้มน้าวใจเป็นวัตถุประสงค์หนึ่งของวิทยานิพนธ์นี้ ในบทนี้จึงนำเสนอผลการวิเคราะห์เนื้อหาที่ผู้ส่งสารใช้ในการโน้มน้าวใจผู้รับสาร โดยจะแบ่งการนำเสนอเป็น 2 ส่วน ส่วนแรก เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับประเด็นและการอ้างข้อมูลสนับสนุนที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจผู้รับสารให้คล้อยตามความคิดในการเรียกร้องให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรลาออก-ไม่ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของผู้ส่งสารเป็นรายบุคคล และส่วนที่สอง เป็นเนื้อหาและประเภทเนื้อหาที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจของผู้ส่งสารฝ่ายต่อต้านและฝ่ายรัฐบาล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 เนื้อหาที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจของผู้ส่งสารเป็นรายบุคคล

4.1.1 พล.ต.จำลอง ศรีเมือง

จากการศึกษาเนื้อหาจากวาทกรรมทั้งหมด 65 ชิ้น พบว่า ผู้ส่งสาร คือ พล.ต.จำลอง ศรีเมืองได้นำเสนอเนื้อหาเพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านหนังสือพิมพ์คล้อยตามความคิดในการเรียกร้องให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ด้วยเนื้อหาที่สามารถแบ่งได้เป็น 5 ประเด็น คือ 1) คุณสมบัติ/คุณลักษณะไม่เหมาะสมต่อการเป็นนายกรัฐมนตรี 2) การบริหารงานไม่ถูกต้อง 3) เป็นความต้องการของประชาชน และ 4) เป็นต้นเหตุของความแตกแยกในสังคมชั้นวิกฤติโดยแต่ละประเด็นมีรายละเอียดและการนำเสนอวาทกรรมดังต่อไปนี้

1) คุณสมบัติ/คุณลักษณะไม่เหมาะสม ต่อการเป็นนายกรัฐมนตรี

ในประเด็นนี้ ผู้ส่งสารนำเสนอว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรมีคุณสมบัติ/คุณลักษณะไม่เหมาะสมต่อการเป็นนายกรัฐมนตรีด้วยเหตุผล 2 ประการคือ ประการแรก คำพูดมีลักษณะโกหกและเชื่อถือไม่ได้ และประการที่สอง เป็นผู้ไม่ยึดมั่นในปณิธาน: คำสัจย์ 4 ข้อ (ชาติ เกียรติ วินัยและกล้าหาญ) ความเสียสละ และความเป็นสุภาพบุรุษ ดังอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

ประการแรก คำพูด : เชื่อถือไม่ได้

ผู้ส่งสารโน้มน้าวให้ผู้รับสารเชื่อในประเด็นนี้ด้วยการยกตัวอย่างการโกหกและการไม่รักษาคำพูด 4 เรื่อง ได้แก่ 1) การโกหกว่าผู้ส่งสารขอเป็นรองนายกรัฐมนตรี 2) การโกหกว่าผู้ส่งสารมีลักษณะของการถูกขัดใจไม่ได้สักเรื่อง 3) การโกหกว่าผู้ส่งสารไม่ได้เป็นผู้ชักนำ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรเข้าสู่การเมือง และ 4) การไม่รักษาคำพูดที่เคยกล่าวว่าจะไม่ยุบสภา ดังเนื้อหาในวาทกรรมต่อไปนี้

(1) “ดร.ทักษิณกล่าวหาผมว่า ผมเคยขอตำแหน่งรองนายกฯ โดยพูดว่า “ผมกับจำลอง ผมให้ความเคารพ แต่คุณจำลองเป็นคนที่ขัดไม่ได้สักเรื่อง...จำลองขอหลายอย่าง แม้กระทั่งมาขอผมเป็นรองนายกฯ ก็ยังขอมาแล้ว” ดร.ทักษิณจำไม่ได้หรือ ตอนที่ไทยรักไทยชนะการเลือกตั้งครั้งแรก ขณะเตรียมตั้งรัฐมนตรี วันนั้น ดร.ทักษิณอยู่ที่เชียงใหม่พบกับผู้สื่อข่าว (ที่ตามไปจากกรุงเทพฯ) ว่า ดร.ทักษิณขอให้ผมเป็นรองนายกฯ และรัฐมนตรีมหาดไทย แต่ผมไม่รับ เลยต้องหาคนอื่น เรื่องนี้มีประจักษ์พยานคำยืนยันคำพูดของ ดร.ทักษิณ คือ คุณอัมภา สันติเมทนีดล นักหนังสืออาวุโสของบางกอกโพสต์” (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 15)

(2) “ที่พูดว่าผมเอาแต่ใจ ดร.ทักษิณขัดไม่ได้สักเรื่อง ก็ไม่จริงอีก มีหลายเรื่องที่ ดร.ทักษิณไม่เอาด้วย ผมก็ไม่ได้ว่าอะไร เพราะผมทำหน้าที่เสนอแนะเท่านั้น และทุกเรื่องไม่ใช่เรื่องส่วนตัวของผม แต่เป็นเรื่องที่เสนอเพื่อช่วย ดร.ทักษิณและประเทศชาติ เช่น ผมนั่งคุยกับ ดร.ทักษิณที่ทำเนียบ ผมเตือนว่า ระวังอย่าให้ประชาชนกู้เงินได้ง่ายเกินไป ประเดี๋ยวจะเป็นหนี้กันทั้งเมือง ดร.ทักษิณก็อ้างว่า ก่อนจะให้กู้หนี้ธนาคารดูแล้วดูอีก หลังจากให้กู้ก็ยังคงติดตามอีก ผลก็ปรากฏแล้วว่าหนี้สูญมากมาย เป็นเงินที่ได้จากภาษีอากร ไม่ใช่เงินส่วนตัว ดร.ทักษิณ เรื่องกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรก็เช่นกัน ผมเสนอแนะเป็นลายลักษณ์อักษร ในฐานะที่ผมคลุกคลีกับชาวไร่ชาวนามาตลอด ตอนนั้น ดร.สมคิดเป็นรัฐมนตรีคลัง ผมเสนอเสนอแนะทั้ง ดร.ทักษิณ และ ดร.สมคิดว่าการปลด ดร.สุริยัน บุญนาคคำ จากตำแหน่งเลขาฯ เป็นเรื่องผิดกฎหมาย น่าจะหานักกฎหมายของพรรคมาดูแลให้ดี มิฉะนั้น การดำเนินงานของกองทุนฟื้นฟู จะหยุดชะงัก ผมเสนอแล้วทั้ง 2 คนไม่เอาด้วย ผมก็ไม่ว่าอะไร แล้วก็เกิดปัญหาใหญ่โตตามมาจนถึงทุกวันนี้ ทั้ง 2 เรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องเกี่ยวกับสังคม” (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 15)

(3) “ดร.ทักษิณปราศรัยว่า “ส่วนพลตรีจำลอง ศรีเมืองที่เคยระบุว่าเป็นคนนำผมเข้าสู่การเมืองนั้น ความจริงจิตใจผมอยู่กับการเมืองมานานแล้ว” ดร.ทักษิณพูดชัดว่าผมไม่ได้เป็นคนนำเข้าสู่การเมือง เป็นเพราะจิตใจของ ดร.ทักษิณต่างหาก เขารู้กันทั้งเมือง ตอนที่ปล่อยให้รัฐมนตรีชื่อพม่าหน้าลาว กล่าวร้ายผมเกี่ยวกับที่ดิน ส.ป.ก. นั้น ดร.ทักษิณไปคุยกับใครที่ไหน ต้องตั้งนะโม

ว่า ไม่ได้เ็นรคุณผม ไม่ได้ทรยศผม ...ก่อนวันเปิดตัวพรรคไทยรักไทยที่ศูนย์สิริกิติ์ พลโทปริชา บอกว่า ดร.ทักษิณขอให้ผมไปร่วมงานเปิดตัวให้ได้ ผมบอกปริชาไปว่า ผมไม่ต้องไปหรอก เพราะผมตัวคนเดียว ไม่มีพลังอะไร ปริชาเอาคำ ดร.ทักษิณมาบอกผม “ไอ้ชา มึงเอาพี่ลองไปให้ได้ พี่ลองมีพลังนะมึง ดูเหตุการณ์เดือนพฤษภาคม” วันนั้นในงานเปิดตัวพรรคไทยรักไทยที่ศูนย์สิริกิติ์ ผมพบแต่คนพลังธรรมเกือบทั้งนั้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ดร.ทักษิณจะมาโกหกจะมาแก้ประวัติศาสตร์ไม่ได้หรอก” (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 15)

(4) “ไปรวบรัดขบสภาต่างๆ ที่พูดหยๆ ว่า “ไม่ยุบ” พรรคฝ่ายค้าน 3 พรรคเลยประท้วง” (มติชน 5 มีนาคม 2549 หน้า 13)

ในส่วนของการอ้างข้อมูลสนับสนุน พบว่า ผู้ส่งสารใช้การยกตัวอย่างเรื่องที่สะท้อนการโกหกและการไม่รักษาคำพูดเพื่อโน้มน้าวให้ผู้รับสารเชื่อว่าคำพูดของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรมีลักษณะไม่น่าเชื่อถือโดยดูรายละเอียดของเรื่องดังกล่าวได้ในส่วนต้น

นอกจากการอ้างข้อมูลสนับสนุนแล้ว ยังพบว่า ผู้ส่งสารได้นำเสนอ ส่วนสนับสนุนข้อมูลเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือให้ข้อมูลด้วย โดยในยกตัวอย่างการโกหกว่าพล.ต.จำลอง ศรีเมืองขอเป็นรองนายกรัฐมนตรี ผู้ส่งสารใช้การเปรียบเทียบคำพูดในอดีตกับคำพูดในปัจจุบันเพื่อชี้ให้เห็นความไม่ตรงกันของเนื้อหา และความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้นด้วยการอ้างผู้ที่รับรู้คำพูดดังกล่าว คือ คุณอัมภา สันติเมทนีดล นักหนังสืออาวุโสของบางกอกโพสต์ ดังปรากฏในวาทกรรม (1)

ประการที่สอง ไม่ยึดมั่นในปณิธาน : คำสัต์ย์ 4 ข้อ (ชาติ เกียรติ วินัยและกล้าหาญ) ความเสียสละ และการเป็นสุภาพบุรุษ

ในข้อนี้ ผู้ส่งสารโน้มน้าวใจด้วยการนำเสนอเนื้อหาที่สะท้อนการไม่ยึดมั่นในปณิธานข้างต้นได้แก่ การไม่ยอมลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี สะท้อนถึง การไม่ยึดมั่นในชาติ เกียรติ วินัยและกล้าหาญอันเป็นคำสัต์ย์ 4 ข้อของสถาบันทหารซึ่งเป็นสถานศึกษาของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรและยังสะท้อนถึงการไม่ยึดมั่นในความเสียสละอันเป็นปณิธานของนักการเมืองด้วย การใช้อำนาจเพื่อเอาเปรียบผู้อื่นด้วยการไม่ให้ตำรวจกักรัดฝ่ายสนับสนุนรัฐบาล สะท้อนถึงการไม่ยึดมั่นต่อความเป็นสุภาพบุรุษอันเป็นปณิธานของนักการเมืองที่ดี ดังรายละเอียดเนื้อหาในวาทกรรมต่อไปนี้

(5) คำถาม : หากมีคนออกมาเป็นแสนแล้วนายกฯไม่ลาออกจะเป็นอย่างไร

จำลอง : นายกฯเป็นผู้ผ่านการอบรมจากสถาบันทหาร จะต้องยึดมั่นในคำสัต์ย์ 4 ข้อ คือ ชาติ เกียรติ วินัย กล้าหาญ ท่านเป็นนักเรียนทหารมาก่อน ดังนั้นคนที่เคยผ่านสถาบันทหาร

มาแล้ว ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนเตรียมทหารหรือสถาบันทหาร จะไม่ตายไปจาก 4 คำนี้ คือ หนึ่งจะเป็นผู้มีความรักชาติ เราก็อ้างอิงแล้วว่าตอนนี้มันแตกแยกกันอย่างหนักแล้ว ถ้านายกฯ ลาออกแล้วความแตกแยกจะหายไป สองคือไม่ตายไปจากผู้ทรงเกียรติ ซึ่งต้องฟังเหตุผลของประชาชนที่ออกมาเป็นเรือนแสน หากไม่ฟังจะเป็นผู้ทรงเกียรติได้อย่างไร สามไม่ตายไปจากความมีวินัย เมื่อคนออกมาขนาดนี้ ก็ต้องมีวินัยฟังเขา และประการสุดท้าย ไม่ตายไปจากคนกล้าหาญ นายกฯก็ต้องกล้าที่จะลาออกจากตำแหน่ง (มติชน 20 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 2)

(6) “ไม่กล้าหาญเลย ถ้ากล้าจริงก็ต้องกล้าออกมาลาออก ท่านนายกฯ เคยพูดอยู่คำหนึ่งว่าไม่มีอะไรที่ทำได้ ซึ่งคำนี้เป็นคำที่ติดมาจากโรงเรียนเตรียมทหาร จึงอยากบอกว่าไม่มีอะไรที่นายกฯ ลาออกไม่ได้” (ไทยโพสต์ 5 มีนาคม 2549 หน้า 10)

(7) “ส่วนประเด็นใหญ่ที่ทำให้ตัดสินใจออกมาชุมนุมในครั้งนี้เพราะเห็นว่าผู้นำประเทศจะต้องเป็นผู้ที่เสียสละ นักการเมืองซื้อสัตย์เพียงอย่างเดียวไม่พอ ของเขาไม่เอาของเราก็ต้องให้ด้วย” (มติชน 24 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 11)

(8) “ขออย่าขอสอนอีกที นายตำรวจและแม่ทัพ นายกองที่ผ่านโรงเรียนเตรียมทหาร จะต้องยึดคำขวัญ ชาติ เกียรติ วินัย กล้าหาญ ขณะนี้ชาติต้องการเสียสละของนายกฯ เป็นนายกฯผู้ทรงเกียรติไปได้อย่างไรเมื่อมีคนมากมาย ตะโกนไล่อยู่ทุกวัน ผู้หลักผู้ใหญ่ในบ้านเมืองออกมาแนะทางสว่างให้ลาออกแล้วไม่ฟัง ดร.ทักษิณกลายเป็นคนไม่มีวินัย ดร.ทักษิณต้องกล้าหาญ ที่จะลาออก ซึ่งง่ายมากง่ายกว่าที่ผมและหลายๆ คน ต้องไปชุมนุม นอนกลางดินกินกลางทรายเพื่อขอร้องให้ดร.ทักษิณลาออก” (มติชน 5 มีนาคม 2549 หน้า 13)

(9) “ดร.ทักษิณ ครับ เป็นนักการเมืองที่ดีนั้น นอกจากจะต้องซื่อสัตย์และเสียสละแล้วต้องเป็นสุภาพบุรุษด้วย อย่าเอาเปรียบฝ่ายตรงข้ามแม้โอกาสจะอำนวยก็ตาม แพ้-ชนะไม่สำคัญเราต้องเป็นสุภาพบุรุษตลอดเวลา ไปรวิวรรดิบุรุษสภาต่างๆ ที่พูดหยๆ ว่า “ไม่ยุบ” พรรคฝ่ายค้าน 3 พรรคเลยประท้วง นี่ก็อีกเหมือนกันครับ ดร.ทักษิณเชิญคนไปฟังเมื่อวานนี้ (3 มีนาคม) ตำรวจไม่กักรถเลย (รถที่บรรทุกคนฟังมากๆ เกินทางจากต่างจังหวัดเข้ากรุงเทพฯ) พรุ่งนี้ (5 มีนาคม) ก็ต้องทำอย่างเดียวกัน อย่าเอาเปรียบกัน เพราะไม่ใช่วิสัยของสุภาพบุรุษ” (มติชน 5 มีนาคม 2549 หน้า 13)

ในส่วนของการอ้างข้อมูลสนับสนุน พบว่า ผู้ส่งสารใช้การยกตัวอย่างการกระทำที่สะท้อนการโกหก ไม่รักษาคำพูดเพื่อยืนยันให้ผู้รับสารเชื่อว่าคำพูดของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรไม่ยึดมั่นในปณิธานดังกล่าวจริง โดยสามารถอ่านรายละเอียดของตัวอย่างได้จากการสรุปเนื้อหาในส่วนต้น

2) การบริหารงานไม่ถูกต้อง

จากวาทกรรมพบว่า ผู้ส่งสารนำเสนอเนื้อหาที่สนับสนุนประเด็นดังกล่าวด้วยการยก 3 ประการ คือ ประการแรก คิดเรื่องเงินเป็นหลักและละเลยเรื่องสังคม ประการที่สองแทรกแซงการทำงานของหน่วยงานราชการ และประการที่สามแก้ปัญหาไม่ถูกวิธี โดยอธิบายรายละเอียดแต่ละประการได้ดังนี้

ประการแรก คิดเรื่องเงินเป็นหลักและละเลยเรื่องสังคม

สำหรับหัวข้อนี้โดยผู้ส่งสารยกตัวอย่างความพยายามในการจัดตั้งบ่อนกาสิโน และการนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทเบียร์เหล้าเข้าตลาดหลักทรัพย์เพื่อโน้มน้าวให้ผู้รับสารรู้สึกว่ นายกรัฐมนตรียึดมั่นในความคิดดังกล่าวเป็นอย่างมาก จนไม่สามารถโน้มน้าวใจให้ล้มเลิกได้ แม้มีการคัดค้านหลายครั้งจากฝ่ายผู้ส่งสาร ซึ่งมีความจริงจ้งถึงขั้นเจรจากันแบบตัวต่อตัว ดังรายละเอียดเนื้อหาที่เสนอผ่านวาทกรรมต่อไปนี้

(10) “หากพูดกับนายกฯ ทักมึนแล้วเชื่อก็คงจะดี แต่ท่านคิดแต่เรื่องเงินอย่างเดียว เราคิดทั้งเรื่องเงินและสังคม ท่านคิดว่าจะต้องมีบ่อนกาสิโนเราก็เข้าไปค้านทีแล้ว ค้านอย่างเงียบๆ พูดกันตัวต่อตัวเลย ระวังนะ คร.ทักมึนขึ้นไปเปิดบ่อนที่เรียกว่าเอนเตอร์เทนเมนต์ คอมเพล็กซ์จะไปกันใหญ่ เพราะมันขัดกับหลักทุกศาสนา ไปบอกท่านก็เฉยๆ ต่อมาอื่นๆ เอาไว้ แต่ไม่เลิกคิด มีโอกาสเมื่อไหร่ก็จะทำทันที เผลอเมื่อไหร่จะเปิดบ่อนเสรีทันที เผลอเมื่อไหร่เบียร์เหล้าเข้าตลาดหลักทรัพย์ทันที จะไปกันใหญ่ แก่ไม่ไหว” (มติชน 21 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 15)

ในส่วนของการอ้างข้อมูลสนับสนุน พบว่า ผู้ส่งสารใช้การยกตัวอย่างการกระทำที่สะท้อนการคิดเรื่องเงินเป็นหลักและละเลยสังคม ดังกล่าวรายละเอียดตัวอย่างไปแล้วในส่วนต้น

สำหรับหลักฐานสนับสนุนข้อมูล พบว่า ผู้ส่งสารอ้างถึงหลักศาสนาเพื่อสร้างความหนักแน่นในการยืนยันว่าการกระทำดังกล่าวแสดงถึงการละเลยเรื่องสังคมเนื่องจากขัดกับหลักของทุกศาสนา

ประการที่ 2 แทรกแซงการทำงานของหน่วยงานราชการ

เนื้อหาประการต่อมาที่ผู้ส่งสารนำเสนอในประเด็นการบริหารงานไม่ถูกต้อง คือ มีการแทรกแซงการทำงานของหน่วยงานราชการ โดยสะท้อนจากการที่หน่วยงานราชการไม่สามารถช่วยเหลือ

ประชาชนได้กรณีที่ได้รับความเดือดร้อนและการตัดความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ต่อต้านรัฐบาล ซึ่งผู้ส่งสารได้บรรยายให้เห็นสภาพการณ์อันเป็นผลจากการแทรกแซงการทำงานว่า “ใครอยากเอาเก้าอี้ฟาดหัวใครหรือรื้อข้าวของไม่ให้ใครออกจากสำนักงานก็ทำได้” อันเป็นความร้ายแรงทางสังคมในระดับวิกฤติ

(11) “เขาจะทำอะไร เรื่องของนายสนธิน่าจะจบลงไปแล้ว มีการฟ้องร้องกันไปแล้ว ไม่เห็นต้องออกมาจับอะไร ส่วนผมเขาจะเอาอย่างไร ทำอย่างไร อย่าไปรู้เขาเลย ปวดหัว เขาจะทำอะไรก็ได้ทั้งนั้น โดยอาศัยอำนาจที่มีอยู่ เมื่อเรากระโดดออกมาแล้วก็พร้อมเผชิญปัญหาต่าง โดยไม่หวั่นไหว เป็นเรื่องน่าคิดว่าหน่วยงานราชการต่างๆ ช่วยเหลือประชาชนไม่ได้สักหน่วยงาน ใครอยากเอาเก้าอี้ฟาดหัวใคร หรือรื้อข้าวของไม่ให้ใครออกจากสำนักงานก็ทำได้ เพราะฉะนั้น ประชาชนจะเป็นพลังสำคัญที่จะแก้วิกฤต” (มติชน 2 เมษายน 2549 หน้า 14)

(12) “สถานสงเคราะห์สัตว์กาญจนบุรี หรือที่เรียกว่าสวนสัตว์เลี้ยงกาญจนบุรีนั้น มีสุนัขจรจัดกว่า 2,500 ตัว แมวจรจัดอีก 200 กว่าตัว เรื่องนี้ผู้จัดการสวนสัตว์เลี้ยงได้โทรศัพท์มาคุย บอกว่าเป็นเพราะออกมาเรียกร้องให้นายกฯ ลาออก ทำให้สุนัขเหล่านั้นต้องเดือดร้อนไปด้วยเพราะกรมการทหารบก ที่เคยส่งสัตว์แพทย์ไปช่วยเหลือโดยไม่คิดมูลค่ามากกว่า 3 ปี เวลานี้จึงการช่วยเหลือ ไม่ได้ช่วยเหลือมา 1 เดือนแล้ว (มติชน 21 มีนาคม 2549 หน้า 14)

(13) “พอผมออกมาเรียกร้องให้นายกฯ ลาออก เขาก็มาบอกว่าไปช่วยไม่ได้แล้ว เพราะเจ้านายสั่งห้ามไป हमาก็เลยเดือดร้อนไปด้วย ตอนนี้หากหมาป่วยก็จับส่งคลินิก หมอก็คิดราคาถูกหน่อย แต่ก็ยังแพงกว่าที่เคยได้รับการสนับสนุนจากกรมการทหารบก ช่วยกันคนละไม้คนละมือ” (มติชน 21 มีนาคม 2549 หน้า 14)

(14) “การที่พวกเราจะไปขอร้องให้หัวหน้ารัฐบาลออกจากตำแหน่งแล้วมาข่มขู่แบบนี้ ไม่เป็นผลดีต่อรัฐบาลเลย ดำรงต้องสอบสวนให้ได้ว่าฝ่ายไหนเป็นผู้กระทำ ซึ่งเจ้าหน้าที่ต้องเข้าไปดูแลให้เกิดความเรียบร้อย สันติอโศกมีสาขาอยู่หลายแห่ง มีฉะนั้นถ้าเกิดปัญหาแบบนี้ถ้ารัฐบาลจะลำบาก” (ไทยโพสต์ 23 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 3)

(15) “ทั้ง 4 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นประกอบด้วย การล้มเวทีปราศรัยพรรคประชาธิปัตย์ที่ จ. เชียงใหม่ การคุกคามหนังสือพิมพ์ผู้จัดการ คมชัดลึกและการชุมนุมต่อต้านที่ อ.หัวหิน จ. ประจวบคีรีขันธ์ เป็นการทำผิดกฎหมายอาญาอย่างชัดเจน ดำรงก็อยู่แต่ก็ไม่ช่วยเหลือ ตกลงฟุ้งใครไม่ได้” (มติชน 2 เมษายน 2549 หน้า 13)

ในส่วนของการอ้างอิงข้อมูลสนับสนุน พบว่า ผู้ส่งสารใช้การยกตัวอย่างเหตุการณ์ 6 เหตุการณ์ ได้แก่ 1) การระงับความช่วยเหลือสถานสงเคราะห์สัตว์กาญจนบุรีหรือสวนสัตว์เลี้ยงกาญจนบุรี 2) การลอบวางระเบิดสันติอโศก 3) การลี้ภัยที่ปราศรัยพรรคประชาธิปัตย์ที่ จ.เชียงใหม่ 4) การคุกคามหนังสือพิมพ์ผู้จัดการ 5) การคุกคามหนังสือพิมพ์คมชัดลึก และ 6) การชุมนุมต่อต้านที่ อ.หัวหิน จ. ประจวบคีรีขันธ์ โดยอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้จากวาทกรรม (14) – (17)

สำหรับส่วนสนับสนุนข้อมูล พบว่า ผู้ส่งสารอ้างคำบอกเล่าของผู้จัดการสถานสงเคราะห์สัตว์ที่กล่าวว่า เป็นเพราะการออกมาเรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีลาออก และฝ่ายรัฐบาล คือ เจ้าหน้าที่จากกรมการทหารที่กล่าวหาว่าไม่สามารถมาช่วยได้เพราะ “เจ้านายสั่งห้าม” โดยดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้จากวาทกรรม (14)

ประการที่ 3 แก้ปัญหาไม่ถูกวิธี

เนื้อหาประการที่สามที่ผู้ส่งสารใช้สนับสนุนประเด็นการบริหารงานไม่ถูกต้อง คือ การแก้ปัญหาไม่ถูกวิธี โดยผู้ส่งสารได้ยกตัวอย่างปัญหาที่รัฐบาลแก้ไม่ถูกวิธี 3 ปัญหาได้แก่ ปัญหาแรก คือ การชุมนุมต่อต้านรัฐบาล ปัญหาที่สอง คือ ความยากจน และปัญหาที่สาม คือ การบริหารกิจการไฟฟ้า ดังแสดงรายละเอียดแต่ละปัญหาได้ดังนี้

การแก้ปัญหาประชาชนเรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีลาออกจากตำแหน่ง

วิธีการแก้ปัญหาที่ผู้ส่งสารเห็นว่าไม่ถูกวิธีสำหรับปัญหานี้คือ การยุบสภาและการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ 2 เมษายน 2549 โดยวิธีการแรก ผู้ส่งสารเห็นว่าปัญหาที่แท้จริงอยู่ที่ตัวนายกฯ ไม่ใช่อยู่ที่ตัวสภา ดังนั้น แม้รัฐบาลประกาศยุบสภา ปัญหาที่เกิดขึ้นจึงยังไม่หมดไป ส่วนวิธีการที่สองนั้นผู้ส่งสารนำเสนอว่าทำให้ประเทศต้องสูญเสียงบประมาณจำนวนประมาณสองพันล้านบาทไปโดยเปล่าประโยชน์เนื่องจากการเลือกตั้งที่จะเกิดขึ้นนี้จะไม่ได้รับการยอมรับจากประชาชน ดังอ่านรายละเอียดเนื้อหาได้จากวาทกรรมต่อไปนี้

(16) ‘แม้ว่านายกฯ จะประกาศยุบสภา แต่ทางพันธมิตรจะยังคงชุมนุมในวันที่ 26 กุมภาพันธ์ต่อไป เพราะข้อเรียกร้องของเราคือการให้นายกฯ ลาออก เพราะปัญหาอยู่ที่ตัวนายกฯ ไม่ใช่อยู่ที่สภา’ (มติชน 25 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 14)

(17) “วันที่ 2 เมษายนก็ไม่ต้องมีการเลือกตั้งและหากนายกฯ อยู่ถึงวันเลือกตั้งแล้วบอกว่าจะเลือกตั้งในอีก 1 ปี 6 เดือนก็ต้องเสียเงินกับการเลือกตั้งครั้งละกว่า 2 พันล้านบาท บ้านเมืองเราไม่ใช่

ร่ำรวยถึงขนาดเสียเงินแล้วเสียเงินอีก ประหยัดสุดคือนายกฯ ต้องลาออก” (มติชน 16 มีนาคม 2549 หน้า 2)

(18) “เชื่อว่าในวันที่ 7 เมษายน ที่มีการปราศรัยอีกครั้งจะมีประชาชนหลังไหลมาอย่างมโหฬาร เพราะหลังการเลือกตั้งจะเกิดความวุ่นวายอย่างมาก ซึ่งการเลือกตั้งครั้งนี้ไม่ได้เกิดจากความชอบธรรม และถือว่าเป็นเพียงการฟอกตัวของ พ.ต.ท.ทักษิณ ไม่ว่าพรรคไทยรักไทยจะได้คะแนนเสียงมากหรือน้อย ประชาชนก็ไม่พอใจอยู่ดี” (มติชน 31 มีนาคม 2549 หน้า 14)

(19) “วิกฤตของชาติขณะนี้วิธีแก้ยุ่งเหยิงคือ ดร.ทักษิณต้องลาออก ไปแก้อย่างอื่นแก้ไม่ได้ ยิ่งแก้ยิ่งเพิ่มปัญหา เช่น รวบรวมยุบสภา พรรคใหญ่อื่นๆ ตั้งตัวไม่ทันเลยกล่าวหาว่า ไม่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง จะไปขอร้องเขาทำอะไร เขาก็ยืนกรานอย่างเดิม เลือกตั้งและแน่” (มติชน 5 มีนาคม 2549 หน้า 13)

ในส่วนของการอ้างข้อมูลสนับสนุน พบว่า ผู้ส่งสารใช้การยกตัวอย่างวิธีแก้ปัญหาที่เห็นว่าจะไม่ถูกต้อง ได้แก่ การยุบสภาและการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ 2 เมษายน 2549 เป็นส่วนอ้างสนับสนุนประเด็น ดังอ่านรายละเอียดเนื้อหาดังกล่าวได้จากส่วนต้น

สำหรับส่วนสนับสนุนข้อมูล พบว่า ผู้ส่งสารใช้พฤติกรรมการกล่าวหาว่า ไม่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคใหญ่ๆ เพื่อเพิ่มน้ำหนักในการยืนยันว่า การยุบสภาและการจัดการเลือกตั้งในวันที่ 2 เมษายน 2549 เป็นการแก้ปัญหาที่ไม่ถูกต้อง จึงไม่ได้รับการยอมรับจากพรรคเหล่านั้น ดังรายละเอียดในวาทกรรม (19)

การแก้ปัญหาคความยากจน

เนื้อหาในส่วนนี้ ผู้ส่งสารนำเสนอเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาที่รัฐบาลปฏิบัติไม่รอบคอบจนทำให้เกิดผลเสียต่อประชาชนและประเทศ โดยผู้ส่งสารยกตัวอย่างวิธีการดำเนินงานที่ไม่ถูกต้อง 2 วิธี ได้แก่ การปล่อยกู้ยืมเงินไป จึงทำให้ต้องสูญเสียเงินภาษีอากรไปโดยเปล่าประโยชน์จากการเกิดปัญหาหนี้สูญจำนวนมากและการปรับเปลี่ยนตำแหน่งของดร.สุริยัณ บุญุนาคค้ำจนส่งผลให้การดำเนินของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรหุคชะงัก ดังรายละเอียดในวาทกรรมต่อไปนี้

(20) “ผมนั่งคุยกับ ดร.ทักษิณที่ทำเนียบ ผมเตือนว่า ระวังอย่าให้ประชาชนกู้เงินได้ง่ายเกินไป ประเดี๋ยวจะเป็นหนี้กันทั้งเมือง ดร.ทักษิณก็อ้างว่า ก่อนจะให้กู้หนี้ธนาคารดูแลดูอีก

หลังจากให้ก๊วยยังติดตามอีก ผลก็ปรากฏแล้วว่า หนี้สูญมากมาย เป็นเงินที่ได้จากภาษีอากร ไม่ใช่เงินส่วนตัว” (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 15)

(21) “ดร.ทักษิณ เรื่องกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรก็เช่นกัน ผมเสนอแนะเป็นลายลักษณ์อักษร ในฐานะที่ผมคลุกคลีกับชาวไร่ชาวนามาตลอด ตอนนั้น ดร.สมคิดเป็นรัฐมนตรีคลัง ผมเสนอแนะทั้ง ดร.ทักษิณ และ ดร.สมคิดว่า การปลด ดร.สุริยั นบุญนาคคำ จากตำแหน่งเลขานุการ เป็นเรื่องผิดกฎหมาย น่าจะหานักกฎหมายของพรรคมาดูแลให้ดี มิฉะนั้น การดำเนินงานของกองทุนฟื้นฟูฯ จะหยุดชะงัก ผมเสนอแล้วทั้ง 2 คน ไม่เอาด้วย ผมก็ไม่ว่าอะไร แล้วก็เกิดปัญหาใหญ่โตตามมาถึงทุกวันนี้” (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 15)

ในส่วนของการอ้างข้อมูลสนับสนุน พบว่า ผู้ส่งสารใช้การยกตัวอย่างวิธีแก้ปัญหามองเห็นว่าไม่ถูกต้อง ได้แก่ การปล่อยกู้ยืมเงินไป และการปรับเปลี่ยนตำแหน่งของดร.สุริยั นบุญนาคคำเป็นส่วนอ้างสนับสนุนประเด็น ดังอ่านรายละเอียดเนื้อหาดังกล่าวได้จากส่วนต้น

การแก้ปัญหการบริหารกิจการไฟฟ้า

ปัญหานี้เกิดจากการที่รัฐบาลแปรรูปกิจการไฟฟ้าซึ่งผู้ส่งสารเห็นว่าไม่ถูกต้องโดยสะท้อนผ่านการนำเสนอเกี่ยวกับการตัดสินใจของศาลปกครองที่สั่งเพิกถอน พ.ร.ฎ. แปรรูปกิจการไฟฟ้าในวาทกรรมต่อไปนี้

(22) ‘ในวันที่ 25 มีนาคม มีความพร้อมมีความชอบธรรมจนถึงที่สุดที่จะให้นายกรัฐมนตรีและคณะต้องลาออก และจะมีประชาชนมากันมากมายอย่างชนิดมีดฟันม้วนดิน คนไทยทุกคนที่มาได้ต้องมา การที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งเพิกถอน พ.ร.ฎ. แปรรูปกิจการไฟฟ้าถือเป็นชัยชนะของประชาชนและตอกย้ำความผิดพลาดของนายกรัฐมนตรี ถ้าเป็นผู้นำประเทศอื่นต้องลาออกแล้ว ไม่หน้าด้านอยู่’ (มติชน 25 มีนาคม 2549 หน้า 13)

ในส่วนของการอ้างข้อมูลสนับสนุน พบว่า ผู้ส่งสารยกตัวอย่างกรณีการแปรรูปกิจการไฟฟ้าเป็นส่วนสนับสนุนประเด็นและอ้างการตัดสินใจของศาลปกครองที่สั่งเพิกถอน พ.ร.ฎ. แปรรูปกิจการไฟฟ้าเพื่อยืนยันว่าการบริหารงานดังกล่าวไม่ถูกต้อง

3) เป็นความต้องการของประชาชน

สำหรับประเด็นนี้ ผู้ส่งสารได้นำเสนอว่า เป็นความต้องการของประชาชนที่เรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีลาออก โดยเป็นความต้องการอย่างจริงจังจากประชาชนจำนวนมากและหลากหลายกลุ่ม ซึ่งประชาชนเหล่านั้นล้วนเข้าร่วมเรียกร้องโดยไม่มีผลประโยชน์แอบแฝง โดยในประเด็นนี้ ผู้ศึกษาจะแบ่งการนำเสนอวาทกรรมที่แสดงเนื้อหาข้างต้นเป็น 2 ส่วน ส่วนแรก เป็นลักษณะของประชาชนที่หลากหลายกลุ่มและจำนวนมาก และส่วนที่สอง เป็นลักษณะของความจริงจังและไม่มีผลประโยชน์แอบแฝง ดังนี้

ลักษณะแรก หลากหลายกลุ่มและจำนวนมาก

(23) “หลังจากแก้กฎหมายได้เพียง 2 วัน ครอบครัวนายกฯได้เทขายหุ้นให้ต่างชาติตามที่จี้ใจแก้กฎหมายไว้ ได้ก่อให้เกิดปฏิกิริยาอย่างรุนแรงในหมู่ประชาชนทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด รวมถึงคณาจารย์มหาวิทยาลัยต่างๆ ได้รวมพลังเป็นปึกแผ่นชนิดที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน เสริมด้วยพลังนิตินักศึกษาหลายสถาบันทั่วประเทศ ซึ่งมีความเห็นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่านายกฯขาดความชอบธรรม ได้พร้อมใจกันเรียกร้องให้นายกฯลาออก” (มติชน 20 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 2)

(24) “การตัดสินใจขอร้องให้ นายกฯ ลาออกเพราะที่ผ่านมามีคนรู้จักทั้งพลเรือน กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ บอกว่าไม่ไหวแล้ว และเข้ามาพูดว่าไม่คิดที่จะช่วยบ้านเมืองบ้างหรือ และยังพูดถึงเรื่องข้อผิดพลาดของนายกฯหลายเรื่อง” (มติชน 24 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 11)

(25) “ในวันที่ 25 มีนาคม มีความพร้อมมีความชอบธรรมจนถึงที่สุดที่จะให้นายกรัฐมนตรีและคณะต้องลาออก และจะมีประชาชนมากขึ้นมากมายอย่างชนิดมีดฟ้ามีดิน” (มติชน 25 มีนาคม 2549 หน้า 13)

(26) “นายกฯ เคยบอกว่าจะไม่ลาออก ไม่ยุบสภา ผมขอบอกว่ามันบั่นแอกนาย จะทนได้หรือ เมื่อประชาชนมาเป็นแสนๆ แบบนี้ ขอให้พวกเราเหนียวแน่นและอดทน รับรองว่าชนะแน่” (ปราศรัยบนเวทีสนามหลวง, ไทยโพสต์ 27 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 8)

(27) “หลายองค์กรทั่วบ้านทั่วเมืองซึ่งออกมาเรียกร้องให้ ดร.ทักษิณลาออกเพราะขาดความชอบธรรม มีทั้งคณาจารย์มหาวิทยาลัยต่างๆ (นำโดยอาจารย์ อมรา พงศาพิชญ์ คณบดีคณะรัฐศาสตร์จุฬาฯ) ครูบาอาจารย์ทั่วทุกภาคของประเทศ นิสิต นักศึกษา นักเรียน องค์กรประชาธิปไตย อิกนัปไม่ถ้วน เมื่อวานขึ้นนี้ (2 มีนาคม) เครือข่ายแพทย์อาวุโส ประกอบด้วย คุณหมอผู้ใหญ่ซึ่งเป็นที่เคารพของคนที่บ้านทั้งเมือง เช่น อาจารย์หมอบรรลุ อาจารย์หมอไพโรจน์ อาจารย์หมออารี อาจารย์หมอมรกต อาจารย์หมอมงคล อาจารย์หมอจรี ก็ออกแถลงการณ์ว่า “หนทางเดียวที่จะแก้ปัญหาวิกฤตของชาติครั้งนี้ คือ นายกรัฐมนตรี (พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร)สมควรแสดงความ

เสียสละด้วยการลาออกจากตำแหน่ง...ส่วนอาจารย์หมอประเวศ วะสีนั้น ท่านทั้งพูด ทั้งเขียนแนะให้ ดร.ทักษิณ ลาออกสำหรับอาจารย์หมอเสม ซึ่งเคยทุ่มสุดตัวช่วย ดร.ทักษิณมาแล้ว ท่านก็ขอร้องอย่างเดียวกัน” (มติชน 5 มีนาคม 2549 หน้า 13)

ในส่วนของการอ้างข้อมูลสนับสนุนเนื้อหานี้ พบว่าผู้ส่งสารใช้จำนวนของผู้สนับสนุนฝ่ายต่อต้านโดยระบุเป็นตัวเลขประมาณการว่า “เป็นแสนๆ” และใช้การเปรียบเทียบโวหารภาพพจน์ที่ว่า “มิดฟ้ามัวดิน” เพื่อจูงใจให้ผู้รับสารเห็นภาพของจำนวนประชาชนที่เข้าร่วมชุมนุม นอกจากนี้ผู้ส่งสารได้ยกตัวอย่างผู้ที่มีชื่อเสียงและได้รับการนับถือจากสังคมที่ออกมาต่อต้านดังปรากฏในวาทกรรม (27)

ลักษณะที่สอง คือ จริงจัง และไม่มีผลประโยชน์แอบแฝง

(28) “ส่วนถ้านายกฯ จะอ้างความชอบธรรมใน 19 ล้านเสียง ผมก็เป็นหนึ่งใน 19 ล้านเสียงเช่นกัน แต่เสียงนี้ไม่คงที่ ขึ้นอยู่กับความชอบธรรม ไม่ใช่ให้แล้วให้เลย ประชาธิปไตยไม่ใช่ให้แล้วให้เลย แต่ประชาชนยังคงเป็นเจ้าของ ไม่ใช่เฉพาะวันเลือกตั้งเท่านั้น ต้องดูเจตจำนงของการชุมนุมด้วย ต้องดูที่ความจริงใจของคนที่มาคัดค้าน มีความจริงใจ อาจารย์ที่ออกมาคัดค้านเป็นข้าราชการประจำแท้ๆ ยังไม่ห่วงอนาคตของตนเองเลย” (มติชน 20 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 2)

(29) “การชุมนุมของกลุ่มผมจะเป็นเหมือนเดิม คือ จะบอกกับกลุ่มพันธมิตรฯว่า ผมก็ต้องยึดถือ ปักหลักและผมก็เชื่อว่าคณะพันธมิตรฯจะไม่คัดค้าน ซึ่งเขาก็คงมองว่าเป็นเรื่องดี ผมใช้คำว่าชุมนุมอย่างจริงจัง แต่ไม่ทราบว่าจะปักหลักเป็นระยะเวลาเท่าไร ไม่ใช่ไปตอนเย็นๆ แล้วดึกๆ กลับ ไม่ใช่อย่างนั้น” (ไทยโพสต์ 21 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 10)

(30) ‘การออกมาต่อต้านนายกฯ ครั้งนี้ถือว่าไม่มีครั้งไหนที่ครู-อาจารย์ จะรวมตัวกันเป็นปึกแผ่นเหมือนครั้งนี้ โดยเฉพาะคณาจารย์คณะรัฐศาสตร์ ก็ออกมาบอกว่าไม่สามารถสอนลูกศิษย์ได้ หากยังเป็นอย่างนี้อยู่ จึงอยากให้นายกฯ ลาออก ตนก็เห็นตรงกับครู-อาจารย์เหล่านั้น จึงได้ตัดสินใจด้วยตนเองเข้าร่วมอีกแรงหนึ่ง’ (กล่าวถึงการตัดสินใจมาเรียกร้องให้นายกฯ ลาออก, ไทยโพสต์ 21 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 10)

(31) “ไม่ใช่จะเป็นคณบดีคณะนั้นหรือคณะนี้กันง่ายๆ เขาก็คงจะถูกกลั่นแกล้งอะไรเมื่อไหร่ก็ได้ เมื่อเขาเหล่านั้นยื่นมือออกมาแล้ว ผมซึ่งตกอยู่ใน 2 สถานะที่จะต้องรับผิดชอบ หากเราไม่ออกมาเลย มันทำไม่ได้ และครูบาอาจารย์เหล่านี้ท่านก็ไม่ได้เชื่อเชิญนายกฯ มาเล่นการเมือง กรณีที่มีการจับจ้วง พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ ครูบาอาจารย์เหล่านี้ก็ไม่ได้โยนโยอะไรกับ พล.อ.เปรม แต่ผมรับใช้ พล.อ.เปรมมาตลอด และผู้ที่รู้จักมักคุ้นกับผมรวมทั้ง

พี่ๆ น้องๆ ทั้ง 3 เหล่าทัพก็โทร.มาหาผม ว่าพอแล้วนี่หรือ เขียนแค่จดหมายรักแค่นี้เองหรือ ทั้ง ๆ ที่ผมก็คิดว่าผมทำไปเยอะแล้ว” (กล่าวถึงการตัดสินใจมาเรียกร้องให้นายกฯ ลาออก, ไทยโพสต์ 21 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 10)

(32) “เราทุกคนมาวันนี้เพราะได้รับความเดือดร้อนจากการบริหารงานของนายกฯ เราต้องการให้นายกฯลาออก” (มติชน 15 มีนาคม 2549 หน้า 15)

(33) “ไม่ต้องกลัวว่าจะผมจะเข้าไปชิงการนำอะไร ผมไม่รู้จะเอาชื่อเสียงไปทำอะไร อายุ 70 ปี 1 เดือน กับอีก 15 วันแล้ว มันมากมายก่ายกองแล้วไม่รู้จะเอาไปทำอะไร นั่นก็สบายใจได้ว่า ผมในฐานะที่เป็นผู้ร่วมชุมนุมคนหนึ่ง เมื่อมีการเรียกร้องและมีความคิดเห็นตรงกัน คืออยากให้นายกรัฐมนตรีลาออก” (มติชน 21 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 14)

(34) ‘การชุมนุมที่ท้องสนามหลวงจะพักค้างคืนที่ยึดถือ และมีกิจกรรมทุกวันตั้งแต่เช้าจรดค่ำ และจะมีคนมาพักค้างตลอด 24 ชั่วโมง ไม่ได้กำหนดว่าจะอยู่ถึงวันไหน จะอยู่จนกว่านายกฯ ลาออก ในวันที่ 14 มีนาคม นายกฯ จะอยู่หรือไม่อยู่ก็ตาม ก็จะไป โดยจะใช้เครื่องขยายเสียงพูดเข้าไปในทำเนียบ ขอร้องให้นายกฯ ลาออก’ (มติชน 8 มีนาคม 2549 หน้า 15)

ในส่วนของการนำเสนอข้อมูลสนับสนุน พบว่า ผู้ส่งสารใช้การยกตัวอย่างกลุ่มคนอาจารย์ ซึ่งเป็นข้าราชการประจำอันอยู่ภายใต้การบริหารงานของรัฐบาลที่ยอมเสี่ยงออกมาเรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีลาออกเพื่อสนับสนุนเนื้อหาที่ว่า การเรียกร้องครั้งนี้ไม่มีผลประโยชน์แอบแฝง ดังรายละเอียดในวาทกรรม (31) นอกจากนั้น ผู้ส่งสารยังใช้ลักษณะของวัฒนธรรมมาเป็นข้อมูลสนับสนุนด้วย โดยการระบุอายุของผู้ส่งสารที่มากถึง 70 ปี 1 เดือน กับอีก 15 วันจึงไม่มีความจำเป็นต้องไปช่วงชิงการนำและไม่รู้จะเอาชื่อเสียงไปทำอะไร ซึ่งการที่ผู้ส่งสารอ้างเช่นนี้เพราะในสังคมไทยมีวิถีคิดเกี่ยวกับวิถีชีวิตของผู้สูงอายุว่า เป็นวัยแห่งความเจริญทางธรรม ปลออยวางความเจริญทางโลก เพราะฉะนั้นชื่อเสียงเกียรติยศอันเป็นความเจริญทางโลกจึงไม่ใช่แรงจูงใจในการเข้าร่วมชุมนุม ดังรายละเอียดได้จากวาทกรรม (33)

4) เป็นต้นเหตุของความแตกแยกในสังคมชั้นวิกฤต

สำหรับประเด็นสุดท้ายที่ผู้ส่งสารนำเสนอเพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้รับสารคล้อยตามการเรียกร้องให้พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี โดยผู้ส่งสารได้นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมว่า เกิดความแตกแยกอย่างกว้างขวางทั้งในที่ทำงานและครอบครัว โดยแบ่งเป็นสองฝ่าย ฝ่ายหนึ่งหนุนและ ฝ่ายหนึ่งค้าน นับวันการแตกแยกทวีมากยิ่งขึ้นจนสร้างความเสียหายใหญ่หลวงแก่ประเทศชาติ ดังรายละเอียดในวาทกรรมต่อไปนี้

(35) “ขณะนี้ได้เกิดการแตกแยกอย่างกว้างขวางทั้งในที่ทำงานและครอบครัว โดยแบ่งกันเป็นสองฝ่าย ฝ่ายหนึ่งหนุน อีกฝ่ายหนึ่งต้านทานนายกฯ นับวันการแตกแยกความสามัคคีจะทวีมากยิ่งขึ้น ทำความเสียหายอย่างใหญ่หลวงแก่ประเทศชาติซึ่งเดิมเคยมีความสามัคคีช่วยกันแก้ปัญหาของชาติได้ยากอยู่แล้ว” (มติชน 20 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 2)

(36) “ลาออก สถานการณ์ยิ่งย่ำแย่ขึ้นไปอีกเมื่อผู้จัดรายการโทรทัศน์และวิทยุซึ่งเคยเป็นปากเสียงของนายกฯมาโดยตลอด ได้ออกมาจาบจ้วง พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ ผู้เป็นที่เคารพรักของทหารสามเหล่าทัพและประชาชนทั่วไป การจาบจ้วงดังกล่าวก็เพื่อปกป้องนายกฯโดยแท้ ประชาชนสงสัยว่ามีการรู้เห็นเป็นใจกันหรือเปล่าระหว่างรัฐบาลกับผู้จัดรายการดังกล่าว” (มติชน 20 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 2)

(37) “หากนายกฯไม่ลาออกจะยิ่งสร้างความแตกแยกเสียหายมองหน้ากันไม่ติด เพราะขนาดที่มีความสามัคคีกันดีๆ ยังแก้ปัญหายากเลย แต่นี่มาแตกกัน คุณเชื่อมั๊ย สามิภรรยาบางคน นั่งรถกันทะเลาะกัน จะไล่อีกฝ่ายลงด้วยซ้ำเพราะอีกฝ่ายหนึ่งหนุน อีกฝ่ายต้าน นอนอยู่เตียงเดียวกัน แล้วคุณไม่คิดหรือว่านี่เป็นเรื่องใหญ่ของบ้านเมือง” (มติชน 20 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 2)

(38) “ดร.ทักษิณขอให้ประชาชนส่งไปรษณียบัตรสนับสนุนมากๆ และไปร่วมชุมนุมที่สนามหลวงมากๆ ยังมีไปรษณียบัตรมากเท่าไร มีคนไปชุมนุมมากเท่าไร สังคมยิ่งแตกแยก (แบ่งเป็นสองฝ่าย) มากเท่านั้น จะเป็นนายกฯ ไปได้อย่างไรครับ ท่ามกลางความแตกแยกที่นับวันจะยิ่งขึ้น” (มติชน 5 มีนาคม 2549 หน้า 13)

(39) ‘การที่นายกฯ จัดชุมนุมเมื่อวันที่ 3 มีนาคม หลายฝ่ายเกรงจะเกิดความแตกแยกนั้น เกิดการแตกแยกแน่’ (กล่าวมติชน 6 มีนาคม 2549 หน้า 14)

(40) ‘การที่นายกฯ ปลอ่ยให้เกษตรกรจับรถอีแต้นเข้ามารถุงเทพฯ เพื่อสนับสนุนนายกฯ นั้น นอกจากจะสร้างความแตกแยกแล้ว ยังข่มขู่ผู้ชุมนุมกลุ่มพันธมิตรประชาชนฯด้วย แต่ขอประกาศว่าพวกเราไม่กลัว’ (มติชน 13 มีนาคม 2549 หน้า 15)

ในส่วนการอ้างอิงข้อมูลสนับสนุน พบว่า ผู้ส่งสารยกตัวอย่างสถานการณ์ความขัดแย้งในสังคมที่เกิดขึ้นจากการมีความคิดเห็นไม่ตรงกันเรื่องการลาออกของนายกรัฐมนตรี เพื่อให้เห็นภาพความวิกฤตของความแตกแยกชัดเจนขึ้น ดังปรากฏในวาทกรรม (36) ที่ยกตัวอย่างผู้จัดรายการโทรทัศน์และวิทยุกล่าวจาบจ้วง พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ และในวาทกรรม (37) ผู้ส่งสารยกตัวอย่างการทะเลาะกันของสามิภรรยา ที่นั่งรถคันเดียวกันและนอนเตียงเดียวกัน แต่ต้องมาทะเลาะกันจนถึงขั้น “จะไล่อีกฝ่ายลง” เพียงเพราะฝ่ายหนึ่งหนุน ฝ่ายหนึ่งต้าน ซึ่งผู้ส่งสารเห็นว่า เป็นเรื่องใหญ่ของบ้านเมือง

นอกจากการยกตัวอย่างให้เห็นภาพของความวิฤติของสถานการณ์แล้ว ผู้ส่งสารได้ระบุการกระทำของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรที่ผู้ส่งสารเห็นว่าเป็นการส่งเสริมให้เกิดความแตกแยกมากขึ้น ได้แก่ การขอให้ประชาชนส่งไปรษณียบัตรสนับสนุนมากๆ การจัดการชุมนุมผู้สนับสนุนตัวเอง และการปล่อยให้เกษตรกรขับรถไถ่เต็นเข้ามากรุงเทพฯ เพื่อสนับสนุนตน ดังการนำเสนอผ่านวาทกรรม (38), (39) และ (40)

4.1.2 นายธีรยุทธ บุญมี

จากการศึกษาเนื้อหาจากวาทกรรมทั้งหมด 20 ชิ้น พบว่า ผู้ส่งสาร คือ นายธีรยุทธ บุญมีได้นำเสนอเนื้อหาเพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านหนังสือพิมพ์เห็นคล้อยตามความคิดในการเรียกร้องให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ด้วยเนื้อหาที่สามารถแบ่งได้เป็น 4 ประเด็น คือ 1) คุณสมบัติ/คุณลักษณะไม่เหมาะสมต่อการเป็นนายกรัฐมนตรี 2) การบริหารงานไม่ถูกต้อง 3) เป็นความต้องการของประชาชน และ 4) จะสร้างปัญหาแก่ประเทศไทยในอนาคต โดยแต่ละประเด็นมีรายละเอียดและการนำเสนอวาทกรรมดังต่อไปนี้

1) คุณสมบัติ/คุณลักษณะไม่เหมาะสม ต่อการเป็นนายกรัฐมนตรี

ในประเด็นนี้ ผู้ส่งสารนำเสนอว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรมีคุณสมบัติ/คุณลักษณะไม่เหมาะสมต่อการเป็นนายกรัฐมนตรีด้วยเหตุผล 3 ประการคือ ประการแรก คำพูดมีลักษณะเชื่อถือไม่ได้ ประการที่สอง ไม่ให้ความสำคัญกับความมั่นคงของประเทศ และประการที่สาม ไม่โปร่งใส ดังอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

ประการแรก คำพูด : เชื่อถือไม่ได้

คุณสมบัติ/คุณลักษณะประการแรกที่ผู้ส่งสารใช้โน้มน้าวใจผู้รับสารให้คล้อยตามว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ไม่เหมาะสมต่อการเป็นนายกรัฐมนตรี คือ การพูดโกหก และการไม่รักษาคำพูด ส่งผลให้เป็นผู้ที่เชื่อถือไม่ได้ โดยผู้ส่งสารจงใจให้ผู้รับสารคล้อยตามด้วยการยกตัวอย่างการโกหก 3 เรื่อง ได้แก่ ได้แก่ 1) เรื่องการเชิญอาจารย์มหาวิทยาลัยเข้าร่วมการปฏิรูปการเมืองภายใน 6 เดือน แล้วยกเลิกในที่สุด 2) เรื่องการจัดตั้งคณะกรรมการสมานฉันท์ แล้วยกเลิกเช่นกัน และ 3) เรื่องระยะเวลาที่ต้องการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีที่เปลี่ยนจากสมัยเดียวเป็นสองสมัย ต่อมาขยายเวลาเป็นสามสมัย และล่าสุดระบุว่า จะดำรงตำแหน่ง 20 ปี นอกจากนั้น ผู้ส่งสารได้ตอกย้ำให้ผู้รับสารรู้สึกว่าการกระทำดังกล่าวเป็นเรื่องไม่ถูกต้องด้วยการแสดงทัศนคติว่า “เป็นการทำผิดจริยธรรมสังคม” ซึ่งเป็นเรื่องร้ายแรงสำหรับบุคคลที่เป็นผู้นำ

(1) “ที่ผ่านมารอบิปรายในสภามีหลายครั้งที่โกหก จับได้ชัดเจน” (มติชน 23 มกราคม 2549 หน้า 2, 14)

(2) “การโกหกไม่ผิดต่อ 19 ล้านเสียงแต่เป็นการทำผิดต่อจริยธรรมสังคมเพราะคนที่เป็นผู้นำโกหกต่อสาธารณชนเป็นเรื่องร้ายแรง” (ไทยโพสต์ 23 มกราคม 2549 หน้า 1)

(3) “บอกอาจารย์มหาวิทยาลัยว่าจะปฏิรูปการเมืองให้เสร็จภายใน 6 เดือน สักพักก็ดับหัวบอกไม่ทำแล้ว ไอ้หน้าโง่หลอกมาไม่รู้ก็ครั้งก็ไม่รู้จักจำ บอกจะตั้งคณะกรรมการสมานฉันท์ทำประโยชน์ให้บ้านเมืองแบบนั้นแบบนี้แต่พอตัวเองไม่ได้ผลประโยชน์ สักพักก็ดับหัวบอกไม่ทำแล้ว ‘ไอ้หน้าโง่’ หรือการหลอกคนว่าจะอยู่ในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแค่สมัยเดียวแต่ต่อมาบอกว่าจะอยู่สองสมัย และเร็วๆ นี้กลับให้สัมภาษณ์สำนักข่าวต่างประเทศว่าจะเป็นผู้นำสามสมัย หรือในที่สุดก็บอกว่าจะอยู่ถึง 20 ปี สุดท้าย พ.ต.ท.ทักษิณก็ดับหัวทุกคนหมด และสุดท้ายไม่มีใครให้ดับก็มาดับหัวตัวเอง และก็พูดกับตัวเองว่าไอ้หน้าโง่หลอกมาไม่รู้ก็ครั้งก็ไม่รู้จักจำเชื่ออยู่ได้ ดังนั้นคำพูดของ พ.ต.ท.ทักษิณจึงเชื่อถือไม่ได้” (ไทยโพสต์ 5 มีนาคม 2549 หน้า 8)

จากข้อมูลข้างต้น สามารถวิเคราะห์ในส่วนของการอ้างข้อมูลสนับสนุนได้ว่า ผู้ส่งสารใช้การยกตัวอย่างเรื่องที่พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรสั่งให้ดำเนินการแล้วยกเลิกภายในหลัง ดึงนำเสนอรายละเอียดไปแล้วในส่วนต้น

ในส่วนของการสนับสนุนข้อมูล พบว่า ผู้ส่งสารเปรียบเทียบคำพูดของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรที่กล่าวเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีที่ให้ข้อมูลไม่ตรงกันในแต่ละครั้งเป็นหลักฐานเพื่อเสริมความหนักแน่นของเนื้อหากรณีไม่รักษาคำพูดเรื่องระยะเวลาที่ต้องการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

ประการที่สอง ไม่ให้ความสำคัญต่อความมั่นคงของประเทศ

คุณสมบัติ/คุณลักษณะประการต่อมาที่ผู้ส่งสารนำเสนอ คือ การไม่ให้ความสำคัญต่อความมั่นคงของประเทศ โดยดูได้จากการไม่ติดตามขายกลุ่มบริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นกิจการที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงผาสุภของประชาชนให้แก่ต่างชาติของครอบครัว เพราะฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ของครอบครัวและมากกว่าความสำคัญของประเทศ จึงไม่เหมาะสมต่อตำแหน่งผู้นำของชาติ

(4) “คนไทยจะยอมให้นายกฯ ที่ขายบริษัทตนเองที่เป็นกิจการเกี่ยวข้องกับความมั่นคง ความผาสุกของประชาชนให้แก่ต่างชาติที่มีความขัดแย้งผลประโยชน์ด้านความมั่นคงกับประเทศไทย โดยไม่ทำหน้าหน้าที่ผู้นำติดักทั่วพฤติกรรมนี้เลย เป็นผู้รักษาความมั่นคง เอกราชของประเทศต่อไป?” (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 12)

ในข้อนี้ ข้อมูลที่ผู้ส่งสารใช้เป็นส่วนสนับสนุนเนื้อหา คือ การขายกลุ่มบริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)

ประการที่สาม ไม่โปร่งใส

สำหรับคุณสมบัติ/คุณลักษณะข้อนี้ วิเคราะห์ได้จากการที่ผู้ส่งสารนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการขายซื้อ-ขายหุ้นบริษัท แอมเฟลริช อินเวสต์เมนต์ จำกัด และบริษัท วินมาร์ค ลิมิเตด (Win Mark Limited) ที่ระบุว่า มีการหมกเม็ดไว้นาน จนเมื่อปัญหาปรากฏขึ้น พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรไม่สามารถตอบคำถามต่อสังคมได้ จึงแก้ปัญหาด้วยการยุบสภา ควบคุมสื่อ และจัดการเลือกตั้งใหม่ในวันที่ 2 เมษายน 2549 ดังปรากฏเนื้อหาในวาทกรรมต่อไปนี้

(5) “ในกรณีที่ทักษิณหมกเม็ดปัญหาหุ้นแอมเฟลริชและวินมาร์คไว้นาน จนปัญหามาโผล่เมื่อขายชินคอร์ป ด้วยความกลัวจะถูกดื้อจนมุมทักษิณ จึงยุบสภา ใช้อำนาจการควบคุมสื่อ ไล่เลห์เหลี่ยมการเมืองทำลายพลังศักดิ์ค้ำของประชาชนโดยหวังให้การเลือกตั้ง 2 เมษายน ฟอกตัวเองกลับมาเป็นนายกฯ ได้อีก” (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 2)

สำหรับข้อมูลสนับสนุนเนื้อหาในข้อนี้ พบว่า ผู้ส่งสารใช้การยกตัวอย่างการปิดบังข้อมูล การขายซื้อ-ขายหุ้นบริษัท แอมเฟลริช อินเวสต์เมนต์ จำกัด และบริษัท วินมาร์ค ลิมิเตด (Win Mark Limited) เป็นส่วนสนับสนุน

ประการที่สี่ เชื่อมั่นในตนเองมากเกินไป

คุณสมบัติ/คุณลักษณะที่ผู้ส่งสารเห็นว่าพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรไม่เหมาะสมต่อการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีประการสุดท้าย คือ การเชื่อมั่นในตนเองมากเกินไปจนคิดว่าสามารถจัดการเรื่องต่างๆ ได้ทั้งหมด ซึ่งส่งผลให้เป็นคนบริหารความเสี่ยงไม่เป็น และก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ มากมาย จนอาจทำให้ประเทศเสี่ยงกับการสูญเสียอย่างใหญ่หลวงในอนาคตได้หากยังคงดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อไป ดังปรากฏรายละเอียดในวาทกรรมต่อไปนี้

(6) “การยุบสภาสะท้อนว่าทักษิณมีนิสัยเชื่อมั่นตัวเอง จนเป็นคนบริหารความเสี่ยงไม่เป็น เพราะต้องการได้หมด ไม่ยอมเสียภาษี จึงกลับจะต้องเสียทั้งหมด การไล่บี้พรรคฝ่ายค้านในเรื่อง สัตยาบันโดยหวังกินรวบทั้งหมด ก็ย้อนกลับเข้าตัวเองคือถูกบอยคอตคัดการเลือกตั้งจนเสียทั้งหมด ถ้าปล่อยให้ทักษิณบริหารประเทศต่อไป ก็อาจจะทำให้ประเทศเสี่ยงกับการสูญเสียวงเงินหลวง ในหลายๆ ด้าน จนถึงขั้นสูญเสียหมดได้” (ไทยโพสต์ 5 มีนาคม 2549 หน้า 8)

ในส่วนของการอ้างอิงข้อมูลสนับสนุน พบว่า ผู้ส่งสารใช้การยกตัวอย่างการกระทำที่เป็นผล จากคุณสมบัติ/คุณลักษณะดังกล่าวจนก่อให้เกิดผลเสียขึ้นได้แก่ การไม่ยอมเสียภาษีแต่แรกและการ ไม่ยอมรับและโจมตีฝ่ายค้านเรื่องสัตยาบันการปฏิรูปการเมือง

2) การบริหารงานไม่ถูกต้อง

สำหรับประเด็นนี้ เหตุผลที่ใช้สนับสนุนประเด็นมี 3 ประการ คือ ประการแรก แนวคิดการทำงาน: ดีความและนำมาปฏิบัติไม่ถูกต้อง ประการที่สอง เอื้ออำนวยให้เกิดการคอร์รัปชัน ประการที่สาม แก้ปัญหาไม่ถูกวิธี และประการที่สี่ แทรกแซงองค์กรอิสระ

ประการแรก แนวคิดการทำงาน: ดีความและนำมาปฏิบัติไม่ถูกต้อง

ผู้ส่งสารนำเสนอเนื้อหาด้วยการกล่าวถึงแนวคิดการทำงาน 3 แนวคิดที่ผู้ส่งสารเห็นว่า รัฐบาลภายใต้การนำของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร พรรคไทยรักไทย ดีความผิดพลาดและนำมาปฏิบัติไม่ถูกต้อง ได้แก่ 1) แนวคิดทุนนิยมกำกับรัฐ 2) แนวคิดการถดถอยและ 3) แนวคิดประชาธิปไตย เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพการนำเสนอและความสัมพันธ์ต่อการทำงานของแต่ละแนวคิด ผู้ศึกษาจึงแบ่ง การอธิบายออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรกอธิบายเกี่ยวกับแนวคิดทุนนิยมกำกับรัฐและแนวคิดการ ถดถอย และส่วนที่สองอธิบายเกี่ยวกับแนวคิดประชาธิปไตย

แนวคิด “ทุนนิยมกำกับรัฐ” และ “การถดถอย”

จากการวิเคราะห์พบว่า ผู้ส่งสารนำเสนอสองแนวคิดนี้ในลักษณะความสัมพันธ์ที่เกี่ยวเนื่อง ซึ่งกันและกัน กล่าวคือ แนวคิดทุนนิยมกำกับรัฐเป็นแนวคิดหลักของการวางนโยบายและแนวคิด การถดถอยเป็นแนวในการปฏิบัติเพื่อให้แนวคิดทุนนิยมกำกับรัฐประสบความสำเร็จ ผู้ศึกษาจึง จัดให้การวิเคราะห์ของสองแนวคิดนี้อยู่ในส่วนเดียวกัน

สำหรับรายละเอียดเนื้อหาที่นำเสนอพบว่า ผู้ส่งสารเริ่มต้นด้วยการกล่าวถึงความสำคัญของ แนวคิดทุนนิยมกำกับรัฐว่าเป็นกระแสโลก หลายประเทศที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจ เช่น ญี่ปุ่น

เกาหลีใต้ ได้หวัน ต่างรับแนวคิดนี้และนำไปปฏิรูปการเมืองของประเทศตนโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความมั่นคงของรัฐ ซึ่งวิเคราะห์ได้ว่าผู้ส่งสารไม่รู้สึกรู้ว่าการนำแนวคิดดังกล่าวมาบริหารประเทศเป็นเรื่องที่ผิด แต่สิ่งที่ผิดคือ การนำมาปฏิบัติไม่ถูกต้องด้วยแนวคิดการถอดรื้อที่มีลักษณะถอดรื้อทุกสิ่งทุกอย่างแบบไร้ขอบเขต ไร้ร้อนและไม่รอบคอบ จึงส่งผลกระทบต่อความเชื่อของคนในสังคมและนำไปสู่ความแตกแยกด้วยการต่อต้านในที่สุด

(7) “ช่วงหลังสงครามโลก หลายประเทศทั่วโลก เช่น เกาหลีใต้ ได้หวัน ไทย ใช้นโยบายรัฐกำกับทุน หรือรัฐพัฒนาเศรษฐกิจทุนนิยม (development state) แต่ในช่วงประมณียี่สิบปีที่ผ่านมาเอง เกิดกระแสทุนกำกับรัฐขึ้นหลายประเทศต้องปฏิรูป เช่น ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ได้หวัน รวมทั้งไทย เพื่อให้ทุนมีบทบาทมากขึ้น ทั้งนี้การปฏิรูปของประเทศอื่นต่างทำไปด้วยความรอบคอบ แต่ประเทศไทยร้อนและมูมมามในการปฏิรูป” (มติชน, 23 มกราคม 2549 หน้า 14)

(8) “รัฐพัฒนา (รัฐกำกับทุน) มุ่งเน้นความเป็นสถาบันของภาคส่วนต่างๆ เพื่อความมั่นคงของรัฐ เมื่อมั่นคงและทำงานให้ดี แล้วก็จะก้าวหน้า ความเป็นสถาบันที่เก่าแก่มีมาตรฐานค่านิยม ขนบจารีตที่ดีจึงมีคุณค่าราคาดี (เช่น มหาวิทยาลัยเก่าแก่ แบรดฟอร์ดเนมดี) แต่แนวทุนกำกับรัฐที่เกิดขึ้นมากในรัฐบาลนี้จะถอดรื้อทุกสิ่งทุกอย่าง ตั้งแต่ความเชื่อ ค่านิยม ทรัพยากร อำนาจอรัฐ ระบบราชการ การศึกษา องค์กร สถาบันต่างๆ เพื่อเอามาเพิ่มมูลค่าให้ทุน (ทักษิณเป็นมหาครูของการถอดรื้อแนวคิดธุรกิจด้านสื่อสาร เอาสัมปทานอำนาจอรัฐซึ่งถูกตีราคาไม่เท่าไรไปเพิ่มขยายจนเป็นทุนให้ตัวเองได้เกือบแสนล้านบาท) วิธีการที่ใช้ตามทฤษฎีนี้มีอยู่ชุดหนึ่ง เช่น ตัดของที่ล้ำสมัยทิ้งไป ทำ (รัฐ บริษัท) ให้เล็กลง (downsizing outsourcing) เอามาปิดฝุ่นใหม่ (rebranding) รื้อแล้วเอามาเชื่อมโยงแบบหลวม ๆ เป็นเครือข่าย (networking) เป็นกลุ่ม (clustering) มาจัดเรียงใหม่ (สร้าง value chains) ทั้งหมดก็เพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม ลดต้นทุนค่าใช้จ่าย เพิ่มประสิทธิภาพ ฯลฯ” (มติชน, 23 มกราคม 2549 หน้า 2, 14)

(9) “การถอดรื้อประเทศเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับทุน โดยไม่คำนึงถึงกฎเกณฑ์ใดๆ (เพราะมองกฎเกณฑ์เป็นเพียงเครื่องกีดขวางทุน) เป็นที่มาของ “ศัตรู” และกระแสต่อต้านทักษิณและไทยรักไทยด้วย การถอดรื้อองค์กร สถาบันสำคัญ กระทบต่อความเชื่อในเรื่องความมั่นคง ความเป็นสถาบันของประเทศ ซึ่งยึดถือเป็นกระบวนทัศน์สำคัญของชนชั้นสูงและประชาชนทั่วไปที่ยึดมั่นในแนวสถาบันนิยม ไม่ว่าจะเป็นสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ จึงเกิดกระแสด้านทักษิณ เช่น กรณีพระสังฆราช หรือทำบุญประเทศที่วัดพระแก้ว และขยายมาเป็นการถวายนครพระราชนาจอ การถอดรื้อทรัพยากรหลักของประเทศ เช่น พลังงาน น้ำมัน ไฟฟ้า น้ำ โลจิสติกส์ การสื่อสาร โทรคมนาคม ทำให้กลุ่มชาตินิยม กลุ่มอนุรักษนิยมและทรัพยากรไม่พอใจ ส่วนการถอดรื้อ

แล้วจัดกลุ่มสำคัญใหม่อย่างรัดกุมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพเป็นสิ่งที่ดี แต่กลุ่มทุน ทรท. เป็นกลุ่มทุนสามัญ รื้อประเทศอย่างลวกๆ” (มติชน 23 มกราคม 2549 หน้า 2, 14)

ในส่วนของการอ้างข้อมูลสนับสนุน ผู้ศึกษาพบว่า ใช้การยกตัวอย่างที่ผู้ส่งสารวิเคราะห์ว่าเป็นผลจากการนำแนวคิดดังกล่าวมาปฏิบัติ ได้แก่ กรณีพระสังฆราช¹ การทำบุญประเทศที่วัดพระแก้ว² การถอดรื้อทรัพยากรหลักของประเทศ เช่น พลังงาน น้ำมัน ไฟฟ้า น้ำโลจิสติกส์ การสื่อสาร โทรคมนาคม สำหรับ

ส่วนสนับสนุนข้อมูลที่ผู้ส่งสารโน้มน้าวใจผู้รับสารด้วยการยืนยันการกระทำดังกล่าวเป็นความด้วยการระบากลุ่มคนที่ต่อต้าน คือ กรณีพระสังฆราชและการทำบุญประเทศที่วัดพระแก้ว ถูกต่อต้านโดยชนชั้นสูงและประชาชนทั่วไปที่ยึดมั่นในแนวสถาบันนิยม และนำไปสู่การเหตุการณ์ “การถวายคืนพระราชอำนาจ”³ ในที่สุด และกรณีการถอดรื้อทรัพยากรหลักของประเทศถูกต่อต้านโดยกลุ่มชาตินิยม กลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากร ดังรายละเอียดในวาทกรรม (9)

แนวคิดประชาธิปไตย

อีกแนวคิดหนึ่งของผู้ส่งสารใช้เป็นเหตุผลในการโน้มน้าวใจ คือ แนวคิดประชาธิปไตย โดยผู้ส่งสารวิเคราะห์ว่ารัฐบาลตีความแนวคิดประชาธิปไตยไม่ถูกต้องเพราะมองว่าเป็นการใช้สิทธิส่วนบุคคลและเป็นอำนาจของปัจเจก ซึ่งสะท้อนจากการพยายามทำให้ประชาธิปไตยเป็นสิ่งเดียวกันกับการเลือกตั้ง อันนำไปสู่การปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง คือ ใช้ประชาธิปไตยเป็นสินค้า เป็นเครื่องมือของครอบครัว บริหารพรรคการเมืองให้เป็นบริษัท ครอบงำระบบตรวจสอบการเมือง และมีข้าราชการเป็นผู้รับใช้ จึงกล่าวได้ว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรทำตนเหนือประชาธิปไตย ดังนำเสนอเนื้อหาผ่านวาทกรรมต่อไปนี้

(10) “ความชอบธรรมของ พ.ต.ท.ทักษิณเรื่องคุณธรรมและการใช้อำนาจจะเสียไปจากการทำตนเหนือประชาธิปไตยซึ่งคนจะมองว่าเป็นเผด็จการ” (มติชน 23 มกราคม 2549 หน้า 2, 14)

¹ กรณีการแต่งตั้งรักษาการพระสังฆราชโดยใช้อำนาจของฝ่ายบริหาร ตรา พระราชกำหนดแก้ไขพระราชบัญญัติคณะสงฆ์— มาตรา 10 เปิดช่องให้ มหาเถรสมาคม สามารถ แต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนสมเด็จพระสังฆราชได้ จึงได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ว่าเป็นการละเมิดพระราชอำนาจในพระมหากษัตริย์

² กรณีการทำบุญประเทศที่วัดพระแก้ว ซึ่งมีการจัดให้ พ.ต.ท.ทักษิณ นั่ง ในตำแหน่งที่ประทับของพระมหากษัตริย์ จึงมีผู้วิจารณ์ว่า ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง

³ เป้าหมายของกลุ่มผู้ชุมนุมภายใต้การนำของนายสนธิ ลิ้มทองกุลที่เรียกร้องให้พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรลาออกจากตำแหน่งและขอให้มีนายกรัฐมนตรีพระราชทานจากพระมหากษัตริย์

(11) “ทักษิณเป็นคนที่มีความน้อยที่สุดที่จะพูดถึงวิญญานของความเป็นประชาธิปไตยหรือการเสียสละเลือดเนื้อของคนไทยเพื่อประชาธิปไตยหรือการเสียสละเลือดเนื้อของคนไทยเพื่อประชาธิปไตย เพราะสิ่งที่ทักษิณทำ คือ การทำให้ประชาธิปไตยเป็นสินค้า เอาประชาธิปไตยเป็นเครื่องมือของครอบครัว ระบบตรวจสอบพิทักษ์การเข้าราชการเป็นผู้รับใช้ไทยรักไทย พรรคการเมืองเป็นบริษัท ไทยรักไทยพยายามทำให้ประชาธิปไตยเป็นสิ่งเดียวกับการเลือกตั้ง เป็นการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง แต่ถ้าจะให้เกียรติในเชิงทฤษฎีต้องแย้งว่าการเลือกตั้งเป็นกระบวนการหนึ่งของประชาธิปไตย แต่ไม่ใช่ทั้งหมด แก่นของความคิดว่าการเลือกตั้ง คือ ประชาธิปไตย ก็คือ ลัทธิเสรีนิยม ซึ่งมองประชาธิปไตยเป็นการให้อำนาจของปัจเจกบุคคล เพื่อรักษาผลประโยชน์ของตนเอง การเลือกตั้งของประชาธิปไตยแบบตัวแทน ก็คือการส่งผ่านอำนาจประชาชนให้กับผู้แทน แต่เมื่อได้รับอำนาจแล้วผู้แทนไม่เคยยอมรับอำนาจของประชาชน แต่กลับเชื่อฟังอำนาจของพรรคหรือหัวหน้าพรรคอย่างเหลือเชื่อ” (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 2)

(12) “ในทางวิชาการ พวกโฆษณาว่าประชาธิปไตย คือการเลือกตั้ง เป็นพวกรู้ความคิดฝรั่งเพียงผิวเผิน มองว่าประชาธิปไตยเป็นการใช้สิทธิของบุคคล ไม่ศึกษาให้ลึกซึ้งพอว่า ในอเมริกา การใช้สิทธิบุคคลต้องควบคู่ไปกับการมีคุณธรรมทางสังคม (civic virtue) ซึ่งศาลสูงสุดของสหรัฐเป็นผู้มีอำนาจตีความคุณธรรมสังคมเข้าไปอยู่ในรัฐธรรมนูญ ส่วนอังกฤษก็มีกฎหมายจารีตประเพณีแบบปฏิบัติแต่ครั้งก่อนประกอบ กลุ่มประเทศยุโรปก็มีอุดมคติความเป็นทางธรรมทางสังคมกำกับอยู่ตลอด ทั้งความคิดเรื่องสิทธิบุคคลที่ประกอบกับความรับผิดชอบและคุณธรรมสังคม ล้วนมีรากเหง้ามาจากประวัติศาสตร์ของตะวันตกและศาสนาคริสต์ สิทธิคืออำนาจจากพระเจ้า และแสดงออกในวิญญานของคนตะวันตก ส่วนคนไทยก็เป็นเมืองพุทธศาสนา ที่เน้นในศีลธรรมคุณธรรม และไม่ได้ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยเฉยๆ แต่เป็นระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ผู้ทรงคุณธรรมเป็นประมุข โฉนจึงจะอ้างเฉพาะการใช้สิทธิเลือกตั้งมาปิดปากประชาชน ปิดกั้นการพูดถึงศีลธรรมคุณธรรมเพื่อคัดค้านการใช้อำนาจในทางชั่วเล่า?” (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 2)

ในส่วนของการอ้างข้อมูลสนับสนุน ผู้ส่งสารใช้การยกตัวอย่างจุดร่วมของการตีความจากประเทศฝั่งตะวันตกที่เป็นต้นแบบของแนวคิดประชาธิปไตยมาเปรียบเทียบกับการศึกษาของรัฐบาลเพื่อให้เห็นความแตกต่างที่ผู้ส่งสารระบุว่าไม่ถูกต้อง คือ ทางฝั่งตะวันตก เช่น อเมริกา ตีความร่วมกับคุณธรรมสังคม อังกฤษตีความร่วมกับกฎหมายจารีตประเพณี และกลุ่มประเทศยุโรป ตีความร่วมกับแนวคิดทางคริสต์ศาสนา ในขณะที่รัฐบาลพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรตีความโดยใช้แนวคิดประชาธิปไตยเพียงอย่างเดียว ไม่ได้ตีความร่วมกับสภาพสังคมวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างคุณธรรมทางสังคมและการปกครองระบอบกษัตริย์

ประการที่สอง มีพฤติกรรมคอร์รัปชัน

เหตุผลประการต่อมาที่ใช้สนับสนุนประเด็นการบริหารงานไม่ถูกต้องคือ มีพฤติกรรมคอร์รัปชันเกิดขึ้นภายในประเทศโดยผู้ส่งสารระบุว่ามีมากเป็นประวัติการณ์ซึ่งแปลความหมายตามพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน 2542 ฉบับออนไลน์ได้ว่า “ต้องจดจำและจารึก” ผู้ที่คอร์รัปชันได้แก่คนในรัฐบาล เครือญาติ พวกพ้องของรัฐบาล และข้าราชการ รวมทั้งความร่วมมือกับชาวต่างชาติ ซึ่งผู้ส่งสารได้บัญญัติคำเรียกพฤติกรรมดังกล่าวว่า “การคอร์รัปชันแบบโคตรรานูวัตร (kotraization of corruption) หรือโคตรแห่งการคอร์รัปชัน หรือคอร์รัปชันทั้งโคตร และบัญญัติคำเรียกการมีความร่วมมือจากต่างประเทศว่า “มิณเจริญเชญแซก” ดังอ่านเนื้อหาได้จากวาทกรรมต่อไปนี้

(13) “การคอร์รัปชันแบบโคตรรานูวัตร หรือ kotraization of corruption ซึ่งขณะนี้ไม่ได้มีเพียงโคตรเดียว แต่นับรวมเกือบสิบโคตรแล้ว” (ไทยโพสต์ 16 มกราคม 2549 หน้า 4)

(14) “การค่อยพัฒนาของทุนไทยผสมผสานกับการเป็นกลุ่มพรรคพวกของวิถีอุปถัมภ์ไทย ต้นตอโคตรานูวัตรของการคอร์รัปชัน: พรรคการเมืองไทยยังคงมีลักษณะเป็นการรวมกลุ่มก๊วนต่างๆ และยังคงเป็นกลุ่มอุปถัมภ์ย่อยๆ ส่วนทุนนิยมไทยยังค่อยพัฒนา มีขนาดไม่ใหญ่พอที่จะเข้ามากำกับรัฐ การเมืองไทยต้องใช้เงินทุนสูงมากในการซื้อเสียง กลุ่มทุนจึงต้องอาศัยทรัพยากรของรัฐมาผันเป็นทุนใช้จ่ายเป็นหลัก จึงเกิดการคอร์รัปชันสูงเป็นประวัติการณ์ ถ้าจะกล่าวให้เป็นรูปธรรมสำหรับประเทศไทยปัจจุบัน ก็คือกลุ่มทุนกลุ่มหนึ่งถอดรื้อประเทศอย่างลวกๆ รีบร้อน เอามากินรวบแบบ “มิณเจริญเชญแซก” ซึ่งมีลักษณะเฉพาะคือให้ญาติพี่น้องบริวารมาแย่งกันเอาญาติพี่น้องตัวเองมากินก่อน จากนั้นเชญแซกต่างประเทศมากิน คนไทยทั่วไปค่อยกินเศษที่เหลือ หรือถ้ากล่าวเฉพาะ ทรท. ก็คือ ได้ทำสกุลชินอยู่ภายใต้ “ซังกงสูงสุดของสกุลชิน” ผู้ไม่นิยมและไม่สามารถจัดลำดับให้ทุกกลุ่มทุกก๊วนของไทยรักไทยได้หมด “ซังกงรอง ซังกงเล็ก รวมทั้งกลุ่มก๊วนต่างๆ” ต้องหากินกันเอง การคอร์รัปชันจึงแพร่หลายกว้างขวางเป็นประวัติการณ์เป็นโคตรานูวัตรของการคอร์รัปชัน (แปลความหมายได้ทั้งโคตรแห่งการคอร์รัปชัน และการคอร์รัปชันทั้งโคตร)” (มติชน 23 มกราคม 2549 หน้า 14)

(15) “การแก้ตัวเรื่องคอร์รัปชันอย่างหน้าด้านๆ น่าขุนๆ ของการเมืองและข้าราชการระดับสูง ควรถือเป็นการละเมิดจริยธรรมร้ายแรงถึงขั้นพ้นจากตำแหน่ง แต่ที่ผ่านมามีการอภิปรายในภามีหลายครั้งที่โกหก จับได้ชัดเจน” (มติชน 23 มกราคม 2549 หน้า 2)

(16) “ถ้าเราแปลคำว่า ชูเปอร์ เป็น “อัคร” ชูเปอร์นายกฯ ก็จะถูกผู้คนมองเป็น “อัครนายก” ของประเทศซึ่งมีโคตรานูวัตรของการคอร์รัปชัน พรรคชูเปอร์ว่า แบบทรท. ก็จะเป็นพรรค “อัคร

ย่า” ของกลุ่มนักเลือกตั้งหากิน และการเมืองซูเปอร์ย่าแบบ ทรท.ก็จะเป็นการเมืองที่ “อัครย่าประเทศ” (มติชน 23 มกราคม 2549 หน้า 14)

(17) “กลุ่มทุน ทรท. เป็นกลุ่มทุนสามัญ รื้อประเทศอย่างลวกๆ แล้วสร้างปัญหาคอรัปชั่นในระดับสูงเป็นประวัติดำเนิน (จากการศึกษาเบื้องต้นงานในสุวรรณภูมิเฉลี่ยสูงกว่า 30-40% บางโครงการสูงถึง 200-300%) ส่งผลให้ประสิทธิภาพของภาครัฐจะลดลงอย่างมากในอนาคต ปัญหานี้สร้างความไม่พอใจแก่ธุรกิจและชนชั้นกลางส่วนหนึ่ง” (มติชน 23 มกราคม 2549 หน้า 14)

(18) “ที่ผ่านมามหาชนประมาทประเทศถูกทำให้เป็นกระบวนการขยายใหญ่โตเพื่อจะกินกันมาก เช่น รถไฟฟ้า 10 สายที่จะเปิดให้ต่างประเทศเข้ามาทำ มีสายหนึ่งที่เฉพาะค่าสถานีมีราคาเกือบหมื่นล้านบาท เป็นการทำให้แพงเพื่อค่าคอมมิสชั่น หรือสนามบินสุวรรณภูมิที่ในวงการวิศวกรพูดกันมากกว่า สายพานมีความอุดมสมบูรณ์แต่ยังไม่เชื่อมกับเครื่องซีทีเอ็กซ์สกรูปริมาณเหล่านี้เป็นทุนค้อยพัฒนาและสามัญที่มุ่งหวังมาสู่รัฐ” (มติชน 23 มกราคม 2549 หน้า 14)

(19) “การทำลายองค์กรตรวจสอบให้ทำงานไม่ได้ ทำให้ความเป็นซูเปอร์พรรค ซูเปอร์นายกฯ ของทักษิณกลายเป็นระบบอำนาจปิด (close institution) หมายถึง มีการคอร์รัปชั่นก็พยายามปิด มีการปิดอำนาจการตรวจสอบ ใช้อำนาจตนเองทั้งทางตรงและอ้อมแทรกแซงองค์กรอิสระ แทรกแซงเสรีภาพของสื่อและบุคคลซึ่งผู้คนเกรงกลัว มองเป็นสิ่งชั่วร้ายน่าหวาดระแวง” (มติชน 23 มกราคม 2549 หน้า 14)

สำหรับการอ้างอิงข้อมูลสนับสนุนให้ผู้รับสารเชื่อว่ามีพฤติกรรมคอร์รัปชั่นเกิดขึ้นจริง ผู้ศึกษาพบว่า มีการอ้างอิงข้อมูล 3 ประเภท ประเภทแรก คือ ปัจจัยผลักดันจากแนวคิดในการบริหารประเทศ และปัจจัยเสริมจากสภาพสังคมไทย ประเภทที่สองคือ ผลงานที่ผู้ส่งสารอ้างว่ามีการคอร์รัปชั่นเกิดขึ้น และประเภทที่สาม คือ พฤติกรรมการแทรกแซงสื่อ

ข้อมูลประเภทแรก: แรงผลักดันจากแนวคิดในการบริหารประเทศและปัจจัยเสริมจากสภาพสังคม โดยแนวคิดที่ผู้ส่งสารใช้เป็นส่วนอ้างว่าผลักดันให้เกิดการคอร์รัปชั่นคือ แนวคิดทุนนิยมกำกับรัฐและแนวคิดการถอดรื้อที่ผู้ส่งสารวิพากษ์วิจารณ์ว่า “ยังค้อยพัฒนา” และ และถูกนำมาปฏิบัติแบบ “ลวกๆ” เมื่อนำมาใช้ในประเทศไทยที่สภาพทางสังคมยังไม่พร้อมต่อการบริหารงานแบบดังกล่าวบวกกับการตีความแนวคิดประชาธิปไตยไม่ถูกต้อง จึงส่งผลให้เกิดการคอร์รัปชั่นเป็นจำนวนมาก สำหรับความไม่พร้อมที่กล่าวถึงคือ การมีกลุ่มทุนขนาดใหญ่ไม่พอจะกำกับรัฐ เพราะฉะนั้นเพื่อให้กลุ่มทุนเข้ามามีอำนาจในการกำกับรัฐมากขึ้นจึงจำเป็นต้องใช้การเลือกตั้งเป็นช่องทางในการเข้ามามีอำนาจ และด้วยระบบอุปถัมภ์ซึ่งเป็นวิถีสังคมไทย กลุ่มทุนที่เข้ามามีอำนาจนั้นจึงกลายเป็นกลุ่มคนจากฝ่ายเดียวกัน

ข้อมูลประเภทที่สอง: ผลงานที่ผู้ส่งสารอ้างว่ามีการคอร์รัปชันเกิดขึ้น โดยจากวาทกรรม ตัวอย่างเหล่านั้นได้แก่ การสร้างรถไฟฟ้า 10 สายและ การสร้างสนามบินสุวรรณภูมิ

ข้อมูลประเภทที่สาม: พฤติกรรมการแทรกแซงสื่อและองค์กรอิสระ ซึ่งในวาทกรรม (19) ผู้ส่งสารนำเสนอว่าเป็นผลจากความพยายามปกปิดปัญหาการคอร์รัปชัน โดยรายละเอียดของข้อมูลส่วนนี้ ผู้ศึกษาจะกล่าวอีกครั้งในการวิเคราะห์ในหัวข้อถัดไป

นอกจากการนำเสนอข้อมูลสนับสนุนเนื้อหาแล้ว ผู้ศึกษายังพบว่า มีการอ้างส่วนสนับสนุนข้อมูลเพื่อให้มีน้ำหนักมากขึ้นด้วย ได้แก่ การอ้างค่าจ่ายสำหรับสถานีมีราคาเกือบหมื่นล้านบาท สำหรับการสร้างสถานีรถไฟฟ้าสถานีหนึ่งจากทั้งหมดสิบสาย การอ้างวงการวิศวกรที่ผู้ส่งสารนำเสนอว่ากล่าวกันว่าสายพานไม่เชื่อมต่อกับเครื่องซีทีเอ็กซ์และการศึกษาเบื้องต้นโดยไม่ระบุแหล่งที่มาว่ามีการคอร์รัปชันมากกว่า 30-40% สำหรับการสร้างสนามบินสุวรรณภูมิ และในบางโครงการสูงถึง 200-300%

ประการที่สาม แทรกแซงองค์กรอิสระและสื่อมวลชน

จากเหตุผลประการที่หนึ่งและประการที่สองจะเห็นได้ว่า มีความเชื่อมโยงกันตามลำดับ และเช่นเดียวกัน เหตุผลประการที่สามเป็นผลที่เกิดต่อเนื่องจากเหตุผลสองประการแรกโดยในส่วนนี้ ผู้ส่งสารนำเสนอเนื้อหาเพื่อโน้มน้าวใจผู้รับสารคล้ายคลึงตามว่า การแทรกแซงองค์กรอิสระและสื่อมวลชนของรัฐบาลพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องเพราะเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่สร้างความขัดแย้งทางความคิดที่มีความรุนแรงและนำไปสู่การต่อต้านจากประชาชน ดังรายละเอียดในวาทกรรมต่อไปนี้

(20) “ขณะนี้สังคมมีความรุนแรงทางความคิดมากขึ้น ปัญหาจากกระบวนการตรวจสอบของระบบการเมืองไม่ประสบความสำเร็จ การคุกคามสิทธิเสรีภาพสื่อมวลชน การคอร์รัปชันที่ขยายตัวมากเป็นประวัติการณ์” (มติชน 23 มกราคม 2549 หน้า 2)

(21) “การทำลายองค์กรตรวจสอบให้ทำงานไม่ได้ ทำให้ความเป็นซูเปอร์พรรค ซูเปอร์นายกฯ ของทักษิณกลายเป็นระบบอำนาจปิด (close institution) หมายถึง มีการคอร์รัปชันก็พยายามปิด มีการปิดอำนาจการตรวจสอบ ใช้อำนาจตนเองทั้งทางตรงและอ้อมแทรกแซงองค์กรอิสระ แทรกแซงเสรีภาพของสื่อและบุคคลซึ่งผู้คนเกรงกลัว มองเป็นสิ่งที่ชั่วร้ายน่าหวาดระแวง” (มติชน, 23 มกราคม 2549 หน้า 2, 14)

(22) “ในกรณีที่ทักษิณหมกเม็ดปัญหาหุ้นแอมเฟล็กซ์และวินมาร์คไว้นาน จนปัญหาไหลเมื่อขายชินคอร์ป ด้วยความกลัวจะถูกด้อนจนมุมทักษิณ จึงยุบสภา ใช้อำนาจการควบคุมสื่อ ใช้เล่ห์

เหลื่อมการเมืองทำลายพลังคัดค้านของประชาชนโดยหวังให้การเลือกตั้ง 2 เมษายน ฟอกตัวเองกลับมาเป็นนายกฯ ได้อีก” (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 2)

(23) “ทักษิณถูกรุมเร้าหนักด้วยข้อหาคอร์รัปชันของญาติพวกพ้อง การใช้อำนาจมิชอบ ลิดรอนสิทธิเสรีภาพและคุกคามสื่อมวลชน จนคนชั้นกลางและคนกรุงจำนวนหนึ่งไม่พอใจ ถึงขั้นเกลียดชังและต้องการขับไล่แบบเดียวกับคณะ รสช. ดังปรากฏการณ์ พล.ต.อ.ประทีป สันติประภพ และสนธิ นำมือบอนุกทำเนียบฯ เมื่อวันศุกร์ที่ผ่านมา (13 ม.ค. 49)” (ไทยโพสต์ 16 มกราคม 2549 หน้า 4)

(24) “กรณีดังกล่าวน่าสนใจอย่างยิ่งเพราะกลุ่มคนฟังมีสองส่วนคือ ส่วนที่กล่าวได้ว่าเป็นพวกจงรักภักดี หรือเรียกว่าเป็นพวกสถาบันกษัตริย์นิยมและศาสนานิยม ซึ่งมาจากหลากหลายชั้น อีกส่วนเป็นชนชั้นกลางที่สนใจข้อมูลข่าวสารเรื่องคอร์รัปชัน ซึ่งสนธิและคณะเปิดโปงติดต่อกันหลายเรื่อง ปรากฏการณ์สนธิเกิดขึ้นอย่างยืดเยื้อยาวนาน บังถึงสถาบัน กลไกการตรวจสอบไม่ทำงาน สะท้อนการดำรงอยู่ของอำนาจและอิทธิพลซึ่งบีบคั้นสังคมไทยอยู่การระเบิดออกมาในลักษณะข้อเรียกร้องสุดขั้วหรือรุนแรง แม้จะเป็นกลุ่มเล็กๆ จะยังมีอีกต่อไป รัฐบาลพึงสังวรว่าความรุนแรงนี้สามารถขยายตัวได้ เพราะนี่เป็นเสมือนขอดูเขาน้ำแข็งของคนที่ไม่พอใจปัญหาคอร์รัปชัน และอิทธิพลมืดซึ่งทำลายระบบการตรวจสอบของประเทศอยู่ และคุกคามเสรีภาพของสื่อมวลชน และการแสดงออกของประชาชนซึ่งมีมากขึ้นในสมัยทักษิณ และสังคมก็ควรเร่งหาทางออกในลักษณะที่เป็นการแก้ไขระบบ และคลี่คลายกลไกฟันเฟืองการตรวจสอบที่ไม่ทำงานให้ได้” (ไทยโพสต์ 16 มกราคม 2549 หน้า 4)

จากวาทกรรมข้างต้น ผู้ศึกษาจัดกลุ่มเนื้อหาที่ใช้อ้างเพื่อสนับสนุนประเด็นได้ 2 กลุ่มดังนี้

กลุ่มแรก คือ สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมแทรกแซงองค์กรอิสระและสื่อมวลชน โดยจากวาทกรรม (21) ผู้ส่งสารระบุว่าเป็นเพราะการคอร์รัปชันของคนในรัฐบาล จึงทำให้ต้องรัฐบาลกระทำการดังกล่าวเพื่อปกปิด

กลุ่มที่สอง คือ ผลของการมีพฤติกรรมแทรกแซงองค์กรอิสระและองค์กรสื่อมวลชน นั่นคือการต่อต้านจากประชาชนโดยยกตัวอย่างกลุ่มของ พล.ต.อ.ประทีป สันติประภพ และนายสนธิ ลิ้มทองกุล ดังเนื้อหาในวาทกรรม (23) และ (24) ซึ่งผู้ส่งสารวิเคราะห์ว่า สะท้อนการดำรงอยู่ของอำนาจและอิทธิพลซึ่งบีบคั้นสังคมไทยอยู่การระเบิดออกมาในลักษณะข้อเรียกร้องสุดขั้วหรือรุนแรง

ประการที่สี่ แก้ปัญหาไม่ถูกวิธี

เหตุผลประการที่สี่ที่ผู้ส่งสารนำเสนอในประเด็นการบริหารงานไม่ถูกต้อง คือ การแก้ปัญหาไม่ถูกวิธี โคนผู้ส่งสารนำเสนอ 2 เรื่อง คือ การแก้ปัญหาคาใจความยากจน และการแก้ปัญหาคาใจการเรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีลาออกจากตำแหน่ง โดยอธิบายรายละเอียดแต่ละปัญหาได้ดังนี้

การแก้ปัญหาคาใจความยากจน

วิธีการแก้ปัญหาคาใจความยากจนที่ผู้ส่งสารใช้นั้นน่าใจให้ผู้รับสารคล้อยตามว่าไม่ถูกวิธี คือ การทำโมเดลการแก้ปัญหาคาใจความยากจนด้วยการเชื่อมพื้นที่อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งวิธีการที่ใช้ทำงานคือการลงพื้นที่ภาคสนามและจัดถ่ายทอดสดในรูปแบบเรียลไทม์โชว์ ผู้ส่งสารแสดงความเห็นว่า วิธีดังกล่าวฟุ่มเฟือย ไม่เหมาะสมต่อประเทศไทย และสะท้อนถึงการทำงานเพื่อการประชาสัมพันธ์มากกว่าการแก้ปัญหาแท้จริง ซึ่งผู้อ่านสามารถอ่านเนื้อหาได้จากภาพกรรมต่อไปนี้

(25) “ขอท้วงติงการจัดรายการเรียลไทม์โชว์ที่ อ.อาจสามารถ จ.ร้อยเอ็ด เพราะนายทักกัณณ กำลังทำให้การเมืองไทยซึ่งกำลังมีวิกฤตจริงจังหลายด้าน กลายเป็นละครชีวิตที่น่าเบื่อของตัวเเองมาก ขึ้นทุกที ที่จริงการจัดรายการแบบนี้เหมือนการจัดละครแสบเพื่อล้างชวงช่วงปลายปีที่แล้ว ตามจริงแล้ว พ.ต.ท.ทักกัณณ ขวนนายหญิง เจ้าใหญ่ เจ้าเล็ก ราชาชาติเรี่ยบๆ แสบที่บ้านก็พอแล้ว ไม่ต้องวุ่นวายเสียเงินภาษีประชาชนหลายสิบล้านบาท ทั้งๆ ที่ประเทศยากจน เพราะที่ผ่านมาเราขาดดุลทั้งดุลบัญชีการค้าและดุลบัญชีเดินสะพัด เงินคงคลังก็ใช้ฟุ่มเฟือยไปสิหมื่นกว่าล้านบาท ทักกัณณมาอ้างว่าเงินสำรองระหว่างประเทศสมัยตนมีสูงเป็นประวัติการณ์ เป็นการมองมูมแคบๆ มูมเดียว จำได้ไหมว่าในสมัยพลตซึ่งทักกัณณร่วม ครม.อยู่ด้วย ก็เคยทะนงตนว่า มีเงินสำรองระหว่างประเทศหลายหมื่นล้านดอลลาร์ แต่พอฝรั่งโจมตีจนเอาเงินบาทมาแลกดอลลาร์ เราก็หมดตัวจนต้องกู้หนี้จาก IMF จำได้ไหมว่าในสมัยพลตซึ่งทักกัณณร่วม ครม.อยู่ด้วย ก็เคยทะนงตนว่า มีเงินสำรองระหว่างประเทศหลายหมื่นล้านดอลลาร์ แต่พอฝรั่งโจมตีจนเอาเงินบาทมาแลกดอลลาร์ เราก็หมดตัวจนต้องกู้หนี้จาก IMF ในความเป็นจริงทักกัณณกำลังพยายามล้มล้างทฤษฎีสองนคราประชาธิปไตย ที่บอกว่าชาวบ้านเลือก คนกรุงล้มรัฐบาล เป็นการสร้างการเมืองจังหวัด การเมืองภูมิภาค ขึ้นมาแทนการเมืองส่วนกลาง” (ไทยโพสต์ 16 มกราคม 2549 หน้า 4)

(26) “ปัญหาคาใจจนถึงขั้นวิกฤตหรือเกือบวิกฤติของประเทศมีมากหลายด้าน เช่น ปัญหาเศรษฐกิจความยากจน ความเสี่ยงใช้หัวคนก ปัญหาภาคใต้ จันรัฐบุรุษเปรม ดินสุสานนท์ และอดีตนายทักกัณณ อานันท์ ปันยารชุน ซึ่งทำงานจริงจังต้องกระโดดลงมาช่วย ในปี 2549 นี้มีโอกาสที่ตัวแปร

ต่างๆ จะมาบรรจบกันเป็นวิกฤตการณ์เมืองค่อนข้างสูง การแก้ปัญหาเหล่านี้จะต้องไม่ใช่ทำแบบรายการฟ้าขาวม้าสมุทร หรือไปลิตีคัลแฟนตาเซีย (Political Fantasia) เพราะข้าราชการต้องเสียเวลา มาเขียนสคริปต์ จัดฉาก นายกฯ รัฐมนตรีต่างๆ ก็ต้องเสียเวลาทอบท ฝึกซ้อมการเข้ากล้อง ผัดหมี่ ผัดข้าวผัด ไม่มีเวลาจัดการแก้ปัญหาจริงจัง ถ้าจะบอกว่าเพื่อเข้าใจสภาพท้องถิ่นดีขึ้นก็ฟังไม่ขึ้น เพราะเคยอ้างว่ารู้ข้อมูลหมดแล้ว เป็น CEO ยุคข้อมูลข่าวสาร และเป็นเจ้าพ่อการสื่อสาร โทรคมนาคมอยู่แล้ว ถ้าจะฝันจัดไปลิตีคัลแฟนตาเซียจริงๆ ก็ควรทำแบบมืออาชีพไปเลย คือให้มีฝีมือจริงๆ มาฝึกสอน คือ ให้นายศิธา ทิวารี เป็นครูฝึก (ครูใหญ่) นายยงยุทธ ดิยะไพรัช เป็นครูรัก (ศรัทธา ศรัทธาพิพย์) นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ เป็นครูอาร์ต สอนท่าเต้น ปาฐเป็นครูเปิดสอนเต้น เช่นกัน ส่วนนักสร้างฝัน ให้ทักษิณเป็น V4 หนุ่มออฟ เพราะหน้าดีสี่เหลี่ยมเหมือนกัน เนวินเป็นหนุ่มใจ V12 สุภารัตน์ เกตุราพันธุ์ เป็นสาวพัฒนา V6 สันสนีย์เป็นสาวเปรี้ยว V2 สมศักดิ์ เทพสุทิน เป็นหนุ่มบอย V8 และควรให้มีโหดเอาต์ด้วย ทักษิณ V4 เป็นนายกฯ ที่มีสีสันสร้างเหตุการณ์ที่ทำให้คนจนจำได้เก่งสำหรับเหตุการณ์ที่สำคัญจำได้ของนักการเมือง 3 รุ่นที่ผ่านมาคือ เหตุการณ์ ชวน ปาไข่ อุทัยปาไข่ ทักษิณปาไข่ (หมายถึงกรณีที่เวทีหาเสียงของชวน หลีกภัยถูกปาไข่ปี 2544 จ.พังงา กรณีที่นายอุทัย พิมพ์ใจชน ถูกปาไข่ ขณะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ปี 2537 และล่าสุดคือ ยุคทักษิณ ปาไข่ตั้งแต่ปี 2544-ปัจจุบัน)” (ไทยโพสต์ 16 มกราคม 2549 หน้า 4)

ในส่วน of ข้อมูลสนับสนุน พบว่า ผู้ส่งสารใช้การทำโมเดลการแก้ปัญหาความยากจนด้วยการเชื่อมพื้นที่อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ดเป็นตัวอย่างของการแก้ปัญหาไม่ถูกวิธีเนื่องจากไม่เหมาะสมต่อสภาพประเทศไทยที่ยากจน

สำหรับส่วนสนับสนุนข้อมูลดังกล่าว พบว่า ผู้ส่งสารใช้อ้างข้อมูลทางเศรษฐกิจที่ขาดดุลทั้งจากบัญชีดุลการค้าและดุลบัญชีเดินสะพัด

การแก้ปัญหาประชาชนเรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีลาออกจากตำแหน่ง

จากวาทกรรม สรุปได้ว่า การแก้ปัญหาไม่ถูกวิธีที่ผู้ส่งสารนำเสนอ คือการดึงกลุ่มคนจนในเมืองเป็นแนวร่วมรัฐบาลเพราะจะนำความวุ่นวายมาสู่บ้านเมือง การยุบสภาเพราะเป็นการทำลายพลังคัดค้านของประชาชนและมีเบื้องหลังเพื่อประโยชน์ส่วนตนคือหนีปัญหาคอร์รัปชัน การจัดการการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่ในวันที่ 2 เมษายน 2549 เพราะเป็นการเอาเปรียบคู่แข่งอย่างพรรคฝ่ายค้านและทำเพื่อประโยชน์ส่วนตนคือต้องการกลับมาเป็นนายกรัฐมนตรีอีกครั้ง และการเสนอจัดตั้งรัฐบาลแห่งชาติเพราะทำเพื่อประโยชน์ส่วนตัวคือการหาเสนอทางออกเพื่อเอาตัวรอดจากการต่อต้าน

(26) “ขณะนี้สิ่งที่น่าเป็นห่วงคือ การดึงคนจนในเมืองเข้ามาเป็นแนวร่วม ซึ่งขณะนี้ พ.ต.ท. ทักษิณเริ่มเข้าไปเกาะเกี่ยวกลุ่มนี้แล้ว เช่น กลุ่มมอเตอรืไซค์รับจ้าง คนขับรถแท็กซี่ เพราะจะพาบ้านเมืองไปสู่ความวุ่นวายซึ่งจากประสบการณ์ในต่างประเทศหากมีการดึงกลุ่มนี้มาเป็นแนวร่วมจะเป็นปัญหา เช่น ซิลี ฟิลิปปีนส์ ซึ่งในฟิลิปปินส์กลุ่มคนจนในเมืองกลายเป็นกองกำลังจับปืนซึ่งไม่ดีกับประเทศ” (มติชน 5 มีนาคม 2549 หน้า 14)

(27) “สภาที่แล้วถูกทักษิณยุบสภาอย่างไม่เหมาะสม เพื่อหนีประเด็นจริยธรรมชุกहुन โกงภาษี และยังเอารัดเอาเปรียบคู่แข่งจนถึงขั้นถูกบอยคอต” (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 2)

(28) “ทักษิณหมกเม็ดปัญหาหุ้นแอมเฟลริชและวินมาร์คไว้นาน จนปัญหามาโผล่เมื่อขายชินคอร์ป ด้วยความกลัวจะถูกดื้อนจนมุมทักษิณ จึงยุบสภา ใช้อำนาจการควบคุมสื่อ ไล่เล่ห์เหลี่ยมการเมืองทำลายพลังคัดค้านของประชาชนโดยหวังให้การเลือกตั้ง 2 เมษายน ฟอกตัวเองกลับมาเป็นนายกฯ ได้อีก” (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 2)

(29) “ข้อเสนอ (ตั้งรัฐบาลแห่งชาติ) นี้เหมือนการตั้งรัฐบาลเสียดสีแห่งชาติ เพราะทักษิณเหมือนคนเสียดสี สร้างปัญหาทั้งหมดให้เกิดขึ้นจากโลภะ โทสะ โมหะ ของตนล้วนๆ จนต้องกะล่อนเอาตัวรอดไปวันต่อวัน เพราะก่อนยุบสภา ทักษิณมีอำนาจ มีความชอบธรรมสูงมาก จนสร้างความสมานฉันท์ทำสิ่งที่เป็ประโยชน์แก่ชาติทุกอย่างทำได้กลับไม่ทำ แต่พอถูกเปิดโปงเรื่องทำผิดกฎหมาย โกงภาษี ทักษิณก็ทำสิ่งที่ใหญ่โตมาก คือ ยุบสภา เสนอการปฏิรูปการเมือง และหลังสุดก็เสนอจัดตั้งรัฐบาลแห่งชาติ หลังเลือกตั้งปัญหาประเทศเปลี่ยนจากวิกฤตผู้นำ เพิ่มวิกฤตรัฐธรรมนูญนำไปสู่วิกฤตประชาธิปไตยทั้งระบบ” (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 2)

ในส่วนของการอ้างข้อมูลสนับสนุนเนื้อหา พบว่า ผู้ส่งสารใช้การยกตัวอย่างการดึงคนจนเป็นแนวร่วม การยุบสภา และการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่ในวันที่ 2 เมษายน 2549

สำหรับการอ้างส่วนสนับสนุนข้อมูลพบว่ามีการใช้สนับสนุนเพียงเรื่องเดียว คือเรื่องการแก้ปัญหาด้วยการดึงกลุ่มคนจนในเมืองเป็นแนวร่วมโดยผู้ส่งสารยกตัวอย่างประเทศซิริและฟิลิปปินส์ ที่เคยแก้ปัญหาด้วยวิธีนี้แล้วท้ายสุดกลายเป็นกองกำลังจับปืนนำมาซึ่งผลเสียแก่ประเทศชาติ

3) เป็นความต้องการของประชาชน

สำหรับประเด็นนี้ผู้ส่งสารนำเสนอว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรควรลาออกจากตำแหน่งเพราะเป็นความต้องการประชาชนจำนวนมากประกอบด้วยกลุ่มต่างๆ กว้างขวางเกือบทั้งสังคม ดังรายละเอียดในวาทกรรมต่อไปนี้

(30) “ทักษิณถูกรุมเร้าหนักด้วยข้อหาคอร์รัปชันของญาติพวกพ้อง การใช้อำนาจมิชอบ ลิดรอนสิทธิเสรีภาพและคุ้มครองมวลชน จนคนชั้นกลางและคนกรุงจำนวนหนึ่งไม่พอใจ ถึงขั้นเกลียดชังและต้องการขับไล่แบบเดียวกับคณะ รสช. ดังปรากฏการณ์ พล.ต.อ.ประทีป สันติประภพ และสนธิ นำมือบอนุกทำเนียบฯ เมื่อวันศุกร์ที่ผ่านมา (13 ม.ค. 49) กรณีดังกล่าวน่าสนใจอย่างยิ่ง เพราะกลุ่มคนฟังมีสองส่วนคือ ส่วนที่กล่าวได้ว่าเป็นพวกจงรักภักดี หรือเรียกว่าเป็นพวกสถาบัน กษัตริย์นิยมและศาสนานิยม ซึ่งมาจากหลากหลายชนชั้น อีกส่วนเป็นชนชั้นกลางที่สนใจข้อมูลข่าวสารเรื่องคอร์รัปชัน ซึ่งสนธิและคณะเปิดโปงติดต่อกันหลายเรื่อง” (ไทยโพสต์ 16 มกราคม 2549 หน้า 4)

(31) “ผมฟังธงว่าทักษิณจะตกการเมืองขาดแล้ว เพราะขนาดต่อสู้กับก๊วยการเมือง อย่างคุณสนธิ หรือพวกแข็งทื่ออย่าง พล.ต.จำลอง พ.ต.ท.ทักษิณยังถอยร่นไม่เป็นขบวน แต่นี่ต้องต่อสู้กับประชาชนกลุ่มต่างๆ กว้างขวางมากขึ้นเกือบทั้งสังคม ย่อมทานไม่ไหว ตามประเพณีทางเหนือต้องทำพิธีสืบทอดด้วยการลาออกหรือเว้นวรรค แต่ทักษิณ ไม่ยอมทำ กลับฝืนสู้ด้วยกระแสน้ำ” (ไทยโพสต์ 5 มีนาคม 2549 หน้า 8)

(32) “ฟังธงได้เลยว่า พ.ต.ท.ทักษิณจะตกการเมืองขาดแล้ว จะถูกสังคมส่วนต่างๆ ลอยแพจนเหลือตัวคนเดียว ในที่สุด พ.ต.ท.ทักษิณจะฝืนชะตาไม่ได้เพราะถูกคัดค้านจาก 3 พลังหลัก คือ 1. พลังจารีตประเพณี ซึ่งได้แก่พลังรักชาติ-พลังคุณธรรม 2. พลังประชาธิปไตยซึ่งเป็นพลังใหญ่มีการต่อสู้มานาน 3. พลังภาคธุรกิจเศรษฐกิจสมัยใหม่ที่ขณะเริ่มมองเห็นว่า พ.ต.ท.ทักษิณบริหารความเสี่ยงไม่เป็น” (มติชน 5 มีนาคม 2549 หน้า 14)

(33) “ในอีกมุมหนึ่งของความขัดแย้งของการเมืองในระบอบประชาธิปไตย เราจะพบว่าในช่วงต้นการคัดค้านมาจากนักวิชาการ ซึ่งวิพากษ์ประชาธิปไตยและระบอบทักษิณ ช่วงถัดมาคือปัจจุบันเป็นการคัดค้านของพลังศีลธรรมคุณธรรม จึงไม่ชอบการใช้อำนาจน้อยโง่ง คอร์รัปชัน ในช่วงอนาคต มีบทเรียนจากหลายประเทศว่า การคัดค้านมักเป็นพลังชาตินิยม ซึ่งมักเป็นพลังทหารที่เชื่อในอุดมการณ์ ความมั่นคงของประเทศ ความเป็นระเบียบ ไม่แตกแยก” (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 2)

ในส่วนของการอ้างข้อมูลสนับสนุนเนื้อหา พบว่า ผู้ส่งสารใช้การยกตัวอย่างกลุ่มที่ต้องการให้พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรลาออกออกจากตำแหน่ง โดยเริ่มต้นจากกลุ่มสถาบันกษัตริย์นิยมและศาสนานิยม กลุ่มชนชั้นกลาง กลุ่มนักวิชาการดังรายละเอียดเนื้อหาในวาทกรรม (30)

4) จะสร้างปัญหาแก่ประเทศไทยในอนาคต

ประเด็นสุดท้ายที่ผู้ส่งสารนำเสนอเพื่อโน้มน้าวให้ผู้รับสารว่าพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรควรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี คือ ปัญหาแก่ประเทศไทยในอนาคตหากพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรยังทำหน้าที่บริหารประเทศต่อไป โดยปัญหาเหล่านั้น ได้แก่ การเลือกตั้งในวันที่ 2 เมษายน 2549 จะไม่โปร่งใส หลังการเลือกตั้งจะเกิดวิกฤตรัฐธรรมนูญและวิกฤตระบอบประชาธิปไตย การปฏิรูปการเมืองจะไม่เกิดขึ้น และความแตกแยกภายในสังคมจะเพิ่มขึ้น ซึ่งผู้อ่านสามารถดูรายละเอียดได้จากวาทกรรมต่อไปนี้

การเลือกตั้งในวันที่ 2 เมษายน 2549 จะไม่โปร่งใส

จะมีปัญหาเรื่องโกงกตึก การแทรกแซงการทำงานของสำนักงานคณะกรรมการเลือกตั้ง (กกต.) และศาลรัฐธรรมนูญ การปลอมคุณสมบัติผู้สมัครและมีผู้สมัครนอมินี (ผู้สมัครหุ่นเชิด-ผู้ศึกษา) การซื้อเสียง ดังรายละเอียดในวาทกรรมต่อไปนี้

(34) “เหตุการณ์ยังบ่งชี้ว่าการเลือกตั้ง 2 เมษายน อาจเต็มไปด้วยความสกปรก ดังปรากฏข่าวการจี้ฉกฉวย นอกลของพรรคการเมือง เจ้าหน้าที่ขององค์กรอิสระ เช่น ปลอมคุณสมบัติผู้สมัครซื้อพรรค และผู้สมัคร ส.ส. นอมินี ซื้อคะแนนเสียงให้ตัวเอง ให้คู่แข่ง การจะให้สภาเปิดประชุมได้ ยังต้องยืมมือ กกต. รับรองการเลือกตั้งให้สะอาดและศาลรัฐธรรมนูญต้องตีความขัดกับคำวินิจฉัยครั้งแรกของตัวเอง” (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 2)

(35) “การเลือกตั้งครั้งใหม่เป็นการโกงกตึก นอกลอำนาจองค์กรอิสระ จ้างพรรคเล็ก สัวคะแนนเสียง ฯลฯ” (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 2)

หลังการเลือกตั้งจะเกิดวิกฤตรัฐธรรมนูญ

ผลการเลือกตั้งจะได้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่ครบซึ่งทำให้สภาผู้แทนราษฎรเกิดขึ้นไม่ได้ แต่หากเกิดขึ้นได้เป็นเพราะการแทรกแซงการทำงานของสำนักงานคณะกรรมการเลือกตั้ง (กกต.) และรัฐธรรมนูญ และจะนำไปสู่ความขัดแย้งระดับภูมิภาค

(36) “3. หลัง 2 เมษายน นอกจากวิกฤตจริยธรรมผู้นำที่ดำรงอยู่แล้วยังจะเพิ่มวิกฤตรัฐธรรมนูญขึ้นมาอีก ดังนี้

3.1 สถานะผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นอำนาจของประชาชนจะเกิดขึ้นทันที ในวันเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 117

3.2 การเลือกตั้ง 2 เมษายน จะยังได้สมาชิกรัฐสภาไม่ครบ ทั้ง ส.ส. เขต และ ส.ส. บัญชีรายชื่อ จะต้องเลือกตั้งใหม่ภายใน 30 วัน ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ซึ่งผู้ใดจะละเมิดมิได้ ถ้าไม่ครบก็จะเป็นที่ถกเถียงครั้งใหญ่ว่าความเป็นไปสภาเกิดขึ้นหรือไม่ เพราะศาลรัฐธรรมนูญเคยวินิจฉัยว่าเมื่อไม่ครบองค์ความเป็นสภายังไม่เกิด

3.3 ถ้าได้ ส.ส. ไม่ครบและมีการตีความว่ารัฐสภาเกิดขึ้นแล้ว จะมีปัญหาว่า บางภาค โดยเฉพาะภาคใต้ไม่มีระบบตัวแทนที่เหมาะสมถูกต้อง (underrepresent) ภาวะภูมิภาคนิยมและความขัดแย้งเชิงภูมิภาคอาจก่อตัวขึ้น

3.4 ถ้าทักษิณในฐานะนายกฯ รักษาการ กราบบังคบทูลขอทรงเปิดรัฐสภา จะมีเสียงทักท้วงถึงความเหมาะสม เพราะสภาที่แล้วถูกทักษิณยุบสภาอย่างไม่เหมาะสม เพื่อหนีประเด็นจริยธรรมชุกहुँ โกงภาษี และยังเอารัดเอาเปรียบคู่แข่งจนถึงขั้นถูกบอยคอตซึ่งเกือบไม่เคยเกิดขึ้น เหตุการณ์ยังบ่งชี้ว่าการเลือกตั้ง 2 เมษายน อาจเต็มไปด้วยความสกปรก ดังปรากฏข่าวการจี้ฉกฉวยพรรคการเมือง เจ้าหน้าที่ขององค์กรอิสระ เช่น ปลอมคุณสมบัติผู้สมัคร ชื่อพรรค และผู้สมัคร ส.ส. นอมินี ชื่อคะแนนเสียงให้ตัวเอง ให้คู่แข่ง การจะให้สภาเปิดประชุมได้ ยังต้องยืมมือ กกต. รับรองการเลือกตั้งให้สะอาดและศาลรัฐธรรมนูญต้องตีความขัดกับคำวินิจฉัยครั้งแรกของตัวเอง

3.5 พระมหากษัตริย์ซึ่งทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจยุบสภาผู้แทนราษฎร ตามมาตรา 116 ถ้าจะมีการยุบสภาหลังการเลือกตั้ง 2 เมษายน จะต้องรอให้เกิดสภาก่อน และต้องมีเหตุผลที่เหมาะสมรองรับ” (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 2)

หลังการเลือกตั้งจะเกิดวิกฤตระบอบประชาธิปไตย

เมื่อเกิดวิกฤตรัฐธรรมนูญซึ่งเอื้อให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรกลับมาจัดตั้งรัฐบาลใหม่แล้ว หากได้รับการต่อต้านอีก พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรจะใช้วิธีการเดิมเพื่อให้ตนเองได้กลับมาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอีกไม่มีที่สิ้นสุด กลายเป็นวิกฤตระบอบประชาธิปไตย และท้ายสุดประเทศไทยจะตกอยู่ภายใต้อำนาจเผด็จการของนายกรัฐมนตรี

(37) “4. วิกฤตยกระดับเป็นวิกฤตระบอบประชาธิปไตยโดยรวม เพราะถ้ามองประชาธิปไตยเป็นกระบวนการหรือวงจร 2 ส่วน ขึ้นสู่อำนาจของพรรคการเมือง และการใช้อำนาจ

กับการตรวจสอบอำนาจ เราจะเห็นได้ว่าขณะนี้ ในซีกล่างคือ กระบวนการเลือกตั้งมีปัญหาจากนโยบายประชานิยม ส่วนในซีกบน มีปัญหาในเรื่องการใช้อำนาจและคอร์รัปชันอย่างขาดความละอาย และการตรวจสอบไม่ได้ผล เมื่อทักษิณเจอปัญหาในซีกบนก็จะยุบสภา หันมาใช้กระบวนการ (กตึก) ในซีกล่าง แล้วได้รับเลือกขึ้นไปใหม่ ทำซ้ำไปมาได้ไม่รู้จบ จนเป็นปัญหาประชาธิปไตยทั้งกระบวนการ” (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 2)

(38) “เมื่อทอดเวลายาวขึ้น คนทั่วไปจะมองเห็นว่าเพื่อให้ตระกูลตัวเองไม่ต้องเสียภาษีของหุ้นชินฯ ทักษิณสามารถทำลายบันทอนองค์กรสถาบันต่างๆ ของประเทศให้คนเสื่อมศรัทธาลงได้เกือบหมด เช่น ทำลายความน่าเชื่อถือของวุฒิสภา ศาลรัฐธรรมนูญ ป.ป.ช. ปปง. กกต. ก.ล.ด. กรมสรรพากร สื่อโทรทัศน์ของรัฐ ทำลายประเพณีการยุบสภา ประเพณีการเจรจาประนีประนอมตามเหตุผลพอสมควรระหว่างพรรคการเมือง ฯลฯ จะเพิ่มประเด็นได้ว่า เพื่อให้ทักษิณอยู่ในอำนาจต่อไป กกต. จะต้องตะแบงในเรื่องไทยรักไทยโกงกตึก จ้างพรรคเล็กฮั้วคะแนนเสียงหรือไม่ รวมทั้งศาลรัฐธรรมนูญจะต้องตะแบงตีความรัฐธรรมนูญให้ผลการเลือกตั้งใช้ได้ และเปิดรัฐสภาได้ท่ามกลางการประท้วงเพิ่มเติมขึ้นของประชาชน ฝ่ายค้าน นักวิชาการ” (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 2)

(39) “หากกลุ่มการเมืองภาคประชาชนต่อต้านทักษิณฟ่ายแพ้ย่ โครงสร้างอำนาจในประเทศไทยจะเปลี่ยนไปอย่างไม่หวนกลับมาเหมือนเดิมกล่าวคือ เราจะอยู่ภายใต้การปกครองของผู้นำการเมืองที่เข้มแข็งเพราะมีการเงินสูงสุดที่สุดในประเทศ มีฐานอำนาจเหนือข้าราชการ มีอำนาจเหนือกองทัพ ตำรวจ มีอำนาจทางอุดมการณ์ประชานิยม มีอำนาจเหนือสื่อมวลชน และอำนาจเหนือมวลชน เป็นการเมืองประชานิยมที่ชาวบ้านจัดตั้งกันเป็นภาค จังหวัด เขต เพื่อปกป้องทักษิณ ประเทศจะมีโครงสร้างอำนาจที่มั่นคง ภายใต้อำนาจทักษิณและไทยรักไทยไปอีก 20-30 ปีเหมือนอาร์เจนตินา หรือฟิลิปปินส์ในยุคมาร์คอส” (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 2)

การปฏิรูปการเมืองจะไม่เกิดขึ้น

ผู้ส่งสารให้เหตุผลว่าเพราะจะไม่ได้รับความร่วมมือจากพรรคต่างๆ

(40) “การปฏิรูปการเมืองไม่สามารถดำเนินต่อไปได้ ถ้าสภาพเป็นสภาไทยรักไทย เพราะจะไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาธิปไตย ชชาติไทย มหาชน ฯลฯ นักวิชาการ และภาคประชาชน วิกฤตการเมืองก็จะยึดเยื้อเป็นแรมปี” (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 2)

ความแตกแยกภายในสังคมจะเพิ่มขึ้น

เนื่องจากประชาชนเห็นว่า การต้องการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรเป็นต้นเหตุของการเกิดปัญหา ส่งผลให้เกิดประชาชนจะรวมตัวกันต่อต้านมากขึ้นโดยจะขยายรูปแบบไปเรื่อยๆ

(41) “พลังประชาชนไม่หยุดการเคลื่อนไหวต่อสู้ แต่จะยิ่งขยายรูปแบบไปเรื่อยๆ ธุรกิจและเศรษฐกิจจะทรุดต่ำลง แต่ประชาชนจะมองเห็นว่า การดิ้นรนอยากอยู่ในอำนาจของทักษิณคือต้นตอของปัญหามากขึ้น” (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 2)

(42) “เชื่อว่า การเลือกตั้งจะมีปัญหาหรืออาจจะเกิดกรณีวิบุรุษประชาธิปไตย เหมือนช่วงเหตุการณ์ 14 ตุลา 2516 และช่วงพฤษภาทมิฬ” (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 12)

(43) “ภายหลังการเลือกตั้ง แม้รัฐบาลอาจได้เสียงกลับมาก หรือ 30 ล้านเสียง แต่ประชาชนอาจจะบอกว่า ญไม่รับไว้ เพราะในแง่ศีลธรรม คุณธรรม คนคนนี้ไม่มีอีกแล้วเพราะหากใครโกง แม้แต่บาทเดียวก็มีความผิด อย่างผมเคยต่อต้านกับเผด็จการทหาร จะมาเจอกับเผด็จการพรรคเดียว หรือเผด็จการพลเรือนก็ไม่กลัว และเชื่อว่า คนรุ่นผมก็จะต้องออกมาร่วมต่อสู้กับคนที่เสียสติที่แทรกตัวเข้ามาในระบอบประชาธิปไตยสุดท้ายสังคมไทยก็จะผ่านไป” (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 12)

4.1.3 นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

ผลการศึกษาเนื้อหาจากวาทกรรมทั้งหมด 157 ชิ้น พบว่า ผู้ส่งสาร คือ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะได้นำเสนอเนื้อหาเพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ เห็นคล้อยตามความคิด ในการเรียกร้องให้พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ด้วยเนื้อหาที่สามารถแบ่งได้เป็น 4 ประเด็น คือ 1) คุณสมบัติ/คุณลักษณะไม่เหมาะสมต่อการเป็นนายกรัฐมนตรี 2) การบริหารงานไม่ถูกต้อง 3) เป็นความต้องการของประชาชน และ 4) เป็นต้นเหตุความแตกแยกของประชาชนในชาติ โดยแต่ละประเด็นมีรายละเอียดและการนำเสนอวาทกรรมดังต่อไปนี้

1) คุณสมบัติ/คุณลักษณะไม่เหมาะสม ต่อการเป็นนายกรัฐมนตรี

ในประเด็นนี้ ผู้ศึกษาพบว่า ผู้ส่งสารโน้มน้าวใจให้ผู้รับสารคล้อยตาม ด้วยการนำเสนอเนื้อหาที่สะท้อนเหตุผล 3 ประการ ได้แก่ ประการแรก คำพูดมีลักษณะโกหก เชื่อถือไม่ได้ จาบจ้วงและขวยอาย ประการที่สอง มีพฤติกรรมและประวัติครอบครัวไม่โปร่งใส และ ประการที่สาม ไม่คำนึงถึงความมั่นคงของประเทศ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ประการแรก คำพูด : เชื่อถือไม่ได้ จาบจ้วง และชั่วร้าย

คุณสมบัติ/คุณลักษณะประการแรกของผู้ส่งสารใ้โน้มน้าวใจผู้รับสารคือ การพูดโกหก มีคำพูดที่เชื่อถือไม่ได้ โดยผู้ส่งสารนำเสนอความคิดดังกล่าวผ่านเนื้อหาที่สะท้อนถึงการไม่รักษาคำพูด การใส่ร้ายผู้อื่น และการพูดความจริงไม่ครบ อีกทั้ง ยังใช้คำพูดที่มีลักษณะจาบจ้วงต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่และใช้ภาษาที่ชั่วร้ายผู้อื่น อันแสดงถึงการใช้อำนาจในทางที่ผิด และไม่ใช้วิสัยที่ดีของผู้นำ และต่อไปนี่คือวาทกรรมที่สะท้อนเนื้อหาดังกล่าว

(1) “นายกรัฐมนตรีพูดเองว่าจะไม่พูดถึงการเมืองจนถึงปี 2551 แต่เพียงต้นปี 2549 ก็กลับมาพูดอีก ทำให้ไม่มีความน่าเชื่อถือ ต่อไปนี้จะประกาศอะไรคนก็จะไม่เชื่อ” (มติชน 19 มกราคม 249 หน้า 15)

(2) “มีคำพูดตรงไหนที่จริงใจบ้างครับ ผมไม่ทราบ ผมทราบแต่ว่าคำพูดท่านนายกฯ เช่น ไม่มียุบสภาถึงชาติหน้าตอนบ่ายๆ เชื่อถือได้ไหมครับ” (มติชน 28 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 15)

(3) “ผมไม่ทราบว่านายกฯ จะมาทำอะไร จะมาคุยสัตยาบันกับพวกผมแล้วที่ไปคุยกับอีก 15 พรรคไม่ตรงกันแล้วจะอย่างไร เดียววันรุ่งขึ้นกลับไปล้มมติกับ 15 พรรคแล้วพวกผมจะทำอย่างไร ดังนั้น คำพูดของนายกฯ หมดความน่าเชื่อถือไปแล้ว เมื่อวานก็เห็นได้ชัดว่า 4 โมงบอกไม่มีสัตยาบัน พอพรรคร่วมฝ่ายค้านแถลง กลับไปทำสัตยาบันทำให้ความน่าเชื่อถือหมดไป ดังนั้นพวกผมต้องทำให้เห็นว่าการเมืองมีเกียรติยศ มีจริยธรรม มีศักดิ์ศรี เพื่อให้เห็นว่าเป็นที่พึ่งของประชาชนได้ว่าเรามีจุดยืนอย่างไร” (ไทยโพสต์ 1 มีนาคม 2549 หน้า 12)

(4) ‘นายกฯ เคยลั่นวาจาว่าพร้อมจะให้ตรวจสอบ ถ้ามีปัญหาจริงๆ ก็ให้ลงชื่อ พรรคไทยรักไทยก็มีมติไปเลยว่าให้ลงชื่อกันเยอะๆ แล้วไปอภิปราย เมื่อถึงเวลาที่จะต้องทวงถามว่าสิ่งที่เคยพูดไว้จะทำจริงหรือไม่ ยังยืนยันหรือไม่ ก็มักจะเปลี่ยนแปลงไปเช่นนี้ เรื่องนี้เป็นเหตุผลหนึ่งที่ชี้ให้เห็นว่าวันนี้มาตรฐานในเรื่องของวุฒิภาวะ จริยธรรมของผู้นำเป็นอย่างไร จะแก้ตัวไปเรื่อยๆ เรื่องนี้สะท้อนว่าคนที่พูดก็เงใจไปเรื่อย เพียงแต่ต้องการจะหยุดยั้ง เวลาที่มีอะไรไปกระทบต่อการดำรงอำนาจของตัวเอง ไม่ต้องการให้ความจริงปรากฏไม่ต้องการเวทีที่แสดงเหตุผลทั้ง 2 ฝ่าย’ (มติชน 9 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 14)

(5) ‘ที่ผ่านมามีสุจน์แล้วว่าเชื่อได้หรือไม่ โดยกล่าวอ้างความบริสุทธิ์เรื่องชุกหุ้น ว่าการขึ้นศาลจะต้องสอบถามว่าพูดความจริง กรณีเช่นนี้เมื่อครั้งที่ พ.ต.ท.ทักษิณขึ้นศาลเรื่องคดีเช็คแต่กลับปฏิเสธว่า ลายมือหลังเช็คไม่ใช่ของ พ.ต.ท.ทักษิณ แต่สุดท้ายศาลตัดสินว่าไม่เชื่อคำพูดของ พ.ต.ท.ทักษิณ’ (มติชน 6 มีนาคม 2549 หน้า 15)

(6) “ฉะนั้น อยากให้คุณทักษิณเอง เวลาปราศรัยคิดถึงคำสัมภาษณ์ของตัวเองก็ได้ ถ้ายังพูดจาขัดแย้งกันเข้ากับบ้าย คำกับเข้า ก็ทำให้ไม่มีใครทราบแน่นอน ผมเห็นสำนักข่าวต่างประเทศอย่างบีบีซี เวลาเขารายงานคำพูดของนายกฯ เขาก็ยังบอกเราเลยว่า ไม่รู้แล้วนายกฯคิดอย่างไร ทำอะไร เพราะว่าสับสนไปหมด” (มติชน 17 มีนาคม 2549 หน้า 15)

(7) ‘หากพ.ต.ท.ทักษิณไม่ยอมรับในเรื่องปัญหาจริยธรรม ปัญหาที่แก้ไขไม่ได้ และป่วยการที่จะมาบิดเบือนข้อเท็จจริงหรือใส่ร้ายอะไร เช่น วันนี้ พ.ต.ท.ทักษิณพูดว่า พรรคประชาธิปัตย์และฝ่ายค้านอีก 2 พรรค รับเงินจาก กกต. ควรลงสมัครเงินที่ได้รับมานั้น มีการทำโครงการเสนอ กกต. เพื่อของบประมาณสนับสนุนโดยถูกต้อง เงินที่ใช้ทั้งหมดจาก กกต.เอามาใช้ในการให้ความรู้แก่ประชาชนในการจัดเวทีสาธารณะต่างๆ เป็นต้น แต่พรรคประชาธิปัตย์ไม่เคยทำบัตรสมาชิกหลอกเพื่อเอาจำนวนคนมากๆ แล้วไปขอเงินสนับสนุนจาก กกต. ไม่มีการไปยัดเยียดสมาชิกภาพให้คน และที่สำคัญที่สุดพรรคก็ไม่เห็นด้วยกับการเอาเงินภาษีอากรของประชาชนจัดการเลือกตั้งเพื่อฟอกตัวเอง’ (มติชน 3 มีนาคม 2549 หน้า 14)

(8) “ประเด็นที่บอกว่าไม่แจ้งการถือครองหุ้น เกิน 25% 75% ที่จะต้องทำเทเนอร์ ออฟเฟอร์ อันนี้เป็นกฎหมาย ก.ล.ต.ขออธิบาย ก่อนหน้านี้นี้ที่ท่านนายกฯ พูดว่าไม่ทำผิดกฎหมาย ต่อมาเมื่อรู้ว่ามีผิดแล้ว พยายามใช้ถ้อยคำที่ทำให้ประชาชนเข้าใจผิดบอกว่าเป็นแค่ผิดระเบียบ ก.ล.ต.เล็กน้อยๆ” (มติชน 5 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 32)

(9) ‘หากปล่อยให้มีการบริหารราชการแผ่นดินต่อไป ก็จะบริหารราชการอย่างลำบาก พรรคจึงอยากให้นายกฯ ทบทวนและหยุดพฤติกรรม 6 ข้อ คือ 1. ควรหยุดการใช้ถ้อยคำและหยุดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจนทำให้ประชาชนรู้สึกว่ามีอาการจ้วงจาบพระมหากษัตริย์ 2. ต้องเลิกทำที่ยั่วหรือตอบโต้ด้วยคำหยาบคายหรือรุนแรง...6. เลิกพูดลักษณะทวงบุญคุณหรือพูดความจริงไม่ครบ เช่น พูดว่าธุรกิจของคนเสียภาษีให้ชาติจำนวนเท่าไรแต่ไม่พูดว่าได้รับสิทธิพิเศษจากรัฐเท่าไร หรือได้รับอานิสงส์จากนโยบายของรัฐที่เอื้อให้ธุรกิจของตนโตเท่าไร แต่ธุรกิจอื่นไม่ได้ หรือการพูดถึงงานที่รัฐบาลทำด้านเดียวแต่ปิดกั้นข้อมูลด้านอื่นทุกด้าน’ (มติชน 6 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 13)

(10) ‘นายกฯ พูดจาหลายเรื่องไม่เหมาะสมเลย โดยเฉพาะการที่ไปดั่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาสู่เรื่องของการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ไม่สมควรอย่างยิ่ง ซึ่งนายกฯ ไม่มีสิทธิ์จะมาพูดว่า ให้ท่านกระซิบคือพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงอยู่เหนือการเมือง ถ้านายกฯ อยากจะเทิดทูนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวต้องไม่พูดจาอย่างนี้’ (ไทยโพสต์ 5 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 10)

(11) ‘อยากให้นายกฯ ระวังระวังเพราะส่วนใหญ่แล้วอารมณ์ที่รุนแรงขึ้นก็มักจะเกิดจากคำพูดของตัวเองนายกฯ เอง’ (ไทยโพสต์ 6 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 3)

(12) ‘เป็นธรรมชาติของ พ.ต.ท.ทักษิณ แต่อยากให้นายกฯ กลับไปทบทวนว่า สิ่งที่ถูกออกไปมีอะไรที่สร้างสรรค์ ลักษณะดังกล่าวยิ่งแสดงท่าทีเสมือนกับว่าตนเองมีอำนาจ ไร้เสียง ไร้สื่อมาพูดให้คนอื่นเสียหาย หากเป็นเช่นนี้ต่อไปตนมองว่าปฏิริยาการต่อต้านจะรุนแรงมากขึ้น’ (มติชน 19 มกราคม 2549 หน้า 15)

ในส่วนของการอ้างข้อมูลสนับสนุน พบว่า ผู้ส่งสารได้ยกตัวอย่างกรณีๆ ที่แสดงถึงการพูดโกหก และไม่รักษาคำพูดของพ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตรเพื่อให้เนื้อหาหนักแน่นขึ้น กรณีเหล่านั้นได้แก่ การไม่รักษาคำพูดที่เคยกล่าวว่าจะไม่พูดถึงเรื่องการเมืองจนกระทั่งปี 2551 การไม่รักษาคำพูดที่เคยกล่าวว่าจะไม่ทำสัตยาบันร่วมกับพรรคฝ่ายค้าน(โดยในวาทกรรมที่ยกมานี้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรกล่าวว่า จะร่วมทำสัตยาบัน แต่ท้ายที่สุด ไม่ปรากฏการทำสัตยาบันร่วมกัน-ผู้ศึกษา) การไม่รักษาคำพูดที่เคยกล่าวว่าจะไม่ยุบสภา การไม่รักษาคำพูดที่เคยกล่าวว่าจะพร้อมให้เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจโดยให้ส.ส.พรรคไทยรักไทยร่วมลงชื่อ นอกจากนี้ ยังพบว่า มีการอ้างบุคคล/องค์กรอื่นเป็นส่วนสนับสนุนเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือให้เนื้อหาด้วย ได้แก่ การอ้างคำตัดสินของศาลที่ไม่เชื่อคำพูดของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรในคดีเช็ค อ้างสำนักข่าวบีบีซีที่รายงานว่าสืบสนในคำพูดของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งผู้อ่านสามารถอ่านรายละเอียดข้อมูลการอ้างดังกล่าวได้จากวาทกรรม (1), (2), (3), (4), (5) และ (6) ตามลำดับ ส่วนการใช้คำพูดจากขั้วผู้ส่งสารยกตัวอย่างกรณีการกล่าวถึงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวให้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเมือง ดังรายละเอียดในวาทกรรม (10)

สำหรับเนื้อหาที่ระบุว่ามีการพูดใส่ร้ายผู้อื่น ผู้ส่งสารยกตัวอย่างการกล่าวหาพรรคประชาธิปัตย์และฝ่ายค้านอีก 2 พรรค รับเงินจากกกต. (สำนักงานคณะกรรมการเลือกตั้ง) อ่านเนื้อหาทั้งหมดได้จากวาทกรรม (8) ส่วนเนื้อหาที่ระบุว่าพูดความจริงไม่ครบ ผู้ส่งสารใช้การยกตัวอย่างเช่นกัน คือเรื่องการให้ข้อมูลว่าการไม่แจ้งการถือครองหุ้นเกิน 25% เป็นความผิดเล็กน้อยๆ ซึ่งในความเป็นจริงเป็นเรื่องผิดกฎหมาย และเรื่องการให้ข้อมูลแก่ประชาชนเฉพาะส่วนธุรกิจของตนเสียภาษีให้รัฐ แต่ไม่ให้ข้อมูลส่วนที่รัฐเอื้อประโยชน์แก่ธุรกิจของตน โดยผู้อ่านดูรายละเอียดได้จากวาทกรรม (9) ในส่วนของเนื้อหาที่แสดงถึงการใช้คำพูดจากขั้วพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและขั้วยุทธมณไม่ปรากฏการอ้างข้อมูลสนับสนุน ดูรายละเอียดได้จากวาทกรรม (10)

ประการที่สี่ ไม่ให้ความสำคัญต่อความมั่นคงของประเทศ

ในหัวข้อนี้ ผู้ส่งสารนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความสำคัญของกลุ่มธุรกิจบริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ที่มีต่อประเทศ โดยชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างกันว่าธุรกิจดังกล่าว

ขึ้นอยู่กับการค้าสินเชิงนโยบายของรัฐและเป็นหัวใจสำคัญของระบบเศรษฐกิจไทย ดังนั้น การที่ครอบครัวพ.ต.ท.ทักษิณ ชีวทรัพย์ให้ต่างชาติย่อมส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ

(13) “การขายครั้งนี้ไม่ใช่เรื่องที่มีผลกระทบเฉพาะผู้ซื้อและผู้ขายเท่านั้น เพราะต้องยอมรับว่า ธุรกิจของบริษัทนี้ครอบคลุมไปถึงธุรกิจที่เป็นหัวใจสำคัญของระบบเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจโทรคมนาคมและสื่อสารมวลชน ซึ่งเติบโตมาท่ามกลางการตั้งข้อสังเกตมากมายในช่วงหลายปีที่ผ่านมา เพราะเป็นธุรกิจที่ผูกพันอยู่กับการตัดสินใจเชิงนโยบายของรัฐมาโดยตลอด ที่วิพากษ์วิจารณ์ว่าเป็นผลประโยชน์ทับซ้อน วันนี้ธุรกิจเหล่านี้มีกำไรสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 23 มกราคม คือ คนกลุ่มเล็กๆ ทำกำไรและได้รับผลตอบแทนไปเรียบร้อยแล้ว แต่ธุรกิจที่เป็นหัวใจของระบบเศรษฐกิจ ตกไปอยู่ในมือของต่างชาติ กระบวนการนี้จึงเป็นกระบวนการที่พรรคประชาธิปัตย์สนใจเป็นพิเศษ และสังคมต้องจับตามองเป็นพิเศษ เพราะส่งผลกระทบอย่างมาก ต่อระบบเศรษฐกิจและมีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน” (มติชน 25 มกราคม 2549 หน้า 2)

(14) ‘ไม่ได้ปฏิเสธสิ่งที่ พ.ต.ท.ทักษิณทำทั้งหมด นโยบายบางอย่างก็ดี แต่เป็นส่วนดีที่เป็นฉากภายนอก ปิดบังสิ่งอันตรายที่เกิดขึ้นภายใน เช่น กรณีการขายหุ้นชินคอร์ปกระทบความมั่นคงของประเทศเพื่อกำไรของครอบครัวเดียว’ (ไทยโพสต์ 3 มีนาคม 2549 หน้า 12)

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่า ส่วนของข้อมูลสนับสนุนในข้อนี้ คือ การขายกลุ่มธุรกิจบริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ให้ชาวต่างชาติ

ประการที่สาม ไม่โปร่งใสและทำผิดกฎหมาย

เหตุผลประการที่สองนี้ ผู้ส่งสารได้กล่าวถึงการตอบคำถามไม่ชัดเจนและพุดขัดแย้งกันเอง เมื่อพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรต้องตอบข้อสงสัยและให้ข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกิจของครอบครัว เช่น เรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน เรื่องการใช้อำนาจเอื้อประโยชน์แก่ตนเองและพวกพ้อง วิธีการทำธุรกิจที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่าไม่ถูกต้องและทำผิดกฎหมาย ซึ่งการให้ข้อมูลลักษณะดังกล่าว ผู้ส่งสารสะท้อนว่าเป็นความจงใจในการปิดบัง แสดงถึงความไม่ตรงไปตรงมาและไม่โปร่งใส ดังอ่านรายละเอียดได้จากวาทกรรมต่อไปนี้

(15) ‘เหตุใดนายฯ จึงไม่ตอบคำถามเกี่ยวกับตัวเองและครอบครัวที่ทำอะไรอย่างไม่ตรงไปตรงมา พุดจาคลุมเครือ ตรงนี้ไม่ใช่วิสัยของผู้นำที่ดี’ (มติชน 29 มกราคม 2549 หน้า 14)

(16) “นายกฯ ยืนยันมาตลอดว่า การดำเนินงานทั้งหมดไม่ผิดกฎหมาย วันนี้ชัดเจนว่าแม้ว่าจะพยายามระดมหน่วยงานของรัฐมาช่วยปกป้องอย่างไรแต่การทำธุรกรรมทั้งหลายจะต้องมีการกระทำผิดกฎหมายไม่มาตราใดก็มาตราหนึ่ง อย่างน้อยที่สุดคือกฎหมายหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์” (มติชน 3 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 11)

(17) “เรื่องการขายหุ้นชี้ให้เห็นว่า หลายเรื่องไม่ตรงไปตรงมา จะบอกว่าใหญ่ขนาดนี้ตรงไปตรงมา แต่บางคนเป็นใหญ่ได้เพราะไม่ตรงไปตรงมา ดังนั้นควรเปิดเผยข้อเท็จจริงให้โปร่งใส เพราะสิ่งที่ พ.ต.ท.ทักษิณพูดขัดแย้งโดยสิ้นเชิงกับสิ่งที่ผู้ซื้อ-ขายได้ชี้แจงต่อหน่วยงานทางการ ในวันที่แถลงข่าวการขายหุ้น ผู้ซื้อไม่ได้พูดว่าเป็นเรื่องของลูกๆ ที่เปิดทางให้พ่อทำงานการเมือง แต่พูดชัดว่า ต้องทำเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจ และเมื่อวันที่ 25 มกราคม พ.ต.ท.ทักษิณก็บอกว่า ถ้าผู้ซื้อต้องการได้บริษัทลูก ก็ไม่ไปไล่ซื้อบริษัทลูกแต่ไปซื้อบริษัทแม่ แต่ผู้ซื้อกลับบอกคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ว่าผู้ซื้อไม่มีเจตนาครอบงำหรือทำกิจการในบริษัทลูก เท่านั้นแสดงให้เห็นว่าไม่ตรงไปตรงมา” (มติชน 27 มกราคม 2549 หน้า 15)

(18) “ถ้าพ.ต.ท.ทักษิณเป็นนักธุรกิจและอยู่กับครอบครัวคงไม่มีใครว่าอะไร แต่วันนี้ต้องรู้ว่าอยู่ในฐานะอะไร และคำชี้แจงขณะนี้ก็ขัดแย้งกับสิ่งที่เคยพูดโดยสิ้นเชิง บอกว่าไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน แต่ตอนนี้กลับยอมรับว่า 4-5 ปีที่ผ่านมา มีผลประโยชน์ทับซ้อนอยู่ จึงต้องให้คนในครอบครัวขายหุ้นออกไป” (มติชน 27 มกราคม 2549 หน้า 15)

(19) “เรื่องนี้ทำผิดกฎหมายอย่างแน่นอน อยู่ที่ว่าผิดมาตราใด และพ.ร.บ. ฉบับใดเท่านั้น เพราะกรมสรรพสามิตเคยระบุไว้ว่า หุ้นที่บริษัทมอบให้ผู้บริหารนั้นถือเป็นเงินได้พึงประเมิน ต้องเสียภาษีการโอน ณ ที่จ่ายเหมือนกรณีที่พักงานบริษัท กฟผ.จำกัด (มหาชน) ได้รับหุ้นจัดสรรจาก กฟผ.ยังถูกเก็บภาษี นี่ขนาดนั้นยังไม่มีโอกาสขายในตลาดหุ้นเลย” (กรณีการขายหุ้นชินคอร์ป, มติชน 3 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 15)

ในส่วนการอ้างข้อมูลสนับสนุนเนื้อหา พบว่า ผู้ส่งสารยกตัวอย่างการพูดขัดแย้งกันกรณีการให้เหตุผลของการขายหุ้น ดังรายละเอียดในวาทกรรม (17) และ (18)) ผู้ส่งสารยกตัวอย่างการหลีกเลี่ยงภาษีเพื่อสนับสนุนเนื้อหาที่ว่าพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรทำผิดกฎหมายหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ดังรายละเอียดในวาทกรรม (19)

สำหรับส่วนสนับสนุนข้อมูล พบว่า เนื้อหาเกี่ยวกับการทำผิดกฎหมาย ผู้ส่งสารอ้างกรมสรรพสามิตที่เคยระบุว่า หุ้นที่บริษัทมอบให้ผู้บริหารนั้นถือเป็นเงินได้พึงประเมิน ต้องเสียภาษีการโอน ณ ที่จ่าย พร้อมกับยกตัวอย่างกรณีพนักงานบริษัท กฟผ. จำกัด (มหาชน) ที่ต้องจ่ายภาษี ณ ที่

จ่ายกรณีได้รับหุ้นจัดสรร เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นว่ากรณีการซื้อ-ขายหุ้นกลุ่มบริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น ก็ต้องเสียภาษีเช่นกัน

2) การบริหารงานไม่ถูกต้อง

สำหรับประเด็นนี้ เหตุผลที่ใช้สนับสนุนประเด็นมี 5 ประการ คือ ประการแรก แนวคิดการทำงาน: ดีความและนำมาปฏิบัติไม่ถูกต้อง ประการที่สอง แทรกแซงองค์กรอิสระ ประการที่สาม แก้ปัญหาไม่ถูกวิธี ประการที่สี่ ให้ข้อมูลประชาชนเพียงด้านเดียว และประการที่ห้า ไม่เปิดรับความคิดเห็น ปิดกั้นสิทธิเสรีภาพและความคุมประชาชน ซึ่งแสดงผลการวิเคราะห์แต่ละเหตุผลได้ดังนี้

ประการแรก แนวคิด : ดีความและนำมาปฏิบัติไม่ถูกต้อง

ผู้ส่งสารนำเสนอเนื้อหาด้วยการกล่าวถึงแนวคิดการทำงาน 2 แนวคิดที่ผู้ส่งสารเห็นว่ารัฐบาลภายใต้การนำของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร พรรคไทยรักไทย ดีความผิดพลาดและนำมาปฏิบัติไม่ถูกต้อง ได้แก่ 1) แนวคิดประชาธิปไตย และ 2) แนวคิดทุนนิยม ซึ่งแสดงรายละเอียดแต่ละแนวคิดได้ดังนี้

แนวคิดประชาธิปไตย

สำหรับแนวคิดนี้ ผู้ส่งสารเสนอว่าการที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ใช้การเลือกตั้งเป็นตัวแทนความหมายของประชาธิปไตย การคิดว่าบริหารงานควรใช้อำนาจเด็ดขาด จำกัดสิทธิ และโกงบ้างเป็นบางครั้งเป็นการดีความไม่ถูกต้อง อันนำไปสู่การปฏิบัติไม่ถูกต้องด้วย คือ การใช้การเลือกตั้งเป็นเครื่องมือและการบริหารงานแบบเผด็จการผู้ส่งสารซึ่งสะท้อนจากการแทรกแซงสื่อ การควบคุมสภาพการรับรู้ของประชาชน และการคุกคามผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับรัฐบาล ดังรายละเอียดวาทกรรมต่อไปนี้

(20) ‘เรื่องเศรษฐกิจ ที่ผ่านมา 2-3 ปีนี้ ประชาชนไม่ได้คิดว่ารัฐบาลนี้จะบริสุทธิ์ผุดผ่องหรือยึดมั่นแนวทางประชาธิปไตย จนกระทั่งได้ยินคำพูดที่ไม่ค่อยน่าพอใจนัก คือ โกงบ้างก็ไม่เป็นไร แต่ทำให้เศรษฐกิจขยายตัวและคนอื่นๆ ได้ด้วยบ้างหรือว่าจะจำกัดสิทธิบ้างก็ปล่อยเขาเพราะบางครั้งรัฐบาลก็ต้องการอำนาจเด็ดขาดเพื่อดำเนินงาน จนถึงปีที่ผ่านมาทัศนคติเริ่มเปลี่ยนไป เพราะเศรษฐกิจไม่ดี เสียงบ่นจึงเริ่มเปลี่ยนไปว่าทำไมรวยอยู่กลุ่มเดียว’ (มติชน 18 มกราคม 2549 หน้า 13)

(21) ‘3-4 ปีที่ผ่านมาการเมืองไทยเปลี่ยนแปลงไป ผู้มีอำนาจไม่เชื่อเรื่องประชาธิปไตย เพราะเชื่อว่าการบริหารประเทศใครมีอำนาจให้จัดการเบ็ดเสร็จ ถึงเวลาก็ขอให้ประชาชนลงคะแนน

4 ปีครึ่ง และเชื่อว่าเมื่อมีอำนาจแล้ว นอกจากกำหนดนโยบายแล้วยังมีอำนาจควบคุมให้ประชาชนรับรู้อะไร หรือไม่รู้อะไรก็ได้ โดยการเข้าไปแทรกแซงกดดันสื่อทำให้ประชาชนอีกอีกไม่ได้รับข้อเท็จจริง ถ้ายังมีปรากฏการณ์คุมสภาพการรับรู้ของประชาชนอย่างต่อเนื่องขอบอกเลยว่าคุณไม่ได้วันนี้รัฐบาลคิดว่าคุณคนส่วนใหญ่ได้ แต่ไม่มีใครที่จะหนีความจริง ไม่ช้าหรือเร็วความจริงต้องปรากฏถึงวันนี้รัฐบาลจะเดือดร้อนหนักกว่าเดิม' (มติชน 29 มกราคม 2549 หน้า 14)

(22) “นายกฯ ทักษิณอ้างประชาธิปไตยในสภาพบางช่วงบางขณะเท่านั้น แต่วันประชุมก็ไม่เคยไปและอ้างประชาธิปไตยอย่างเดียวคือให้ประชาชนไปเลือกตั้ง โดยเมื่อในการแถลงผ่านกฤษฎีกาเลือกตั้งได้เชิญชวนให้ประชาชนไปเลือกตั้งถึง 3 ครั้ง ทั้งที่การเลือกตั้งเป็นสิทธิของประชาชน แต่พ.ต.ท.ทักษิณ เห็นการเลือกตั้งเป็นเครื่องมือเท่านั้น” (ไทยโพสต์ 26 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 12)

(23) “นอกจากนี้ยังเอา 19 ล้านเสียงไปทำอย่างอื่นอีก เช่น การขาย กฟผ. แต่สุดท้ายก็มีองค์กรที่ไม่คุ้มหัวให้กับระบอบทักษิณ และศาลปกครองก็บอกว่าจะทำอย่างนั้นไม่ได้ จะมาอ้างกี่ล้านเสียงก็ทำไม่ได้ ดังนั้น หลังวันที่ 2 เมษายน ก็อย่าทำอีก” (มติชน 25 มีนาคม 2549 หน้า 15)

(24) ‘ความหมายของประชาธิปไตยไม่ใช่แค่อ้างเรื่องการเลือกตั้ง เพราะหลายประเทศเผด็จการในโลกนี้จำนวนมากก็มีการเลือกตั้ง’ (ไทยโพสต์ 26 มีนาคม 2549 หน้า 3)

(25) “สังคมประชาธิปไตยต้องอิงอยู่กับพื้นฐานในเรื่องของหลักประกัน ในเรื่องของสิทธิเสรีภาพ การรักษากฎหมาย การปล่อยปละละเลย หรือการพยายามทำให้เกิดความรู้สึกว่า สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องปกติธรรมดา เป็นการทำลายพื้นฐานที่สำคัญของสังคมประชาธิปไตย ผมจึงเรียกร้องว่าต้องมีการดำเนินการอย่างจริงจัง” (ไทยโพสต์ 29 มีนาคม 2549 หน้า 3)

ในส่วนของการอ้างข้อมูลสนับสนุนพบว่า ส่วนของการตีความแนวคิดประชาธิปไตยไม่ถูกต้อง ผู้ส่งสารใช้การเสนอแนวคิดที่ถูกต้องมาเป็นตัวเปรียบเทียบ ดังรายละเอียดในวาทกรรม

(25) นอกจากนั้น ส่วนที่ตีความว่าการเลือกตั้งเป็นประชาธิปไตย ผู้ส่งสารอ้างถึงประเทศอื่นๆ ที่ปกครองแบบเผด็จการก็จัดให้มีการเลือกตั้งด้วยซึ่งเป็นการกล่าวให้เหตุผลเชิงเปรียบเทียบเพื่อแสดงให้เห็นว่า การเลือกตั้งไม่ใช่ตัวแทนของประชาธิปไตยเพียงอย่างเดียว

แนวคิดทุนนิยม

สำหรับแนวคิดนี้ ผู้ศึกษานำเสนอว่าการบริหารประเทศโดยยึดการเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นหลักเป็นการคิดไม่ถูกต้องเพราะไม่สามารถแก้ปัญหาประเทศได้

(26) ‘ถ้ายังคิดบริหารประเทศโดยยี้ว่าประเทศจะต้องมีเศรษฐกิจโตมากๆ เอาเรื่องความมั่งคั่งตัวเลขเศรษฐกิจเป็นหลัก ถ้าไม่เปลี่ยนวิธีคิดเช่นนี้ก็จะแก้ปัญหประเทศไม่ได้ นอกจากนี้จะต้องรื้อระบบการเงินของการเมือง トラバิดที่นักการเมืองยังใช้เงินมากมายมหาศาล นักการเมืองก็ต้องหาเงินมากมายเช่นกัน’ (มติชน 29 มกราคม 2549 หน้า 14)

ประการที่สอง แทรกแซงองค์กรอิสระและองค์กรสื่อ

เนื่องจากวาทกรรมเกี่ยวกับการการแทรกแซงองค์กรอิสระมีจำนวนมาก ผู้ส่งสารจึงแยกการวิเคราะห์ออกเป็นสองส่วนเพื่อให้่ายต่อการดูข้อมูล ดังนี้

การแทรกแซงองค์กรอิสระ

(27) ‘ปัญหาขณะนี้คือการปิดกั้นองค์กรตรวจสอบทั้งหมด คิดว่า พ.ต.ท.ทักษิณควรส่งกระจุยตัวเองเพราะเป็นคนที่ทำให้รัฐธรรมนูญที่ดีถูกทำลายขององค์กรอิสระที่ตรวจสอบถูกแทรกแซงหมด ยกตัวอย่างกรณี นายแก้วสรร อดิโพธิ์ ส.ว.กทม.กับพวก ได้ยื่นเรื่องขอถอดถอนตามกลไกรัฐธรรมนูญ ก็เป็นวิธีการใช้ช่องทางตามกฎหมายที่เปิดช่องไว้ให้ แต่พอศาลรัฐธรรมนูญปิดไม่รับคำร้อง ก็ถือเป็นการปิดช่องทางการตรวจสอบเป็นการปิดทางออก ไปตอกย้ำให้คนไม่เชื่อมากขึ้น ขณะที่ในแง่ทางกฎหมายนั้นถ้าบอกว่าผู้ร้องต้องนำรวบรวมหลักฐานทั้งหมดมาพิสูจน์โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อนของนายกรัฐมนตรี ก็อยากถามว่า ประชาชนคนธรรมดาจะไปหาข้อมูลนี้ได้อย่างไรถ้าไม่มีอำนาจ’ (มติชน 19 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 14)

(28) ‘การตัดสินใจของ ก.ล.ต. เป็นการยืนยันว่าสิ่งที่ พ.ต.ท.ทักษิณ และนายสุวรรณ วลัยเสถียร โฆษกตระกูลชินวัตรและคามาพงศ์เคยยืนยันกับสาธารณชนไว้ว่าไม่ได้ทำผิดนั้นไม่จริง แต่ ก.ล.ต.ยังไม่ได้ตอบข้อสงสัยที่พรรคได้ยื่นไปทั้งหมด และบางประเด็นเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง โดยเฉพาะกรณีของ พ.ต.ท.ทักษิณที่มีการตีความ พ.ร.บ.หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 มาตรา 246 ในลักษณะที่จะทำให้ พ.ต.ท.ทักษิณพ้นจากความรับผิด โดยไม่ได้ดูกฎหมายให้ครบทั้งฉบับว่า มาตรา 246 จะต้องเชื่อมโยงกับมาตรา 258 ซึ่งพรรคได้ถามไปว่าการที่ พ.ต.ท.ทักษิณไม่แจ้งการได้มาหรือการจำหน่ายหุ้น ไม่ว่าจะเป็นโดยตรงหรือโดยอ้อม เมื่อคำนึงถึงมาตรา 258 แล้วไม่รายงาน เหตุใดจึงไม่เป็นความผิด ก.ล.ต.จะมาอ้างระเบียบที่ออกมาก่อนหรือหลังไม่ได้ เพราะพรรคได้พูดถึงบทบัญญัติหลักของกฎหมายไม่เช่นนั้นต่อไปจะเป็นช่องทางในการที่จะหลีกเลี่ยงด้วยวิธีการต่างๆ และไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย’ (มติชน 25 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 13)

(29) ‘ความผิดปกติของ กกต.พรรคก็พบ โดยหลังจากเลือกตั้งซ่อมเขต 5 จังหวัดอุบลราชธานีของนายวิฑูรย์ นามบุตร ภายหลังเลือกตั้งซ่อมมีจดหมายแจ้งว่า นายวิฑูรย์ไม่ผิด ดังนั้น

ขณะนี้ปัญหาคือจะจัดการกับคน โกงอย่างไร เมื่อกลไกถูกแทรกแซงและปิดหมดทุกทาง ขอให้กรรมการช่วยทางร่วมกันคิดเรื่องนี้ด้วย' (ไทยโพสต์ 4 มีนาคม 2549 หน้า 8)

(30) 'คนที่เห็นไม่ตรงกับรัฐบาลต้องเผชิญกับการคุกคามหลายรูปแบบ ไม่ใช่เพิ่งจะเกิด นักธุรกิจก็จะเจอกลไกของ ปปง. หรือกรมสรรพากร หรือกรณีที่ชอบละลายทรัพย์ คนที่แสดงความคิดเห็นก็ต้องเจอคนไปถ่ายรูป อ้างว่าเป็นตำรวจ แต่ตำรวจบอกไม่ใช่ เป็นสิ่งที่บ่งบอกว่าสังคมเป็นประชาธิปไตยหรือไม่ เป็นสังคมที่เคารพกฎหมายกันหรือไม่ สื่อมวลชนเองก็เผชิญกับปัญหาอยู่' (ไทยโพสต์ 29 มีนาคม 2549 หน้า 3)

ในส่วนของคุณมูลสนับสนุนเนื้อหา พบว่า ผู้ส่งสารยกตัวอย่างกรณีศาลรัฐธรรมนูญไม่รับคำร้องขอถอดถอนนายกรัฐมนตรีของนายแก้วสรร อดิโพธิ์ ส.ว.กทม.กับพวก กรณี ก.ล.ต. ตัดสินให้การขายหุ้นกลุ่มบริษัทชินคอร์ปอเรชั่นจำกัดไม่ผิด ทั้งๆ ที่มีหลักฐานชัดเจนว่าทำผิดกฎหมาย กรณี ก.ล.ต. มีมติให้จัดการเลือกตั้งซ่อมของ ส.ส.อุบลราชธานี เขต 3 จ.อุบลราชธานี ด้วยข้อกล่าวหาว่านายวิฑูรย์ นามบุตรทำผิดกฎหมายการเลือกตั้งแต่หลังการเลือกตั้งซ่อมกลับมีจดหมายแจ้งว่า นายวิฑูรย์ไม่ผิด⁴ และกรณีการคุกคามผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลผ่านองค์กรต่างๆ เช่น กรณีนักธุรกิจเจอกลไกของ ปปง. (สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน) และกรณีมีบุคคลอ้างว่าเป็นตำรวจถ่ายรูปบุคคลที่แสดงความคิดเห็นที่ชอบละลายทรัพย์ ดังรายละเอียดจากวาทกรรมทั้ง 4 วาทกรรมข้างต้นตามลำดับ

การแทรกแซงองค์กรสื่อ

ผู้ส่งสารให้ความเห็นว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรมีความพยายามในการยึดพื้นที่สื่อมากเกินไป จนทำให้ดำเนินการในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง โดยผู้ส่งสารนำเสนอเนื้อหาผ่านวาทกรรมต่อไปนี้

(31) 'การจำกัดสิทธิเสรีภาพทำให้เกิดความอึดอัด เช่น กรณีการปลดรายการเมืองไทยรายสัปดาห์ของนายสนธิออกจากช่อง 9 หรือโมเดิร์นไนน์' (มติชน 18 มกราคม 2549 หน้า 13)

(32) "บางทีบางครั้งความพยายามที่จะยึดพื้นที่สื่อมากเกินไปก็เลยไปทำอะไรที่ไม่เหมาะสมไม่ควรไม่ดีไม่งามเท่าไร อันนี้ก็อยากจะให้ระมัดระวังกันมากขึ้น" (ไทยโพสต์ 21 มกราคม 2549 หน้า 3)

4

กกต.ได้มีมติให้ใบเหลืองนายวิฑูรย์ นามบุตร ว่าที่ ส.ส.อุบลราชธานี เขต 3 จ.อุบลราชธานี พร้อมกับสั่งให้เลือกตั้งใหม่ในวันที่ 20 ก.พ. 2548 หลังจาก นายโกวิท ธรรมานูชิต ผู้สมัครพรรคไทยรักไทย ร้องเรียนว่ากระทำการทุจริตในหลายเรื่อง อาทิ การแจก ของให้กับชาวบ้าน การสัญญาว่าจะ (<http://www.manager.co.th/Politics/ViewNews.aspx?NewsID=9480000024038>)

(33) ‘ควรเลิกพฤติกรรมครอบงำการตรวจสอบ จะเห็นได้จากสื่อมวลชนนำเสนอข่าวการชุมนุมทั้งสาระและเงื่อนไขการชุมนุมอย่างกล้า ๆ กลัว ๆ’ (มติชน 6 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 13)

สำหรับการอ้างข้อมูลสนับสนุน พบว่า ผู้ส่งสารใช้การยกตัวอย่างกรณีการปลดราชการเมืองไทยรายสัปดาห์ของนายสนธิออกจากช่อง 9 หรือโมเดิร์นไนน์ และการอ้างสื่อมวลชนซึ่งผู้ส่งสารระบุว่า เสนอข่าวการชุมนุมอย่างกล้า ๆ กลัว ๆ

ประการที่สาม แก้ปัญหาไม่ถูกวิธี

เหตุผลประการที่สองที่ผู้ส่งสารนำเสนอในประเด็นการบริหารงานไม่ถูกต้อง คือ การแก้ปัญหาไม่ถูกวิธี โคนผู้ส่งสารนำเสนอ 3 เรื่อง คือ การแก้ปัญหาคความยากจน การแก้ปัญหาประชาชนเรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีลาออกจากตำแหน่ง และการแก้ปัญหาคารเรียกร้องให้แก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยอธิบายรายละเอียดแต่ละปัญหาได้ดังนี้

การแก้ปัญหาคความยากจน

ผู้ส่งสารแสดงความเห็นเกี่ยวกับนโยบายแก้จนว่า ที่ผ่านมายังไม่เห็นผลในเชิงรูปธรรม นโยบายและโครงการที่รัฐบาลนำไปใช้หรือบังคับล้มเหลว และไม่สามารถแก้ปัญหาคความยากจนได้ทั้งระบบ อีกทั้งได้เสนอแนะแนวทางการแก้ไขที่ถูกต้องด้วยการส่งเสริมให้มีการวิจัยและเสริมสร้างโครงสร้างพื้นฐาน เพราะผู้ส่งสารมองว่าเป็นการแก้ปัญหาคความยากจนอย่างยั่งยืนและจะช่วยลดปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อน ดังอ่านรายละเอียดเนื้อหาได้จากวาทกรรมต่อไปนี้

(34) ‘4-5 ปีที่ผ่านมา รัฐบาลบริหารประเทศโดยเชื่อว่ารัฐบาลรู้ดีกว่าคนอื่น แล้วมองปัญหาคความยากจนของคนในชนบทว่าเกิดจากการไม่มีเงินทุนแล้วเอาเงินไปให้กู๋ สุดท้ายจะเห็นว่าหลายนโยบายและโครงการที่รัฐบาลนำไปใช้หรือบังคับล้มเหลว ภาคการแก้ปัญหาคความยากจนรัฐบาลต้องลบทัศนคติที่ว่าความจนเกิดจากการไม่มีเงินทุนออกไป รวมทั้งไปทุ่มเงินให้ประชาชนกู้เรื่องนี้ นายกรัฐมนตรีลงพื้นที่ อ.อาจสามารถ น่าจะลองพิจารณาว่าคนส่วนใหญ่ไม่รู้ว่รัฐบาลแก้ปัญหาคความยากจนทั้งระบบอย่างไร แต่จำภาพได้แต่นายกฯ แจกเงิน’ (มติชน 29 มกราคม 2549 หน้า 15)

(35) “นายกฯ เคยตั้งคำถามหรือไม่ว่า 4 ปีที่มีนโยบายแก้จนสารพัดตอนนั้นนโยบายเหล่านี้ไปแปรผลเป็นรูปธรรมอยู่ที่ไหน นายกฯ ไป อ.อาจสามารถได้ ลงไปเป็นผลจากนโยบายปลดหนี้กองทุนหมู่บ้าน 30 บาทรักษาทุกโรค และโครงการที่เกี่ยวกับการแก้ปัญหาคความยากจนอื่นๆ หรือไม่ วันนี่วิธีการแก้ปัญหาคความยากจนเราต้องส่งเสริมเศรษฐกิจของคนในพื้นที่ให้เขาสร้าง

กระบวนการด้วยตัวเอง ไม่ใช่ส่งเงินลงไปห่ม และหน้าที่หลักรัฐบาลจะเป็นผู้สนับสนุนให้ความรู้ ส่งเสริมให้มีการวิจัย และเสริมด้านโครงสร้างพื้นฐาน จะเป็นการแก้ปัญหาคความยากจนอย่างยั่งยืน วิธีเช่นนี้จะลดปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อนไปด้วย”(มติชน 29 มกราคม 2549 หน้า 15)

(36) ‘การลงพื้นที่ของนายกฯ เป็นไปในลักษณะของผู้มีอำนาจไปสัมผัสแล้วแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ แต่ไม่สามารถใช้เป็นบทเรียนหรือแบบอย่างได้และจะสร้างปัญหาตามว่าต่อไปหากผู้มีอำนาจไม่ลงพื้นที่ กลไกต่างๆ จะเข้มแข็งเช่นนี้หรือไม่’ (ไทยโพสต์ 19 มกราคม 2549 หน้า 8)

(37) “นายกรัฐมนตรีสามารถทำอย่างนี้กับทุกพื้นที่ในประเทศได้หรือไม่ และกว่าจะมาถึงตรงที่ท่านนายกฯ ลงไป ไซ้กลไก ไซ้เจ้าหน้าที่เท่าไรถึงทำตรงนี้ได้ ดังนั้น ตรงนี้ไม่ใช่คำตอบในแง่ของการแก้ปัญหาในภาพรวม มันจึงทำให้คนเขาวิจารณ์ว่าทั้งหมดเป็นเรื่องของการอยากแสดงมากกว่า” (ไทยโพสต์ 19 มกราคม 2549 หน้า 8)

ในส่วนของการอ้างข้อมูลสนับสนุน พบว่า ผู้ส่งสารยกตัวอย่างวิธีแก้ปัญหาที่ไม่ถูกต้อง เช่น การ “แจกเงิน” และการจัดทำโมเดลแก้จนด้วยการเยี่ยมพื้นที่อำเภออาจสามสามจังหวัด ร้อยเอ็ด โดยตัวอย่างหลัง ผู้ส่งสารให้เหตุผลว่าเป็นเพราะไม่สามารถใช้เป็นบทเรียนหรือแบบอย่างได้ อีกทั้งจะสร้างปัญหาต่อไปในอนาคตเรื่องการทำงานของคนในพื้นที่ที่อาจจะไม่เข้มแข็งหากไม่มีผู้มีอำนาจลงไป นอกจากนั้น วิธีดังกล่าวไม่สามารถทำได้ในทุกพื้นที่และเป็นการใช้เจ้าหน้าที่และกลไกสนับสนุนจำนวนมาก ดังรายละเอียดในวาทกรรม (36) และ (37)

สำหรับส่วนอ้างสนับสนุนข้อมูล พบว่า ผู้ส่งสารใช้การอ้าง “คนส่วนใหญ่” ที่ไม่รู้ว่าการแจกเงินจะช่วยแก้ปัญหาคความยากจนทั้งระบบได้อย่างไร ดังรายละเอียดในวาทกรรม (34)

การแก้ปัญหาประชาชนเรียกร้องให้ลาออกจากตำแหน่ง

การแก้ปัญหาด้วยการจัดการเลือกตั้งใหม่ในวันที่ 2 เมษายน 2549 หลังจากประกาศยุบสภา โดยวิธีนี้ ผู้ส่งสารเห็นว่าไม่สามารถแก้ปัญหาได้ เพราะสถานการณ์การเรียกร้องยังไม่ยุติ แต่กลับทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น นอกจากนั้น ปัญหาที่แท้จริงอยู่ที่ตัวนายกรัฐมนตรี พรรคประชาธิปัตย์จึงแสดงออกถึงการไม่เห็นด้วยโดยการไม่ส่งผู้สมัครลงรับเลือกตั้งดังกล่าว

(38) ‘การที่พรรคการเมืองไม่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งก็เคยเกิดขึ้นในปี 2495 พรรคประชาธิปัตย์ตัดสินใจไม่ส่งผู้สมัครลงเลือกตั้งเพราะขณะนั้นมีความไม่ชอบธรรมมากมายและปีนี้ก็เลวร้ายเท่าครั้งนั้น’ (ไทยโพสต์ 26 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 12)

(39) “ผมขอยืนยันว่าคำตอบของการยุบสภา ไม่ใช่คำตอบที่ชัดเจนที่สุดเพราะสถานการณ์การเรียกร้องก็ยังไม่ยุติ เพราะเป็นคำตอบที่ไม่ตรงประเด็น” (มติชน 27 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 14)

(40) ‘ทุกวันที่ผ่านไป ปัญหายิ่งทวีความรุนแรงขึ้น อย่าไปหลอกตัวเองหรือหลอกใครๆ เลยว่า หากผ่านพ้นวันที่ 2 เมษายนไปแล้วปัญหาจะจบ ซึ่งชัดเจนอยู่แล้วว่าปัญหาที่เริ่มขึ้นตั้งแต่ต้น เพราะทุกคนที่ไม่เห็นด้วยต่างยืนยันว่าผลการเลือกตั้งในวันที่ 2 เมษายนนี้ไม่สามารถเป็นคำตอบได้’ (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 13)

ในส่วนของการอ้างข้อมูลสนับสนุนจะเห็นว่า ผู้ส่งสารยกตัวอย่างการจัดการเลือกตั้งใหม่ในวันที่ 2 เมษายน 2549 เป็นวิธีการแก้ปัญหาไม่ถูกต้อง

การแก้ปัญหการเรียกร้องให้แก่รัฐธรรมนูญ

สำหรับปัญหานี้ เป็นประเด็นที่ฝ่ายค้านเสนอและเรียกร้องให้รัฐบาลปฏิรูปการเมืองด้วยการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เนื่องจากเห็นว่า รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน (พ.ศ. 2540-ผู้ศึกษา) มีจุดอ่อนโดยไม่ได้ระบุว่ามิจุดอ่อนด้านใดบ้าง ซึ่งรัฐบาลปฏิเสธข้อเสนอดังกล่าว เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลประกาศว่าจะแก้รัฐธรรมนูญหลังการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 2 เมษายน 2549 จึงเป็นการแก้ปัญหาไม่ถูกจังหวะเวลา

(41) “วันนี้เป็นที่ชัดเจนว่านายกรัฐมนตรีหรือหัวหน้าพรรคไทยรักไทย ไม่ได้มีเจตนาตอบสนองต่อเจตนารมณ์ของ 3 พรรคการเมืองโดยไปดำเนินการเบี่ยงเบนไปจากประเด็นที่จะเข้าสู่หัวใจของปัญหาในการแก้วิกฤติ และไปสร้างกระบวนการอื่นซึ่งมีแต่ความไม่แน่นอนและความยุ่งยากที่ไม่อาจตอบสนองได้ว่าจะมีการปฏิรูปการเมืองอย่างจริงจัง ไม่มีสัปดาห์ไหนใช้คำว่าคงจะอย่างนั้นหลังการเลือกตั้ง ซึ่งทั้งหมดไม่สามารถตอบโจทย์ที่เป็นปัญหาของสังคมได้” (ไทยโพสต์ 28 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 3)

(42) ‘ในสภาชุดที่แล้ว ลำพังพรรคไทยรักไทยเพียงพรรคเดียวมี 377 เสียง เขียนรัฐธรรมนูญได้ตามใจชอบ แต่กลับไม่ได้ทำอะไรเลยแล้วมายุบสภา ยังจะมาบอกว่าจะกลับไปแก้รัฐธรรมนูญ’ (มติชน 6 มีนาคม 2549 หน้า 15)

ในส่วนของการอ้างสนับสนุนเนื้อหา พบว่า ผู้ส่งสารยกตัวอย่างการไม่พิจารณา พ.ร.บ. จัดตั้งสภาเกษตรกรที่ประชาชนกว่า 1 แสนคน เสนอร่างเข้ามาในปี 2543 สมัยรัฐบาลนายชวน หลีก

ภัย จนในที่สุด พ.ร.บ. ดังกล่าวต้องตกไป และการปฏิเสธการทำสัตยาบันเรื่องการปฏิรูปการเมืองร่วมกับฝ่ายค้าน เป็นส่วนสนับสนุนเนื้อหาเกี่ยวกับความเพิกเฉยในการแก้ไขรัฐธรรมนูญของรัฐบาล

ประการที่สี่ ให้ข้อมูลประชาชนเพียงด้านเดียว

สำหรับประเด็นนี้ผู้ส่งสารเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับโครงการหนึ่งที่ผู้ส่งสารเห็นว่ารัฐบาลให้ข้อมูลประชาชนเฉพาะข้อดีเพียงด้านเดียวโดยไม่ให้ข้อมูลข้อเสียต่างๆ ที่ผลเสียที่เกิดขึ้นจะกระทบต่อประชาชน

(43) ‘ส่วนกรณีเอฟทีเอซึ่งมีกลุ่มผู้ชุมนุมออกมาคัดค้านอย่างมากมายนั้น ตนเชื่อว่าบุคคลจำนวนหนึ่งความเห็นว่าการทำเอฟทีเอเป็นเรื่องที่จำเป็นต้องทำในแง่ไม่ต้องการเสียโอกาสทางการค้า แต่ต้องยอมรับด้วยว่าข้อตกลงทางการเช่นนี้มีทั้งได้ทั้งเสีย ซึ่งตนรู้สึกหงุดหงิดกับกระทรวงพาณิชย์มากที่ออกโฆษณาชี้ให้เห็นถึงผลดีของการทำเอฟทีเออย่างเดียว โดยไม่มีข้อเสียเลย ซึ่งน่าถามว่ารัฐบาลประเทศอื่นเขาโง่มาขนาดนั้นหรืออย่างไร’ (ไทยโพสต์ 18 มกราคม 2549 หน้า 3)

(44) ‘หลักการเปิดเสรีการค้าคือจะมีทั้งข้อได้เปรียบและเสียเปรียบ โดยขึ้นอยู่กับภาระจลาจลเปลี่ยนแปลงกัน ส่วนจะดูว่าใครได้ประโยชน์หรือเสียประโยชน์ ต้องดูด้วยว่าเราทำเอฟทีเอแล้วใครสูญเสียใครได้ประโยชน์ ถ้าได้ประโยชน์กับธุรกิจและกลุ่มคนไม่กี่กลุ่ม แต่เกษตรกรเสียประโยชน์เป็นหมื่นเป็นล้านคนก็ไม่ได้’ (มติชน 27 มกราคม 2549 หน้า 14)

ในส่วนของการอ้างข้อมูลสนับสนุนเนื้อหา พบว่า ผู้ส่งสารยกตัวอย่างกรณีการทำข้อตกลงเขตการค้าเสรี (FTA) กับประเทศสหรัฐอเมริกาที่รัฐบาลโฆษณาโน้มน้าวใจประชาชนด้วยการให้ข้อมูลด้านได้เปรียบ โดยไม่กล่าวถึงด้านเสียเปรียบ

ประการที่ห้า ไม่เปิดรับความคิดเห็นและควบคุมประชาชน

เหตุผลนี้เป็นเหตุผลสุดท้ายที่ผู้ส่งสารใช้อธิบายการทำงานไม่ถูกวิธีของรัฐบาล โดยผู้ส่งสารเสนอว่า การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นผลจากการที่ผู้มีอำนาจไม่เชื่อเรื่องประชาธิปไตย จึงใช้การบริหารประเทศแบบมีอำนาจเบ็ดเสร็จ ซึ่งในส่วนนี้ผู้ศึกษาวิเคราะห์ว่าเป็นเรื่องของการตีความและนำแนวคิดประชาธิปไตยมาปฏิบัติไม่ถูกต้อง โดยผู้อ่านสามารถกลับไปอ่านรายละเอียดได้จากเหตุผลประการแรก แนวคิด: การตีความและนำมาปฏิบัติไม่ถูกต้อง ในส่วนข้างต้น

ในส่วนของการนำเสนอวาทกรรม ผู้ศึกษาจะนำเสนอเป็น 2 ส่วนโดยแบ่งประเภทตามเนื้อหาในหัวข้อ ดังนี้

การไม่เปิดรับความคิดเห็น

(45) ‘ที่ผ่านมาโครงการขนาดใหญ่ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นโรงไฟฟ้าบ่อนอก-หินกรูด ท่อส่งก๊าซ ไทย-มาเลเซียหรือแม้แต่การแปรรูปการไฟฟ้าฝ่ายผลิต (กฟผ.) ก็ไม่มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนอย่างจริงจัง’ (ไทยโพสต์ 18 มกราคม 2549 หน้า 3)

(46) “รัฐบาลไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนหรือตัวแทนประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการเจรจาต่อรอง ไม่ว่าจะเป็นก่อนหรือหลังทำข้อตกลงเสร็จต่างๆ ที่การทำข้อตกลงเช่นนี้ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตของประชาชน และนำไปสู่การแก้ไขกฎหมาย ในรัฐธรรมนูญ มาตรา 224 ต้องนำข้อตกลงไปเข้าไปหาหรือต่อรัฐสภาเพื่อให้ความเห็นชอบ” (กล่าวถึงกรณีการทำเอฟทีเอ, ไทยโพสต์ 27 มกราคม 2549 หน้า 2)

(47) ‘ประชาชนจำนวนมากที่ยังเรียกร้องหรือชุมนุมอยู่ เนื่องจากปัญหายังไม่ได้หมดไป จะเห็นว่าบรรดานักวิชาการที่ออกมาเสนอแนะกลับถูกตอบโต้อย่างรุนแรง ทั้งที่เป็นความปรารถนาดีของแต่ละฝ่ายที่พยายามเสนอทางออกให้สังคม’ (ไทยโพสต์ 6 มีนาคม 2549 หน้า 8)

(48) ‘ที่ผ่านมาการทำหน้าที่ของฝ่ายค้าน ได้พยายามเสนอแนะรัฐบาลหลายเรื่อง แต่ว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ก็ไม่เคยฟัง ถึงฟังก็ไม่เคยไปทำ’ (มติชน 25 มีนาคม 2549 หน้า 15)

จากวาทกรรม (45) – (48) ปรากฏการอ้างส่วนสนับสนุนเนื้อหาเกี่ยวกับการแสดงถึงการไม่รับฟังความคิดเห็นของประชาชนของรัฐบาล ตามลำดับดังนี้ กรณีโรงไฟฟ้าบ่อนอก-หินกรูด ท่อส่งก๊าซ ไทย-มาเลเซีย กรณีการแปรรูปการไฟฟ้าฝ่ายผลิต (กฟผ.) กรณีไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนหรือตัวแทนประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการเจรจาต่อรองการทำข้อตกลงเขตการค้าเสรี (FTA) กับประเทศสหรัฐอเมริกา กรณีไม่ปฏิบัติคำแนะนำของนักวิชาการและตอบโต้นักวิชาการอย่างรุนแรง กรณีไม่รับฟังและไม่ปฏิบัติตามคำขอเสนอแนะจากฝ่ายค้าน

การควบคุมประชาชน

ผู้ส่งสารนำเสนอเนื้อหาผ่านวาทกรรมต่อไปนี้

(49) ‘3-4 ปีที่ผ่านมาการเมืองไทยเปลี่ยนแปลงไป ผู้มีอำนาจไม่เชื่อเรื่องประชาธิปไตย เพราะเชื่อว่าการบริหารประเทศใครมีอำนาจให้จัดการเบ็ดเสร็จ ถึงเวลาก็ก่อให้ประชาชนลงคะแนน 4 ปีครั้ง และเชื่อว่าเมื่อมีอำนาจแล้ว นอกจากกำหนดนโยบายแล้วยังมีอำนาจควบคุมให้ประชาชนรับรู้อะไร หรือไม่รู้อะไรได้ โดยการเข้าไปแทรกแซงกดดันสื่อทำให้ประชาชนอึดอัดไม่ได้รับข้อเท็จจริง ถ้า’ (มติชน 29 มกราคม 2549 หน้า 14)

(50) ‘บรรยากาศบ้านเมืองแบบนี้อาจทำให้จุดจบของการเมืองไม่ได้อยู่ในสภา แต่อยู่นอกสภา ทั้งๆ ที่ได้เตือนรัฐบาลและนายกรัฐมนตรีมาโดยตลอดว่า อย่าปิดกั้นสิทธิเสรีภาพของประชาชน แต่รัฐบาลยังดำเนินการอย่างต่อเนื่องจนทำให้เกิดความอัดอั้นในสังคม และเหตุการณ์บานปลายมาจนถึงวันนี้ซึ่งจะโทษใครไม่ได้ เพราะล้วนแต่เกิดจากนายกรัฐมนตรีและรัฐบาลทั้งสิ้น’ (มติชน 3 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 14)

ในส่วนของการอ้างอิงข้อมูลสนับสนุนเนื้อหา พบว่า ผู้ส่งสารใช้พฤติกรรมการแทรกแซงสื่อเพื่อควบคุมการรับรู้ของประชาชน เป็นตัวอย่างของการปิดกั้นสิทธิเสรีภาพและควบคุมประชาชน

3) เป็นความต้องการของประชาชน

สำหรับประเด็นนี้ ผู้ส่งสารนำเสนอว่า ประชาชนที่ต้องการให้พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรลาออกจากตำแหน่งมีจำนวนมาก เช่น กลุ่มอาจารย์และสมาคมศิษย์เก่าที่ออกมาเรียกร้องเกือบครบทุกสถาบัน นอกจากนั้น ยังมีความหลากหลายเพราะไม่ได้จำกัดเฉพาะกลุ่ม “ขาประจำ” หรือ “คนที่ไม่ชอบ” แต่กลุ่มคนที่เคยสนับสนุนได้แสดงจุดยืนถึงข้อเรียกร้องดังกล่าวด้วย

(51) “ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นสะท้อนให้เห็นถึงความไม่มั่นใจที่มีต่อตัวนายกฯ จากคนจำนวนไม่น้อย” (ไทยโพสต์ 6 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 3)

(52) ‘กล่าวถึงพล.ต.จำลองออกมาร่วมไลน์นายกฯ ว่าเป็นการยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่า กลุ่มคนที่เคลื่อนไหวในขณะนี้หลากหลายมาก แสดงให้เห็นว่ามีปัญหาที่ พ.ต.ท.ทักษิณสร้างขึ้นมาแล้วไปอยู่ในจิตใจ ไม่ใช่กลุ่มที่ พ.ต.ท.ทักษิณกล่าวหาได้อีกต่อไปว่าเป็นเรื่องของขาประจำหรือคนที่ไม่ชอบ เพราะกลุ่มคนที่เคยสนับสนุนได้มาแสดงจุดยืนให้พ.ต.ท.ทักษิณลาออกมากขึ้น พ.ต.ท.ทักษิณก็ต้องคิดว่าทำไมคนที่เคยสนับสนุนต่อหลายคนทยอยออกมาแสดงความเห็น’ (มติชน 21 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 14)

(53) “ยุคที่พยายามยึดติดกับอำนาจรัฐนำความแตกแยกในสังคม สมัยก่อนคณาจารย์ต่างๆ ออกมาแสดงความเห็นแล้วก็จบ เห็นได้จากคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นเรื่องของคณาจารย์ และสมาคมนิสิตเก่าๆ ก็บานปลาย และเวลานี้คณาจารย์ก็เกือบครบทุกสถาบันแล้ว” (ไทยรัฐ 11 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 16)

(54) “ถ้าคุณทักษิณบอกว่าปัญหาตรงนี้ไม่ใช่เป็นเพราะคุณสนธิ (ลิ้มทองกุล) ขออะไรแล้วไม่ให้ คุณบรรหาร (ศิลปอาษา) น้อยใจเพราะไม่ไปพบ ไปเรียงมีปัญหาละแต่ละคนแล้วบอกเป็นปัญหาของคนอื่นหมด 1. ไม่รู้หลอกใคร เป็นไปได้หรือที่คนที่คณาจารย์ คนที่เป็นผู้หลักผู้ใหญ่ใน

บ้านเมืองมาแสดงความคิดเห็น เขามีปัญหาของตัวเองแล้วมาลงที่คุณทักษิณ ต้องเลิกเชื่ออย่างนั้น 2. ต้องเลิกเชื่อเรื่องดวง ดวงดาว ดวงเมืองไปนอนที่นั่น ไปอยู่ที่โน้นแล้วมันจะจบ มันไม่ใช่ มายอมรับเรื่องเหตุและผล ที่มาของปัญหาแล้วมาพูดคุยกัน เป็นวิธีที่ดีที่สุด” (ไทยโพสต์ 13 มีนาคม 2549 หน้า 12)

ในส่วนของการอ้างอิงข้อมูลสนับสนุน พบว่า ผู้ส่งสารใช้การระบุกลุ่มคนที่แสดงความต้องการให้พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรลาออกจากตำแหน่งเพื่อให้ผู้รับสารเห็นความหลากหลายของกลุ่มผู้ต่อต้านชัดเจน ได้แก่ กลุ่มชาประจำหรือกลุ่มที่ไม่ชอบเป็นทุนเดิม กลุ่มอาจารย์-นักวิชาการ ผู้หลักผู้ใหญ่ในบ้านเมือง สมาคมศิษย์เก่าฯ ส่วนเรื่องจำนวน ไม่พบการอ้างอิงข้อมูลสนับสนุน

4) เป็นต้นเหตุความแตกแยกของประชาชนในชาติ

ประเด็นนี้เป็นประเด็นสุดท้ายที่ผู้ส่งสารใช้เป็นเหตุผลในการเรียกร้องให้พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี จากวาทกรรมผู้ศึกษาพบว่า ผู้ส่งสารนำเสนอข้อมูลที่ระบุว่าปัญหาดังกล่าวเกิดจากการพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร โดยมีสาเหตุจาก การปิดกั้นสิทธิเสรีภาพของประชาชน การขาดจริยธรรมหรือความชอบธรรมในการเป็นนายกรัฐมนตรี จึงทำให้ประชาชนออกมาต่อต้านและสภาพวิกฤตของปัญหาได้ขยายตัวมากขึ้น

(55) ‘บรรยาการบ้านเมืองแบบนี้จะทำให้จุดจบของการเมืองไม่ได้อยู่ในสภา แต่อยู่นอกสภา ทั้งๆ ที่ได้เตือนรัฐบาลและนายกรัฐมนตรีมาโดยตลอดว่า อย่าปิดกั้นสิทธิเสรีภาพของประชาชน แต่รัฐบาลยังดำเนินการอย่างต่อเนื่องจนทำให้เกิดความอึดอัดขึ้นในสังคม และเหตุการณ์บานปลายมาจนถึงวันนี้ซึ่งจะโทษใครไม่ได้ เพราะล้วนแต่เกิดจากนายกรัฐมนตรีและรัฐบาลทั้งสิ้น’ (มติชน 3 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 14)

(56) “ในที่สุดแล้ว รัฐบาลจะหลีกเลี่ยงข้อเท็จจริงไม่พ้นอย่างหนึ่ง คือเงื่อนไขของความขัดแย้งหรือความตึงเครียดที่มีอยู่ในสังคมนั้น แท้จริงแล้วไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง แต่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมหรือความชอบธรรมของตัวหัวหน้าพรรคไทยรักไทย และเงื่อนไขนี้ไม่อาจจะหมดไปได้ ไม่ว่าพรรคฝ่ายค้านเดิมจะลงสมัครรับเลือกตั้งหรือไม่” (ไทยโพสต์ 3 มีนาคม 2549 หน้า 12)

(57) ‘ที่ประชุมได้พูดคุยถึงข้อเสนอของนักวิชาการและหลายๆฝ่ายพบว่า ข้อเสนอเกือบทั้งหมดมีโจทย์ใหญ่เรื่องตัว พ.ต.ท.ทักษิณ’ (มติชน 6 มีนาคม 2549 หน้า 15)

(58) “สิ่งที่คุณทักษิณพยายามทำคือ ทำให้สภาพวิกฤตของปัญหาแพร่กระจายกว้างขวางมากขึ้น คือ เริ่มจากเป็นปัญหาของคนคนเดียวมากลายเป็นปัญหาของสภา ผู้เลือกตั้งและผู้ชุมนุมด้วย

ที่แบ่งฝ่ายกัน และลึกลงไปคือบีบเส้นทางต่างๆ ให้ตีบตันลงในแง่ของทางออกที่เป็นไปได้ วันนี้ยอมรับความเป็นจริงหรือไม่ว่าสังคมแตกแยกสูงมาก คุณทักษิณคิดว่า คุณทักษิณมีบารมีพอที่จะเยียวยาตรงนี้ได้หรือเปล่า ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังเลือกตั้ง นี่คือนิสัยที่สำคัญที่เป็นหัวใจ” (มติชน 29 มีนาคม 2549 หน้า 14)

ในส่วนของการอ้างอิงข้อมูลสนับสนุน พบว่า ผู้ส่งสารยกตัวอย่างนักวิชาการที่ยื่นข้อเสนอเกี่ยวกับพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรเกือบทั้งหมด ดังปรากฏรายละเอียดในวาทกรรม (57) อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏรายละเอียดของข้อเสนอและรายละเอียดที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับกลุ่มนักวิชาการ

4.1.4 พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร

ผลการศึกษาเนื้อหาจากวาทกรรมทั้งหมด 287 ชิ้น พบว่า ผู้ส่งสาร คือ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรได้นำเสนอเนื้อหาเพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ เห็นคล้อยตามความคิด ในการเรียกร้องให้พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ไม่ควรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ด้วยเนื้อหาที่สามารถแบ่งได้เป็น 7 ประเด็น คือ 1) คุณสมบัติ/คุณลักษณะของตนมีความเหมาะสมต่อตำแหน่งนายกรัฐมนตรี 2) การบริหารงานของรัฐบาลถูกต้อง 3) ผลงานของรัฐบาลมีประสิทธิภาพ 4) เป็นความต้องการของประชาชน 5) ฝ่ายต่อต้านมีคุณสมบัติ/คุณลักษณะไม่น่าเชื่อถือ 6) วิธีการแสดงออกของฝ่ายต่อต้านไม่ถูกต้อง และ 7) จะเกิดผลเสียต่อประเทศ โดยแต่ละประเด็นมีรายละเอียดและการนำเสนอผ่านวาทกรรมดังต่อไปนี้

1) คุณสมบัติ/คุณลักษณะของตนมีความเหมาะสมต่อตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

สาเหตุประการหนึ่งที่ผู้ส่งสารฝ่ายต่อต้านใช้เป็นเหตุผลในการเรียกร้องให้พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรลาออกจากตำแหน่งคือ คุณสมบัติ/คุณลักษณะบางประการไม่เหมาะสมต่อการเป็นนายกรัฐมนตรี โดยในประเด็นนี้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า ผู้ส่งสาร จึงออกมาให้ข้อมูลตอบโต้เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านหนังสือพิมพ์หรือผู้รับสารเชื่อว่า ตนมีคุณสมบัติ/คุณลักษณะที่เหมาะสมต่อการดำรงตำแหน่ง

สำหรับเนื้อหาที่ผู้ส่งสารนำเสนอเพื่อสนับสนุนประเด็นดังกล่าว พบว่า มีทั้งหมด 6 ประการ คือ ประการแรก รักษาสัจจะ ซื่อสัตย์สุจริต มีศีลธรรม ประการที่สอง จงรักภักดีในสถาบันกษัตริย์ ประการที่สาม พร้อมจะเป็นผู้ให้ และต้องการช่วยเหลือประชาชนและประเทศ ประการที่สี่ การทำงาน: จริงจัง มุ่งมั่นตั้งใจและไม่ขี้ลาด ประการที่ห้า เข้าใจสถานภาพและความรู้สึกผู้มีรายได้น้อย

น้อย และประการที่หก มีความรู้ความสามารถ และมีสติปัญญา ดังอธิบายรายละเอียดเนื้อหาแต่ละประเด็นดังนี้

ประการแรก รักษาจะ ชื่อสัตย์สุจริต มีศีลธรรม

ในข้อแรกนี้ เป็นผลของการนำเสนอข้อมูลโน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้านที่นำเสนอว่า พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ไม่มีคุณสมบัติ/คุณลักษณะในข้อนี้ จึงทำให้ไม่เหมาะสมต่อการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ดังนั้น ผู้ส่งสารจึงนำเสนอเนื้อหาในเชิงตอบโต้เพื่อสร้างความมั่นใจแก่ผู้รับสาร โดยผู้ส่งสารนำเสนอเนื้อหาในส่วนนี้ว่า ตนเป็นผู้มีความจริงใจ ไม่พูดโกหก รักษาคำพูด ตรงไปตรงมา ไม่ทรยศหักหลังใคร ปฏิบัติตามกฎหมาย โปร่งใส มีความรับผิดชอบ กตัญญู มีเมตตา ยึดหลักไตรสิกขาของพุทธศาสนา ทำแต่กรรมดี ไม่ทำเรื่องเลื่อมจริยธรรม และไม่ใช้คนเลว อีกทั้งไม่ต้องการทรยศประชาชนที่ศรัทธา ดังอ่านเนื้อหาทั้งหมดได้จากวาทกรรมต่อไปนี้

(1) “ไม่เกี่ยวเลย ไม่มีเลย ตรงไปตรงมา ผมตัวเบ้อเร่อเทอ ผมทำอะไรไม่ตรงไปตรงมาได้ อย่างไร ผมตัวเบ้อเร่อเทอ มันต้องยิ่งตรงไปตรงมาอยู่แล้ว” (มติชน 26 มกราคม 2549 หน้า 14)

(2) “แน่นอนผมเป็นคนจริงใจ พูดตรงๆ ว่าทำอะไรไปบ้าง แก้ปัญหาทั้งปราบยาเสพติด หายเถื่อน ผู้มีอิทธิพลที่โกงประชาชนโดนหมด” (มติชน 4 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 13)

(3) “ถ้าจะถูกปรับก็ถูกปรับตรงนี้ ปรับก็ปรับไป กฎหมายก็ต้องเป็นกฎหมาย นายกฯ ก็ตามกรอบครว้นายกฯ ก็ตาม ไม่สามารถอยู่นอกกฎหมายได้เลย เจ้าหน้าที่ทำหน้าที่ของตัวเองไปเลย ผิดเป็นผิด ถูกเป็นถูกครับ ไม่มีใครอยู่นอกกฎหมาย” (มติชน 5 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 11)

(4) “ผมไม่ต้องการให้พี่น้องที่เลือกผมมาเกือบ 19 ล้านคน ผิดหวังว่าท่านเลือกคนผิด ท่านเลือกคนเป็นนายกฯ แล้ว มาทำไมชอบ ทำไมถูกต้องตามกฎหมาย ผิดหวัง วันนี้ผมไม่หวังให้คนซึ่งไม่ชอบผม ไม่เชื่อผมอยู่แล้วเข้าใจ ไม่หวังหรอก ต้องการหวังให้คนที่เคยศรัทธาผม เข้าใจในตัวผม เพราะผมเป็นคนซึ่งจะเสียใจมากถ้าไปทำให้คนที่รักเราผิดหวังเพราะเป็นคนจริงใจ และไม่จ้องจะหักหลังใคร ไม่ต้องการที่จะทรยศใคร ต้องการทำหน้าที่ของตัวเองให้ดีที่สุด เพื่อส่วนรวม” (มติชน 5 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 11)

(5) “ความเป็นผมทุกวันนี้สำคัญส่วนหนึ่งคือการหล่อหลอมจากแม่ ซึ่งแม่ได้อบรมลูก ให้รู้จักความเมตตาและความมีธรรมะ โดยใช้หลักพุทธศาสนาคือ ไตรสิกขา ได้แก่ ศีล สมาธิ ปัญญา” (ไทยโพสต์ 6 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 3)

(6) “คนอย่างผมเรียนหนังสืออดสำห้จบถึงปริญญาเอก มีฐานะอย่างนี้ แล้วไปยืนอยู่บนเวที แล้วโกหกประชาชน ผมไม่บ้าหรอก ผมถือว่าสิ่งที่ไหนที่พูดกับประชาชนคือผมต้องทำให้ได้ บางอย่างอาจต้องใช้เวลานาน” (ไทยโพสต์ 9 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 12)

(7) “ผมลาออกจากราชการแล้ว แต่กว่าจะมาถึงนี้ต้องลำบาก ต้องลงทุนผิตลงทุนถูก ผิตพลาดมาเยอะบางช่วงผมต้องแลกเช็คเพื่อมาจ่ายเงินเดือนพนักงาน บางช่วงต้องขึ้นศาลผ่าน เช็ค ผมยังเคยถูกหมายจับเช็ค เพราะไม่มีสติกส์ชำระ และในที่สุดก็ชำระ ถูกธนาคารฟ้อง ผมก็ชำระ เขาหมดทุกอย่าง” (มติชน 5 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 11)

(8) “คนลองมาเป็นนายกฯ แล้วจะทำไม่ดี ก็มีแต่คน โง่เท่านั้นที่คิดแบบนี้ คนเป็นนายกฯ คิดแต่เรื่องดีๆ” (มติชน 5 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 15)

(9) “หลายคนไม่เชื่อคำพูดผม แต่เชื่อว่าประชาชนจะเชื่อ วิงวอนพรรคร่วมฝ่ายค้าน และเพื่อนฝูงที่เคยชอบพอกันมาก่อนให้โทร.มาคุย มาเคลียร์ได้ อย่าฟังความข้างเดียว ผมตรวจสอบได้ ทุกอย่างและสาบานต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์มาแล้ว ทั้งวัดพระแก้ว ศาลหลักเมือง (ยกมือไหว้ไปทางวัดพระแก้ว) ว่าไม่เคยโกหก และผมจะทำงานให้ดีที่สุด” (มติชน 4 มีนาคม 2549 หน้า 15)

(10) “ผมไม่ใช่คนเลว ผมมั่นใจว่าทำแต่กรรมดี ผมถูกตรวจทุกเรื่อง โปร่งใสที่สุด ตรวจไม่รู้ที่รอบ เหลืออย่างเดียวไม่ให้แก้ผ้าตรวจ” (ไทยโพสต์ 12 มีนาคม 2549 หน้า 10)

(11) “ผมว่าได้ดีเพราะความกตัญญู ผมกตัญญูต่อประชาชนและจะทำงานใช้หนี้ประชาชน” (ไทยโพสต์ 12 มีนาคม 2549 หน้า 10)

สำหรับประเด็นนี้ พบว่ามีการอ้างข้อมูลสนับสนุนด้วยการยกตัวอย่างพฤติกรรมของผู้ส่งสารในอดีต กรณีชำระหนี้จนหมด แม้จะถูกส่งฟ้องศาลเพราะไม่มีเงิน เพื่อแสดงถึงความซื่อสัตย์ สุจริต ปฏิบัติตามกฎหมาย และมีความรับผิดชอบ ซึ่งอ่านรายละเอียดได้ในวาทกรรม (7) และอ้างการสาบานต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเป็นความเชื่อของคนไทยเพื่อสร้างความมั่นใจว่าผู้ส่งสารไม่ได้พูดโกหก ดังรายละเอียดในวาทกรรม (9)

ประการที่สอง จงรักภักดีในสถาบันกษัตริย์

ในข้อนี้ ผู้ส่งสารนำเสนอผ่านการให้ข้อมูลว่าเป็นผู้สำนึกต่อความจงรักภักดีต่อพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ เนื่องจากเป็นผู้เกิดในแผ่นดินไทย และสะท้อนคุณสมบัติ/คุณสมบัติลักษณะดังกล่าวผ่านการแสดงหัวใจในพระองค์ด้วยการเชิญชวนให้ประชาชนมีความสามัคคีและกระทำการที่แสดงถึงความจงรักภักดีต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ดังรายละเอียดเนื้อหาในวาทกรรมต่อไป

(12) “คนที่จะให้ผมออกจากตำแหน่งนายกฯได้ ไม่ต้องหลายคนเลยครับ คนเดียวให้ออกได้เลย นั่นก็คือ พระเจ้าอยู่หัว ถ้าพระเจ้าอยู่หัวกระซิบ พระเจ้าอยู่หัวทรงรับสั่งคำเดียว ทักษิณออกเถาะ รับรองกราบพระบาทออกแน่นอนครับ ผมทำทุกสิ่งทุกอย่างเพราะสำนึกต่อชาติ ศรัทธาต่อประชาชน สำนึกต่อความจงรักภักดีต่อพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ และพระราชวงศ์ เพราะผมถือว่าเกิดบนแผ่นดินนี้ ผมทำอะไรไม่ดีไม่ได้ พระเจ้าอยู่หัวทรงห่วงเรื่องความสามัคคีของคนในชาติ เพราะฉะนั้น พี่น้องครับ อย่ามาแตกแยกกันเลย” (มติชน 5 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 11)

(13) “ผมไม่ยอมเคลื่อนไหวกำลังของคนที่สนับสนุนผมเด็ดขาด เพราะนั่นคือวิธีที่ไม่ถูกต้อง จะเกิดการปะทะกัน เกิดการนองเลือด ประเทศนี้ต้องการความสามัคคี เราอยากให้พระเจ้าอยู่หัวของเรามีความสุข พสกนิกรของท่านมีความสุข ท่านทรงห่วงเรื่องความรักสามัคคี พวกเราลดทิวทัศน์หน้าเข้าหากันเพื่อถวายพระเจ้าอยู่หัวไม่ดีหรือ หันหน้ามาคุยกันดีกว่า ผมพร้อมจะคุยกับทุกฝ่าย” (มติชน 5 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 11)

(14) “ผมไม่รู้ว่าจะขอบคุณอย่างไรดี 5ปีที่ผ่านมาเหนื่อยมาก แต่กำลังใจที่ได้รับวันนี้ทำให้หายเหนื่อยทั้ง 5 ปี พี่น้องประชาชนที่มาวันนี้เพราะรักประชาธิปไตย ใจมั๊ย รักสันติ ใจมั๊ย รู้ใจหรือไม่ว่าวันนี้เป็น 60 ปี แห่งการครองราชย์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เรารักในหลวง ใจมั๊ย อยากเห็นความสันติทั้งชาติ ใจมั๊ย วันนี้ได้เชิญชวนประชาชนทุกคนไม่ว่าจะเกลียดผมแค่ไหน แต่เราคือคนไทย อยากให้ทุกคนสามัคคีกันเพื่อในหลวง...วันที่ 9 มิถุนายน ในหลวงจะครองราชย์ครบ 60 ปี จะให้เหนื่อยอีกหรือ วันที่ 12-12 มิถุนายน รัฐบาลได้กราบบังคมทูลเชิญพระมหากษัตริย์ และพระราชินีจากทั่วโลก จำนวน 28 ประเทศมาร่วมงานฉลองสิริราชสมบัติ ขณะนี้มีพระมหากษัตริย์และพระราชินีประเทศต่างๆ และตอบรับมาแล้ว 15 ประเทศ และยังมีอีก 10-12 ประเทศ จะส่งมหามงกุฎราชกุมารมาแทน รวมทั้งหมดมีตั้ง 25 ประเทศที่ตอบรับมาแล้ว แสดงให้เห็นว่าในหลวงของเราเป็นที่ชื่นชมทั่วโลก พวกเราจะไม่ร่วมถวายเป็นการต้อนรับพระราชอาคันตุกะอย่างเต็มที่ด้วยหัวใจที่เบิกบานหรือ ดังนั้น ถึงบอกว่าเลือกตั้งจบ ขอให้ทุกอย่างเรียบร้อย จึงขอเรียกร้องว่าทุกคนมีสิทธิเห็นต่างแต่ต้องไม่แตกแยก ทำไมต้องทะเลาะกันด้วย ทำไมต้องปล่อยให้ผู้นำประเทศของตัวเองรุ่งโร้งก่อนออกไปเจรจากับต่างประเทศ” (มติชน 4 มีนาคม 2549 หน้า 15)

ในส่วนของคุณมุลสนับสนุน พบว่า สะท้อนผ่าน การยอมรับการลาออกจากตำแหน่งหากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีรับสั่ง การไม่เคลื่อนไหวกำลังผู้ที่สนับสนุนรัฐบาล การเรียกร้องให้ประชาชนมีความสามัคคี และร่วมกันถวายเป็นการต้อนรับพระราชอาคันตุกะเนื่องในโอกาสทรงครองราชย์ครบ 60 ปี

ประการที่สาม พร้อมจะเป็นผู้ให้ และต้องการช่วยเหลือประชาชนและประเทศ

สำหรับข้อนี้ ผู้ส่งสารโน้มน้าวใจผู้รับสารให้เชื่อว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติ/คุณลักษณะดังกล่าว โดยการนำเสนอว่าเป็นผู้ที่มีความพร้อมทุกอย่าง แต่ต้องการตอบแทนคุณของแผ่นดิน ต้องการช่วยเหลือประชาชนที่ยากลำบากและช่วยจัดการปัญหาของประเทศ ดังนั้น การดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีจึงเป็นการอาสาสมัครด้วยใจ ไม่ใช่ด้วยอาชีพ ดังอวยรายละเอียดได้จากวาทกรรมต่อไปนี้

(15) “คนอย่างผมมีความพร้อมทุกอย่าง ถ้าจะหนีไปเสวยสุขง่ายมาก แต่วันนี้ความสุขจากการทำหน้าที่นายกฯ ไปไหนก็มีคนมาให้กำลังใจเป็นสิ่งที่เงินซื้อไม่ได้นี่คือสิ่งที่ทำให้ผมอยากเป็นนายกฯ ต่อ และจะเป็นจนกว่าประชาชนจะพ้นจากความลำบาก” (มติชน 10 มีนาคม 2549 หน้า 12)

(16) “ผมยอมตายคาเวที ดีกว่าจะลาออกในขณะที่ประเทศยังมีปัญหาอยู่ ผมจะลาออกจากระบบก็ต่อเมื่อประเทศมีความแข็งแรง” (ไทยโพสต์ 10 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 10)

(17) ‘รับรองว่าตนอาสาทำหน้าที่นายกรัฐมนตรีเพื่อต้องการตอบแทนบุญคุณของแผ่นดิน ไม่ต้องการทำอะไร ตัวเองพอแล้วชีวิตมันไม่มีอะไร อยากทำงาน อยากทุ่มเทให้กับประชาชน’ (มติชน 12 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 13)

(18) “เวลาพี่น้อง ประชาชนมีความสุขได้รับอานิสงส์จากรัฐบาล จากการทำงานของผม ผมก็มีความสุข” (มติชน 12 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 14)

(19) “วันนี้ผมยืนทนอยู่ที่นี่ ผมไม่ได้ถือเป็นอาชีพแต่นายกฯ เป็นการอาสา เพื่อจะปลดเปลื้องความยากจนออกจากสังคมไทยให้หมดอีก 3 ปีข้างหน้า ผมจะหาเงินมาหล่อเลี้ยงเศรษฐกิจไทยไม่มีปัญหา ผมจะยืนสู้ต่อ” (ไทยโพสต์ 12 มีนาคม 2549 หน้า 10)

ประการที่สี่ การทำงาน: มุ่งมั่นตั้งใจและไม่ขี้ขลาด

ประการต่อมาเป็นการนำเสนอคุณสมบัติ/คุณลักษณะเกี่ยวกับการทำงาน โดยผู้ส่งสารนำเสนอว่า เป็นผู้ที่มีความตั้งใจทำงานมากจนละเอียดเพื่อง่และทำงานอย่างไม่ขี้ขลาด กล่าวคือ ไม่ยอมแพ้ให้กับคนที่ไม่ดี

(20) “แต่ที่ผ่านมามีต้องยอมรับว่าทำงานมากเกินไป แต่ให้เวลากับสังคมไทยน้อยไป สังคมไทยบ้านเราต้องการความเข้าใจ ยิ่งทำงานมากเพื่อนฝูงยิ่งหาย เหมือนยืนบนที่สูงก็ยิ่งหนาว คนที่เคยเป็นเพื่อนก็เป็นศัตรูไปเพราะบางคนที่เคยได้รับความสนใจเป็นพิเศษเป็นคนสำคัญจึงกลายเป็นข้อเสียของการทำงานมากเกินไป” (มติชน 15 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 13)

(21) “ที่ต้องสู้ก็เพราะอย่างนี้ ถ้าถามว่าผมยึดติดอะไรหรือไม่ ผมไม่ยึดติด แต่มันคือเรื่องของความรับผิดชอบ มันเหมือนแสงสว่างที่ปลายอุโมงค์ที่มีคนจุดให้กับพวกเขา” (มติชน 28 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 14)

(22) “ขอบอกว่าคนสันกำแพงคนนี้ ไม่จี๋ลลาด ให้พี่น้องมั่นใจว่า เลือดเนื้อเชื้อไขคนสันกำแพงคนนี้จะทำหน้าที่ให้ดีที่สุด เพื่อคนไทยทั่วประเทศ การเมืองคนดีก็มีมาก คนไม่ดีก็มีมาก การกล่าวร้ายป้ายสีก็เป็นธรรมดาของสังคม แต่เลือดเนื้อเชื้อไขคนสันกำแพงคนนี้บ่งว่า (ไม่โกง) ไม่จี๋ลลาด” (มติชน 6 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 13)

ประการที่ห้า เข้าใจสถานภาพและความรู้สึกผู้มีรายได้น้อย

สำหรับหัวข้อนี้ ผู้สื่อสารโน้มน้าวใจด้วยการแสดงความเป็นพวกเดียวกันกับผู้มีรายได้น้อย ซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ โดยนำเสนอผ่านการบอกเล่าประสบการณ์การสร้างฐานะจากข้าราชการเป็นนักธุรกิจเจ้าของกลุ่มบริษัทชินคอร์ปอเรชั่นจำกัด สภาพชีวิตและความรู้สึกในระหว่างดำรงสถานภาพนั้น ดังรายละเอียดในเนื้อหาต่อไปนี้

(23) “พี่น้องครับมันไม่มีอะไรที่อยู่ๆ มันสำเร็จขึ้นมาได้อย่างยิ่งใหญ่ แต่ชีวิตต้องผ่านความยากลำบากมาเยอะ ไม่ใช่อยู่ๆ แล้วสำเร็จเลย ผมตั้งบริษัทกลุ่มชินฯ มาเมื่อปี 2526 วันนั้นผมก็ไม่มีสตางค์ ก็เตาะๆ ตะเาะๆ มาเรื่อย มาเข้าตลาดหลักทรัพย์ปี 2532 ซึ่งตอนนั้นผมลาออกจากราชการแล้ว แต่กว่าจะมาถึงนี้ต้องลำบาก ต้องลงทุนผิดลงทุนถูก ผิดพลาดมาเยอะ ถ้าท่านจำได้ ผมลงทุนตั้งแต่สมัยวิทยุติดรถเมล์ คือ บัสชาวด์ ลงทุนระบบสัญญาณเตือนภัยคือเอสโอเอส ลงทุนเรื่องของคาต้าเน็ต ก็คือระบบส่งสัญญาณดิจิทัล ลงทุนด้านวิทยุติดตามตัวโฟนลิงค์ 151, 152 ลงทุนเรื่องโฟนพ้อยท์ ซีที 2 หรือเรียกว่าพัวแมนเซลลูลาร์ เหล่านี้คือเทคโนโลยีที่ผมทำแล้วผิดพลาดและล้มเหลวและขาดทุนไปเยอะ บางช่วงผมต้องแลกเช็คเพื่อมาจ่ายเงินเดือนพนักงาน บางช่วงต้องขึ้นศาลผ่านเช็ค ผมยังเคยถูกหมายจับเช็ค เพราะไม่มีสตางค์ชำระ และในที่สุดก็ชำระ ถูกธนาคารฟ้อง ผมก็ชำระเขาหมดทุกอย่าง เมื่อทำธุรกิจมาถึงจุดหนึ่ง มีความพร้อม ก็นึกถึงว่าวันที่เคยรับราชการ ตัดสินใจรับใช้ชาติตั้งแต่อายุ 17 เป็นนักเรียนเตรียมทหาร ก็คิดว่าวันหนึ่งเมื่อพร้อมจะขอรับใช้ชาติบ้าง เลยตัดสินใจเข้ามาสู่การเมือง” (มติชน 5 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 11)

(24) “ขอเล่าชีวิตของผมในการมีบ้านหรือการอยู่อาศัย เพื่อให้เป็นกำลังใจต่อท่านทั้งหลายที่เพิ่งจะมีบ้านหลังแรกในวันนี้ ผมจำความได้ ตอนเด็กๆ พ่อขายกาแฟอยู่ห้องแถว ชั้นบนไม่ได้กินเป็นห้อง อยู่มุมใครมุมมัน พ่อแม่มุม ลูกมุม ต่อมาพ่อไปปลูกบ้านในสวน ขายร้านกาแฟ บ้านในสวนเป็นเรือนไม้หลังคาตักกะสี มี 2 ห้องนอน มี 7 คน เวลาฝนตกจะได้ยินแต่เสียงฝนลงบนตักกะสี

บางครั้งรื้อต้องเอาถังน้ำมารอง บางทีผมอาจจะหุ้ไม่ค่อยดีบ้างเพราะบ้านนอกฝนตกบ่อย แต่วันนี้ผมนอนหลับสบาย ไม่ว่าเสียงจะดังอะไร เพราะมันชินมาตั้งแต่เด็ก หลังจากนั้นพ่อได้เข้าไปค้าขายในเมือง มีดึกแพวใหญ่หน่อย พอการค้าล้มเหลวก็ต้องกลับไปสร้างบ้านอยู่บ้านนอกหลังประมาณ 8 แส่นบาท ตอนนั้นเป็นนักเรียนนายร้อยตำรวจแล้ว ผมมาอยู่ที่กรุงเทพฯ ได้อาศัยบ้านป้าอยู่ ห้องหนึ่งอยู่กัน 3-4 คน เป็นนักเรียนตำรวจก็ไปอยู่หอพักที่สามพราน ตอนจบมาไม่มีที่อยู่ ตอนนั้นเป็นร้อยตำรวจตรีอยู่ตำรวจตระเวนชายแดน เข้าห้องแถวอยู่ที่บางโพ เป็นห้องที่เขากันแบ่งให้อยู่ ห้องน้ำใช้ร่วมกัน เดือนละ 300 บาท ตอนนั้นปี 2516 พี่จบนักเรียนนายร้อย มีตู้เสื้อผ้าเข้าไปได้ 1 ตู้ มีเตียงเล็กๆ นอนได้คนเดียว มีพระต้องเอาไว้หลังตู้เสื้อผ้า เพราะไม่มีที่กั้นหิ้งพระ อาบน้ำก็ต้องรอคิวกัน ผมเงินเดือน 1,800 บาท ยศร้อยตำรวจตรี เดียวนี้ค่าเช่าห้องแพงขึ้น ตอนกลับมาจากอเมริกา จบปริญญาเอก มาแต่งงานมีลูกคนโตอายุ 5 เดือน ไม่มีบ้านอยู่ ต้องไปอาศัยบ้านพ่อตาอยู่ วันนั้นพยายามคิดอย่างยั้งที่จะซื้อบ้าน พอจะหาเงินผ่อนแต่ไม่มีปัญญาหาเงินคาวน นี่คือความรู้สึกของคนมีรายได้น้อย สมัยนั้นดอกเบี้ยก็แพง ผมจบปริญญาเอกกลับมาจากอเมริกา คิดจะทำงานไชด์ไลน์หรือทำงานโรงแรมเวลากลางคืนเพื่อให้มีเงินพอที่จะมีบ้านของตัวเอง ตอนรับราชการ นั่นคือความฝันที่ได้พยายามมา ในที่สุดที่มีพื้นฐานของการที่ครอบครัวเป็นคนค้าขายก็เริ่มค้าขาย จึงได้มีวันนี้ปัจจัย 4 ของคนเรา เป็นเรื่องสำคัญมาก บ้านคือความอบอุ่นของครอบครัว ภาษาบอกว่าเงินสามารถซื้อได้เพียงแค่เฮาส์ ไม่ใช่ โฮม เฮาส์เป็นแค่บ้านหรือที่ซุกหัวนอนเท่านั้น แต่โฮม มันมีความอบอุ่นของครอบครัว ฉะนั้น การมีเฮาส์หรือบ้านจะนำไปสู่การมีโฮมหรือครอบครัวที่อบอุ่นได้ ถ้าพ่อแม่ลูกได้กลับมาอยู่ด้วยกัน บ้านที่เป็นวิมานของเรา มีความเป็นจริงแห่งชีวิต คือพ่อแม่ ลูก นั่นคือของจริง สิ่งที่อยู่นอกบ้านที่ต่อสู้กันทั้งหลายที่ดำกันไปดำกันมาทั้งหลายของปลอมทั้งนั้น ชีวิตมนุษย์คือที่บ้าน คือ ความอบอุ่นของพ่อแม่ลูก และกำลังใจที่พึงจะให้ต่อกันในการต่อสู้ชีวิต เพื่อความอยู่รอดของครอบครัวเป็นอันดับแรก เพื่ออนาคตของลูกคืออันดับต่อไป รัฐบาลจึงตระหนักที่จะสานนโยบายต่างๆ ผมเป็นคนที่สู้ชีวิต จากไม่มีอะไรมาจนกระทั่งมีมากมาย ฉะนั้นผมจะรู้ว่าช่วงไหนของชีวิตมนุษย์คิดอย่างไร และช่วงไหนของชีวิตเราจะประกอบอย่างไรให้เขาพ้นจุดนี้ได้ นี่คือนโยบายของรัฐบาล พรรคไทยรักไทย วางมาแบบนี้ตลอดวางบนพื้นฐานแห่งความเข้าใจมนุษย์แบบมนุษย์ ไม่ใช่เข้าใจมนุษย์แบบผู้มีอำนาจ ถ้าเราเข้าใจมนุษย์แบบแบบมนุษย์ แต่เราใช้อำนาจมาเสริมให้ความเป็นมนุษย์เกิดขึ้นจริง นี่คือนโยบายที่ไม่เข้าใจ นึกว่าผมเรียงลำดับอำนาจมาก่อน อำนาจเป็นตัวประกอบเพื่อให้ความเข้าใจของมนุษย์ สร้างให้มนุษย์ดีให้ได้” (มติชน 27 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า

จากวาทกรรมทั้งสองข้างต้น จะเห็นได้ว่า ในส่วนของการอ้างข้อมูลสนับสนุนนั้น ผู้ส่งสารใช้การบรรยายประสบการณ์ชีวิตตามลำดับช่วงเวลาพร้อมรายละเอียดของเหตุการณ์ เช่น ชี้อบรมระยะเวลา ผลสำเร็จ-ผลล้มเหลว สถานการณ์ที่แสดงถึงความตกยาก สภาพบ้าน เป็นต้น เพื่อโน้มน้าวให้ผู้รับสารเชื่อว่า เคยเป็นผู้มีรายได้ไม่น้อยมาก่อน จึงเข้าใจสภาพและความรู้สึกของคนกลุ่มนี้ดี

ประการที่หก มีความรู้ความสามารถ และมีสติปัญญา

สำหรับข้อนี้ ผู้ส่งสารสะท้อนผ่านการนำเสนอเนื้อหาว่า เป็นผู้ไม่โง่ รู้จักการวิเคราะห์ มีจินตนาการ เคารพกติกาสังคม และเป็นปัญญาชน ดังปรากฏรายละเอียดในวาทกรรม (18) , (19) และ (22) นอกจากนี้ ยังสะท้อนผ่านเนื้อหาที่มีรูปแบบของการสอนผู้อื่น เช่น เรื่องของความมีปัญญาและความเข้าใจศาสตร์การเมือง ดังรายละเอียดในวาทกรรม (17), (20) และ (21)

(25) “ภาษาการเรียนการสอนเขาเรียกว่าเป็นระบบการเรียนทางไกล เพราะผมมีนักเรียนเป็นนายอำเภอ หัวหน้าส่วนราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหมื่นๆ คน เพราะการแก้ปัญหาความยากจนที่ใช้เวลา 3 ปี ไม่สามารถทำได้ด้วยการที่ตนจะลงพื้นที่ได้ครบ แต่จะต้องอาศัยข้าราชการทั้งหลายไปทำ แต่ว่าเขาจะทำเป็นหรือไม่ ผมคิดว่าวันนี้เขายังไม่ค่อยเข้าใจ เพราะหลายคนอาจจะไม่เคยจน และไม่เคยรู้ว่าการหลุดพ้นจากความยากจนทำอะไร ผมจะไปทำแล้วนำแต่ละกรณีมาดู เขาจะารู้และจำไว้ เวลาที่ไปทำงานจะได้แก้ไขเป็น อันนี้เรียกว่าการเรียนทางไกล หรือ Distance learning ถ้าใครไม่เข้าใจจะอธิบายให้ฟัง” (ไทยโพสต์ 17 มกราคม 2549 หน้า 4)

(26) “สิ่งที่ผมได้จากมงฟอร์ต คือ ทำให้ไม่เป็นคนโง่ เพราะมงฟอร์ตสอนให้รู้จักวิเคราะห์ เป็น และมีจินตนาการ สอนให้เคารพกติกาสังคม หากสังคมใดปล่อยให้ก๊วยนาคน และไม่เคารพกติกาสังคมก็อยู่ไม่ได้ ภายใต้การนำของผม จะไม่ยอมให้สิ่งที่ไม่ถูกต้อง ” (มติชน 5 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 15)

(27) “เลือดเนื้อเชื้อไขสันก้าแพงคนนี่บ่ง่าว (ไม่โง่) ไม่จี๋ตลาด สามปีนับจากนี้ไปผมจะต้องทำงานให้ประชาชน เพราะมีคนอยากให้ผมทำงานต่อ มีคนง่าว ไม่ก็คนเท่านั้น ช่างแม่งมันเถอะ..” (มติชน 6 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 13)

(28) “เราจะต้องเปลี่ยนอารมณ์มาเป็นปัญญาให้ได้ คือเราจะต้องเปลี่ยนความรู้สึกมาเป็นความรู้จริงๆ ให้ได้ เราจะต้องเปลี่ยนจากความรู้คิดมาเป็นมีกติกา แทนที่เราจะเสนอแต่ปัญญา เราต้องเสนอทางออกด้วย เราก็จะมีการเปิดใจกว้างที่จะรับความคิดแตกต่าง ไม่ให้แตกแยกภายใต้กติกาสังคมที่ยั่งยืนและปัญญาและความรู้เป็นตัวตัดสิน โดยพระราชเมธาภรณ์ รักษาการอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ให้แนวทางพระพุทธเจ้าไว้ดี เรื่องอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา อนิจจัง ก็คือการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ก็คือภาษาพระ ไม่มีอะไรที่คงกะพันอยู่ตลอดไป มันต้องเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ตามยุคตามสมัย ตามความเหมาะสมแต่การเปลี่ยนแปลงนั้นถ้าเปลี่ยนแปลงด้วยปัญญา เปลี่ยนแปลงด้วยความรู้ ก็คือการเปลี่ยนแปลงที่มีสตินั่นเอง ทุกขังก็คือทุกข์ ของตัวเอง ทุกข์ของสังคม มันเกิดทุกข์ อนัตตาก็คือการไม่ยึดมั่นถือมั่น ไม่ใช่ยึดเอาตัวเองคือความ ถูกต้อง ความรู้สึกและอารมณ์ของตัวเองคือความถูกต้อง อะไรที่มันไม่ใช่ ตรงกับของตัวเองคือผิด หหมด ความจริงแล้วศาสนาพุทธก็ได้สอนอย่างชัดเจน” (มติชน 19 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 2)

(29) “การเมืองก็เหมือนการทำกับข้าว ถ้าคนทำกับข้าวเป็นจะเข้าใจ มันประกอบด้วย ส่วนผสม ลำดับการปรุงและอุณหภูมิซึ่งสถานการณ์ในอดีตจะนำมาเกือบปี (คัดลอก) ไม่ได้เลย มันมีความคล้ายคลึงและแตกต่างกัน ถ้าคนไม่เข้าใจการเมืองก็มองอย่างผิวเผิน การเมืองไทยเป็นศาสตร์ที่ ต่อให้เปิดตำราที่ไหนก็หาไม่เจอ สิ่งสำคัญคือต้องเข้าใจว่าทุกสถานการณ์มันมีมากกว่า 1 ตัวแปร มันมีตัวแปรแทรกซ้อนที่สังคมภายนอกอาจไม่เข้าใจ บางคนก็พูดไม่จบ พูดโดยเอาว่าที่ตัวเองอยากเห็น เก็บไว้ ถ้าสังคมไทยใจอ่อน ขอมแพ้นพาล คนที่ทำลายกตึกา คิดว่าทำตามกตึกาแล้วเสียเปรียบ ขณะนี้ต้องยึดกตึกา ไม่ใช่พอใจที่วอล์กเฮ้าท์หรือบอยคอต วันนี้ใครมาใกล้ผมก็หาว่าผมซื้ออย่างนี้ คุณเคารพศักดิ์ศรีความเป็นคนเลย” (มติชน 11 มีนาคม 2549 หน้า 2)

(30) “ปัญหาชนคืออะไร ผมไม่ใช่ปัญหาชนเหรอ ผมก็คอกเตอร์นะ” (ไทยโพสต์ 12 มีนาคม 2549 หน้า 3)

ในส่วนของการอ้างอิงข้อมูลสนับสนุน พบว่า ผู้ส่งสารอ้างสถานศึกษาที่จบมาจากมฟอรัต วิทยาลัย ดังรายละเอียดในวาทกรรม (26) และการจบการศึกษาระดับคอกเตอร์ ดังรายละเอียดใน วาทกรรม (30) เป็นข้อมูลเพื่อให้น้ำหนักคุณสมบัติ/คุณลักษณะข้างต้น

2) การบริหารงานของรัฐบาลถูกต้อง

สำหรับประเด็นนี้ ผู้ส่งสารนำเสนอเนื้อหาไว้ 2 ประการ คือ ประการแรก ใช้แนวคิดที่เป็น ประโยชน์ต่อประเทศเป็นหลักในการบริหาร และประการที่สอง แก้ปัญหาถูกวิธี ดังนำเสนอโดย รายละเอียดได้ดังนี้

ประการแรก ใช้แนวคิดที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศเป็นหลักในการบริหาร

ผู้ส่งสารนำเสนอ 3 แนวคิดที่อ้างว่าเป็นประโยชน์ต่อประเทศ คือ แนวคิดทุนนิยม จะช่วยให้ ประชาชนอยู่ดีกินดี แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง จะช่วยรักษาสมดุลทางเศรษฐกิจ และ แนวคิด

ประชาธิปไตย เป็นหนทางของการอยู่ดีกินดีของประชาชน ดังการนำเสนอเนื้อหาผ่านวาทกรรมต่อไปนี

แนวคิดทุนนิยม

(31) “ต้องเข้าใจในกระแสโลกาภิวัตน์หรือทุนนิยมสมัยใหม่ เพื่อให้ได้เงินมาในการแก้ปัญหาความยากจน ความอยู่ดีกินดีของพี่น้องประชาชน ฉะนั้น การแข่งขันทางการเมืองเพื่อนำสู่การอยู่ดีกินดีในระบอบประชาธิปไตยนั้น เราต้องรักษาไว้ด้วยชีวิต” (มติชน 21 มีนาคม 2549 หน้า 2)

แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

(32) “ทุกวันนี้เราอยู่ภายใต้ระบบทุนนิยม ไม่ว่าเราจะยอมรับหรือไม่ แต่เรามองกันที่ความน่าเชื่อถือ ดังนั้น ผมจึงต้องเดินสายไปทั่วโลกเพื่อสร้างความเข้มแข็งในต่างประเทศ ไม่คิดว่าเราไปขอเขา เพราะวิธีสร้างความเข้มแข็งจะทำให้เราได้มากกว่าไปขอเขาอีก อย่างไรก็ตาม เราได้ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงที่รักษาไว้ซึ่งความสมดุลทางเศรษฐกิจ” (มติชน 10 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 12)

แนวคิดประชาธิปไตย

(33) “ระบอบประชาธิปไตยเป็นสิ่งสวยงามที่คนจะแข่งขันกันอาสาเข้ามาทำงานให้ประชาชน ก็ต้องบอกกับประชาชนว่าจะทำอะไรให้พี่น้องประชาชนกินดีอยู่ดี และต้องมีความสามารถในการหาเงินเพื่อเติมในสิ่งที่สัญญาไว้กับประชาชนให้ได้ ก็ต้องเข้าใจในกระแสโลกาภิวัตน์หรือทุนนิยมสมัยใหม่ เพื่อให้ได้เงินมาในการแก้ปัญหาความยากจน ความอยู่ดีกินดีของพี่น้องประชาชน ฉะนั้น การแข่งขันทางการเมืองเพื่อนำสู่การอยู่ดีกินดีในระบอบประชาธิปไตยนั้น เราต้องรักษาไว้ด้วยชีวิต” (มติชน 21 มีนาคม 2549 หน้า 2)

ประการที่สอง แก้ปัญหาถุกวิธี

ในข้อนี้ ผู้ส่งสารนำเสนอเกี่ยวกับการแก้ปัญหา 3 ปัญหา คือ ปัญหาความยากจน ปัญหาการเรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีลาออกจากตำแหน่ง และปัญหาเรียกร้องให้แก้รัฐธรรมนูญและปฏิรูปการเมือง ซึ่งอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

การแก้ปัญหาคความยากจน

วิธีการแก้ปัญหาลูผู้ส่งสารนำเสนอผ่านวาทกรรม คือ การจัดทำโมเดลแก้จนด้วยการเยี่ยมพื้นที่อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งดำเนินการในรูปแบบเรียลลิตีโชว์ ซึ่งจะช่วยให้แก้ปัญหาคความยากจนได้อย่างแท้จริงเนื่องจากจะช่วยให้แก้ปัญหาคได้ตรงจุด สามารถประยุกต์ใช้กับที่อื่นได้ และได้ใกล้ชิดประชาชน อีกทั้งยังเป็นการกระตุ้นให้ข้าราชการท้องถิ่นทำงานเร็วขึ้น เกิดการทำงานร่วมกันหลายเครือข่าย และมีความเข้าใจสภาพความยากจนอย่างแท้จริง ดังอ่านรายละเอียดเนื้อหาได้จากวาทกรรมต่อไปนี้

(34) ‘อาจสามารถโมเดล สามารถประยุกต์ใช้กับที่อื่นได้ ปัญหาคคนจนทั้งหมดคือเรื่องปัจจัย 4 ทุกที่เหมือนกันหมด ในการตรวจสอบความคืบหน้าหากมีการย้ายข้อมูลเข้ามาในระบบคอมพิวเตอร์ก็จะสามารถตรวจสอบได้ง่ายขึ้น’ (ไทยโพสต์ 21 มกราคม 2549 หน้า2)

(35) “อ้าว ก็ได้แก้ปัญหาคไ้คุณ โอ้ว ตายแล้ว ถามคำถามอย่างนี้ก็ตกใจแล้วเหมือนกับคนป่วยไปหาหมอ บางโรคก็กินยาและต้องติดตามว่าหายหรือเปล่า ซึ่งหมออาจจะวินิจฉัยโรคถูก แต่การให้ยาบางทีอ่อนไปหรือมากไป ก็ต้องมีการติดตาม คนจนถือเป็นคนป่วยทางเศรษฐกิจที่ต้องรับการรักษา การรักษาต้องมีการไปดูไปวิเคราะห์โรค และสั่งยา ยาเกษตรอยู่มัย ยาสาธารณสุข ยาป่าไม้อยู่มัย หรือต้องผ่าตัด ยากระทรวงการคลังปรับโครงสร้างหนี้มัย ยากระทรวงการพัฒนาสังคมฯ มีเรื่องที่อยู่อาศัยไหม อันนี้คือการรักษาโรค บางครั้งผมก็เออ...นะโม ตัสสะ” (ไทยโพสต์ 17 มกราคม 2549 หน้า 4)

(36) “ต้องการให้เจ้าหน้าที่เข้าใจวิธีการทำงานจะได้ทำถูก การแก้ปัญหาคความยากจนจะมีการทำงานร่วมกับปราชญ์ชาวบ้าน และประชาชนไปร่วมด้วย นอกนั้นยังมีเครือข่ายและแผนชุมชน มีงบเอสเอ็มแอล เพื่อให้แผนชุมชนเกิดขึ้นจริงปฏิบัติได้ มีการทำมานานแล้ว ดังนั้นครั้งนี้จุดประสงค์สำคัญเพื่อการกระตุ้นให้เจ้าหน้าที่เข้าใจวิธีการทำงาน จะเห็นว่าเมื่อบเอสเอ็มแอลลงไปแล้วนำไปทำอะไรบ้าง ชุมชนได้อะไร” (ไทยโพสต์ 17 มกราคม 2549 หน้า 4)

(37) ‘บางครั้งการไม่ได้อยู่ในพื้นที่ ข้อมูลก็ไม่ลึกพอ ก็เป็นเรื่องธรรมดาของระบบราชการที่ต้องปรับ และทำงานใกล้ชิดกับประชาชน การที่รัฐบาลจะเอาประชาชนเป็นศูนย์กลางได้ต้องทำงานใกล้ชิดประชาชน เข้าถึงประชาชนอย่างแท้จริง แต่ระบบราชการเป็นระบบที่มีการตั้งสำนักงานเพื่อให้คนไปขอรับบริการจากสำนักงานซึ่งวันนี้โลกเปลี่ยนไปมากแล้ว การจะแก้ปัญหาคต้องเดินเข้าไปหาประชาชน ซึ่งนายกฯพยายามทำตัวอย่างให้เห็นว่าควรจะไปหาประชาชนอย่างไร ต้องดูภาพเล็กและกลับมาแก้ปัญหาคภาพใหญ่ ให้ภาพใหญ่ส่งเสริมภาพเล็กให้เติบโต ขณะนี้

ราชการส่วนใหญ่อยู่กับที่ รายงานข้อมูลเข้ามาเป็นชั้นๆ ซึ่งไม่ค่อยดี ต้องค่อยๆ ปรับกันไป (มติชน 18 มกราคม 2549 หน้า 2)

ในส่วนของการอ้างข้อมูลสนับสนุนเนื้อหา พบว่า ผู้ส่งสารใช้การเปรียบเทียบโดยภาพพจน์ โดยเปรียบเทียบแก้ปัญหาความยากจนเป็นการรักษาโรค เปรียบการลงพื้นที่เป็นการติดตามผลการรักษาโรคและการวินิจฉัยโรค เพื่อโน้มน้าวให้ผู้รับสารเห็นภาพชัดเจนขึ้นถึงประโยชน์ของการแก้ปัญหาด้วยวิธีดังกล่าว

การแก้ปัญหาประชาชนเรียกร้องให้ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

สำหรับข้อนี้ ผู้ส่งสารใช้การแก้ปัญหาด้วยวิธียุบสภาและประกาศจัดการเลือกตั้งใหม่ ด้วยเหตุผลว่าต้องการกินอำนาจให้ประชาชนซึ่งเป็นหลักของการปกครองระบอบประชาธิปไตย และต้องการหลีกเลี่ยงความรุนแรงที่ได้ข่าวมาว่าอาจจะเกิดขึ้น ดังอ่านรายละเอียดได้จากวาทกรรมต่อไปนี้

(38) “ผมรับไม่ได้กับกลุ่มคนที่อยู่เหนือกฎหมาย จึงคิดว่าวิธีไหนดีที่สุดในระบบประชาธิปไตยคือการกินอำนาจธิปไตยให้ประชาชน วันนี้ความขัดแย้งว่ารัฐบาลมีอำนาจหรือเปล่านั้นยากให้ประชาชนตัดสินใจว่าต้องการใช้รัฐบาลนี้ต่อหรือไม่ หรือความเห็นด้วยของคนที่ยกมาคัดค้านเหมาะสม ผมเคารพการตัดสินใจของประชาชน แต่ไม่ใช่บุคคลกลุ่มหนึ่งมาบอกว่ามีอำนาจและตัดสินใจแทนประชาชน เราต้องทำตามครรลอง ผมต้องรักษากติกาประชาธิปไตยตัดสินใจกินอำนาจให้ประชาชนตัดสินใจ และพร้อมยอมรับทุกประการ บ้านเมืองเพิ่งพ้นวิกฤตและเป็นที่ยอมรับของนานาชาติแต่ก็เริ่มมีการไม่แน่ใจ เสถียรภาพรัฐบาล เกิดความไม่มั่นใจมากมาย จึงตัดสินใจยุบสภา ซึ่งอาจมีความอิมปริ้มในช่วงการเลือกตั้งในช่วงสั้นๆ เท่านั้น เพราะในการข่าวมีคนประสงค์ให้เกิดความรุนแรงเข้ามา ซึ่งเหตุการณ์พฤษภาทมิฬเพิ่งเกิดขึ้นและประเทศได้รับความบอบช้ำ ถ้าประเทศต้องบอบช้ำอีกรอบเพราะความขัดแย้งทางสังคมในกลุ่มเดิมๆ” (มติชน 25 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 25)

(39) “วันนี้ขอรบกวนประชาชนว่าขออนุญาตกินอำนาจให้พี่น้องตัดสินใจเพราะ ซึ่งผมยอมรับแต่ไม่ใช่คนกลุ่มหนึ่งมาแอบอ้าง ใช้วิธีนอกระบบ ผมไม่ยอมรับกฎหมายอยู่เหนือกฎหมาย ผมขอรับการตัดสินใจของพี่น้องประชาชนด้วยความเคารพ วันที่ 2 เมษายน เป็นวันสำคัญของประเทศ ซึ่งไม่ใช่การเลือกตั้งธรรมดา แต่เป็นการแสดงพลังของประชาชน ว่าท่านเห็นด้วยกับระบบไหน ผมยอมรับการตัดสินใจของท่านด้วยความเคารพ” (มติชน 25 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 25)

ในส่วนของการอ้างข้อมูลสนับสนุน พบว่า ผู้ส่งสารอ้างถึง “การข่าว” ที่รายงานว่า มีผู้ประสงค์ใช้ความรุนแรงต่อสถานการณ์ดังกล่าว ดังรายละเอียดในวาทกรรม (38)

การแก้ปัญหาการเรียกร้องให้ปฏิรูปการเมืองด้วยการแก้ไขรัฐธรรมนูญ

ในข้อนี้ ผู้ส่งสารเสนอการแก้ปัญหาด้วยการทำประชามติเนื่องจากเป็นรัฐธรรมนูญเป็นของประชาชน จึงต้องถามความเห็นประชาชนตามหลักประชาธิปไตย และทำการศึกษาในลักษณะงานวิจัยเนื่องจากต้องการใช้ศาสตร์แห่งวิชามาแก้ปัญหา ดังอ่านรายละเอียดได้จากวาทกรรมต่อไปนี้

(40) “รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นของประชาชน เราจะบอกว่าเราจะฉีกรัฐธรรมนูญฉบับประชาชนนี้ โดยที่ไม่ถามประชาชน มันจะถามแค่พวกที่มาเขี้ยว มีก็คนไม่ได้ เพราะฉะนั้น เรื่องนี้ถ้าจะแก้ใหญ่หรือแก้โดยตรงทั้งประเทศ ก็คงจะมีการถามประชาชนทั้งประเทศ ไม่ใช่ว่าอยู่ๆ จะมาแก้ตามอำเภอใจของคนไม่กี่คนไม่มีแน่ แต่ว่าหากถามว่าผมคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญหรือไม่ ขอบอกว่าที่ผมมาเป็นนายกฯ ก็เพราะว่าประชาชนให้เข้ามาทำงาน เพราะฉะนั้นถ้าประชาชนปรารถนาอย่างนั้นได้ แต่ประชาชนปรารถนานั้นเรา Majority Rule (เสียงส่วนใหญ่) รัฐบาลของผมมาจากรัฐธรรมนูญฉบับนี้ แต่วันนี้บอกว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ดี ด้วยคนไม่กี่คน ดังนั้น อยากฝากว่าเรามาทำประชามติกันดีกว่าไหม มาร่วมดูกันว่าอยากแก้ประเด็นใด มาตราใดบ้าง โดยอาจจะมีการเปิดเว็บไซต์มาให้แสดงความคิดเห็นว่าควรแก้ตรงไหน แต่คนที่แสดงความคิดเห็นว่าควรแก้ตรงไหน แต่คนที่แสดงความคิดเห็นก็ต้องบอกชื่อตัวเองด้วย” (มติชน 10 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 12)

(41) “หากว่าปัญหาที่เกิดจากการแก้ไขรัฐธรรมนูญวันนั้น คนชูงธงเขียนมาบอกว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ดี ผมไม่อยากจะให้บ้านเมืองเป็นเรื่องของอารมณ์ แต่อยากให้เป็นเรื่องของสติปัญญา จึงขอให้วิธีการที่ดีของมหาวิทยาลัยทำการศึกษา เพราะจะได้ศาสตร์แห่งวิชา ไม่ใช่ใช้อารมณ์” (มติชน 4 มีนาคม 2549 หน้า 15)

3) ผลงานของรัฐบาลมีประสิทธิภาพ

ในประเด็นนี้ พบว่า ผู้ส่งสารนำเสนอเนื้อหาที่สะท้อนถึงประสิทธิภาพของผลงานรัฐบาลด้วยการระบุถึงความเปลี่ยนแปลงของประเทศในทางที่ดีขึ้นดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ (1) การชดเชยหนี้ให้แก่ไอเอ็มเอฟ (กองทุนการเงินระหว่างประเทศ) เร็วกว่ากำหนดสองปี (2) จีดีพี (ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ) เพิ่มขึ้น (3) รายได้ประชาชาติต่อหัว

ประชากรเพิ่มขึ้น (4) กระจายรายได้สูงขึ้น (5) หนี้ต่อจีดีพีประเทศลดลง (6) เงินสำรองระหว่างประเทศเพิ่มขึ้น (7) หนี้ต่างประเทศลดลง (8) มีกองทุนสำรองระหว่างประเทศมากกว่าหนี้ระยะสั้นถึง 3 เท่าและสูงสุดที่สุดตั้งแต่กำเนิดประเทศไทย (9) หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หรือเอ็นพีแอลลดลง (10) ดัชนีตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น (11) มูลค่าตลาดเพิ่มขึ้น (12) คนจนลดลง (13) ขึ้นค่าแรงขั้นต่ำ ซึ่งผู้ส่งสารกล่าวในเชิงสรุปว่า สะท้อนภาพการณ์เงินของประเทศที่ดีมาก รัฐมีหนี้สินเดียว และเป็นรัฐบาลแรกของไทยที่เปลี่ยนสถานะจากประเทศผู้กู้เป็นประเทศผู้ให้กู้

ด้านสังคม การศึกษาและสาธารณสุข ได้แก่ (1) สิทธิในงานสร้างหลักประกันสุขภาพเพิ่มขึ้น (2) การศึกษาเพิ่มขึ้น (3) คดียาเสพติดลดลง (4) อุบัติเหตุจราจรลดลง (5) ยาเสพติดลดลง (6) เพิ่มโอกาสให้ผู้ที่พลาดโอกาสทางการศึกษาได้เรียนศึกษาเพิ่มเติมด้วยการจัดตั้งวิทยาลัยชุมชน

ดั่งนำเสนอผ่านวาทกรรมต่อไปนี้

(42) “แล้วบอกว่าแก้ปัญหของชาติไม่ได้คงไม่ได้ จำได้ไหม วันที่ผมมาประเทศเป็นหนี้แค่ไหน แล้ววันนี้เราใช้หนี้เขาไปแล้ว เวลานี้ประเทศไทยมีเงินฝากในต่างประเทศมากกว่ารู้ไหม เป็นครั้งแรกตั้งแต่ประเทศไทยเป็นหนี้เมืองนอกเยอะแยะ เป็นหนี้ไอเอ็มเอฟ (กองทุนการเงินระหว่างประเทศ) ผมใช้หนี้ไอเอ็มเอฟเร็วกว่ากำหนด 2 ปี ขณะนี้เงินประเทศไทยถูกนำไปฝากไว้ต่างประเทศมากกว่าไปกู้ต่างประเทศเข้ามา กลายเป็นประเทศผู้ให้กู้ไปแล้ว แล้วบอกว่าแก้ปัญหของชาติไม่ได้ แน่จนครบ ปัญหของชาติมีเป็นหมื่นอย่าง เรื่องจุกจิก เรื่องเล็กน้อยก็มี แต่ไอ้เรื่องใหญ่ๆ นี่ ที่ทำให้ประเทศฟื้นภาวะจากล้มละลายก็ทำมาแล้วเพราะฉะนั้น พวกคุณเป็นใคร พวกคุณรู้มากแค่ไหน แล้วออกมาบ้าบอกันอย่างนี้ เอาเลย คุณประท้วง ไม่มีใครว่า แต่อย่าทำอะไรที่มันละเมิดกฎหมายอย่างนี้ รับไม่ได้ อันนี้ต้องเรียนให้พี่น้องประชาชนเข้าใจว่า วันนี้ประเทศไทยมีฐานะที่มั่นคงมาก เรามีวันนี้ ถึงวันนี้ เรามีเงินสำรองระหว่างประเทศ 52,800 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ยังมีอีก 4.7 ซึ่งรวมกันแล้วเรามีเงินสำรองระหว่างประเทศสูงที่สุดตั้งแต่เป็นประเทศไทยมา สูงแล้วสูงอีกๆ มีเพิ่มมาตลอด ไอ้ inilah สิ่งที่คุณมีความเชื่อมั่นที่รัฐบาลเป็นรัฐบาลมา” (มติชน 15 มกราคม 2549 หน้า 1, 2)

(43) “ผมทำงานมาทั้งหมดคิดหมดใช้ไหม ผมปราบปรามยาเสพติด ยาเสพติดหายไปตั้งเยอะผมก็ผิด ผมถูกกล่าวหาหลายๆ เลย ผมตั้งกองทุนหมู่บ้านให้ประชาชนผมก็ผิด ผมทำ 30 บาท รักษาทุกโรคให้ประชาชนได้บัตรทอง ผมก็ผิด ผมยังไม่ทำอะไรที่ถูกในสายตาคนเหล่านี้เลย ใช้หนี้คืนไอเอ็มเอฟก่อนล่วงหน้า 2 ปีก็ผิด เขาหาว่าใช้ทำไม ไม่รอให้ครบกำหนดแล้วค่อยใช้ สรุปแล้วผมทำอะไรผิดทุกเรื่อง ผมก็เลยงออยู่” (ไทยโพสต์ 4 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 8)

(44) “วันนี้ (9 กุมภาพันธ์) ผมเป็นนายกฯ ครบ 5 ปีทำงานมา 5 ปี แน่จนว่าหากเรามองแบบ snap shot (มองเป็นจุดๆ) ก็ทะเลาะกันทั้งวัน แต่ถ้ามองภาพรวมทั้งหมดจะเข้าใจวิธีคิด มีที่มาที่

ไป และเป้าหมาย จากการทำงาน 5 ปีของรัฐบาล จีดีพี (ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ) ปี 2543 ก่อน
ผมมาทำงานอยู่ที่ 4.9 ล้านล้านบาท มาปี 2548 เพิ่มขึ้น 7.1 ล้านล้านบาท เพิ่ม 2.2 ล้านล้านบาท

รายได้ประชาชาติต่อหัวประชากรโดยเฉลี่ย จากเดิม 79,100 บาทต่อปี เป็น 190,700 บาทต่อ
ปี แยกเป็น อาทิ เกษตรกรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัว เดิม 32,120 บาทต่อปี เพิ่มขึ้น 52,320 บาทต่อปี โดย
น้ำหนักเน้นไปที่ยางพาราเพราะราคาขึ้นเยอะ แต่รัฐก็ปรับราคาสินค้าเกษตรทุกตัว ผมถือว่าเรื่อง
ราคาสินค้าเกษตรสำคัญ เดินทางไปเกี่ยวข้องกับประเทศต่างๆ ตลอด

ด้านการกระจายรายได้ จากเดิมผู้มีรายได้สูงที่อยู่ฐานบน มีสัดส่วนการครอบครองรายได้
ประเทศ 57.8% ของจีดีพี ขณะนี้เหลือ 48.4% ของจีดีพี ส่วนคนชั้นกลางเดิม 38.3% ของจีดีพี ขณะนี้
เพิ่มขึ้น 45.2% ของจีดีพี ส่วนคนชั้นล่างที่มีรายได้น้อย เดิม 4.2% จีดีพี เพิ่มขึ้น 6.4% ของจีดีพี
ดังนั้นเรื่องกระจายรายได้ทำได้ดีขึ้น

ส่วนหนี้ต่อจีดีพีประเทศ เดิม 57% ของจีดีพี ขณะนี้เหลือ 45.9% ของจีดีพี สำหรับเงิน
สำรองระหว่างประเทศ เดิมมี 32,600 เหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้น 53,370 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนหนี้
ต่างประเทศ เดิมมี 79,700 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขณะนี้เหลือ 51,580 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สรุปแล้วในช่วงที่ผมเข้ามาไทยดิคลบเงินตราต่างประเทศอยู่ 46,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไม่
นับเงินที่ภาคธนาคารไปฝากไปต่างประเทศ ถ้านับด้วย ผมเป็นรัฐบาลแรกของไทยที่เปลี่ยนสถานะ
จากประเทศผู้กู้เป็นประเทศผู้ให้กู้ อีกทั้งมีกองทุนสำรองระหว่างประเทศมากกว่านี้ระยะสั้นถึง 3
เท่า สะท้อนถึงภาวะการเงินของประเทศที่ดีมาก ดังนั้น คนที่พูดไม่ได้ดู มันละเอียดละออ วันนี้ภาครัฐกู้
เงินต่างประเทศมาเพียง 12,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ภาคเอกชนกู้ 39,000 พันล้านเหรียญสหรัฐ ของ
ภาครัฐ 12,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐ จ่ายเบียดเดียวจบ เท่ากับที่ผมใช้หนี้ไอเอ็มเอฟวันนั้น แต่วันนี้ใช้
ก่อนไม่ได้เพราะจะโดนปรับ สรุปแล้วรัฐมีหนี้ชนิดเดียว หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หรือเอ็นพีแอล เดิม
17.9% ขณะนี้เหลือ 8.2% ส่วนดัชนีตลาดหลักทรัพย์ เดิมอยู่ที่ 297 จุด เพิ่มขึ้น 747 จุด มูลค่าตลาด
เดิม 1.57 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 5.37 ล้านบาท ดังนั้นเราต้องไล่จีดีพีให้ทันเพื่อให้ตลาดหลักทรัพย์
เข้มแข็งขึ้น ส่วนอัตราการว่างงานในไตรมาสที่ 4 ของปี 2548 อยู่ที่ 1.8% นอกจากนี้ รัฐบาลได้ขยับ
เส้นความยากจน เดิมคนระดับกลางมีรายได้ 1,135 บาทต่อเดือน เพิ่มขึ้น 1,243 บาทต่อเดือน คนจน
ลดลงจากเดิม 12.8 ล้านคน เหลือ 7.5 ล้านคน สิทธิในงานสร้างหลักประกันสุขภาพเพิ่มขึ้น
การศึกษาเพิ่มขึ้น จาก 7.2 ปี เป็น 8.1 ปี และโครงการเงินกู้เรียนใหม่ไอซีแอล (กองทุนกู้ยืมที่ผูกติด
กับรายได้ในอนาคต) ก็จะเริ่มในปี 2549 นี้ด้วย ส่วนคดีอาชญากรรมลดลงจากเดิมมี 4 แสนคดี เหลือ 1
แสนคดี อุบัติเหตุจราจรก็ลดลงมาก การดำเนินงานเรื่องบ้านเอื้ออาทร บ้านมั่นคงก็คืบหน้าไปมาก
สำเร็จไปแล้ว 29,900 หน่วย ส่วนนโยบายรากหญ้า ให้กู้กองทุนหมู่บ้านไปแล้ว 17.8 ล้านบา
236,000 ล้านบาท ธนาคารประชาชนให้กู้ไปแล้ว 1.1 ล้านบาท ธนาคารประชาชนให้กู้ไปแล้ว 1.1

ล้านราย 25,600 ล้านบาท เอสเอ็มอีอนุมัติ สินเชื่อไปแล้ว 15,700 ล้านบาท มีการปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำ จาก 165 บาทต่อวันเป็น 175 บาทต่อวัน แก้ไขปัญหาหนี้ภาคประชาชนผ่านกองทุนฟื้นฟูฯ 670 ล้านบาท รัฐบาลมองการแก้ปัญหา 2 แนวทาง ทั้งคนรวยและคนจน ที่ต้องขับเคลื่อนไปด้วยกัน” (มติชน 10 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 12)

(45) “ขณะนี้รัฐบาลก็ได้ตั้งวิทยาลัยชุมชนไปแล้ว 17 จังหวัด ส่วนใหญ่จะเป็นจังหวัดที่ขาดแคลนสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งได้แก่ แม่ฮ่องสอน พิจิตร ตาก มุกดาหาร หนองบัวลำภู บุรีรัมย์ สระแก้ว อุทัยธานี นครราชสีมา หนองคาย สกลนคร นครราชสีมา พังงา ยโสธร ยะลา ปัตตานี และกำลังจะเปิดเพิ่มที่จังหวัดแพร่ ซึ่งในปีงบประมาณ 2545-2549 ใช้งบประมาณเพื่อวิทยาลัยชุมชนไปแล้ว 1,088 ล้านบาท จัดการศึกษาระดับอนุปริญา รวมทั้งสิ้น 16,765 คน หลักสูตรระยะสั้นจัดไปแล้ว 61,908 คน วิทยาลัยชุมชนก็เลยเป็นที่นิยมในรากหญ้า ที่ตลาดโอกาสทางการศึกษาก็ได้เรียนศึกษาเพิ่มเติม ขณะนี้มีผู้สำเร็จการศึกษาวิทยาลัยชุมชนรวม 3,146 คน” (มติชน 26 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 16)

(46) “ภายใต้การนำของพรรคไทยรักไทยได้เข้ามาเมื่อ 9 กุมภาพันธ์ 2544 รัฐบาลได้เปลี่ยนแปลงให้บ้านเมืองดีขึ้นในหลายภาคส่วน วันที่ผมเข้ามาเรามีเงินสำรองระหว่างประเทศ 3.2 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐ ขณะเดียวกัน เรามีหนี้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศถึง 7.6 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐ เท่ากับว่าเป็นหนี้มากกว่าเงินสำรอง 2 เท่าครึ่ง แต่หลังจากที่เราใช้หนี้ไอเอ็มเอฟ ซึ่งขณะนั้นทุกคนมองว่าไม่รู้ 10 ปี หรือชั่วอายุคนจะใช้หมดหรือไม่ แต่รัฐบาลภายใต้การนำของพรรคไทยรักไทยได้ใช้หนี้หมดแล้ว และขณะนี้เรามีเงินฝากในต่างประเทศมากกว่าที่กู้เข้ามา มีมากถึง 5.3 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐ แต่เรากู้เข้ามาเพียง 5 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐ เพราะฉะนั้นสถานการณ์ความน่าเชื่อถือในประเทศไทยดีขึ้นมาก ในเวทีโลกได้รับการยกระดับขึ้นมาจากสถาบันต่างๆ ในโลก นอกจากนั้นรายได้ของประชาชนต่อรายหัวก็ดีขึ้น ขนาดเศรษฐกิจของประเทศก็เติบโตจาก 4.9 ล้านล้านบาท มาเป็น 7.1 ล้านล้านบาท ฟันธงที่ยากจนก็มีระบบประกันสุขภาพ แม้กระทั่งยางพารา ฟันธงที่ยากจนก็มีระบบประกันสุขภาพ แม้กระทั่งยางพารา วันที่ผมเข้ามาอยู่ที่ 17-18 บาทแต่วันนี้ 70 กว่าบาท ผมทำทุกอย่างเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้กับประเทศไทยในเวทีโลก รัฐบาลนี้ทำทุกอย่างเพื่อได้รับความเชื่อถือจากนักลงทุนเพื่อให้ได้เงินเข้ามาหล่อเลี้ยงเศรษฐกิจประเทศ” (มติชน 21 มีนาคม 2549 หน้า 2)

ในส่วนของการอ้างข้อมูลสนับสนุน จะเห็นได้ว่า ผู้ส่งสารใช้การอ้างข้อมูลสถิติเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและนำเสนอสถิติมาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อให้เห็นความแตกต่างที่ดีขึ้น นอกจากนั้น ยังใช้การเปรียบเทียบกับผลงานของรัฐบาลชุดก่อนโดยใช้คำแสดงการเปรียบเทียบ เช่น มากกว่า เร็วกว่า สูงกว่า สูงที่สุด เป็นต้น

3) เป็นความต้องการของประชาชนจำนวนมาก ส่วนฝ่ายต่อต้านมีจำนวนน้อย

ประเด็นต่อมา ผู้สังสารได้นำเสนอเนื้อหาที่ระบุว่า คนส่วนใหญ่เป็นผู้เลือกเข้ามาและคนเหล่านั้น ยังต้องการให้เป็นนายกรัฐมนตรีต่อไป มีคนส่วนน้อยเท่านั้นที่ต้องการให้ลาออกจากตำแหน่ง เพราะฉะนั้น ผู้สังสารจะไม่ลาออกเพราะไม่ต้องการทรยศต่อผู้ที่สนับสนุนตน

(47) “คน 19 ล้านคนเลือกผมมา คนไม่กี่คนบอกว่าไป...ออกไป เป็นอะไร คุณเป็นใคร กติกาต้องเป็นกติกา เรา กำลังสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประเทศ แต่มาถึงก็มีคนกลุ่มหนึ่งทำตัวเป็นอภิสิทธิ์ชน มีสิทธิเสียงเหนือคน 19 ล้านคน มันตลก” (มติชน 15 มกราคม 2549 หน้า 13)

(48) “ผมไม่สนใจ ทำงานต่อไปเพราะคนเลือกเรามา 19 ล้านคน แต่แน่นอนคนที่ไม่เลือกเราก็มียเลือกประชาธิปไตยอย่างเดียวกั 7 ล้านกว่า แต่นั่นมันคือประชาธิปไตย ฉะนั้นคนที่ไม่เลือกเราก็มียจำนวนไม่น้อย แต่มันก็น้อยกว่าคนที่เลือกเรา มันก็เป็นระบบ ถ้าเราไม่ยอมรับกติกาที่ไม่รู้จะอยู่กัน ยังไง ไม่มีกติกาสังคม บ้านเมืองเราต้องช่วยกันคนละไม้ละมือ โดยเฉพาะการเป็นอาจารย์ต้องประสิทธิ์ประสาทวิชาอย่างถูกต้อง ไม่ใช่ว่าใครใคร่จะไปเรื่อยเยะเยะ” (ไทยโพสต์ 3 กุมภาพันธ์ หน้า 10)

(49) “ผมรู้ครับ คนส่วนใหญ่ยังอยากให้ผมทำงานเพราะฉะนั้น ผมลาออกไม่ได้ ทรยศกับคนที่ต้องการให้ผมทำงานไม่ได้ ถ้าคนส่วนใหญ่ไม่เอาผมนั่นอีกเรื่อง” (มติชน 5 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 11)

(50) ‘มีเด็กนักเรียนคนหนึ่งมาอวยพรตน บอกว่าขอให้กำลังใจนายกฯ ให้นายกฯ สู้ๆ ท่านนายกฯ ต้องสู้ๆ เพื่อลูกหลานเยาวชน เพราะลูกหลานเยาวชนเติบโตขึ้นมาในอนาคตต้องการให้นายกฯ ทำงานให้เขา ในเมื่อความรู้สึกคนที่ยังฝากความหวังกับตน ถ้าตนทิ้งไปหาความสุขส่วนตัวก็เท่ากับว่าขาดความรับผิดชอบ’ (ไทยโพสต์ 9 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 12)

(51) “วันนี้พนักงานบอกขอให้กำลังใจผมให้สู้ๆ อย่าถอย อย่าทิ้งพวกเรา ซึ่งพวกท่านจะเห็นว่า 5 ปี ที่ผ่านมาผมทำงานไม่ได้หยุด ทุกครั้งที่ผมเหนื่อยเมื่อมาพบกับคนจนที่รอความหวังจากรัฐบาลที่บอกว่าพอเห็นผมก็เริ่มมีความหวังแรงบันดาลใจ ที่สำคัญที่สุดที่มาเป็นนายกฯ ก็คือมีคนแถมมาบอกให้ผมช่วยเป็นนายกฯ ให้กับคนจนหน่อย ซึ่งจับใจผมมาก” (ไทยโพสต์ 11 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 12)

(52) “เวลานี้น้อง ประชาชนมีความสุขได้รับอานิสงส์จากรัฐบาล จากการทำงานของผม ผมก็มีความสุข แรงคลใจของผมช่วงหาเสียงก่อนการเลือกตั้ง ปี 2544 ขณะนั้นเหนื่อยเริ่มอ่อนแรง เพราะตอนนั้น มันร้อนมาก แล้วมีชายแก่คนหนึ่งมานั่งของๆ ยกมือไหว้แล้วก็บอกว่า “ท่านครับช่วย

เป็นนายกฯ ให้คนจนหน่อย” มันทำให้ผมมีความรู้สึกว่ามีคนรับผิดชอบแล้วเพราะมีคนจนจำนวนมากไม่มีความหวัง ไม่เห็นแสงของชีวิต เขากำลังมองว่าใครจะช่วยเขาได้ ในเรื่องการแก้ปัญหาความยากจน” (มติชน 12 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 14)

(53) “ไม่ต้องห่วงว่าผมจะถอดใจเพราะคนพิการและคนแก่ก็ล้วนแต่มาให้กำลังใจให้ผมสู้ แม้แต่คนอายุ 90 ก็มาสนับสนุน ฉะนั้น ผมไม่มีทางยอมแพ้หรือใจเสาะยอมถอยออกมาแน่” (มติชน 10 มีนาคม 2549 หน้า 12)

(54) “ผมคิดว่าหลังการเลือกตั้งแล้วทุกอย่างจะดีขึ้นมาก คุณต้องเข้าใจวัฒนธรรมไทย แม้แต่ในกรุงเทพฯ เองก็ไม่ใช่ว่าทั้งหมด (จะต่อต้านผม) ผมเพิ่งทำโพลในกรุงเทพฯ และซานเมืองเสร็จ ก่อนทำการชุมนุมใหญ่ของผมในกรุงเทพฯ 2 วัน มีคนกรุงเทพฯ สนับสนุนผมมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ ... 54 เปอร์เซ็นต์” (มติชน 12 มีนาคม 2549 หน้า 12)

(55) “ผมจะลาออกด้วยเหตุผลอะไร ผมลาออกก็เหมือนไปทรยศคนที่เขาเชียร์ผมอยู่จำนวนมาก” (ไทยโพสต์ 12 มีนาคม 2549 หน้า 3)

จากข้อมูลข้างต้น พบว่า มีการอ้างข้อมูลสนับสนุนด้วยการอ้างตัวเลขที่เป็นจำนวนของประชาชนที่ลงคะแนนเสียงให้ผู้ส่งสาร จำนวน 19 ล้านเสียงซึ่งมากกว่าผู้เลือกพรรคประชาธิปัตย์ซึ่งมีจำนวน 7 ล้านเสียง เพื่อแสดงถึงความชอบธรรมในการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และอ้างโพลที่ผู้ส่งสารจัดทำขึ้นในกรุงเทพฯ และซานเมืองซึ่งระบุจำนวนของผู้ที่ยังคงสนับสนุนว่ามากกว่าร้อยละห้าสิบ เพื่อยืนยันข้อมูลที่ว่าคนส่วนใหญ่ยังต้องการให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อไป ดังรายละเอียดในวาทกรรม (47) และ (54)

นอกจากนั้น ผู้ส่งสารได้ใช้การยกตัวอย่างประชาชนที่แสดงถึงการสนับสนุนในลักษณะและขอร้องไม่ให้ลาออกจากตำแหน่ง เพื่อเพิ่มน้ำหนักถึงการสนับสนุนในเชิงรูปธรรมได้แก่ เด็กนักเรียนที่เข้าอวยพร พนักงาน ขสมก. ที่บอกให้สู้ๆ คนแก่ขอร้องให้ช่วยแก้ปัญหาความยากจน การมาให้กำลังใจของคนพิการและคนแก่ซึ่งบางคนอายุ 90 ดังรายละเอียดในวาทกรรม (50), (51), (52) และ (53)

4. ฝ่ายต่อต้านมีคุณสมบัติ/คุณลักษณะไม่น่าเชื่อถือ

ดังกล่าวไว้โดยละเอียดในบทนำแล้วว่า ฝ่ายต่อต้านประกอบด้วยประชาชนจำนวนมากและหลากหลายกลุ่ม ดังนั้น คำเรียกแทนฝ่ายต่อต้านที่ผู้ส่งสารใช้ในวาทกรรมจึงมีทั้งแบบโดยรวมและแบบเรียกชื่อเฉพาะหรือสรรพนามแทนชื่อเฉพาะที่รู้จักกันแพร่หลาย

คำเรียกแทนแบบโดยรวม เป็นคำเรียกแทนที่ไม่ระบุรายละเอียด มีความกำกวม ให้ความหมายในภาพกว้าง เช่น คนกลุ่มหนึ่ง คนบางกลุ่ม คนบางคน ไอ้คนกลุ่มนี้ อาจารย์หลายคน ฝ่ายวิชาการบางท่าน อาจารย์รัฐศาสตร์บางคน คนที่อยู่แถวราชดำเนิน เป็นต้น

คำเรียกแทนเรียกชื่อเฉพาะหรือสรรพนามแทนชื่อเฉพาะที่รู้จักกันแพร่หลาย เป็นคำเรียกแทนที่ประเภทชื่อเฉพาะ หรือคำ/กลุ่มคำที่ระบุรายละเอียด ไม่มีความกำกวม รับรู้ได้ทันทีโดยไม่ต้องตีความ และให้ความหมายแคบ เช่น ชีรยุทธ จำลอง อภิสิทธิ์ ฝ่ายค้าน ผู้นำฝ่ายค้าน กลุ่มพันธมิตร พวกอาจารย์รัฐศาสตร์ หัวหน้าพันธมิตรที่อุดรธานี เป็นต้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด ผู้ศึกษาจึงเลือกศึกษาวาทกรรมของผู้ส่งสารที่กล่าวถึงฝ่ายต่อต้านทั้ง 2 รูปแบบ โดยรูปแบบที่สองจะศึกษาเฉพาะเนื้อหาที่กล่าวถึงฝ่ายต่อต้าน 3 คนที่งานวิจัยชิ้นนี้เลือกเป็นตัวแทนในการศึกษา คือ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง นายชีรยุทธ บุญมี และนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นอกจากนั้น ยังมีวาทกรรมที่นำเสนอเนื้อหาโดยปราศจากการใช้คำเรียกแทนชื่อ ซึ่งหากมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ใช้วิเคราะห์ จัดเป็นประเภทเดียวกับคำเรียกแทนแบบโดยรวม และจากการวิเคราะห์พบว่า เนื้อหาบางหัวข้อปรากฏข้อมูลเกี่ยวกับฝ่ายต่อต้านรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเท่านั้น ผลการวิเคราะห์จึงมีข้อมูลที่กล่าวถึงฝ่ายต่อต้านเพียงรูปแบบเดียว

สำหรับเนื้อหาที่ผู้ส่งสารนำเสนอเพื่อสนับสนุนประเด็นฝ่ายต่อต้านมีคุณสมบัติ/คุณลักษณะไม่น่าเชื่อถือ พบว่า มีทั้งหมด 5 ประการ ได้แก่ ประการแรก มีภูมิหลังไม่น่าเชื่อถือ ไม่มีศักยภาพและใช้อารมณ์เป็นหลัก ประการที่สอง เป็นผู้มีส่วนได้-เสียผลประโยชน์ ประการที่สาม คำพูด: ไม่น่าเชื่อถือ ประการที่สี่ ขาดความรู้ความเข้าใจและถูกจ้างวานมา และประการที่ห้า ก้าวร้าวและคุกคาม ดังนำเสนอรายละเอียดเนื้อหาได้ดังต่อไปนี้

ประการแรก มีภูมิหลังไม่น่าเชื่อถือ ไม่มีศักยภาพและใช้อารมณ์เป็นหลัก

จากการวิเคราะห์ พบว่า ในส่วนของการกล่าวถึงฝ่ายต่อต้านแบบโดยรวม ผู้ส่งสารเสนอคุณสมบัติ/คุณลักษณะดังกล่าวด้วยเนื้อหาที่บอกถึงภูมิหลังว่า เป็นผู้ที่เคยทำผิดกฎหมายกรณีโกงธนาคาร โกงผู้ถือหุ้น ทำหลักฐานเท็จ ล้มละลาย ไม่ทำมาหากิน เป็นกลุ่มที่เคยได้รัฐบาลและแบล็คเมล์รัฐบาลมาแล้วทุกสมัย ดังเสนอผ่านวาทกรรมต่อไปนี้

(56) “มันเป็นเรื่องตลกที่คนโกงชาติ เมื่อหมดอายุความก็กลับเข้ามา แล้วก็จ้างประชาชนออกมาเคลื่อนไหว อีกคนก็โกงแบงก์ และอีกคนก็โกงผู้ถือหุ้น ทำหลักฐานเท็จ วังเต็นจุลหุคคดียกได้งานของรัฐ พอไม่ได้ก็มาเย้วๆ จะล้มรัฐบาลในระบอบประชาธิปไตย” (มติชน 18 มกราคม 2549 หน้า 13)

(57) “รู้สึกเป็นห่วง อาจารย์หลายคนขาดสติ อารมณ์พาไป ทำตามกระแส อย่างอาจารย์รัฐศาสตร์บางคนกำลังสนับสนุนการล้มล้างประชาธิปไตย ล้มล้างประชาธิปไตยด้วยอารมณ์ ผมเป็นห่วงเด็ก ถ้าอาจารย์ขาดสติ ขาดความรู้จะมีปัญหา” (มติชน 9 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 13)

(58) “ไม่ใช่ว่าเมื่อวันก่อนรัฐบาลอ่อนแอเกินไป เดียวก็ล้มเดี๋ยวก็ล้ม ประเทศผู้เขาไม่ได้ เพราะไม่มีความต่อเนื่อง และ ส.ส.มาต่อรองกับนายกฯ ต่อรองนั้นต่อรองนี้ ทำให้ประเทศนี้พัฒนาไม่ได้ เราก็บอกว่าอย่างนี้ไม่ชอบแล้วก็ยกธงเขียวปฏิรูปการเมืองแก้รัฐธรรมนูญใหม่ ธงเขียวเต็มไปหมด วันนี้อยู่ ธงเขียวบอกว่าจะยกธงเหลืองเสียแล้ว รัฐบาลแข็งเกินไป รัฐบาลความต่อเนื่องมากเกินไป มันก็เลกกลายเป็นว่า สรุปแล้วเราใช้อารมณ์มากไปหรือเปล่า” (ไทยโพสต์ 19 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 10)

(59) “ปัญหาก็คือ ไอ้คนกลุ่มนี้ บางคนก็ไล่มาแล้วรัฐบาล ถ้ารัฐบาลที่มีประชาชนสนับสนุนอย่างนี้ ยังถูกไล่ ต่อไปไอ้พวกนี้ก็เบิ้ลเกล็ดรัฐบาลทุกสมัย” (มติชน 6 มีนาคม 2549 หน้า 13)

(60) “แต่คนบางกลุ่มไม่ยอม คิดว่าตัวเองเก่งและฉลาดกว่าคนทั้งประเทศ จึงยื่นปีกหลักและพูดว่างานกาชาดก็ไม่สำคัญกว่าการก่อกบฏ ทำแบบนี้ประเทศเสียหาย คนที่มาบอกว่าก่อกบฏบางคนไม่ทำมาหากิน บางคนก็ล้มละลาย” (ไทยโพสต์ 20 มีนาคม 2549 หน้า 12)

(61) “นี่ละครับประวัติของพวกที่รวมตัว แต่ละคนมีประวัติทั้งนั้น ไม่มีอุดมการณ์อย่างที่คิดไปรวมเพื่อให้เกิดวินวรรคทางการเมือง มันยอมได้ไหมครับ ผมจะไม่ยอมถึงไหนกันผมไม่ยอมเหมือนกันครับ” (ไทยโพสต์ 27 มีนาคม 2549 หน้า 8)

พล.ต. จำลอง ศรีเมือง

(62) “ส่วนมหาจำลอง (พล.ต.จำลอง ศรีเมือง แกนนานกองทัพธรรม) ก็เลี้ยงหมา 2 พันกว่าตัว ยังเลี้ยงไม่รอด ยังต้องไปขอข้าวคนอื่นไปเลี้ยงหมา และจะมาก่อกบฏอย่างไร กลับไปเลี้ยงหมาดีกว่า” (มติชน 20 มีนาคม 2549 หน้า 14)

(63) “จำลอง (พล.ต.จำลอง ศรีเมือง) เป็นคนที่ไม่ใช่ พระก็ไม่เชิง ตกลงเป็นอะไร” (มติชน 21 มีนาคม 2549 หน้า 15)

(64) “ขนาดงานกาชาด มหาจำลองบอกไม่ให้จัด จัดมา 80 ปีแล้ว มันจะก่อกบฏ” (ไทยโพสต์ 21 มีนาคม 2549 หน้า 12)

(65) “คุณจำลองเป็นคนที่จิตใจไม่ได้สักเรื่อง แม้กระทั่งเอานายมานะ มหาสุวีระชัยมาลงผู้ว่าฯ กทม. ก็ได้แค่ 5 หมื่นคะแนน น่าจะรู้ว่าคน กทม. ไม่เอาแล้ว” (ไทยโพสต์ 27 มีนาคม 2549 หน้า 8)

สำหรับส่วนที่เกี่ยวข้องกับพล.ต.จำลอง ศรีเมือง พบว่า ผู้ส่งสารนำเสนอเนื้อหาที่สะท้อนถึงความไม่มีศักยภาพ และไม่น่าเชื่อถือผ่านข้อมูลที่ใช้เป็นส่วนอ้างอิงสนับสนุน คือ กรณีต้องขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นในการเลี้ยงสุนัข กรณีสถานภาพที่ไม่ชัดเจนระหว่างพระกับภรรยา กรณีไม่ต้องการให้จัดงานกาชาด และกรณีการสนับสนุนนายมานะ มหาสุวีระชัยมาลงผู้ว่าฯ กทม. ทั้งๆ ที่น่าจะคาดการณ์ได้ว่า จะไม่ได้รับการเลือก

นายธีรยุทธ บุญมี

ในส่วนของนายธีรยุทธ บุญมี พบว่า ผู้ส่งสารระบุถึงศักยภาพของนายธีรยุทธบุญมีว่า เป็นบุคคลที่มีภาวะอวิชชา มีความไม่รู้เยอะ มีจิตปรุงแต่ง อิจฉาริษยา จึงทำให้ไม่มีปัญญา และเป็นบุคคลที่ป่วย ดังนำเสนอผ่านวาทกรรมต่อไปนี้

(66) คำถาม “นายธีรยุทธเปรียบให้เป็นออฟ V4 ในอะคาเดมี แฟนเทเชีย”

ทักษิณ “ว่าอะไรก็ว่าไปเถอะ บอกแล้วไง ภาวะอวิชชามันสูง จึงเกิดความรู้เยอะ ไม่รู้เพราะอะไร ทั้งที่ความจริงบางคนก็เป็นคนที่มีความรู้ แต่เพราะจิตปรุงแต่ง อิจฉาริษยา มันก็เข้าไปทำให้จิตขุ่นมัว ทำให้ปัญญาหายเข้าตำรา” (ไทยโพสต์ 17 มกราคม 2549 หน้า 4)

(67) “ธีรยุทธป่วย” (มติชน 24 มกราคม 2549 หน้า 14)

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

สำหรับฝ่ายต่อต้านผู้นี้ ผู้ส่งสารนำเสนอเนื้อหาที่สะท้อนถึงศักยภาพไว้ว่า “ละอ่อน” ซึ่งเป็นภาษาไทยถิ่นเหนือ หมายถึง ผู้อยู่ในวัยหนุ่ม-สาว และนำเสนอเนื้อหาที่สะท้อนถึงภูมิหลังของพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งเป็นพรรคที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่า เคยใช้ข้อมูลเท็จลัทธิบาลนายบรรหาร ศิลปะอาชา และเคยประกวดราคาสนามบินสุวรรณภูมิในราคาที่สูงกว่าของพรรคไทยรักไทย ดังรายละเอียดในวาทกรรมต่อไปนี้

(68) “วันก่อนพรรคประชาธิปัตย์มาปราศรัยที่อุบลฯ มาพูดเรื่องจริยธรรมและคุณธรรม ซึ่ง 2 คำเป็นคำที่กว้าง อยากถามว่า พรรคการเมืองที่ใช้ข้อมูลเท็จลัทธิบาลนายบรรหาร ศิลปะอาชา มีจริยธรรมหรือไม่ และพรรคการเมืองที่ประกวดราคาสนามบินสุวรรณภูมิ 5.6 หมื่นล้านบาท แล้วพรรคไทยรักไทยได้ประกวดราคาได้ถูกกว่าเพียง 3.6 หมื่นล้านบาท โอ้พวกที่ประกวดราคากว่ามัน โทษใครหรือไม่ วันนี้ผมโดนข้างเดียวตลอด โดนจนเอียง” (มติชน 14 มีนาคม 2549 หน้า 13)

(69) “อย่างพรรคประชาธิปไตย เป็นพรรคเก่าอยู่มา 60 ปี แต่เดี๋ยวนี้ เอาละอ่อนมาเป็นหัวหน้าพรรค มันเลยละอ่อนไปเลย อยู่ๆ ก็ไม่ส่งคนลงสมัครเลือกตั้ง” (มติชน 21 มีนาคม 2549 หน้า 15)

ในส่วนของการอ้างข้อมูลสนับสนุน พบว่า ผู้ส่งสารยกตัวอย่างกรณีการไม่ส่งคนลงสมัครรับเลือกตั้ง สนับสนุนเนื้อหาส่วนของศักยภาพ และยกตัวอย่างกรณีการใช้ข้อมูลเท็จเพื่อลัทธิขบวนการนายบรรหาร ศิลปอาชา กับกรณีการประกวดราคาสนามสุวรรณภูมิสนับสนุนเนื้อหาส่วนของภูมิหลังไม่น่าเชื่อถือ

ประการที่สอง เป็นผู้มีส่วนได้-เสียผลประโยชน์

เนื้อหาประการต่อมา สะท้อนผ่านข้อมูลที่ระบุว่า ฝ่ายต่อต้านแบบโดยรวมล้วนเป็นพวกมีเบื้องหลังส่วนตัว ไม่มีอุดมการณ์ โดยบางคนเป็นผู้เสียผลประโยชน์ เช่น ไม่ได้งานของรัฐ ไม่ได้ทำทีวี กลัวแข่งขันแล้วแพ้ (กรณีการจัดการเลือกตั้งในวันที่ 2 เมษายน 2549-ผู้ศึกษา) และบางคนเป็นหาผลประโยชน์จากรัฐบาลอ่อนแอ ซึ่งการรวมตัวของฝ่ายต่อต้านครั้งนี้ก็มีสปอนเซอร์ผู้ที่ต้องการให้ผู้ส่งสารลาออกสนับสนุน ดังรายละเอียดในวาทกรรมต่อไปนี้

(70) “อยากได้งานของรัฐ พอไม่ได้ก็มาเข้าๆ จะลัทธิขบวนการในระบอบประชาธิปไตย เราต้องการความคิดเห็นที่แตกต่าง ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือบรรลุลความต้องการของตัวเอง” (มติชน 18 มกราคม 2549 หน้า 13)

(71) “แต่คนที่หาผลประโยชน์จากรัฐบาลอ่อนแอ ข่มขู่ได้อะไร หากไม่ได้ปู้ปี้ก็โกรธ อยากทำทีวีไม่ได้ทำ จะตายหาให้ได้ มันเป็นอย่างนี้” (มติชน 4 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 13)

(72) “ผมไม่ใช่ตัวปัญหา ตัวปัญหาเกิดจากอะไร เกิดจากการที่กลัวการแข่งขันแล้วแพ้ มันไม่ได้เป็นอะไรเลย และกติกาก็เป็นกติกาที่เขากำหนด ผมเล่นตามกติกามาแล้ว 2 ครั้งพอครั้งที่ 3 ก็บอกว่าไม่เอาแล้ว กติกานี้ไม่ได้ ก็แข่งมา 2 ครั้งแล้วแพ้ พอครั้งที่ 3 บอกกติกาไม่ดี จะเอาใหม่ กติกาผมก็ไม่ใช่คนร่าง ผมเล่นตามกติกาคนอื่นก็ต้องเข้าใจ” (มติชน 10 มีนาคม 2549 หน้า 12)

(73) “สถานการณ์การเมืองในขณะนี้ ต้องย้อนไปดูตั้งแต่สวนลุมพินี ความที่เราให้เสรีภาพตามระบอบประชาธิปไตยโดยเปิดให้แสดงความคิดเห็น แม้จะค่าหรือหมิ่นประมาท เราก็ปล่อยเป้าหมายหลักคือต้องการเล่นงานผม ก็หยิบเรื่องวัดพระแก้ว หยิบเรื่องสมเด็จพระสังฆราชมาพูด เมื่อได้รับคำตอบก็เปลี่ยนเรื่องไปเรื่อย ความจริงมันคือความขัดแย้งของผลประโยชน์ที่ขอแล้วไม่ได้” (มติชน 11 มีนาคม 2549 หน้า 2)

(74) “อยู่ๆ มีการรวมแก๊งของคนไม่กี่คน แล้วบอกให้ทักษิณออก นี่จะเป็นครั้งแรกที่กฎหมายจะไม่อยู่เหนือกฎหมาย คนที่เสียผลประโยชน์มารวมตัวโดยมีสปอนเซอร์มาบอกให้ทักษิณลาออกได้ไหม” (ไทยโพสต์ 27 มีนาคม 2549 หน้า 8)

(75) ‘กลุ่มพันธมิตรฯที่รวมตัวขับไล่คนส่วนมีเบื้องหลังส่วนตัว’ (ไทยโพสต์ 27 มีนาคม 2549 หน้า 8)

(76) “แต่ละคนมีประวัติทั้งนั้น ไม่มีอุดมการณ์อย่างที่คิด ไปรวมเพื่อให้เกิดวินวรรคทางการเมือง” (ไทยโพสต์ 27 มีนาคม 2549 หน้า 8)

พล.ต.จำลอง ศรีเมือง

สำหรับฝ่ายต่อต้านผู้นี้ ผู้ส่งสารอ้างว่าเกิดจากการเสียผลประโยชน์จากการขอเป็นรองนายกรัฐมนตรี เป็นส่วนสนับสนุนเนื้อหาดังรายละเอียดในวาทกรรมข้างต้น

(77) “คุณจำลองเป็นคนที่จิตใจไม่ได้สักเรื่อง แม้กระทั่งเอานายมานะ มหาสุวีระชัยมาลงผู้ว่าฯ กทม. ก็ได้แค่ 5 หมื่นคะแนน น่าจะรู้ว่าคน กทม. ไม่เอาแล้ว ขอหลายอย่างแม้กระทั่งมาขอผมเป็นรองนายกฯ ก็ยังขอมาแล้ว เพราะฉะนั้นคนพวกนี้คือคนที่โกรธผมแล้วไปรวมตัวกัน” (ไทยโพสต์ 27 มีนาคม 2549 หน้า 8)

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

ผู้ส่งสารนำเสนอเนื้อหาที่สะท้อนว่านายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะต้องการเป็นนายกรัฐมนตรี
ดังนี้

(78) “เลือกตั้งในวันที่ 21 เมษายน อยากเชิญชวน 3 พรรคร่วมแข่งขันไม่แบ่งประชาชน อาจจะเลือกคุณอภิสิทธิ์ (เวชชาชีวะ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์) เป็นนายกฯ ก็ได้ สง่างาม โดยไม่ต้องใช้เทคนิคทางสภาช่วย” (มติชน 7 มีนาคม 2549 หน้า 14)

ประการที่สาม คำพูด: โกหก บิดเบือน ไม่น่าเชื่อถือ

จากวาทกรรมพบว่า ผู้ส่งสารนำเสนอเนื้อหาว่าฝ่ายต่อต้านมีคุณสมบัติ/คุณลักษณะดังกล่าวด้วยการระบุโดยตรง เช่น “มือบที่โกหกกราบคืน” “เรื่องที่เกิดขึ้นเป็นการจับแพะชนแกะ” และการยกตัวอย่างข้อกล่าวหาที่ผู้ส่งสารปฏิเสธว่าไม่เป็นความจริง เป็นข้อมูลสนับสนุน โดยกรณีการยกตัวอย่างนั้น พบว่า มีทั้งตัวอย่างการกระทำของฝ่ายต่อต้านที่แสดงถึงคุณสมบัติ/คุณลักษณะดังกล่าวโดยตรง และตัวอย่างข้อมูลที่ผู้ส่งสารระบุว่า ฝ่ายต่อต้านนำเสนอไม่ถูกต้อง มีการโกหกและบิดเบือนข้อมูล ข้อมูลเหล่านั้นได้แก่ กรณีการเลี้ยงภานี้จากการขายหุ้นกลุ่มบริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด กรณีการซื้อ-ขายหุ้นบริษัท แอมเฟลริช อินเวสต์เมนต์ และบริษัท วินมาร์ค ลิมิเตด และข้อมูลกรณีการใช้อำนาจเอื้อผลประโยชน์ต่อครอบครัวและพวกพ้อง กรณีเป็นผู้ไม่คำนึงถึงความมั่นคงของชาติ และกรณีแทรกแซงการทำงานขององค์กรอิสระและองค์กรสื่อ ซึ่งข้อมูลทั้งหมดนี้ นำไปสู่ข้อกล่าวหาที่ว่าผู้ส่งสารมีพฤติกรรมคอร์รัปชัน ไม่โปร่งใสและทำผิดกฎหมาย อันเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ฝ่ายต่อต้านใช้เป็นข้อเรียกร้องให้ผู้ส่งสารลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

สำหรับรายละเอียดเนื้อหาทั้งหมดที่ผู้ศึกษาเสนอไปข้างต้น สามารถอ่านรายละเอียดได้จากวาทกรรมต่อไปนี้

วาทกรรมที่ระบุว่าฝ่ายต่อต้านมีคำพูดที่โกหก บิดเบือนและไม่น่าเชื่อถือโดยตรงพร้อมตัวอย่างการกระทำ

(79) “สื่อส่วนใหญ่ดี แต่สื่อ 3 รายไม่ดีเลย ตั้งใจมาก ตั้งใจบิดเบือน มันไม่ไหว สื่อมีหน้าที่เป็นตัวกลางที่จะนำความจริงให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสิน แต่ถ้าอยากวิจารณ์มันต้องมีช่องวิจารณ์ ไม่ใช่หน้า 1 ก็วิจารณ์เสียแล้ว มันตั้งใจ ไม่ไหวเลย” (ไทยโพสต์ 3 กุมภาพันธ์ หน้า 10)

(80) “มือบที่ข้างทำเนียบฯ เป็นมือบที่โกหกกราบคืน เวทีเขาเรียกว่าศาลาโกหกจนต้องนั่งเซ็นหนังสือฟ้องทุกวัน อย่างเรื่องพระพรหมลูกดี เพราะคนเป็นโรคประสาทคนหนึ่ง แต่มือบมันขึ้นบอก ว่าผมเล่นของ ไปทำพิธีเขมรก็เลยอยากทำลายพระพรหมทุกที” (ไทยโพสต์ 25 มีนาคม 2549 หน้า 12)

(81) “มันโกหกทุกวัน ตอนอยู่สวนลุมฯ ก็เอาสถาบันของเจ้านายมาโกหก จนมีคนไปหลงเชื่อมันอยู่ได้” (ไทยโพสต์ 25 มีนาคม 2549 หน้า 12)

(82) “ความจริงไม่มีอะไรเลย เรื่องที่เกิดขึ้นเป็นการจับแพะชนแกะ ผมถูกกลั่นแกล้ง” (มติชน 24 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 13)

สำหรับข้อมูลที่ใช้อ้างสนับสนุนในส่วนนี้ พบว่า ผู้ส่งสารใช้การยกตัวอย่างกรณีรูปหล่อพระพรหมคนเป็นโรคประสาทดี แต่ฝ่ายต่อต้านกลับให้ข้อมูลว่าผู้ส่งสารอยู่เบื้องหลัง ดังรายละเอียดในวาทกรรม (80)

วาทกรรมที่ผู้ส่งสารระบุว่าฝ่ายต่อต้านนำเสนอไม่ถูกต้อง มีการโกหก และบิดเบือนข้อมูล

◆ *กรณีการเสียภาษีจากการขายหุ้นกลุ่มบริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด*

จากวาทกรรมพบว่า ผู้ส่งสารโน้มน้าวใจให้ผู้รับสารเชื่อว่า ข้อมูลดังกล่าวไม่เป็นความจริง ด้วยการอธิบายข้อเท็จจริงให้ทราบ ดังรายละเอียดในวาทกรรม (104)

(83) ‘มีความพยายามจับแพะชนแกะทำให้คนเข้าใจผิด ทั้งนี้การไม่เสียภาษีจากการขายหุ้นมูลค่า 7.3 หมื่นล้านบาทที่ตระกูลชินวัตรถืออยู่ในชินคอร์ป เป็นไปตามกฎระเบียบของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและทั่วโลก ทั้งนี้เพื่อจูงใจให้คนนำบริษัทเข้ามาจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เพื่อระดมทุนในการขยายกิจการ เพื่อให้บริษัทเหล่านั้นมีรายได้เพิ่มขึ้นและทำให้รัฐเก็บภาษีนิตินुकคผลหรือภาษีจากผลประโยชน์’ (มติชน 12 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 13)

(84) “กฎกระทรวงการคลัง ฉบับที่ 126 ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. 2509 ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (23) แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 187 พ.ศ. 2534 กำหนดไว้ว่า เงินได้จากการขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นเงินได้พึงประเมินที่ได้รับการยกเว้นการจัดเก็บภาษี หมายความว่า ทุกคนที่มีรายได้จากการซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ไม่ต้องเสียภาษี ซึ่งปฏิบัติกันเช่นนี้มาเป็นเวลา 16 ปีแล้วก็ตั้งแต่เมื่อ พ.ศ. 2534 ไม่ใช่เพิ่งใช้กับครอบครัวผมเป็นรายแรก คุณบุญชัย เบญจรงค์กุล และครอบครัวซึ่งผู้ถือหุ้นใหญ่บริษัท ยูคอม จำกัด (มหาชน) เจ้าของโทรศัพท์ DTAC ขายหุ้นไปก่อนหน้าชินคอร์ป 3 เดือน ก็ไม่เสียภาษี เพราะได้รับการยกเว้นเช่นเดียวกัน ผู้บริหารบริษัท มติชน จำกัด (มหาชน) เจ้าของหนังสือพิมพ์มติชน, ขาวสด ผู้บริหารบริษัท เนชั่นมัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน) เจ้าของหนังสือเนชั่น, กรุงเทพธุรกิจ, คม-ชัด-ลึก ผู้บริหารโพสต์พับบลิชซิ่ง จำกัด (มหาชน) เจ้าของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์, โพสต์ทูเดย์ ขายหุ้นก็ไม่ได้เสียภาษี เพราะได้รับการยกเว้นตามกฎหมายฉบับเดียวกับที่ครอบครัวผมได้รับ นักการเมืองฝ่ายค้านในพรรคประชาธิปัตย์บางคนก็เป็นนักลงทุนซื้อขายหุ้นในตลาดหุ้นเป็นอาชีพ ได้กำไรปีละหลายร้อยล้านบาท ก็ไม่เคยเสียภาษีรายได้จากการขายหุ้นสักบาทเดียวเพราะกฎหมายยกเว้นเช่นเดียวกัน” (มติชน 25 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 11)

สำหรับการอ้างข้อมูลสนับสนุน พบว่า ผู้ส่งสารใช้การยกตัวอย่างบุคคล/บริษัทที่ขายหุ้น เช่นเดียวกันแล้วได้รับการยกเว้นภาษี เพื่อเสริมความหนักแน่นให้ผู้รับสารเชื่อว่า ผู้ส่งสารไม่ได้ หลีกเลี่ยงภาษีแต่ไม่มีความจำเป็นต้องเสียภาษีซึ่งเป็นไปตามกฎหมาย ตัวอย่างของบุคคล/บริษัท เหล่านั้นได้แก่ คุณบุญชัย เบญจรงค์กุล และครอบครัวซึ่งผู้ถือหุ้นใหญ่บริษัท ยูคอม จำกัด (มหาชน) ผู้บริหารบริษัท มติชน จำกัด (มหาชน) เจ้าของหนังสือพิมพ์มติชน, ขาวสด ผู้บริหารบริษัท เนชั่น มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน) เจ้าของหนังสือเนชั่น, กรุงเทพธุรกิจ, คม-ชัด-ลึก ผู้บริหารโพสต์พับบลิช ชิง จำกัด (มหาชน) เจ้าของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์, โพสต์ทูเดย์ ขายหุ้นก็ไม่ได้เสียภาษี ดัง รายละเอียดในวาทกรรม (84)

◆ *กรณีการซื้อขายหุ้นบริษัท แอมเฟลิริช อินเวสต์เมนต์ และบริษัท วินมาร์ค ลิมิเตด ไม่ ถูกต้องตามกฎหมาย*

จากวาทกรรมพบว่า ผู้ส่งสาร โน้มน้าวใจให้ผู้รับสารเชื่อว่า ข้อมูลดังกล่าวไม่เป็นความจริง ด้วยการชี้แจงผ่านวาทกรรมต่อไปนี้

(85) ‘กรณีปมหุ้นจากแอมเฟลิ ริช ที่พรรคประชาธิปัตย์ระบุ เป็นการซื้อขายไม่ถูกต้องว่า เรื่องนี้ไปถามเจ้าหน้าที่ได้ ไปถามคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ไปถามตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ตลท.) ได้ ทุกอย่างถูกกฎหมายหมด ให้เจ้าหน้าที่ชี้แจงได้เลย ไปสอบถามเจ้าหน้าที่ได้เลย ทุกอย่างตรงไปตรงมา ไม่มีอะไรแอบแฝง’ (ให้สัมภาษณ์,มติชน 29 มีนาคม 2540 หน้า 14)

(86) ‘ผมไม่ได้มีพฤติกรรมอย่างที่หนังสือพิมพ์ไปเขียนกัน ทุกอย่างทำถูกต้อง เรื่องนี้เกิดขึ้นมานานแล้ว ตั้งแต่ก่อนเข้าสู่การเมืองและได้แจ้งให้ ก.ล.ต. ทราบมาตลอด คือ ตอนนั้นที่ผมเป็นผู้บริหารบริษัทอยู่ต้องการจะเอาบริษัทไปเข้าในตลาดหุ้นแนสแด็กของสหรัฐอเมริกา แต่บังเอิญตอน นั้นตลาดหุ้นแนสแด็กตกต่ำจึงไม่ได้เอาเข้า เมื่อเป็นหุ้นของลูกที่โอนไปแล้วก็ต้องโอนกลับมาเป็น การที่บริษัทขายคืนให้นักลงทุนและเรื่องนี้ผมคงชี้แจงด้วยตัวเองไม่ได้ เพราะเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องของผม แต่เป็นเรื่องของครอบครัว เป็นเรื่องของลูก ก็ต้องให้ทนายความของลูกเป็นผู้ชี้แจง’ (มติชน 1 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 14)

(87) “บริติช เวอร์จิ้น ไอส์แลนด์ เป็นเกาะในทะเลแคริบเบียน เป็นเขตปกครองใต้อาณัติของ อังกฤษ เป็นชุมชนชนทางธุรกิจของบริษัทจำนวนมากที่ไปจัดตั้งบริษัทย่อยเพื่อเจรจาทางการค้า การลงทุนในต่างประเทศ เนื่องจากกฎหมายของบริติช เวอร์จิ้น ไอส์แลนด์ ไม่มีการจัดเก็บภาษีมรดก และภาษีกำไรจากการขาย (Capital Gain tax) จึงทำให้การทำธุรกิจมีต้นทุนต่ำและคล่องตัว บริษัท

ธุรกิจไทยหลายบริษัทไปเปิดบริษัทย่อยที่บริติช เวอร์จิน และเกาะเคย์แมน ที่ให้สิทธิพิเศษทางภาษีเหมือนกัน เช่น บริษัท ทีพีไอ ธนาคารกรุงเทพ ธนาคารกสิกรไทย ธนาคารกรุงไทย บริษัท ปตท. ก็จัดตั้งบริษัทย่อยของตัวเองที่บริติช เวอร์จิน ไอส์แลนด์ คุณสนธิ ลิ้มทองกุล ก็จัดตั้ง บริษัท เอเชีย เทเลคอม โฮลดิ้งส์ จำกัด ที่บริติช เวอร์จิน ไอส์แลนด์มาแล้ว นักการเมืองอย่างคุณกรณ์ จาติกวณิช ก็เคยทำธุรกิจกับบริษัทในบริติช เวอร์จิน” (มติชน 25 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 11)

(88) “แอมเฟิล ริช เป็นบริษัทที่ผมตั้งขึ้นสมัยไม่ได้เป็นนายกฯ ไม่ได้เป็นหัวหน้าพรรคการเมือง ไม่มีตำแหน่งใดๆ เพราะตั้งใจจะนำบริษัท ชินคอร์ปจดทะเบียนในตลาดหุ้นสหรัฐ โดยถือหุ้นบริษัท แอมเฟิล ริชเพื่อเตรียมไปจดทะเบียนในตลาดหุ้นแนสแด็ก ต่อมาเปลี่ยนราคาหุ้นจาก 10 บาท เป็น 1 บาท ทำให้หุ้นบริษัทแอมเฟิล ริช ที่เคยมี 32.92 ล้านหุ้น กลายเป็น 329.2 ล้านหุ้น คิดเป็นจำนวนเงินเท่ากับ 329.2 ล้านบาทเท่าเดิม ไม่ได้มีการเพิ่มทุนแต่อย่างใด ต่อมาตัดสินใจเล่นการเมือง จึงยุติการทำธุรกิจทั้งหมด และโอนหุ้นที่ถืออยู่ให้ลูกๆ ที่บรรลุนิติภาวะ เพราะตามรัฐธรรมนูญ ห้ามนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีถือหุ้นบริษัทเกิน 5% เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2543 ผมได้โอนหุ้นทั้งหมดให้แก่ลูกชาย ซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วซึ่งเท่ากับว่าผมไม่มีหุ้นและไม่มีส่วนเกี่ยวข้องใดๆ อีกกับบริษัท ชินคอร์ป ทั้งทางตรงและทางอ้อม ก่อนที่ผมจะชนะการเลือกตั้งได้เป็นนายกรัฐมนตรี ผมจึงไม่เข้าข่ายชุกหุ้นภาค 2 และไม่เข้าข่ายการเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการบริษัท การโอนหุ้นให้ลูกชายเป็นการโอนจริง เพราะลูกชายก็บรรลุนิติภาวะแล้วอยู่ในวิสัยจะรับผิดชอบธุรกิจต่อไปได้ ผมโอนแบบ “พ่อให้ลูก” ซึ่งกฎหมายให้ทำได้โดยธรรมจรรยา กฎหมายยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีการโอนการกล่าวหาว่าลูกชายผมไม่ยอมเสียภาษี จึงเป็นการบิดเบือนข้อมูล เพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อ และเข้าใจผิดต่อผมและครอบครัว เป็นการกล่าวหาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนเกลียดชังผมและครอบครัว” (มติชน 25 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 11)

จากข้อมูลข้างต้น พบว่า ผู้ส่งสารใช้การอ้างกลุ่มคนที่ตรวจสอบเรื่องดังกล่าวแล้วไม่ตัดสินใจให้ไม่มีความผิด ได้แก่ คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ดังปรากฏในวาทกรรม (85) และ (86) และใช้การยกตัวอย่างบุคคล/บริษัทที่เคยตั้งบริษัทหรือทำธุรกิจกับบริษัทที่เกาะที่บริติช เวอร์จิน เช่น บริษัท ทีพีไอ ธนาคารกรุงเทพ ธนาคารกสิกรไทย คุณสนธิ ลิ้มทองกุล คุณกรณ์ จาติกวณิช เพื่อจูงใจให้ผู้รับสารเชื่อว่า การตั้งบริษัทที่เกาะดังกล่าวเป็นเรื่องปกติ ดังปรากฏในวาทกรรม (87) นอกจากนั้น ยังใช้การบรรยายความเป็นมาของการซื้อ-ขายหุ้น ดังรายละเอียดในวาทกรรม (88) เพื่อแสดงความชัดเจนแก่ผู้รับสาร

◆ **กรณีการใช้อำนาจเอื้อประโยชน์ต่อครอบครัวและพวกพ้อง**

สำหรับกรณีนี้ ผู้ส่งสารถูกกล่าวหาใน 2 กรณี คือ กรณีแรก ผลประโยชน์ทับซ้อนจากการรอกการแก้ไข พ.ร.บ.ประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2549 และกรณีที่สอง การกำหนดนโยบายที่เป็นการให้สิทธิพิเศษหรือเอื้อประโยชน์ต่อกิจการของครอบครัวและพวกพ้อง ซึ่งจากวาทกรรมพบว่า ผู้ส่งสารปฏิเสธข้อกล่าวหาดังกล่าว ด้วยการชี้แจงผ่านวาทกรรมต่อไปนี้

(89) คำถาม: เหตุผลล่าช้าเพราะรอให้การแก้ไข พ.ร.บ.ประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2549 ที่กำหนดให้นักลงทุนต่างชาติมีสิทธิ์เข้ามาถือหุ้นได้ไม่เกินร้อยละ 49 จากเดิมที่กำหนดให้ต่างชาติสามารถถือหุ้นได้ไม่เกินร้อยละ 25 มีผลบังคับใช้ก่อนหรือไม่

ทักษิณ: ไม่เกี่ยวเลย ถามเรื่อง มันคนละเรื่อง ไม่เกี่ยวกันเลย ไม่เกี่ยวกับกฎหมายที่ออกมาเมื่อวันที่ 20 ม.ค.ที่ผ่านมาเลย มันไม่เกี่ยวกัน พวกนี้ชอบหาเรื่อง ไม่รู้คิดอะไร แปลก” (ไทยโพสต์, 24 มกราคม 2549 หน้า 4)

(90) “คำถาม: นักวิชาการหลายฝ่ายตั้งข้อสังเกตว่า หากกลัวถูกกล่าวหาเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนทำไมไม่ตัดสินใจขายหุ้นของตระกูลตั้งแต่ต้น?

ทักษิณ: โห! มันขายง่ายเหมือนขายขนมแข่งที่ไหนเล่า แหม! เงินตั้งเยอะเยะ พ่อค้ารับซื้อขนมแข่งมีกี่คนเล่า ปัดโธ! เฮ้อ...

คำถาม: แต่คำครหาที่มีมานาน แล้วทำไมจึงตัดสินใจขายหุ้นในช่วงนี้

ทักษิณ: ก็บอกแล้วไงว่า มันเหมือนการขายขนมแข่งหรือเปล่า ถามแบบนี้แสดงว่ารับออเดอร์ (คำสั่ง) มาให้ถาม บ.ก. สั่งให้ถาม จะถามอย่างไร บ.ก.จะบอกมาเลย เลยเป็นคำถามมาตรฐานที่คล้ายๆ กัน

คำถาม: เรื่องแบบนี้มันเป็นข้อสงสัยในสังคม

ทักษิณ: ปัดโธ! นี่เงิน 7 หมื่นกว่าล้าน ใครจะมาซื้อง่ายๆ จะมีคนตั้งกี่คนในโลกนี้ มันไม่เหมือนกับขายขนมแข่ง ที่เดินไปในตลาดก็ขายได้” (มติชน 25 มกราคม 2549 หน้า 2)

(91) “การออกกฎหมายประกอบกิจการโทรคมนาคมก็เช่นกัน มีการกล่าวหาว่า ผมออกกฎหมายฉบับนี้ 2 วันเพื่อขายหุ้น ความจริงคือมีการเสนอกฎหมายนี้ตั้งแต่รัฐบาลนายชวน หลีกภัย เมื่อปี 2543 โดยมาตรา 8 กำหนดเรื่องสัดส่วนการถือหุ้นของต่างประเทศ ที่วุฒิสภาแก้ไขให้ถือได้ไม่เกิน 25% ก็ถูกบริษัท ทู ทีทีแอนด์ที และยูคอม ไปร้องเรียนในเรื่องสัดส่วนการถือหุ้นให้ขายสัดส่วนเป็น 49 ต่อ 51 ซึ่งก่อนที่จะแก้ไขกฎหมายเสร็จ บริษัทยูคอมได้ขายหุ้นให้บริษัท เทเลนอร์ ไปถึง 38% ซึ่งถือว่าไม่ผิด เพราะกฎหมายไม่ได้เอาผิดย้อนหลัง ความจริงการแก้กฎหมายฉบับนี้เป็น

เรื่องปกติ แต่กลับมายัดเยียดให้เป็นความผิดของผม อะไรที่ไม่ดีก็มาซุกให้ผม” (มติชน 4 มีนาคม 2549 หน้า 15)

(92) คำถาม:ในการบริหารของรัฐบาลมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ว่า ได้มีการกำหนดนโยบายที่เป็นการให้สิทธิพิเศษหรือเอื้อประโยชน์ต่อบริษัทชินคอร์ป เหนือคู่แข่ง

ทักษิณ “ไม่มีเลย ไม่มี เราอยู่บนเรือลำเดียวกัน ถ้าเรือลำนี้ถึงฝั่ง ทุกคนก็ถึงเหมือนกันหมด ยกตัวอย่างเช่น คำนีตลาดหลักทรัพย์ไทย ปรับตัวสูงขึ้นตั้งแต่ผมเข้ามารับตำแหน่งประมาณ 24 เปอร์เซ็นต์ หุ้นของชินคอร์ปก็โตขึ้นประมาณเท่ากับการเติบโตของดัชนีตลาด แต่มีบางบริษัทที่โตในอัตราที่สูงกว่า 300 เปอร์เซ็นต์ แม้แต่สยามซีเมนต์ หรือปตท. โตถึง 600 เปอร์เซ็นต์ ทุกอย่างผมคิดว่าไม่มีการปฏิบัติต่อเป็นพิเศษ ไม่มีอภิสิทธิ์ไม่มีการลำเอียงแม้แต่หน่อย”

คำถาม: มีการยกตัวอย่างกรณีของไทยแอร์เอเชีย ได้รับสิทธิพิเศษจ่ายค่าลงจอดที่ท่าอากาศยานดอนเมืองแบบได้ส่วนลด ทำให้ต่ำกว่าค่าสิทธิการลงจอดของกลุ่ม?

ทักษิณ “ไม่มีทาง...ไม่มีทาง ใช้กฎเดียวกัน ไม่มีการให้สิทธิพิเศษ ใช้กฎเดียวกัน ต้องจ่ายภาษี (นำเข้า) เหมือนกัน จ่ายค่าธรรมเนียม (การลงจอด) เท่ากัน ต้องถูกเรียกเก็บภาษี (รายได้) เหมือนกัน”

คำถาม: แล้วกรณีของไอทีวีที่ปรับลดค่าธรรมเนียม ที่ต้องจ่ายให้รัฐหลังจากที่ชินคอร์ปเข้าเป็นเจ้าของ

ทักษิณ “ไม่นะ กรณีนี้ไม่เกี่ยวกับฝ่ายบริหาร แต่เป็นเรื่องการตัดสินใจของศาล ตามสัญญาระบุเอาไว้ว่า รัฐบาลจะต้องไม่ออกใบอนุญาตใหม่ หรืออนุญาตให้มีการโฆษณาเพื่อทำรายได้ในเคเบิลทีวี หรืออัตราการเรียกเก็บที่รัฐบาลเรียกเก็บจากสถานีโทรทัศน์อื่นจะต้องเป็นอัตราเดียวกัน” (มติชน 12 มีนาคม 2549 หน้า 12)

(93) สรยุทธ “เรื่องปล่อยกู้รัฐบาลทหารพม่าเพื่อให้เขาเซ็นสัญญากับบริษัทครอบครัว

ทักษิณ “ผมไม่เคยรู้เลยว่าจะมีดีอะไร การประชุม ACMEC วันนั้น ทุกประเทศขอเงินกู้เพื่อซื้อสินค้าไทย เราก่อนอนุมัติหลักการแต่ทางรัฐบาลไม่รู้รายละเอียด EXIM เป็นผู้อนุมัติว่าจะให้หรือไม่ให้ ไม่ใช่ให้ฟรีนะ เขากู้รานะ เป็นวงเงินกู้ธรรมดา”

สรยุทธ “บังเอิญได้เงินปั๊บก็ทำโครงการกับจีนฯ”

ทักษิณ “เป็นโครงการที่เขาต้องการแก้ปัญหาเร่งด่วน แต่ผมจำไม่ได้ว่ามีเรื่องอะไร การปล่อยกู้วันนั้นไม่ใช่เรื่องรายละเอียดเลยนะ เป็นการปล่อยกู้หลักการ ลาว เขมร ก็มี ของพม่ามีนิดเดียวเอง ยืนยันว่าตัดสินใจทุกอย่างบนหลักการที่ถูกต้อง แต่ใครจะค้าขายอะไรในรายละเอียดผมไม่อาจรู้ได้”

สรยุทธ “แอร์เอเชียไม่เคยได้สิทธิพิเศษ”

ทักษิณ “ไม่จริงเลยๆ เรื่องแอร์เซีย หลักการอยู่ที่ว่า การเดินทางทางอากาศทั่วโลกเวลานี้มีสายการบินราคาถูก แต่ประเทศไทยยังไม่มี นโยบายคือเปิดให้มีเพื่อประชาชนเดินทางสะดวก วันนั้นค่าตัววันนี้ไม่เห็นค่า เพราะทำให้คนมีรายได้น้อยขึ้นได้ มีโลว์คอสเยอะแยะ ทุกคนแข่งขันกันประชาชนได้ประโยชน์ แอร์เอเชียไม่มีอภิสิทธิ์ ทุกคนเหมือนกันหมด ทุกคนก็เลือกเส้นทางการบินไม่มีจัดสรร แข่งกันได้ ทับเส้นทางได้ตลอด การบินไทยไม่มีถอย มีเหวอเส้นทางหนมีกำไรแล้วถอยเอาข้อมูลมามากได้ รายละเอียดไปได้เลย ไม่มีใครขยับเพราะเกรงใจหรืออะไร” (ไทยโพสต์ 12 มีนาคม 2549 หน้า 3)

จากวาทกรรมข้างต้นพบว่า ผู้ส่งสารใช้การอ้างข้อมูลด้วย การเปรียบเทียบโดยภาพพจน์ ดังปรากฏในวาทกรรม (90) ที่เปรียบเทียบยากในการขายหุ้นว่าไม่เหมือนกับการขายขนมแข่ง วาทกรรม (92) ที่เปรียบเทียบสถานภาพของบริษัทชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และบริษัทอื่นๆ เหมือนกับผู้อยู่ในเรือลำเดียวกันเพื่อแสดงถึงความเท่าเทียมกัน นอกจากนี้ ในส่วนของการปรับลดค่าธรรมเนียมไอทีวี ผู้ส่งสารอ้างว่าเป็นการตัดสินใจของศาล ไม่ได้ใช้อำนาจจากฝ่ายบริหารในการออกคำสั่ง ดังปรากฏในวาทกรรม (92)

◆ *กรณีเป็นผู้ไม่คำนึงถึงความมั่นคงของชาติ*

สำหรับข้อกล่าวหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากกรณีการขายหุ้นกลุ่มบริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด ของครอบครัวนายกรัฐมนตรีนั่ง ซึ่งจากวาทกรรมพบว่า ผู้ส่งสารปฏิเสธข้อกล่าวหาดังกล่าว โดยชี้แจงว่ารายละเอียดผ่านวาทกรรมต่อไปนี้

(94) “ตอนที่ตีแตกซื้อขายหุ้นทำไมไม่มีใครพูดต่างชาติเป็นเพียงกองทุนผู้ถือหุ้นเท่านั้น เป็นกองทุนเฉยๆ คนบริหารคือคนไทยหมดเลย ได้คนชุดเก่าบริหารอย่างเดิมไม่มีผล คนบริหารเป็นคนไทยทั้งหมด มีต่างชาติเป็นบอร์ดอย่างมากที่สุดก็บอร์ดละ 1 คน” (ไทยโพสต์ 25 มกราคม 2549 หน้า 8)

(95) “ที่บอกว่าผมขายชาติ ขายความมั่นคง ขอเรียนว่าผมรู้ดีที่สุด ยังบอกกองทุนที่มาใส่ใจกลั้มาก ที่มาซื้อ ถ้าเป็นผม ผมไม่ซื้อหรอก เพราะได้แค่หุ้นในบริษัทไปแต่บริษัทเป็นผู้ที่รับสัญญาจากรัฐบาล วงดาวเทียมโคจร ดาวเทียมเป็นของรัฐ โทรศัพท์มือถือเครือข่ายทั้งหมดเป็นของรัฐ บริษัทเพียงแค่ลงทุนบริหารและเก็บกำไรไปเท่านั้นเอง” (มติชน 5 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 11)

(96) “ข้อกล่าวหาที่รุนแรงที่สุดสำหรับคนไทยอย่างผมก็คือ ขายชาติ ไม่ว่าจะเป็นนายกรัฐมนตรีหรือเป็นประชาชนธรรมดา ผมไม่มีวันที่จะขายชาติหรือนำสมบัติของชาติไปขาย

อย่างที่มีผู้กล่าวหาผม การขายหุ้นชินคอร์ปของครอบครัวผมให้ เทมาเส็ก ซึ่งเป็นกลุ่มธุรกิจสัญชาติสิงคโปร์ เป็นการขายหุ้นของบริษัท ไม่ใช่การขายใบอนุญาตการให้บริการสัญญาณดาวเทียมโทรทัศน์ ไม่ได้ถูกนำไปใช้เพื่อกิจการของประเทศอื่น สิทธิทั้งหมดยังคงเป็นของประเทศไทย และใช้ประโยชน์เพื่อคนไทย เทมาเส็กเป็นเพียงเข้ามาบริหาร เข้ามาลงทุน และได้ผลตอบแทนทางธุรกิจในรูปแบบของกำไรหรือราคาหุ้นที่สูงขึ้นในอนาคตเท่านั้น ประเด็นสำคัญคือ บริษัท ชินคอร์ป เป็นบริษัทสัญชาติไทย ตั้งอยู่และประกอบกิจการในประเทศไทย ต้องอยู่ภายใต้กฎหมายไทย เท่ากับว่า เทมาเส็ก ซึ่งผู้ถือหุ้นต้องปฏิบัติตามกฎหมายไทย ไม่ได้รับสิทธิพิเศษใดๆ เกินกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ ผมขอยืนยันว่า การขายหุ้นชินคอร์ปของครอบครัวผมไม่ใช่การขายสมบัติชาติ หรือนำสมบัติของชาติไปขาย เป็นเพียงการขายหุ้นส่วนที่เป็นของครอบครัวตลาดหลักทรัพย์เท่านั้น อย่างกรณีตระกูลเบญจรงค์กุล ขายหุ้นบริษัทยูคอม ให้ต่างชาติ 38% เมื่อเดือนตุลาคม 2548 ก่อนครอบครัวผมจะขายหุ้นชินคอร์ป 3 เดือน ทำไม ไม่ถูกกล่าวหาว่าขายชาติ หรือขายสมบัติชาติ” (มติชน 25 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 11)

(97) “เช่นเดียวกันกับการขายวงจรดาวเทียม ก็กล่าวหาผมขายวงจรความถี่ให้กับต่างประเทศ กฎหมายไม่ได้ให้อำนาจเอกชนเป็นเจ้าของแต่ให้ภาครัฐเป็นเจ้าของ โดยเอกชนเป็นเพียงคู่สัญญาของรัฐที่เข้ามาลงทุนและขายบริการ ครอบครัวผมและลูกชายผมขายเพียงหุ้น ไม่ได้ขายสัมปทานในวงจรคลื่นความถี่ให้กับต่างประเทศ รัฐยังเป็นเจ้าของทั้งหมด” (มติชน 4 มีนาคม 2549 หน้า 15)

ในส่วนการอ้างข้อมูลสนับสนุน พบว่า ผู้ส่งสารใช้การยกตัวอย่างอุปกรณ์เกี่ยวกับโทรคมนาคมเช่น เสาโทรศัพท์ ดาวเทียม โทรศัพท์มือถือ ที่กองทุนเทมาเส็กไม่สามารถนำกลับไปประเทศสิงคโปร์ได้ เพื่อให้ผู้รับสารเห็นภาพในเชิงรูปธรรมว่าทรัพย์สินใดๆ ยังคงเป็นของประเทศไทย นอกจากนี้ ผู้ส่งสารได้ใช้การเปรียบเทียบบริษัทของครอบครัวตนกับบริษัทมหาชนจำกัดยูไนเต็ด คอมมูนิเคชั่น อินดัสตรี (ยูคอม) ซึ่งเป็นกิจการเกี่ยวกับโทรคมนาคมเช่นกันแต่บมจ.ยูคอมกลับไม่ถูกกล่าวหาเช่นเดียวกับตน เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้รับสารคล้อยตามว่า ข้อกล่าวหาดังกล่าวไม่เป็นความจริง

◆กรณีแทรกแซงการทำงานขององค์กรอิสระและองค์กรสื่อ

สำหรับกรณีนี้ ผู้ส่งสารปฏิเสธข้อกล่าวหาดังกล่าว ด้วยการสะท้อนผ่านเนื้อหาว่าไม่กล้าปฏิบัติตัวดังกล่าวเพราะกลัวว่าจะถูกจับได้แล้วเสียชื่อเสียง และการทำงานที่ผ่านมาได้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทุกประการ ดังเนื้อหาที่นำเสนอผ่านวาทกรรมต่อไปนี้

(98) “ผมถูกกล่าวหาอีกอย่างหนึ่งว่า ไปแทรกแซงสื่อ ผมถามหน่อยว่าใครถูกสื่อ่มากที่สุด ผมขออุทธรณ์ ผมถูกสื่อแทรกแซง หากว่าแทรกแซงองค์กรอิสระ ถ้าทำอย่างนั้นจริง เจ้าของบ้านหมอเหล้ง ที่เป็นเพื่อนคุณชวน (หลักชัย) ก็ได้เป็นตุลาการศาลปกครองในสมัยที่ผมเป็นรัฐบาล ถ้าผมแทรกแซงจริง ผมก็ไม่ได้ยุ่งเลย ส่วนศาลรัฐธรรมนูญชุดนี้ ก็เข้ามาเป็นรัฐบาลสมัยนี้ แต่เขาไม่เคยร่วมมือกับรัฐบาล ถามอะไรไปก็ไม่เคยตอบ ไม่เคยให้ความร่วมมือ ถ้าผมแทรกแซงจริงคงไม่เป็นอย่างนี้ คุณปริญญา นาคฉัตรีย์ ปัจจุบันเป็น กกต. อดีตเป็นอธิบดีกรมการปกครอง พอตอนเราเข้ามา เขาถูกย้ายไปเป็นรองปลัด แต่มาสมัครเป็น กกต. ก็ได้ อย่างนี้จะเรียกว่าเราแทรกแซงหรือ คุณหญิงจารุวรรณ เมณฑกา ผู้ว่าการ สตง. กับผม ก็รู้จักดี เรื่องนี้ผมโดนหนัก ทั้งที่เป็นเรื่องของวุฒิสภา ที่ผมไปหมุนมาหาทางออกไม่เจอ ผมเป็นคนกราบบังคมทูลหาทางออก ทำจดหมายถึงประธาน คตง. ในที่สุดคุณหญิงจารุวรรณก็ได้กลับมาอีกครั้ง” (มติชน 4 มีนาคม 2549 หน้า 15)

(99) คำถาม “กล่าวอ้างกันว่ารัฐบาลครอบงำอุปกรณ์ในการสื่อสารกับประชาชนในชนบท จนเสียวิพากษ์วิจารณ์แทบจะไม่มีโดยเฉพาะทางโทรทัศน์และวิทยุ”

ทักษิณ “ถ้าคุณอ่านหนังสือพิมพ์ หลายฉบับก็ยังถือว่าดีมาก แต่อีกหลายฉบับต้องถือว่าเลวมาก...ต่อต้านรัฐบาล ทำเหมือนกับว่าต้องการจับรัฐบาลโยนทิ้ง แต่เราดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญตามหลักการ ไม่ว่ากฎหมายจะกำหนดไว้อย่างไร ผมเล่นไปตามกฎนั้น กฎที่ผมกำลังเล่นตามอยู่นี้ผมไม่ได้เป็นคนร่างขึ้น รัฐบาลก่อนหน้านี้เป็นผู้ร่างขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งพรรคประชาธิปัตย์ เราเล่นตามกฎ เป็นกฎที่เล่นกันมา 2 ครั้งแล้ว เราเป็นฝ่ายชนะ นี่เป็นครั้งที่สาม พวกเขาบอกว่าเขียนกฎใหม่เถอะ เราเต็มใจที่จะเล่นตามกฎ ตามกติกา ไม่ว่าจะเขียนเอาไว้ยังไง เราต้องการรักษาประชาธิปไตยเอาไว้” (มติชน 12 มีนาคม 2549 หน้า 12)

(100) สรยุทธ “ถูกวิจารณ์แทรกแซงองค์กรอิสระ

ทักษิณ “ไม่เกี่ยว องค์กรอิสระก็มี ทำไม ป.ป.ช. ล้มแล้วล้มอีก ถ้าไม่มีวาระซ่อนเร้นพวกที่รอขาดอายุความ เวลานี้องค์กรอิสระถ้ามีครบก็ตรวจสอบกันได้ ผมเองก็ถูกตรวจสอบแล้ว ยังไม่ทันเลือกตั้งผมโดนแล้ว เรื่องราวก่อนรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ก่อนกฎหมาย ป.ป.ช. ซึ่งจริงๆ ไม่มีย้อนหลัง แต่ย้อนหลังมาผมก็ไม่ว่าไร ประเทศนี้แคบจะตาย คนไทยรู้จักกันทั้งนั้น รู้จักกันไม่จำเป็นต้องเป็นพวกกัน เขาจะทำอะไรเขาต้องคิดว่ามันถูกหลักถูกเกณฑ์ ไม่งั้นเขาก็เสียคน ผมเสียเพื่อนเสียญาติเยอะเพราะเขาคิดว่าผมมีอำนาจเยอะทำอะไรก็ได้ สมัยนี้เป็นระบอบประชาธิปไตย มันโปร่งใส ตรวจสอบโดยสื่อโดยอะไรสารพัดอย่าง มันไม่ได้อยู่ในที่มือเหมือนก่อน ใครจะกล้าทำอะไรทุเรศๆ ชีวิตมาถึงขนาดนี้ทำทำไม ผมไม่ใช่ซูเปอร์แมนนะคนเดียวทำได้ทุกอย่าง เดียวไปโน่นไปนี่ ทำงานให้ชาวบ้านให้ประชาชน ผมไปต่างประเทศ เป็นนายกฯ ที่ไปต่างประเทศมากที่สุดและมีคนเดินทางมาเยือนมากที่สุด ผมไม่ใช่ซูเปอร์แมนที่จะทำทุกอย่าง เอาแค่หลักคิดง่ายๆ ว่าผมจะมี

ความสามารถถึงขนาดมีเวลาทำขนาดนั้นเลยเหรอ ได้นอนได้อยู่กับครอบครัวก็ดีใจตายแล้ว” (ไทยโพสต์ 12 มีนาคม 2549 หน้า 3)

ในส่วนของการอ้างอิงข้อมูลสนับสนุน พบว่า ผู้ส่งสารใช้การยกตัวอย่างการทำงานที่แสดงถึงความอิสระในการทำงานขององค์กรอิสระ ได้แก่ กรณีเพื่อนของอดีตผู้นำพรรคฝ่ายค้านได้เป็นตุลาการศาลปกครอง กรณีคุณปริญา นาคฉัตรีย์ ผู้สนับสนุนฝ่ายรัฐบาลถูกย้ายจากอดีตเป็นอธิบดีกรมการปกครองไปเป็นรองปลัด ดังปรากฏในวาทกรรม (98) และในวาทกรรมเดียวกัน ยังพบการยกตัวอย่างการช่วยเหลือองค์กรอิสระคลี่คลายปัญหาอย่างกรณีการคืนตำแหน่งผู้ว่าการสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) ให้คุณหญิงจาวรรรณ เมณฑกา

ปรากฏการณ์ที่สี่ ขาดความรู้ความเข้าใจและถูกจ้างวานมา

ในหัวข้อนี้ ผู้ส่งสารเสนอเนื้อหาด้วยการระบุว่า ฝ่ายต่อต้านบางคนไม่มีความเข้าใจและไม่รู้ข้อเท็จจริง แต่เข้าร่วมชุมนุมกระแส และบางกลุ่มเข้าร่วมเพราะถูกจ้างวานมา เช่น กลุ่มที่รับจ้าง กลุ่มคนเร่ร่อน นอกจากนั้น ยังลดความน่าเชื่อถือของฝ่ายต่อต้านด้วยการให้ข้อมูลว่าเป็นคนรุ่นเก่า จึงเป็นพวกที่ไม่เข้าใจ “โลกาภิวัตน์” และ “ทุนนิยม” อันเป็นแนวคิดของผู้คิดใหม่ทำใหม่อย่างพรรคไทยรักไทย ดังปรากฏรายละเอียดวาทกรรมต่อไปนี้

(101) ‘กลุ่มที่ออกมาเคลื่อนไหวมีทั้งกลุ่มที่รับจ้าง กลุ่มคนเร่ร่อน อยากให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) กับตำรวจนครบาล นำคนเร่ร่อนเหล่านี้ไปบำบัดฟื้นฟู คนเร่ร่อนเหล่านี้ไม่มีอะไร ใครจ้างหรือให้ไปไหนก็ไป’ (มติชน 18 มกราคม 2549 หน้า 13)

(102) ‘เป็นเรื่องธรรมดา บางคนอาจจะไม่เข้าใจก็ตามกระแสไปโดยไม่รู้ข้อเท็จจริงที่แท้จริง’ (มติชน 4 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 14)

(103) “วันนี้สิ่งที่เขี้ยวๆ กันอยู่คือความไม่เข้าใจโลกาภิวัตน์อย่างรุนแรง อันตรายมากๆ เลย” (ไทยโพสต์ 16 มีนาคม 2549 หน้า 12)

(104) “เป็นเรื่องความขัดแย้งทางความคิดของคนกลุ่มหนึ่งที่เป็นคนเก่าทำเก่า ขณะที่รัฐบาลเข้ามาคิดใหม่ทำใหม่ ทำให้คนกลุ่มนี้ไม่เข้าใจ อย่างเรื่องเศรษฐกิจกับการพัฒนาประเทศ เขาไม่เข้าใจว่าโลกาภิวัตน์คืออะไร ทุนนิยมสมัยใหม่คืออะไร” (มติชน 11 มีนาคม 2549 หน้า 2)

(105) “หลายคนที่ไม่อยู่เพราะเข้าใจผิด เพราะฟังข้างเดียว” (ไทยโพสต์ 12 มีนาคม 2549 หน้า 3)

ประการที่ห้า ก้าวร้าวและคุกคาม

สำหรับหัวข้อนี้ เป็นประการสุดท้ายที่ผู้ส่งสารใช้เป็นเนื้อหาสนับสนุนประเด็นคุณสมบัติ/คุณลักษณะของฝ่ายต่อต้านไม่น่าเชื่อถือ โดยผู้ส่งสารระบุว่า ใช้ระบบก้าวร้าวและมีพฤติกรรมข่มขู่ ดังรายละเอียดเนื้อหาในวาทกรรมต่อไปนี้

(106) “ผมเป็นคนที่ไม่รู้เรื่องมีเหตุมีผล แต่ถ้ามาใช้ระบบที่ก้าวร้าว ระบบกล่าวหา แล้วก็มากดดันข่มขู่ มันเสียสติกัน” (ไทยโพสต์ 12 มีนาคม 2549 หน้า 3)

6. ไม่ยอมรับวิธีการแสดงออกของฝ่ายต่อต้าน

ผู้ส่งสารโน้มน้าวใจผู้รับสารให้คล้อยตามในประเด็นนี้ด้วยการเสนอเนื้อหาที่สะท้อนว่าวิธีการแสดงออกของฝ่ายต่อต้านไม่ถูกต้อง เช่น ละเมิดกฎหมาย ไม่ปฏิบัติตามหลักการประชาธิปไตย และสร้างปัญหาให้ประเทศ ได้แก่ เศรษฐกิจตกต่ำ ภาพลักษณ์ประเทศเสียหาย เกิดความแตกแยกภายในชาติ รบติด และไม่ทันยุคโลกาภิวัตน์ ดังรายละเอียดเนื้อหาในวาทกรรมต่อไปนี้

ละเมิดกฎหมายและไม่ปฏิบัติตามหลักการประชาธิปไตย

(108) “เมื่อคืนนี้ (13 มกราคม) มีเรื่องที่น่าเสียใจเกิดขึ้นนะครับที่หน้าทำเนียบรัฐบาล ก็มีคนกลุ่มหนึ่ง นำโดยอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (พล.ต.อ. ประทีป สันติประภพ อดีต ส.ว. กทม.) พร้อมกับผู้ติดตามที่ไปฟังโอวาทการเมืองอะไรที่สวนลุมฯ (รายการเมืองไทยรายสัปดาห์สัญจร ครั้งที่ 14) ก็บุกพังประตูทำเนียบไปเมื่อคืน ซึ่งผมถือว่าผิดกฎหมายอย่างชัดเจน ไม่ให้เกียรติ ไม่ให้ศักดิ์ศรี แม้กระทั่งสถานที่ซึ่งเป็นทำเนียบรัฐบาลของประเทศตัวเอง” (มติชน 15 มกราคม 2549 หน้า 1, 2)

(109) “วันนี้คนบางกลุ่มทำตัวเสมือนหนึ่งว่าสามารถชี้นำและตัดสินใจแทนประชาชนได้โดยไม่ยึดหลักประชาธิปไตย จะใช้กฎหมายเหินกฎหมาย ซึ่งผมรับไม่ได้ ผมพร้อมรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง พร้อมรับฟังเสียงติเตียน แต่ไม่ใช่เอากฎหมายมาเหินกฎหมาย วันก่อนมีกลุ่มสมัชชาคนจนบุกเข้าไปยึดสถานที่ราชการ คือกระทรวงเกษตรฯ ก็รับไม่ได้ สิ่งเหล่านี้มีอะไรพูดจាកันแต่ไม่ใช่ว่ามีเบื้องหน้าเบื้องหลังแล้วไปบุกยึด วางยุทธศาสตร์แบบนี้รับไม่ได้” (มติชน 26 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 2)

(110) “การล้อมทำเนียบ เมื่อคืนวันที่ 13 มกราคมที่ผ่านมา แม้สถาบันการเมืองจะปฏิเสธว่าไม่เกี่ยวข้อง แต่พฤติกรรมตั้งแต่สวนลุมฯ มาถึงลานพระบรมรูปทรงม้า และสนามหลวง มีเหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นว่าเวทีที่ถูกต้องตามระบอบประชาธิปไตยไม่ถูกนำมาใช้ พอจะเปิดประชุมร่วมกัน 2

สภาเขาก็ไม่เอา อยากจะแก้รัฐธรรมนูญมาตราเดียวคือให้ทักษิณเล็กเป็นนักการเมือง ผมถึงต้องยุบสภาเพื่อคืนอำนาจให้ประชาชน” (มติชน 11 มีนาคม 2549 หน้า 2)

ในส่วนของคุณูลสนับสนุน พบว่า ผู้ส่งสารยกตัวอย่างการกระทำที่ผิดกฎหมาย เพื่อเพิ่มน้ำหนักให้เนื้อหาที่น่าเชื่อถือมากขึ้น เช่น กรณีการบุกรุกทุ่งประตู่ทำเนียบ กรณีกลุ่มสมัชชาคนจนบุกเข้าไปยึดกระทรวงเกษตรฯ ดังรายละเอียดในวาทกรรม (108) และ (109)

สร้างปัญหาให้ประเทศ

(111) “วันนี้ยอดจองโรงแรมนักท่องเที่ยวลดลง เพราะชาวต่างชาติกลัวของเลื้อด ความจริงไม่ต้องกลัวของเลื้อดเพราะพวกที่อยู่หน้าทำเนียบเดี่ยวนั้นแห้งไปตายเอง” (มติชน 18 มีนาคม 2549 หน้า 14)

(112) ‘ตอนนี้ระบอบประชาธิปไตยกำลังถูกตั้งคำถามจากทั่วโลกว่าเกิดอะไรขึ้น นักท่องเที่ยวยกเลิกการเดินทางมา เพราะหวงสถานการณ์ในประเทศไทย’ (มติชน 20 มีนาคม 2549 หน้า 14)

(113) “ถ้าปัญหานี้ยืดเยื้อต่อไป ก็เกิดปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจขึ้นได้อีก เพราะว่ามันเปราะบางอย่างโครงการเมกะโปรเจกต์ ฝรั่งแล้วก็ฝังเอเชียมากันเต็มไปหมด เขาสนใจมาก พร้อมทั้งจะหอบเงินมาด้วย พร้อมทั้งจะเอาคนที่มีความรู้มาทำให้เราด้วยเพราะเขาเชื่อมั่น แต่พอมีเหตุการณ์ทางการเมืองเกิดขึ้นเขาก็เกิดคำถามว่าที่ผมบอกว่าจะให้เขายืนวันที่ 28 เมษายน นี่จะเอาอย่างไร เขาไม่มั่นใจว่าการเมืองตรงนี้จะเป็นอย่างไร” (มติชน 26 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 2)

(114) คำถาม: หากเกิดสถานการณ์ยืดเยื้อจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจหรือไม่

ทักษิณ “กระทบแน่นอน แต่ถ้าสื่อเป็นกลางให้ผมนิดเดียว จะทำงานง่ายขึ้นขอให้เป็นกลาง ผมไม่ต้องการอย่างอื่นเลย เพราะจริงๆ แล้วไม่มีอะไร” (มติชน 16 มีนาคม 2549 หน้า 2)

(115) “เมื่อมีผู้เข้ามาประท้วงผมก็ยุบสภา ฝรั่งบอกรอก่อนไม่รู้การเมืองเป็นยังไง เสียโอกาสประเทศไปแค่วันหนึ่งและที่แย่ไปกว่านั้นคือ ถ้าประเทศไทยต้องเปลี่ยนรัฐบาลโดยไร้กติกาเพราะต่างประเทศจะไม่เชื่อถือประเทศไทยอีกแล้ว ว่าอยู่ๆ ประเทศกำลังจะน่าเชื่อถือ กำลังออกพันธบัตรเอเชียครั้งแรกในโลก พอเขาเชื่อแล้วทั้งเรื่องเอฟทีเอ อะไรต่ออะไรทั้งหมด แต่อยู่ๆ มีไอพวกนี้มาเขวๆ ไม่เอา นี่คือการหันหลังให้กับโลกาภิวัตน์ เมื่อหันหลังอย่างนี้จะเอาเงินคืนที่ไหนมาหล่อเลี้ยงเศรษฐกิจ แก้ปัญหาความยากจน” (ไทยโพสต์ 16 มีนาคม 2549 หน้า 12)

(116) “เพราะไอพวกบ้า 2-3 คน ปัญหาจราจรในกรุงเทพฯ รถติดไปทั่วบ้านทั่วเมือง คนใช้รถถนนบ่นกันไปทั่ว” (มติชน 20 มีนาคม 2549 หน้า 14)

(117) “สิ่งที่ผมเป็นห่วงคือ การขออนุญาต ซึ่งวันนี้ถ้าทิศทางของประเทศผิด ลองคิดดูง่ายๆว่า ความเชื่อถือนักลงทุนต่างประเทศทั้งในตลาดหลักทรัพย์และผู้ปล่อยกู้ ถ้าเขาหมดความเชื่อถือว่าวันนี้ประเทศไทยกำลังหันหลังให้กับโลกาภิวัตน์ เงินเหล่านี้ก็ออกไปหมด เมื่อเงินออกถามว่าเกิดอะไรขึ้น ความน่าเชื่อถือก็หมด เมื่อเงินออกก็หมายความว่าเราไม่มีเงินตราต่างประเทศพอที่จะสำรองไว้ในประเทศเพื่อการค้าการส่งออก นำเข้า เพื่อการที่นักลงทุนทั้งหลายจะแลกเปลี่ยนเมื่อต้องการนำเงินออกไป เราอาจจะต้องเข้าไอเอ็มเอฟอีกรอบหนึ่ง” (มติชน 21 มีนาคม 2549 หน้า 2)

สำหรับหัวข้อนี้ ผู้ส่งสารใช้การยกตัวอย่างสถานการณ์ที่เป็นปัญหาของประเทศเป็นข้อมูลสนับสนุนเพื่อเพิ่มน้ำหนักให้เนื้อหาและช่วยให้ผู้รับสารเห็นภาพชัดเจนมากขึ้น ได้แก่ กรณียอดจองโรงแรมลดลง กรณีนักท่องเที่ยวยกเลิกการเดินทางเข้าประเทศ กรณีนักธุรกิจแสดงความไม่มั่นใจต่อสถานการณ์การเมือง กรณีเกิดปัญหาจราจร ดังรายละเอียดในวาทกรรม (111), (112), (113) และ (116) ตามลำดับ

7. จะเกิดผลเสียต่อประเทศ

สำหรับประเด็นสุดท้ายนี้ เป็นการอธิบายความจำเป็นของผู้ส่งสารที่ต้องดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อไปจนกว่าจะทราบผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ 2 เมษายน 2549 เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้รับสารเห็นด้วยกับการไม่ลาออกจากตำแหน่ง

ในส่วนของเนื้อหา พบว่า ผู้ส่งสารชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งนายกรัฐมนตรี-ระบอบประชาธิปไตย-ความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจ-การอยู่ดีกินดีของประชาชน เพื่ออธิบายผลเสียที่จะเกิดขึ้นหากนายกรัฐมนตรีลาออกก่อนการเลือกตั้ง กล่าวคือ การไม่ลาออกจากตำแหน่งเป็นวิธีการรักษาประชาธิปไตย ความมั่นคงของประชาธิปไตยนำไปสู่ความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจ และความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจจะนำไปสู่การอยู่ดีกินดีของประชาชน เพราะฉะนั้นหากผู้ส่งสารลาออกจากตำแหน่งจะส่งผลเสียต่อประเทศตามระบบความสัมพันธ์ดังกล่าว ดังอ่านรายละเอียดทั้งหมดได้จากวาทกรรมต่อไปนี้

(118) “สาเหตุที่ไม่ลาออกเพราะพวกที่ออกมาประท้วงจะได้ใจเมื่อไม่พอใจก็ออกมาไล่ถือน่าไม่ถูกต้อง ผมไม่ยอม เพราะต้องการรักษาประชาธิปไตยไว้ ไม่ให้ใครมาฉีกรัฐธรรมนูญ ไม่ยอมให้กลุ่มอยู่เหนือกฎหมาย อำนาจประชาชนใหญ่ที่สุด” (มติชน 5 มีนาคม 2549 หน้า 15)

(119) “ถึงเวลาแล้วที่ประเทศไทยต้องเข้าสู่ประชาธิปไตยที่แท้จริงซักที วันนี้บอกพวกข้างทำเนียบฯ ด้วยว่าถ้าประชาธิปไตยเว้นวรรคเมื่อไหร่ประเทศเข้าไอเอ็มเอฟรอบสองแน่นอน” (ไทยโพสต์ 18 มีนาคม 2549 หน้า 8)

(120) “ผมวิงวอนทุกภาคส่วน งานนี้ไม่ใช่ผมคือคิงหรืออยากจะรักษาความเป็นนายกฯ ผมถือว่าผมขอรักษาประชาธิปไตยเป็นหลัก ส่วนตำแหน่งนายกฯ เป็นเรื่องของการรักษาไว้ซึ่งประชาธิปไตยเพื่อให้ประชาธิปไตยมีผลต่อการกินคืออยู่ดีต่อประชาชน” (มติชน 21 มีนาคม 2549 หน้า 2)

(121) “การเป็นนายกฯ หรือไม่เป็นนายกฯ ไม่สำคัญเท่ากับการหนี หรือเว้นวรรคประชาธิปไตย หากทำแบบนั้นก็ตัวใครตัวมัน ประชาธิปไตยและความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจมันคู่กัน หากเว้นวรรค ประชาธิปไตย ความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจก็หายไป เว้นวรรคเมื่อใด รถไฟฟ้า 300 กิโลเมตรเกิดขึ้นในกรุงเทพฯ ไม่ได้แน่เพราะไม่มีใครเอาเงินมาให้” (ไทยโพสต์ 20 มีนาคม 2549 หน้า 12)

(122) “สิ่งที่ผมเป็นห่วงคือ การย้อนยุค ซึ่งวันนี้ถ้าทิศทางของประเทศผิด ลองคิดดูง่าย ๆ ว่าความเชื่อถือนักลงทุนต่างประเทศทั้งในตลาดหลักทรัพย์และผู้ปล่อยกู้ ถ้าเขาหมดความเชื่อถือนี่ประเทศไทยกำลังหันหลังให้กับโลกาภิวัตน์ เงินเหล่านี้ก็ออกไปหมด เมื่อเงินออกถามว่าเกิดอะไรขึ้น ความน่าเชื่อถือก็หมด เมื่อเงินออกก็หมายความว่าเราไม่มีเงินตราต่างประเทศพอที่จะสำรองไว้ในประเทศเพื่อการค้าการส่งออก นำเข้า เพื่อการที่นักลงทุนทั้งหลายจะเลิกเมื่อต้องการนำเงินออกไป เราอาจจะต้องเข้าไอเอ็มเอฟอีกรอบหนึ่ง ผมไม่อยากเห็นสิ่งเหล่านี้ เราได้สร้างกันมาถึงขนาดนี้แล้ว” (มติชน 21 มีนาคม 2549 หน้า 2)

4.2 เนื้อหาและประเภทเนื้อหาที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจของผู้ส่งสารฝ่ายต่อต้านและฝ่ายรัฐบาล

หลังจากนำเสนอผลการวิเคราะห์เนื้อหาที่ผู้ส่งสารใช้โน้มน้าวใจให้ผู้รับสารคล้อยตามกรณี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรควรลาออก-ไม่ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลแล้ว ในส่วนนี้ผู้ศึกษาจะนำผลการวิเคราะห์ในข้อ 4.1 มาวิเคราะห์ต่อในภาพรวมโดยแบ่งเป็นฝ่ายต่อต้านและฝ่ายรัฐบาลเพื่อเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างในการใช้เนื้อหาเพื่อสื่อสารโน้มน้าวใจให้ผู้รับสารคล้อยตามในหัวข้อดังกล่าวอันนำไปสู่การสนับสนุนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองตาม

เจตนาของฝ่ายของตน ดังนั้น การนำเสนอในข้อนี้ จึงเป็นการสรุปเนื้อหาที่ใช้โน้มน้าวใจของแต่ละฝ่าย และนำมาเปรียบเทียบกันเพื่อดูความสอดคล้องและความแตกต่างของเนื้อหา นอกจากนี้ ผู้ศึกษาจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ประเภทของเนื้อหาพร้อมการเปรียบเทียบระหว่างสองฝ่ายเพื่อดูความเหมือนและความแตกต่างของการนำเสนอเนื้อหา ดังนั้นในหัวข้อนี้ ผู้ศึกษาจะแบ่งการนำเสนอเนื้อหาเป็น 3 ส่วน ส่วนแรก เป็นเนื้อหาที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจของผู้ส่งสารฝ่ายต่อต้านและฝ่ายรัฐบาล ส่วนที่สอง เป็นการวิเคราะห์ประเภทเนื้อหาที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจของผู้ส่งสารทั้งสองฝ่าย และส่วนที่สาม เป็นการเปรียบเทียบประเภทเนื้อหาและเนื้อหาที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจระหว่างผู้ส่งสารทั้งสองฝ่าย ดังนำเสนอรายละเอียดต่อไปนี้

4.2.1 เนื้อหาที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจของผู้ส่งสารฝ่ายต่อต้าน

เนื่องจากผู้ส่งสารฝ่ายต่อต้านที่ผู้ศึกษาเลือกเป็นตัวแทนในการศึกษาครั้งนี้มีจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง นายธีรยุทธ บุญมี และนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ดังนั้น เนื้อหาในการโน้มน้าวใจของผู้ส่งสารฝ่ายต่อต้านจึงได้จากการประมวลเนื้อหาของทั้งสามท่าน ดังนำเสนอผ่านตารางในหน้าถัดไป

ตารางที่ 4.1 แสดงการสรุปเนื้อหาที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจของของฝ่ายต่อต้าน โดยจำแนกตามประเด็น

เนื้อหา ในการโน้มน้าวใจของ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง	เนื้อหา ในการโน้มน้าวใจของ นายธีรยุทธ บุญมี	เนื้อหา ในการโน้มน้าวใจของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	เนื้อหา ในการโน้มน้าวใจของ ฝ่ายต่อต้าน
1. คุณสมบัติ/คุณลักษณะของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ไม่ เหมาะสมต่อการเป็น นายกรัฐมนตรี	1. คุณสมบัติ/คุณลักษณะของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ไม่เหมาะสมต่อการเป็น นายกรัฐมนตรี	1. คุณสมบัติ/คุณลักษณะของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ไม่เหมาะสมต่อการเป็น นายกรัฐมนตรี	1. คุณสมบัติ/คุณลักษณะของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ไม่เหมาะสมต่อการเป็น นายกรัฐมนตรี
1.1 คำพูด: เชื่อถือไม่ได้ (โกหกและไม่รักษาคำพูด)	1.1 คำพูด: เชื่อถือไม่ได้ (โกหก)	1.1 คำพูด: เชื่อถือไม่ได้ (โกหก ไม่รักษาคำพูด ใส่ร้าย ผู้อื่น และการพูดความจริงไม่ ครบ) จาบจ้วงและขู่ยู่อาฆวน	1.1 คำพูด: เชื่อถือไม่ได้ (โกหก ไม่รักษาคำพูดใส่ร้าย ผู้อื่น และการพูดความจริงไม่ ครบ) จาบจ้วงและขู่ยู่อาฆวน
	1.2 ไม่ให้ความสำคัญต่อความ มั่นคงของประเทศ	1.2 ไม่คำนึงถึงความมั่นคง ของประเทศ	1.2 ไม่ให้ความสำคัญต่อความ มั่นคงของประเทศ
	1.3 ไม่โปร่งใส	1.3 ไม่โปร่งใสและทำผิด กฎหมาย	1.3 ไม่โปร่งใสและทำผิด กฎหมาย
1.2 ไม่ยึดมั่นในปณิธาน: - ซาติ เกียรติ วินัยและกล้าหาญ อันเป็นปณิธานของสถาบัน ทหาร - ไม่เสียสละและไม่เป็น สุภาพบุรุษอันเป็นปณิธานของ นักการเมืองที่ดี			1.4 ไม่ยึดมั่นในปณิธาน: - ซาติ เกียรติ วินัยและกล้าหาญ อันเป็นปณิธานของสถาบัน ทหาร - ไม่เสียสละและไม่เป็น สุภาพบุรุษอันเป็นปณิธานของ นักการเมืองที่ดี
	1.4 เชื้อมั่นในตัวเองมาก เกินไป		1.5 เชื้อมั่นในตัวเองมากเกินไป
2. การบริหารงานไม่ถูกต้อง	2. การบริหารงานไม่ถูกต้อง	2. การบริหารงานไม่ถูกต้อง	2. การบริหารงานไม่ถูกต้อง
2.1 คิดเรื่องเงินเป็นหลักและ ละเลยเรื่องสังคม	2.1 แนวคิดการทำงาน: ติความ ผิดพลาดและนำมาปฏิบัติไม่ ถูกต้อง - แนวคิดทุนนิยมกำกับรัฐ และแนวคิดการถอดรื้อ - แนวคิดประชาธิปไตย	2.1 แนวคิด : ติความผิดพลาด และนำมาปฏิบัติไม่ถูกต้อง - แนวคิดประชาธิปไตย - แนวคิดทุนนิยม	2.1 แนวคิดการทำงาน: ติความ ผิดพลาดและนำมาปฏิบัติไม่ ถูกต้อง คิดเรื่องเงินเป็นหลัก และละเลยเรื่องสังคม - แนวคิดทุนนิยม (กำกับรัฐ) และแนวคิดการถอดรื้อ - แนวคิดประชาธิปไตย
	2.2 มีพฤติกรรมคอร์รัปชั่น		
2.2 แทรกแซงการทำงานของ หน่วยงานราชการ: หน่วยงาน ราชการช่วยเหลือประชาชน ไม่ได้สักหน่วยงาน	2.3 แทรกแซงการองค์กร อิสระและสื่อมวลชน	2.2 แทรกแซงองค์กรอิสระ และสื่อมวลชน	2.3 แทรกแซงการองค์กร อิสระ สื่อมวลชน และ หน่วยงานราชการ

ตารางที่ 4.1 แสดงการสรุปเนื้อหาในการโน้มน้าวใจของของฝ่ายต่อต้านโดยจำแนกตามประเด็น (ต่อ)

เนื้อหา ในการโน้มน้าวใจของ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง	เนื้อหา ในการโน้มน้าวใจของ นายธีรยุทธ บุญมี	เนื้อหา ในการโน้มน้าวใจของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	เนื้อหา ในการโน้มน้าวใจของ ฝ่ายต่อต้าน
2.3 แก้ปัญหาไม่ถูกวิธี - ปัญหาการเรียกร้องให้ ลาออกจากตำแหน่ง - ปัญหาความยากจน - ปัญหาการบริหารกิจการ ไฟฟ้า	2.4 แก้ปัญหาไม่ถูกวิธี - ปัญหาความยากจน - ปัญหาประชาชนเรียกร้อง ให้นายกรัฐมนตรีลาออกจาก ตำแหน่ง	2.3 แก้ปัญหาไม่ถูกวิธี - ปัญหาความยากจน - ปัญหาการเรียกร้องให้ ลาออกจากตำแหน่ง - ปัญหาการเรียกร้องให้แก้ไข รัฐธรรมนูญ	2.4 แก้ปัญหาไม่ถูกวิธี - ปัญหาความยากจน - ปัญหาการเรียกร้องให้ ลาออกจากตำแหน่ง - ปัญหาการเรียกร้องให้แก้ไข รัฐธรรมนูญ - ปัญหาการบริหารกิจการ ไฟฟ้า
		2.4 ให้ข้อมูลประชาชนด้าน เดียว	2.5 ให้ข้อมูลประชาชนด้าน เดียว
		2.5 ไม่เปิดรับความคิดเห็น และควบคุมประชาชน	2.5 ไม่เปิดรับความคิดเห็น และควบคุมประชาชน
3. เป็นความต้องการของ ประชาชน ซึ่งมีจำนวนมาก หลากหลาย กลุ่ม เข้าร่วมสนับสนุนโดยไม่ มีผลประโยชน์แอบแฝงและมี ความต้องการอย่างจริงจัง	3. เป็นความต้องการของ ประชาชน ซึ่งมีจำนวนมากและ หลากหลายกลุ่ม	3. เป็นความต้องการของ ประชาชน ซึ่งมีจำนวนมากและ หลากหลายกลุ่ม	3. เป็นความต้องการของ ประชาชน ซึ่งมีจำนวนมาก หลากหลาย กลุ่ม เข้าร่วมสนับสนุนโดยไม่ มีผลประโยชน์แอบแฝงและมี ความต้องการอย่างจริงจัง
4 เป็นต้นเหตุของความ แตกแยกในสังคมชั้นวิกฤต		4. เป็นต้นเหตุความแตกแยก ของประชาชนในชาติ	4. เป็นต้นเหตุความแตกแยก ของประชาชนในชาติขั้นวิกฤต
	4. จะสร้างปัญหาแก่ประเทศ ไทยในอนาคต - การเลือกตั้งในวันที่ 2 เมษายน 2549 จะไม่โปร่งใส - หลังการเลือกตั้งจะเกิดวิกฤต รัฐธรรมนูญ - หลังการเลือกตั้งจะเกิดวิกฤต ระบอบประชาธิปไตย - การปฏิรูปการเมืองจะไม่ เกิดขึ้น - ความแตกแยกภายในสังคม จะเพิ่มขึ้น		5. จะสร้างปัญหาแก่ประเทศ ไทยในอนาคต - การเลือกตั้งในวันที่ 2 เมษายน 2549 จะไม่โปร่งใส - หลังการเลือกตั้งจะเกิดวิกฤต รัฐธรรมนูญ - หลังการเลือกตั้งจะเกิดวิกฤต ระบอบประชาธิปไตย - การปฏิรูปการเมืองจะไม่ เกิดขึ้น - ความแตกแยกภายในสังคม จะเพิ่มขึ้น

จากตารางข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้ส่งสารฝ่ายต่อต้านนำเสนอเนื้อหาโน้มน้าวใจผู้รับสารที่อ่านหนังสือพิมพ์ในเวลานั้นให้คล้อยตามในการเรียกร้องให้พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีด้วยประเด็นทั้งหมด 5 ประเด็น ได้แก่ 1) คุณสมบัติ/คุณลักษณะไม่เหมาะสมต่อการเป็นนายกรัฐมนตรี 2) การบริหารงานไม่ถูกต้อง 3) เป็นความต้องการของประชาชน 4) เป็นต้นเหตุความแตกแยกของประชาชนในชาติชั้นวิกฤติ และ 5) จะสร้างปัญหาแก่ประเทศไทยในอนาคต

4.2.2 เนื้อหาที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจของฝ่ายรัฐบาล

สำหรับผู้ส่งสารฝ่ายรัฐบาลที่ผู้ศึกษาเลือกเป็นตัวแทนในการศึกษาครั้งนี้มีเพียง 1 คน คือ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร เพราะฉะนั้น เนื้อหาในการสื่อสารโน้มน้าวใจของฝ่ายรัฐบาลจึงเป็นเนื้อหาเดียวกันเนื้อหาของผู้ส่งสารดังกล่าว ดังนำเสนอผ่านตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงการสรุปเนื้อหาที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจของฝ่ายรัฐบาล โดยจำแนกตามประเด็น

เนื้อหาในการโน้มน้าวใจของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร	เนื้อหาในการโน้มน้าวใจของฝ่ายรัฐบาล
1. คุณสมบัติ/คุณลักษณะของตนมีความเหมาะสมต่อตำแหน่งนายกรัฐมนตรี 1.1 รักษาสัจจะ ซื่อสัตย์สุจริต มีศีลธรรม 1.2 จงรักภักดีในสถาบันกษัตริย์ 1.3 พร้อมจะเป็นผู้ให้ และต้องการช่วยเหลือประชาชนและประเทศ 1.4 จริงจัง มุ่งมั่นตั้งใจและไม่ขี้ลาด 1.5 เข้าใจสถานการณ์และความรู้สึกผู้มีรายได้น้อย 1.6 มีความรู้ความสามารถ และมีสติปัญญา 2. การบริหารงานของรัฐบาลถูกต้อง 2.1 ใช้แนวคิดที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศเป็นหลักในการบริหาร - แนวคิดทุนนิยม - แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง - แนวคิดประชาธิปไตยและกฎหมาย 2.2 แก้ปัญหาถูกวิธี - ปัญหาความยากจน - ปัญหาการเรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีลาออกจากตำแหน่ง - ปัญหาประชาชนเรียกร้องให้แก้รัฐธรรมนูญ 3. ผลงานของรัฐบาลมีประสิทธิภาพ - ด้านเศรษฐกิจ - ด้านสังคม สาธารณสุขและการศึกษา	1. คุณสมบัติ/คุณลักษณะของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรมีความเหมาะสมต่อตำแหน่งนายกรัฐมนตรี 1.1 รักษาสัจจะ ซื่อสัตย์สุจริต มีศีลธรรม 1.2 จงรักภักดีในสถาบันกษัตริย์ 1.3 พร้อมจะเป็นผู้ให้ และต้องการช่วยเหลือประชาชนและประเทศ 1.4 จริงจัง มุ่งมั่นตั้งใจและไม่ขี้ลาด 1.5 เข้าใจสถานการณ์และความรู้สึกผู้มีรายได้น้อย 1.6 มีความรู้ความสามารถ และมีสติปัญญา 2. การบริหารงานของรัฐบาลถูกต้อง 2.1 ใช้แนวคิดที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศเป็นหลักในการบริหาร - แนวคิดทุนนิยม - แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง - แนวคิดประชาธิปไตยและกฎหมาย 2.2 แก้ปัญหาถูกวิธี - ปัญหาความยากจน - ปัญหาการเรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีลาออกจากตำแหน่ง - ปัญหาประชาชนเรียกร้องให้แก้รัฐธรรมนูญ 3. ผลงานของรัฐบาลมีประสิทธิภาพ - ด้านเศรษฐกิจ - ด้านสังคม สาธารณสุขและการศึกษา

ตารางที่ 4.2 สรุปเนื้อหาในการโน้มน้าวใจของของฝ่ายรัฐบาลโดยจำแนกตามประเด็น (ต่อ)

เนื้อหาในการโน้มน้าวใจของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร	เนื้อหาในการโน้มน้าวใจของฝ่ายรัฐบาล
4. คุณสมบัติ/คุณลักษณะของฝ่ายต่อต้านไม่น่าเชื่อถือ 4.1 มีภูมิหลังไม่น่าเชื่อถือ ไม่มีศักยภาพและใช้อารมณ์เป็นหลัก 4.2 เป็นผู้มีส่วนได้-เสียผลประโยชน์ 4.3 คำพูด: ไม่น่าเชื่อถือ (โกหก บิดเบือน) 4.4 ขาดความรู้ความเข้าใจและถูกจ้างวานมา 4.5 ก้าวร้าวและคุกคาม	4. คุณสมบัติ/คุณลักษณะของฝ่ายต่อต้านไม่น่าเชื่อถือ 4.1 มีภูมิหลังไม่น่าเชื่อถือ ไม่มีศักยภาพและใช้อารมณ์เป็นหลัก 4.2 เป็นผู้มีส่วนได้-เสียผลประโยชน์ 4.3 คำพูด: ไม่น่าเชื่อถือ (โกหก บิดเบือน) 4.4 ขาดความรู้ความเข้าใจและถูกจ้างวานมา 4.5 ก้าวร้าวและคุกคาม
5. วิธีการแสดงออกของฝ่ายต่อต้านไม่ถูกต้อง - ละเมิดกฎหมายและไม่ปฏิบัติตามหลักการประชาธิปไตย - สร้างปัญหาให้ประเทศ ได้แก่ เศรษฐกิจตกต่ำ ภาพลักษณ์ประเทศเสียหาย เกิดความแตกแยกภายในชาติ รอดคิด และไม่ทันยุคโลกาภิวัตน์	5. วิธีการแสดงออกของฝ่ายต่อต้านไม่ถูกต้อง - ละเมิดกฎหมายและไม่ปฏิบัติตามหลักการประชาธิปไตย - สร้างปัญหาให้ประเทศ ได้แก่ เศรษฐกิจตกต่ำ ภาพลักษณ์ประเทศเสียหาย เกิดความแตกแยกภายในชาติ รอดคิด และไม่ทันยุคโลกาภิวัตน์
6. เป็นความต้องการของประชาชน - มีจำนวนมากกว่าฝ่ายต่อต้าน	6. เป็นความต้องการของประชาชน - มีจำนวนมากกว่าฝ่ายต่อต้าน
7. จะเกิดผลเสียต่อประเทศ การไม่ลาออกจากตำแหน่งเป็นวิธีการรักษาประชาธิปไตย ความมั่นคงของประชาธิปไตยนำไปสู่ความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจ และความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจจะนำไปสู่การอยู่ดีกินดีของประชาชน เพราะฉะนั้นหากผู้ส่งสารลาออกจากตำแหน่งจะส่งผลเสียต่อประเทศตามระบบความสัมพันธ์ดังกล่าว	7. จะเกิดผลเสียต่อประเทศ การไม่ลาออกจากตำแหน่งเป็นวิธีการรักษาประชาธิปไตย ความมั่นคงของประชาธิปไตยนำไปสู่ความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจ และความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจจะนำไปสู่การอยู่ดีกินดีของประชาชน เพราะฉะนั้นหากผู้ส่งสารลาออกจากตำแหน่งจะส่งผลเสียต่อประเทศตามระบบความสัมพันธ์ดังกล่าว

จากตารางข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้ส่งสารฝ่ายรัฐบาลนำเสนอเนื้อหาโน้มน้าวใจผู้รับสารที่อ่านหนังสือพิมพ์ในเวลานั้นให้คล้อยตามในการเรียกร้องให้พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรไม่ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีด้วยประเด็นทั้งหมด 5 ประเด็น ได้แก่ 1) คุณสมบัติ/คุณลักษณะของตนมีความเหมาะสมต่อตำแหน่งนายกรัฐมนตรี 2) การบริหารงานของรัฐบาลถูกต้อง 3) ผลงานของรัฐบาลมีประสิทธิภาพ 4) เป็นความต้องการของประชาชน 5) ฝ่ายต่อต้านมีคุณสมบัติ/คุณลักษณะไม่น่าเชื่อถือ 6) วิธีการแสดงออกของฝ่ายต่อต้านไม่ถูกต้อง และ 7) จะเกิดผลเสียต่อประเทศ

บทที่ 5

หลักฐานที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจ

จากผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับประเด็นและการอ้างข้อมูลสนับสนุนที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจผู้รับสารให้คล้อยตามความคิดกรณี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ควรลาออก/ไม่ควรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลในบทที่ 4 ไปแล้วนั้น ทำให้ทราบว่า การที่ผู้ส่งสารโน้มน้าวใจผู้รับสารที่อ่านหนังสือพิมพ์ในขณะนั้นให้คล้อยตามความคิดดังกล่าว ผู้ส่งสารใช้การนำเสนอเนื้อหาด้วยประเด็น รายละเอียดประเด็น และส่วนอ้างสนับสนุน

อย่างไรก็ตาม ความมีประสิทธิภาพของสารที่มีต่อการสื่อสารโน้มน้าวใจไม่ได้ขึ้นอยู่กับเนื้อหา ดังกล่าวเพียงลำพัง แต่ยังมีปัจจัยอื่นที่ช่วยสร้างความสำเร็จในการโน้มน้าวใจแฝงอยู่ในเนื้อหาเหล่านั้นด้วย หลักฐานเป็นหนึ่งในปัจจัยดังกล่าว การใช้หลักฐานโน้มน้าวใจจึงเป็นวิธีการสร้างสารที่น่าศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น ในบทนี้ จึงเป็นเรื่องของการวิเคราะห์หลักฐาน (Evidence) โดยจะแบ่งการนำเสนอเนื้อหาเป็น 2 ส่วน ส่วนแรก เป็นการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจเป็นรายบุคคล และส่วนที่สอง เป็นการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้านและฝ่ายรัฐบาล ดังอธิบายรายละเอียดได้ต่อไปนี้

5.1 หลักฐานที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจของผู้ส่งสารเป็นรายบุคคล

จากผลการวิเคราะห์พบการสื่อสารโน้มน้าวใจในครั้งนี้ ผู้ส่งสารทั้งสิ้น มีการใช้หลักฐานทั้งหมด 7 ประเภท ได้แก่ 1) การยกตัวอย่าง 2) การเปรียบเทียบ 3) การใช้พยาน 4) การอ้างสถิติ 5) การพรรณนาความ 6) การให้รายละเอียด และ 7) การบอกเล่า โดยแจกแจงเป็นรายบุคคลได้ดังนี้

พล.ต.จำลอง ศรีเมืองใช้หลักฐาน 5 ประเภท ได้แก่ 1) การยกตัวอย่าง 2) การเปรียบเทียบ 3) การใช้พยาน 4) การอ้างสถิติ 5) การพรรณนาความ

นายธีรยุทธ บุญมี ใช้หลักฐาน 4 ประเภท ได้แก่ 1) การยกตัวอย่าง 2) การเปรียบเทียบ 3) การพรรณนาความ และ 4) การใช้พยาน

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ใช้หลักฐาน 3 ประเภท ได้แก่ 1) การยกตัวอย่าง 2) การเปรียบเทียบ และ 3) การใช้พยาน

พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ใช้หลักฐาน 7 ประเภท ได้แก่ 1) การยกตัวอย่าง 2) การเปรียบเทียบ 3) การใช้พยาน 4) การอ้างสถิติ 5) การพรรณนาความ 6) การให้รายละเอียด และ 7) การบอกเล่า

สำหรับการนำเสนอการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานเป็นรายบุคคล ผู้ศึกษาได้นำเสนอผ่านตารางที่ 5.1, 5.2, 5.3, และ 5.4 โดยนำเสนอในหน้าถัดไป

5.1.1 พล.ต.จำลอง ศรีเมือง

ตารางที่ 5.1 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่พล.ต.จำลอง ศรีเมืองใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ
โดยจำแนกตามประเด็น

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
1. คุณสมบัติ/คุณลักษณะไม่เหมาะสมต่อการเป็นนายกรัฐมนตรี				
.1 คำพูด: เชื่อถือไม่ได้เนื่องจากการโกหกและไม่รักษาคำพูด	- ยกตัวอย่างการโกหกว่าพล.ต.จำลอง ศรีเมืองขอเป็นรองนายกรัฐมนตรี	- อ้างด้วยการเปรียบเทียบคำพูดในอดีตกับปัจจุบัน - อ้างผู้ที่รับรู้คำพูดดังกล่าว คือ คุณอภา สันติเมทนีดล นักหนังสือพิมพ์อาวุโสของบางกอกโพสต์	- ยกตัวอย่าง	- เปรียบเทียบ - ใช้พยาน
	- ยกตัวอย่างการโกหกว่าพล.ต.จำลอง ศรีเมืองเป็นผู้ซัดใจไม่ได้สักเรื่องซึ่งผู้ส่งสารตอบได้ด้วยการเล่าเรื่องที่ผู้ส่งสารอ้างว่าเป็นข้อเท็จจริง		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างการโกหกว่า พล.ต.จำลอง ศรีเมืองไม่ได้เป็นผู้ชักนำตนเองเข้าสู่อำนาจเมืองซึ่งผู้ส่งสารตอบได้ด้วยการเล่าเรื่องที่ผู้ส่งสารอ้างว่าเป็นข้อเท็จจริง		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างการไม่รักษาคำพูดที่เลขประจำสวจะไม่มียศสภา		- ยกตัวอย่าง	
1.2 ไม่ยึดมั่นในปณิธาน - ไม่ยึดมั่นในชาติ เกียรติ วินัยและกล้าหาญอันเป็นปณิธานของสถาบันทหาร	- ยกตัวอย่างการไม่ยอมลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี		- ยกตัวอย่าง	
- ไม่เสียสละและไม่เป็นสุภาพบุรุษอันเป็นปณิธานของนักการเมืองที่ดี	- ยกตัวอย่างการไม่ยอมลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี - ยกตัวอย่างการใช้อำนาจเพื่อเอาเปรียบผู้อื่นด้วยการไม่ให้ตำรวจกักรถฝ่ายสนับสนุนรัฐบาล		-ยกตัวอย่าง	

ตารางที่ 5.1 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่พล.ต.จำลอง ศรีเมืองใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ
โดยจำแนกตามประเด็น (ต่อ)

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
2. การบริหารงานไม่ถูกต้อง				
2.1 คิดเรื่องเงินเป็นหลักและละเลยเรื่องสังคม	- ยกตัวอย่างความพยายามในการตั้งบ่อนกาสิโน - ยกตัวอย่างการนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าตลาดหลักทรัพย์	- อ้างการขัดกับหลักของทุกศาสนา	- ยกตัวอย่าง - ยกตัวอย่าง	- ใช้พยาน
2.2 แทรกแซงการทำงานของหน่วยงานราชการ	- ยกตัวอย่างการระงับความช่วยเหลือสถานสงเคราะห์สัตว์	อ้างคำบอกเล่าของ ผู้จัดการสถานสงเคราะห์สัตว์ที่กล่าวว่า เป็นเพราะการออกมาเรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีลาออก และฝ่ายรัฐบาล คือ เจ้าหน้าที่จากกรมการทหารที่กล่าวว่าไม่สามารถมาช่วยได้เพราะ “เจ้าหน้าที่จี้ห้าม”	- ยกตัวอย่าง	- ใช้พยาน
	- ยกตัวอย่างกาญจนบุรีหรือสวนสัตว์เลี้ยงกาญจนบุรี - ยกตัวอย่างการลอบวางระเบิดสันติอโศก - ยกตัวอย่างการล้มเวทีปราศรัยพรรคประชาธิปัตย์ที่ จ.เชียงใหม่ - ยกตัวอย่างการคุกคามหนังสือพิมพ์ผู้จัดการ - ยกตัวอย่างการคุกคามหนังสือพิมพ์คมชัดลึก และ 6) การชุมนุมต่อต้านที่ อ.หัวหิน จ. ประจวบคีรีขันธ์		- ยกตัวอย่าง - ยกตัวอย่าง - ยกตัวอย่าง - ยกตัวอย่าง - ยกตัวอย่าง	
2.3 แก้ปัญหาไม่ถูกวิธี - ปัญหาการชุมนุมต่อต้านรัฐบาล	- ยกตัวอย่างการขู่มขู่และการจัดการเลือกตั้งในวันที่ 2 เมษายน 2549 ก่อให้เกิดการสูญเปล่าของงบประมาณแผ่นดิน	- อ้างพฤติกรรมการคว่ำบาตร ไม่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคใหญ่ๆเพื่อยืนยันว่าการขู่มขู่เป็นการแก้ปัญหาไม่ถูกวิธี	- ยกตัวอย่าง	- ใช้พยาน

ตารางที่ 5.1 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่พล.ต.จำลอง ศรีเมืองใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ
โดยจำแนกตามประเด็น (ต่อ)

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
- ปัญหาการบริหาร กิจการการไฟฟ้า	- ยกตัวอย่างการแปรรูปกิจการ ไฟฟ้า	- อ้างการตัดสินใจของศาล ปกครองที่สั่งเพิกถอน พ.ร.ฎ. แปรรูปกิจการไฟฟ้าเพื่อ สนับสนุนว่าการแปรรูปกิจการ นั้นเป็นวิธีการที่ไม่ถูกต้อง	- ยกตัวอย่าง	- ใช้พยาน
3. เป็นความต้องการของประชาชน				
- เป็นความต้องการ ของประชาชนจำนวน มากและหลากหลาย กลุ่ม	- ระบุจำนวนของผู้สนับสนุนฝ่าย ต่อต้านโดยระบุเป็นตัวเลข ประมาณการว่า “เป็นแสนๆ” - ใช้การเปรียบเทียบโวหาร ภาพพจน์ที่ว่า “มีดฟ้ามีดดิน” เพื่อ จูงใจให้ผู้รับสารเห็นภาพของ จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมชุมนุม - ยกตัวอย่างรายชื่อของผู้ที่มี ชื่อเสียงและได้รับการนับถือจาก สังคมที่ออกมาต่อต้าน		- อ้างสถิติ โดยประมาณ การ - เปรียบเทียบ โวหารภาพพจน์ - ยกตัวอย่าง	
- ประชาชนเหล่านั้น ล้วนเข้าร่วมเรียกร้อง อย่างจริงจังโดยไม่มี ผลประโยชน์แอบแฝง	- ยกตัวอย่างกลุ่มคณาจารย์ ซึ่งเป็น ข้าราชการประจำอันอยู่ภายใต้การ บริหารงานของรัฐบาลที่ยอมเสี่ยง ออกมาเรียกร้องให้นายกรัฐมนตรี ลาออกเพื่อสนับสนุนเนื้อหาที่ว่า การเรียกร้องครั้งนี้ไม่มี ผลประโยชน์แอบแฝง ไม่มี ผลประโยชน์แอบแฝง - ระบุอายุของผู้ส่งสารที่มากถึง 70 ปี 1 เดือน กับอีก 15 วันซึ่งจัดเป็น ผู้สูงอายุ จึงไม่มีความจำเป็นต้อง ไปช่วงชิงการนำและไม่รู้จะเอา ชื่อเสียงไปทำอะไร		- ยกตัวอย่าง - พรรณนาความ	
4. เป็นต้นเหตุของความแตกแยกในสังคมชั้นวิกฤต				
	- ยกตัวอย่างผู้จัดรายการโทรทัศน์ และวิทยุกล่าวจาบจ้วง พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรี และรัฐบุรุษ		- ยกตัวอย่าง	

ตารางที่ 5.1 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่พล.ต.จำลอง ศรีเมืองใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ
โดยจำแนกตามประเด็น (ต่อ)

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
	<u>ส่งเสริมความแตกแยก</u> - ยกตัวอย่างการขอให้ประชาชนส่งไปรษณียบัตรสนับสนุนหลายๆ - ยกตัวอย่างการจัดการชุมนุมผู้สนับสนุนตัวเอง - ยกตัวอย่างการปล่อยขให้เกษตรกรขับรถอีแต๋นเข้ามากรุงเทพฯเพื่อสนับสนุนตน		- การยกตัวอย่าง - การยกตัวอย่าง - การยกตัวอย่าง	

5.1.2 นายธีรยุทธ บุญมี

ตารางที่ 5.2 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่นายธีรยุทธ บุญมีใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ โดยจำแนกตามประเด็น

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
1. คุณสมบัติ/คุณลักษณะไม่เหมาะสมต่อการเป็นนายกรัฐมนตรี				
1.1 คำพูด: เชื่อถือไม่ได้เนื่องจากการโกหกและการไม่รักษาคำพูด	- ยกตัวอย่างเรื่องการเชิญอาจารย์มหาวิทยาลัยเข้าร่วมการปฏิรูปการเมืองภายใน 6 เดือนแล้วยกเลิกในที่สุด - ยกตัวอย่างเรื่องการจัดตั้งคณะกรรมการสมานฉันท์แล้วยกเลิกในภายหลัง		- ยกตัวอย่าง - ยกตัวอย่าง	
1.2 ไม่ให้ความสำคัญต่อความมั่นคงของประเทศ	- ยกตัวอย่างการขายกลุ่มบริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)		- ยกตัวอย่าง	
1.3 ไม่โปร่งใส	- ยกตัวอย่างการปิดบังข้อมูลการขายซื้อ-ขายหุ้นบริษัท แอมเพิลริช อินเวสต์เมนต์ จำกัด และบริษัท วินมาร์ค ลิมิเต็ด (Win Mark Limited) เป็นส่วนสนับสนุน		- ยกตัวอย่าง	
1.4 เชื้อมันในตัวเองมากเกินไป ซึ่งทำให้พ.ต. ท. ทักษิณ ชินวัตรคิดว่าตนเองสามารถทำทุกอย่างตามความต้องการได้ แต่ท้ายที่สุดก็สูญเสียทุกอย่าง	- ยกตัวอย่างการไม่ยอมเสียภาษี - การไม่ยอมรับและโจมตีฝ่ายค้าน เรื่องสัตยาบันการปฏิรูปการเมือง		- ยกตัวอย่าง - ยกตัวอย่าง	

ตารางที่ 5.2 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่นายธีรยุทธ บุญมีใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ โดยจำแนกตามประเด็น(ต่อ)

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
2. การบริหารงานไม่ถูกต้อง				
2.1 แนวคิดการทำงาน: ติความและนำมาปฏิบัติไม่ถูกต้อง - แนวคิด “ทุนนิยมกำกับรัฐ” และ “การถอดรื้อ” นำแนวคิดการถอดรื้อมาปฏิบัติไม่ถูกต้องเนื่องจากนำมาใช้ในลักษณะถอดรื้อทุกสิ่งทุกอย่างแบบไร้ขอบเขต จึงทำให้การนำแนวคิดทุนนิยมกำกับรัฐมาปฏิบัติในลักษณะรีบร้อนและไม่รอบคอบ - แนวคิดประชาธิปไตยคิดว่าประชาธิปไตยเป็นการใช้สิทธิส่วนบุคคลและเป็นอำนาจของ	- ยกตัวอย่างกรณีพระสังฆราช - ยกตัวอย่างการทำบุญประเทศที่วัดพระแก้ว - ยกตัวอย่างการถอดรื้อทรัพยากรหลักของประเทศ เช่น พลังงาน น้ำมัน ไฟฟ้า น้ำโลจิสติกส์ การสื่อสาร โทรคมนาคม	- การถูกต่อต้านโดยชนชั้นสูงและประชาชนทั่วไปที่ยึดมั่นในแนวสถาบันนิยม และนำไปสู่การเหตุการณ์ “การฉวยคืนพระราชอำนาจ” - ถูกต่อต้านโดยกลุ่มชาตินิยม กลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากร	- ยกตัวอย่าง - ยกตัวอย่าง - ยกตัวอย่าง	- ใช้พยาน - ใช้พยาน
	- เปรียบเทียบการติความของรัฐบาลกับประเทศตะวันตก ได้แก่ อเมริกา ติความร่วมกับคุณธรรมสังคม อังกฤษ ติความร่วมกับกฎหมายจารีตประเพณี และ กลุ่มประเทศยุโรป ติความ		- เปรียบเทียบ	
2.2 มีพฤติกรรมคอร์รัปชัน มีพฤติกรรมคอร์รัปชันเกิดขึ้นภายในประเทศมากเป็นประวัติการณ์	-การวิเคราะห์ปัจจัยหลักดันจากแนวคิดในการบริหารประเทศและปัจจัยเสริมจากสภาพสังคมไทย - ยกตัวอย่างผลงานที่ผู้ส่งสารอ้างว่ามีการคอร์รัปชันเกิดขึ้น อันได้แก่ การสร้างรถไฟฟ้า 10 สาย และ การสร้างสนามบินสุวรรณภูมิ	- ค่าจ่ายสำหรับสถานีมีราคาเกือบหมื่นล้านบาทสำหรับการสร้างสถานีรถไฟฟ้าสถานีหนึ่งจากทั้งหมดสิบสาย - อ้างวงการวิศวกรที่ผู้ส่งสารนำเสนอว่ากล่าวกันว่าสายพานไม่เชื่อมต่อกับเครื่องซีทีเอ็กซ์ - การศึกษาเบื้องต้นโดยไม่ระบุแหล่งที่มาว่าโครงการสร้าง	- พรรณนาความโดยใช้หลักวิชาการ - ยกตัวอย่าง	- รายละเอียด - ใช้พยาน - ใช้พยาน

ตารางที่ 5.2 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่นายธีรยุทธ บุญมีใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ โดย
จำแนกตามประเด็น (ต่อ)

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
		สนามบินดังกล่าวมีการ คอร์รัปชันมากกว่า 30-40% และในบางโครงการสูงถึง 200-300%		
	- ยกตัวอย่างพฤติกรรม แทรกแซงสื่อและองค์กรอิสระ	ดูรายละเอียดในข้อ 2.3	- ยกตัวอย่าง	
2.3 แทรกแซงองค์กร อิสระและสื่อมวลชน	- การวิเคราะห์สาเหตุของการ แทรกแซงสื่อ คือ คนในรัฐบาลมี พฤติกรรมคอร์รัปชัน - ผลของการมีพฤติกรรมแทรกแซง องค์กรอิสระและองค์กรสื่อมวลชน ได้แก่ การต่อต้านจากประชาชน โดยยกตัวอย่างกลุ่มของพล.ค.อ. ประทีป สันติประภพ และนายสนธิ ลิ้มทองกุล		- พรรณา ความโดยใช้ หลักวิชาการ - ใช้พยาน	
2.4 แก้ปัญหาไม่ถูกวิธี - การแก้ปัญหาคา ยงาน ใช้วิธีการที่ไม่ เหมาะสมต่อประเทศที่ ยากจนอย่างไทยและ ไม่สามารถแก้ปัญหา ได้อย่างแท้จริงแต่ ได้ผลเชิง ประชาสัมพันธ์ มากกว่า	- ยกตัวอย่างการทำโมเดลการ แก้ปัญหาคาขายงานด้วยการเชื่อมโยง พื้นที่อำเภออาจสามารถ จังหวัด ร้อยเอ็ด	- อ้างการขาดดุลทั้งจากบัญชี ดุลการค้าและดุลบัญชี เดินสะพัด	- ยกตัวอย่าง	- ใช้พยาน
- ปัญหาประชาชน เรียกร้องให้ นายกรัฐมนตรีลาออก จากตำแหน่ง ซึ่งวิธีแก้ของรัฐบาล ไม่ใช่การแก้ปัญหาที่ แท้จริงและบางวิธีอาจ ก่อให้เกิดผลเสียแก่ ประเทศ	- ยกตัวอย่างการดึงกลุ่มคนจนใน เมืองเป็นแนวร่วมรัฐบาล	- ยกตัวอย่างประเทศชิลีและ ฟิลิปปินส์ ที่เคยแก้ปัญหาด้วย วิธีนี้แล้วท้ายสุดกลายเป็นกอง กำลังจับปืน	- ยกตัวอย่าง	- ยกตัวอย่าง
	- ยกตัวอย่างการยุบสภา - ยกตัวอย่างการจัดการการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่ใน วันที่ 2 เมษายน 2549		- ยกตัวอย่าง - ยกตัวอย่าง	

ตารางที่ 5.2 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่นายธีรยุทธ บุญมีใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ โดยจำแนกตามประเด็น (ต่อ)

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
3. เป็นความต้องการของประชาชน				
ประชาชนมีจำนวนมาก หลากหลายกลุ่ม และกว้างขวางเกือบทั้งสังคม	- อ้างการต่อต้านของกลุ่มสถาบันกษัตริย์นิยมและศาสนานิยม กลุ่มชนชั้นกลาง กลุ่มนักวิชาการ		- ใช้พยาน	
4. จะสร้างปัญหาแก่ประเทศไทยในอนาคต				
	- ผลการวิเคราะห์ของผู้ส่งสาร ได้แก่ การเลือกตั้งในวันที่ 2 เมษายน 2549 จะไม่โปร่งใส หลังการเลือกตั้งจะเกิดวิกฤตรัฐธรรมนูญ และวิกฤตระบอบประชาธิปไตย การปฏิรูปการเมืองจะไม่เกิดขึ้น และจะเกิดความแตกแยกภายใน สังคมจะเพิ่มขึ้น		- พรรณนาความโดยใช้หลักวิชาการ	

5.1.3 นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

ตารางที่ 5.3 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ โดยจำแนกตามประเด็น

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
1. คุณสมบัติ/คุณลักษณะไม่เหมาะสมต่อการเป็นนายกรัฐมนตรี				
1.1 คำพูด: เชื่อถือไม่ได้ จากจ้วงและชั่วอารมณ์	- ยกตัวอย่างการไม่รักษาคำพูดที่ เคยกล่าวว่าจะไม่พูดถึงเรื่องการเมืองจนกระทั่งปี 2551 - ยกตัวอย่างการไม่รักษาคำพูดที่ เคยกล่าวว่าจะไม่ทำสัดขำบันร่วมกับพรรคฝ่ายค้าน - ยกตัวอย่างการไม่รักษาคำพูดที่ เคยกล่าวว่าจะไม่ยุบสภา - ยกตัวอย่างการไม่รักษาคำพูดที่ เคยกล่าวว่าจะพร้อมให้เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจโดยให้ส.ส.พรรคไทยรักไทยร่วมลงชื่อ - อ้างคำตัดสินของศาลที่ไม่เชื่อกำพูดของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรในคดีเช็ก - อ้างสำนักข่าวบีบีซีที่รายงานว่า สืบสวนในคำพูดของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร		- ยกตัวอย่าง - ยกตัวอย่าง - ยกตัวอย่าง - ยกตัวอย่าง - ใช้พยาน - ใช้พยาน	
- เชื่อถือไม่ได้ เนื่องจากการไม่รักษาคำพูด การใส่ร้ายผู้อื่น และการพูดความจริงไม่ครบ	- ยกตัวอย่างการใส่ร้ายพรรคประชาธิปัตย์และฝ่ายค้านอีก 2 พรรค รับเงินจาก กกต. - ยกตัวอย่างการให้ข้อมูลครบเรื่องการไม่แจ้งการถือครองหุ้นเกิน 25%		- ยกตัวอย่าง - ยกตัวอย่าง	

ตารางที่ 5.3 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ
โดยจำแนกตามประเด็น (ต่อ)

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
	- ยกตัวอย่างการให้ข้อมูล ไม่ครบ เรื่องการให้ข้อมูลแก่ประชาชน เฉพาะส่วนธุรกิจของตนเสียภาษีให้ รัฐ แต่ไม่ให้ข้อมูลส่วนที่รัฐเอื้อ ประโยชน์แก่ธุรกิจของตน		- ยกตัวอย่าง	
- จาบจ้วง	- ยกตัวอย่างกรณีการกล่าวถึง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไม่มี ส่วนเกี่ยวข้องกับการเมือง		- ยกตัวอย่าง	
- ขั้วยูธอร์ม	ไม่ปรากฏข้อมูล	ไม่ปรากฏข้อมูล		
1.2 ไม่ให้ความสำคัญ ต่อความมั่นคงของ ประเทศ	- ยกตัวอย่างการขายกลุ่มธุรกิจ บริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ให้ชาวต่างชาติ		- ยกตัวอย่าง	
1.3 ไม่โปร่งใสและทำ ผิดกฎหมาย				
- ไม่โปร่งใสเนื่องจาก ตอบคำถามไม่ชัดเจน และพูดขัดแย้งกันเอง	- เปรียบเทียบการให้เหตุผลของ การขายหุ้นที่พูดไม่ตรงกัน		- เปรียบเทียบ	
- ทำผิดกฎหมาย หลักทรัพย์และตลาด หลักทรัพย์	- ยกตัวอย่างการหลีกเลี่ยงภาษี	- อ้างกรมสรรพสามิตที่เคยระบุ ว่า หุ้นที่บริษัทมอบให้ผู้บริหาร นั้นถือเป็นเงินได้พึงประเมิน ต้องเสียภาษีการโอน ณ ที่จ่าย - เปรียบเทียบกับกรณีพนักงาน บริษัท กฟผ. จำกัด (มหาชน) ที่ ต้องจ่ายภาษี ณ ที่จ่ายกรณี ได้รับหุ้นจัดสรร	- ยกตัวอย่าง	- ใช้พยาน - เปรียบเทียบ

ตารางที่ 5.3 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ โดยจำแนกตามประเด็น (ต่อ)

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
2.. การบริหารงานไม่ถูกต้อง				
2.1 แนวคิด : ติความและนำมาปฏิบัติไม่ถูกต้อง				
- แนวคิดประชาธิปไตย ติความไม่ถูกต้องเนื่องจากคิดว่าประชาธิปไตยเป็นสิ่งเดียวกับการเลือกตั้ง	- เสนอแนวคิดที่ถูกต้องมาเป็นตัวเปรียบเทียบ		- เปรียบเทียบโดยการพรรณานาความ	
การใช้อำนาจเด็ดขาดในการบริหารงาน สามารถจำกัดสิทธิและโกงได้บ้างเป็นบางครั้ง ส่วนนำมาปฏิบัติไม่ถูกต้องเนื่องจากใช้การเลือกตั้งเป็นเครื่องมือและบริหารงานแบบเผด็จการผู้ส่งสารจาการแทรกแซงสื่อ การควบคุมสภาพการรับรู้ของประชาชน และการคุกคามผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับรัฐบาล	- อ้างถึงประเทศอื่นๆที่ปกครองแบบเผด็จการก็จัดให้มีการเลือกตั้งเช่นกัน		- ยกตัวอย่าง	
- แนวคิดทุนนิยมบริหารประเทศโดยยึดการเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นหลัก				

ตารางที่ 5.3 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ โดยจำแนกตามประเด็น (ต่อ)

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
2.2 แทรกแซงองค์กรอิสระและองค์กรสื่อ				
- การแทรกแซงองค์กรอิสระ	- ยกตัวอย่างศาลรัฐธรรมนูญไม่รับคำร้องขอถอดถอนนายกรัฐมนตรีของนายแก้วสรร อดิโพธิ์ ส.ว.กทม.กับพวก - ยกตัวอย่าง ก.ล.ต. ตัดสินให้การขายหุ้นกลุ่มบริษัทชินคอร์ปอเรชั่นจำกัดไม่ผิด ทั้งๆ ที่มีหลักฐานชัดเจนว่าทำผิดกฎหมาย - ยกตัวอย่าง ก.ล.ต. มีมติให้จัดการเลือกตั้งซ่อมของ ส.ส.อุบลราชธานี เขต 3 จ.อุบลราชธานี ด้วยข้อกล่าวหาว่านายวิฑูรย์ นามบุตรทำผิดกฎหมายการเลือกตั้งแต่หลังการเลือกตั้งซ่อมกลับมีจดหมายแจ้งว่านายวิฑูรย์ไม่ผิด - ยกตัวอย่างการคุกคามผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลผ่าน		- ยกตัวอย่าง - ยกตัวอย่าง - ยกตัวอย่าง - ยกตัวอย่าง	
	องค์กรต่างๆ เช่น กรณีนักธุรกิจเจอกลไกของ ปปง. (สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน) และกรณีมีบุคคลอ้างว่าเป็นตำรวจถ่ายรูปบุคคลที่แสดงความเห็นที่ชอยละลายทรัพย์			
- แทรกแซงองค์กรสื่อมวลชน	- ยกตัวอย่างกรณีการปลดรายการเมืองไทยรายสัปดาห์ของนายสนธิออกจากช่อง 9 หรือโมเดิร์นไนน์ - อ้างสื่อมวลชนซึ่งผู้ส่งสารระบุว่าเสนอข่าวการชุมนุมอย่างกล้า ๆ กลัว ๆ		- ยกตัวอย่าง	

ตารางที่ 5.3 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ โดยจำแนกตามประเด็น (ต่อ)

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
2.3 แก้ปัญหาไม่ถูกวิธี				
การแก้ปัญหาคายกจนวิธีแก้ปัญหาก็ใช้ไม่สามารถเห็นผลได้ในเชิงรูปธรรม นโยบายและโครงการที่รัฐบาลนำไปใช้หรือบังคับล้มเหลว และไม่สามารถแก้ปัญหาคายกจนได้ทั้งระบบ	- ยกตัวอย่างแก้ปัญหาคายกเงิน “แจกเงิน”	อ้าง “คนส่วนใหญ่” ที่ไม่รู้ว่า การแจกเงินจะช่วยแก้ปัญหาคายกจนทั้งระบบได้อย่างไร	- ยกตัวอย่าง	- ใช้พยาน
- ปัญหาประชาชนเรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีลาออกจากตำแหน่ง	- ยกตัวอย่างการจัดทำโมเดลแก้ปัญหาคายกเงินที่อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด		- ยกตัวอย่าง	
- ปัญหาการเรียกร้องให้แก้ไขรัฐธรรมนูญ แก้ไขรัฐธรรมนูญไม่ถูกจังหวะเวลา เนื่องจากช่วงที่มีอำนาจรัฐบาลเพิกเฉยต่อการแก้ไขรัฐธรรมนูญแต่เมื่อจะมีการเลือกตั้งใหม่รัฐบาลกลับเสนอว่าจะแก้ไขรัฐธรรมนูญหลังการเลือกตั้งเสร็จ	- ยกตัวอย่างการไม่พิจารณา พ.ร.บ. จัดตั้งสภาเกษตรกรจนกระทั่งประเด็นดังกล่าวตกไป - ยกตัวอย่างการปฏิเสธการทำสัตยาบันเรื่องการปฏิรูปการเมืองร่วมกับฝ่ายค้าน		- ยกตัวอย่าง - ยกตัวอย่าง	
2.4 ให้ข้อมูลประชาชนเพียงด้านเดียว	- ยกตัวอย่างการให้ข้อมูลเพียงด้านบวกของการทำข้อตกลงเขตการค้าเสรี (FTA) กับประเทศสหรัฐอเมริกา		- ยกตัวอย่าง	

ตารางที่ 5.3 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่น่าเชื่อถือ วิเคราะห์ว่าใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ โดยจำแนกตามประเด็น (ต่อ)

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
2.5 ไม่เปิดรับความคิดเห็นและความคลุมประชาชน				
- ไม่เปิดรับความคิดเห็น	- ยกตัวอย่างกรณีโรงไฟฟ้าบ่อนอก-หินกรูด ท่อส่งก๊าซไทย-มาเลย์ - ยกตัวอย่างกรณีการแปรรูปการไฟฟ้าฝ่ายผลิต (กฟผ.) - ยกตัวอย่างกรณีไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนหรือตัวแทนประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการเจรจาต่อรองการทำข้อตกลงเขตการค้าเสรี (FTA) กับประเทศสหรัฐอเมริกา - ยกตัวอย่างกรณีไม่ปฏิบัติคำแนะนำของนักวิชาการและตอบโต้นักวิชาการอย่างรุนแรง - ยกตัวอย่างกรณีไม่รับฟังและไม่ปฏิบัติตามคำข้อเสนอแนะจากฝ่ายค้าน		- ยกตัวอย่าง - ยกตัวอย่าง - ยกตัวอย่าง - ยกตัวอย่าง - ยกตัวอย่าง	
- ควบคุมประชาชน	- ยกตัวอย่างกรณีการแทรกแซงสื่อ		- ยกตัวอย่าง	
3. เป็นความต้องการของประชาชน				
ประชาชนมีจำนวนมากและหลากหลายกลุ่ม	- ยกตัวอย่างกลุ่มคนที่แสดงความต้องการให้พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรลาออกจากตำแหน่งเพื่อให้ผู้รับสารเห็นความหลากหลายของกลุ่มผู้ต่อต้านชัดเจน ได้แก่ กลุ่มชาประจำหรือกลุ่มที่ไม่ชอบเป็นทุนเดิม กลุ่มอาจารย์-นักวิชาการ ผู้หลักผู้ใหญ่ในบ้านเมือง สมาคมศิษย์เก่าฯ		- ยกตัวอย่าง	
4. เป็นต้นเหตุความแตกแยกของประชาชนในชาติ				
	- อ้างนักวิชาการที่ยื่นข้อเสนอเกี่ยวกับพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรเกือบทั้งหมด		- ใช้พยาน	

5.1.4 พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร

ตารางที่ 5.4 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ
โดยจำแนกตามประเด็น

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
1. คุณสมบัติ/คุณลักษณะของตนมีความเหมาะสมต่อตำแหน่งนายกรัฐมนตรี				
1.1 รักษาสัจจะ ซื่อสัตย์ สุจริต มีศีลธรรม เป็นผู้มีความจริงใจ ไม่พูดโกหก รักษาคำพูด ตรงไปตรงมา ไม่ทรยศหักหลังใคร ปฏิบัติตามกฎหมาย โปร่งใส มีความรับผิดชอบ กตัญญู มีเมตตาเยี่ยมิตรใคร่ศึกษาของพุทธศาสนา ทำแต่กรรมดี ไม่ทำเรื่องเสื่อมจริยธรรม และไม่ใช้คนแล้ว	- ยกตัวอย่างพฤติกรรมของผู้สื่อสารในอดีต กรณีชำระหนี้เงินหมด แม้จะถูกส่งฟ้องศาลเพราะไม่มีเงิน เพื่อแสดงถึงความซื่อสัตย์สุจริต ปฏิบัติตามกฎหมาย และมีความรับผิดชอบ - อ้างการสาบานต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์		- ยกตัวอย่าง - ใช้พยาน	
1.2 จงรักภักดีในสถาบันกษัตริย์ เป็นผู้สำนึกต่อความจงรักภักดีต่อพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ เนื่องจากเป็นผู้เกิดในแผ่นดินไทย	- ยกตัวอย่างการขอรับการลาออกจากตำแหน่งหากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีรับสั่ง - ยกตัวอย่างการไม่เคลื่อนไหวกำลังผู้ที่สนับสนุนรัฐบาล - การยกตัวอย่างการเรียกร้องให้ประชาชนมีความสามัคคี - ยกตัวอย่างความพยายามในการจัดการการถวายการต้อนรับพระราชอาคันตุกะเนื่องในโอกาสทรงครองราชย์ครบ 60 ปีให้สมพระเกียรติ		- ยกตัวอย่าง - ยกตัวอย่าง - ยกตัวอย่าง - ยกตัวอย่าง	

ตารางที่ 5.4 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ
โดยจำแนกตามประเด็น (ต่อ)

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
1.3 พร้อมจะเป็นผู้ให้ และต้องการช่วยเหลือ ประชาชนและประเทศ เนื่องจากต้องการตอบ แทนคุณของแผ่นดิน ต้องการช่วยเหลือ ประชาชนที่ยากลำบาก และช่วยจัดการปัญหา ของประเทศ				
1.4 การทำงาน: มั่นตั้งใจ และไม่ขี้ขลาด เป็นผู้ที่มีความตั้งใจ ทำงานมากจนละเอียด เพื่อนฝูงและทำงานอย่าง ไม่ขี้ขลาด กล่าวคือ ไม่ ยอมแพ้ให้คนที่ไม่มีดี				
1.5 เข้าใจสภาพภาพและ ความรู้สึกผู้มีรายได้น้อย	- บรรยายประสบการณ์ชีวิต ตามลำดับช่วงเวลาพร้อม รายละเอียดของเหตุการณ์ เช่น ชื่อ บริษัท ระยะเวลา ผลสำเร็จ-ผล ล้มเหลว สถานการณ์ที่แสดงถึง ความตกยาก สภาพบ้าน		- บอกเล่า	
1.6 มีความรู้ ความสามารถ และมี สติปัญญา ไม่โง่ รู้จักการวิเคราะห์ มีจินตนาการ เคารพ กติกาสังคม และเป็น ปัญญชน	- อ้างว่าจบจากโรงเรียนมงฟอร์ต วิทยาลัย - อ้างว่าจบการศึกษาระดับ ดอกเตอร์		- ให้รายละเอียด - ให้รายละเอียด	

ตารางที่ 5.4 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ
โดยจำแนกตามประเด็น (ต่อ)

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
2. การบริหารงานของรัฐบาลถูกต้อง				
2.1 ใช้แนวคิดที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศมาเป็นหลักในการบริหาร				
- แนวคิดทุนนิยม : ทำให้ประชาชนอยู่ดีกินดี - แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง : รักษาความสมดุลทางเศรษฐกิจ - แนวคิดประชาธิปไตย : เป็นหนทางของการอยู่ดีกินดีของประชาชน				
2.2 แก้ปัญหาถูกวิธี				
- การแก้ปัญหาความยากจน เป็นวิธีช่วยให้แก้ปัญหาที่ตรงจุด ข้อมูลเชิงลึกสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับที่อื่นได้ และได้ใกล้ชิดประชาชน อีกทั้งยังเป็นการกระตุ้นให้ข้าราชการท้องถิ่นทำงานเร็วขึ้น เกิดการทำงานร่วมกันหลายเครือข่าย และมีความเข้าใจสภาพความยากจนอย่างแท้จริง	- การจัดทำโมเดลแก๊นด้วยการเชื่อมพื้นที่อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งดำเนินการในรูปแบบเรียลลิตี้โชว์	- การเปรียบเทียบโดยภาพพจน์ โดยเปรียบเทียบการแก้ปัญหาความยากจนเป็นการรักษาโรค เปรียบการลงพื้นที่เป็นการติดตามผลการรักษาโรคและการวินิจฉัยโรค	- ยกตัวอย่าง	- เปรียบเทียบโดยภาพพจน์
- การแก้ปัญหาประชาชนเรียกร้องให้ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี	- การยุบสภาและการเลือกตั้งใหม่ :	- อ้างหลักการทางประชาธิปไตย - อ้างถึง “การข่าว” ที่รายงานว่ามีผู้ประสงค์ใช้ความรุนแรงต่อสถานการณ์ดังกล่าว		- พรรณนาความ - ใช้พยาน

ตารางที่ 5.4 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ
โดยจำแนกตามประเด็น (ต่อ)

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
3. ผลงานของรัฐบาลมีประสิทธิภาพ				
พัฒนาก้าวหน้าขึ้น ทั้งทางด้านการเศรษฐกิจ และสังคม	ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ (1) การใช้จ่ายหนี้ให้แก่อเอ็มเอฟ (กองทุนการเงินระหว่างประเทศ) เร็ว กว่ากำหนดสองปี (2) จีดีพี (ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ) เพิ่มขึ้น (3) รายได้ประชาชาติต่อหัวประชากร เพิ่มขึ้น (4) กระจายรายได้สูงขึ้น (5) หนี้ต่อจีดีพีประเทศลดลง (6) เงิน สำรองระหว่างประเทศเพิ่มขึ้น (7) หนี้ ต่างประเทศลดลง (8) มีกองทุนสำรอง ระหว่างประเทศมากกว่านี้ระยะสั้น ถึง 3 เท่าและสูงสุดที่สุดตั้งแต่กำเนิด ประเทศไทย (9) หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิด รายได้หรือเอ็นพีแอลลดลง (10) ดัชนี ตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น (11) มูลค่า ตลาดเพิ่มขึ้น (12) คนจนลดลง (13) ขึ้น ค่าแรงขั้นต่ำซึ่งผู้ส่งสารกล่าวในเชิง สรุปว่า สะท้อนภาวะการเงินของ ประเทศที่ดีมาก รัฐมีหนี้สินเดียวและ เป็นรัฐบาลแรกของไทยที่เปลี่ยน สถานะจากประเทศผู้กู้เป็นประเทศ ผู้ให้กู้ ด้านสังคม การศึกษาและสาธารณสุข ได้แก่ (1) สิทธิในงานสร้าง หลักประกันสุขภาพเพิ่มขึ้น (2) การศึกษาเพิ่มขึ้น (3) คลินิกสาธิตลดลง (4) อุบัติเหตุจราจรลดลง (5) ยาเสพติด ลดลง (6) เพิ่มโอกาสให้ผู้ที่พลาด โอกาสทางการศึกษาได้เรียนศึกษา เพิ่มเติมด้วยการจัดตั้งวิทยาลัยชุมชน	- อ้างข้อมูลสถิติ เช่น เรามีเงิน สำรองระหว่างประเทศ 52,800 ล้านเหรียญสหรัฐ ส่วนนี้คือจีดี พีประเทศ เดิม 57% ของจีดีพี ขณะนี้เหลือ 45.9% ของจีดีพี สำหรับเงินสำรองระหว่าง ประเทศ เดิมมี 32,600 เหรียญ สหรัฐ เพิ่มขึ้น 53,370 ล้าน เหรียญสหรัฐ ส่วนนี้ ต่างประเทศ เดิมมี 79,700 ล้าน เหรียญสหรัฐ ขณะนี้เหลือ 51,580 ล้านเหรียญสหรัฐ - ใช้การเปรียบเทียบกับผลงาน ของรัฐบาลชุดก่อนโดยใช้ค่า แสดงการเปรียบเทียบ เช่น เรามี เงินสำรองระหว่างประเทศสูง ที่สุดตั้งแต่เป็นประเทศไทยมา	- ยกตัวอย่าง	- ใช้สถิติ - เปรียบเทียบ
4. เป็นความต้องการของประชาชน				
ประชาชนที่สนับสนุน มีจำนวนมาก ส่วนฝ่าย ต่อต้านมีจำนวนน้อย	- อ้างตัวเลขที่เป็นจำนวนของ ประชาชนที่ลงคะแนนเสียงให้ผู้ส่ง สาร จำนวน 19 ล้านเสียงซึ่งมากกว่า จำนวนผู้ที่เลือกพรรคประชาธิปัตย์ และอานัง โพล ที่ผู้ส่งสารจัดทำขึ้นใน		- เปรียบเทียบ สถิติ	

ตารางที่ 5.4 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่พ.ด.ท.ทักษิณ ชินวัตรใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ
โดยจำแนกตามประเด็น (ต่อ)

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
	กรุงเทพฯ และซานเมืองซึ่งระบุ จำนวนของผู้ที่ยังคงสนับสนุนว่า มากกว่าร้อยละห้าสิบ - ยกตัวอย่างประชาชนที่แสดงถึง การสนับสนุนในลักษณะและ ขอร้องไม่ให้ลาออกจากตำแหน่ง เช่น ได้แก่ เด็กนักเรียนที่เข้าวย พร พนักงาน ขสมก. ที่บอกให้สู้ๆ คนแก่ขอร้องให้ช่วยแก้ปัญหา ความยากจน การมาให้กำลังใจของ คนพิการและคนแก่ซึ่งบางคนอายุ 90		- ยกตัวอย่าง	
5. คุณสมบัติ/คุณลักษณะของฝ่ายต่อต้านไม่น่าเชื่อถือ				
5.1 มีภูมิหลังไม่ น่าเชื่อถือ ไม่มี ศักยภาพและใช้อารมณ์ เป็นหลัก: เป็นผู้ที่เคยทำผิด กฎหมายกรณี โกง ธนาคาร โกงผู้ถือหุ้น ทำหลักฐานเท็จ ล้ม ละลาย ไม่ทำมาหากิน เป็นกลุ่มที่เคยได้ รัฐบาลและเบสส์คเมล์ รัฐบาลมาแล้วทุกสมัย				
- พล.ต.จำลอง ศรีเมือง: เป็นบุคคลไม่มี ศักยภาพและไม่ น่าเชื่อถือ	- ยกตัวอย่างการขอความช่วยเหลือ จากผู้อื่นในการเลี้ยงสุนัข - ยกตัวอย่างสถานภาพที่ไม่ชัดเจน ระหว่างพระกับฆราวาส - ยกตัวอย่างการที่พล.ต.จำลอง ศรี เมือง ไม่ต้องการให้จัดงานกาชาด - ยกตัวอย่างความผิดพลาดในการ สนับสนุนนายมานะ มหาสุวีระชัยมา ลงสู้ว่าฯ กทม. ทั้งๆ ที่น่าจะคาดการณ์ ได้ว่าจะไม่ได้รับการเลือก		- ยกตัวอย่าง - ยกตัวอย่าง - ยกตัวอย่าง - ยกตัวอย่าง	

ตารางที่ 5.4 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ
โดยจำแนกตามประเด็น (ต่อ)

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
- นายธีรยุทธ บุญมี เป็นบุคคลที่มีภาวะ อวิชชา มีความไม่รู้ มีจิตปรุงแต่ง อิจฉาริษยา จึงทำให้ไม่มีปัญญาและ เป็นบุคคลที่ป่วย				
- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ อายุยังน้อยและไม่น่า ไว้วางใจ	- ยกตัวอย่างอยู่การใช้ข้อมูลเท็จล้ม รัฐบาลนายบรรหาร ศิลปอาชาพรรค ประชาธิปัตย์ซึ่งเป็นพรรคของนาย อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ		- ยกตัวอย่าง	
5.2 เป็นผู้มีส่วนได้-เสีย ผลประโยชน์: ฝ่ายต่อต้านเสีย ประโยชน์ เนื่องจาก บางคนไม่ได้งานของ รัฐ บางคนไม่ได้ทำทีวี เป็นต้น				
- พล.ต.จำลอง ศรีเมือง: เสียผลประโยชน์จาก การไม่ได้เป็นรอง นายกรัฐมนตรี				
- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ: ต้องการเป็น นายกรัฐมนตรี				

ตารางที่ 5.4 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ
โดยจำแนกตามประเด็น (ต่อ)

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
5.3 คำพูด: โทกท บิตเบียน ไม่น่าเชื่อถือ	- ยกตัวอย่างกรณีรูปหล่อพระ พรหมคนเป็น โรคประสาติ แต่ ฝ่ายต่อต้านกลับให้ข้อมูลว่าผู้ส่ง สารอยู่เบื้องหลัง		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างการกล่าวหาว่าผู้ส่ง สารเลี้ยงภาษีจากการขายหุ้นกลุ่ม บริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด	- ยกตัวอย่างบุคคล/บริษัทที่ขาย หุ้นเช่นเดียวกันแล้วได้รับการ ยกเว้นภาษี เช่น คุณบุญชัย เบญจ รงกุล และครอบครัวซึ่งผู้ถือหุ้น ใหญ่บริษัท ยูคอม จำกัด (มหาชน) ผู้บริหารบริษัท มติชน จำกัด (มหาชน) เจ้าของ หนังสือพิมพ์มติชน, ข่าวสด ผู้บริหารบริษัท เนชั่นมัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน) เจ้าของหนังสือ เนชั่น, กรุงเทพธุรกิจ, คม-ชัด-ลึก ผู้บริหารโพสต์พับบลิชชิง จำกัด (มหาชน) เจ้าของหนังสือพิมพ์ บางกอกโพสต์, โพสต์ทูเดย์	- ยกตัวอย่าง	- เปรียบเทียบ
	- ยกตัวอย่างการกล่าวหาว่าการ ซื้อ-ขายหุ้นบริษัท แอมเฟลริช อิน เวสต์เมนต์ และบริษัท วินมาร์ค ลิ มิเตดไม่ถูกต้องตามกฎหมาย	- อ้างกลุ่มคนที่ตรวจสอบเรื่อง ดังกล่าวแล้วไม่ตัดสินให้ไม่มี ความผิด ได้แก่ คณะกรรมการ กำกับหลักทรัพย์และตลาด หลักทรัพย์ (ก.ล.ด.) คณะ กรรมการการเลือกตั้ง (กกต.)	- ยกตัวอย่าง	- ใช้พยาน
	- ยกตัวอย่างการกล่าวหาว่ามีการ ใช้อำนาจเอื้อประโยชน์ต่อ ครอบครัวและพวกพ้อง โดยเรื่อง		- ยกตัวอย่าง	
	กรณีแรก ผลประโยชน์ทับซ้อน จากการรอกการแก้ไข พ.ร.บ. ประกอบกิจการ โทรคมนาคม พ.ศ. 2549	เปรียบเทียบยากในการขายหุ้นว่า ไม่ยากเหมือนกับการขายขนมแข่ง	- ยกตัวอย่าง	- เปรียบเทียบ โดยภาพพจน์
	กรณีที่สอง การกำหนดนโยบายที่ เป็นการให้สิทธิพิเศษหรือเอื้อ ประโยชน์ต่อกิจการของครอบครัว และพวกพ้อง	- เปรียบสถานภาพของบริษัท อชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)และบริษัทอื่นๆ เหมือนกับผู้อยู่ในเรือลำเดียวกัน	- ยกตัวอย่าง	- เปรียบเทียบ โดยภาพพจน์

ตารางที่ 5.4 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่พ.ท.ทักษิณ ชินวัตรใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ
โดยจำแนกตามประเด็น (ต่อ)

ตารางที่ 5.4 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ
โดยจำแนกตามประเด็น (ต่อ)

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
5.4 ขาดความรู้ความเข้าใจและถูกจ้างวานมา: ฝ่ายต่อต้านบางคนไม่มีความเข้าใจและไม่รู้ข้อเท็จจริงแต่เข้าร่วมชุมนุมกระแส และบางกลุ่มเข้าร่วมเพราะถูกจ้างวานมา เช่น กลุ่มที่รับจ้างกลุ่มคนเร่ร่อน และบางคนก็ไม่เข้าใจโลกาภิวัตน์				
5.5 ก้าวร้าวและคุกคาม มีพฤติกรรมกดดันและข่มขู่				
6. วิธีการแสดงออกของฝ่ายต่อต้านไม่ถูกต้อง				
- ละเมิดกฎหมายและไม่ปฏิบัติตามหลักการประชาธิปไตย	- ยกตัวอย่างการกระทำของฝ่ายต่อต้านที่ผู้สื่อสารอ้างว่าผิดกฎหมาย เช่น กรณีการบุกพังประตูทำเนียบ กรณีกลุ่มสมัชชาคนจนบุกเข้าไปยึดกระทรวงเกษตรฯ		- การยกตัวอย่าง	
- สร้างปัญหาให้ประเทศ	- ยกตัวอย่างการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นหลังจากมีเหตุการณ์กระชกเรือให้ลาออกจากตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีขอ ได้แก่ ขอดการจองโรงแรมลดลง นักท่องเที่ยวยกเลิกการเดินทางเข้าประเทศ นักธุรกิจแสดงความไม่มั่นใจต่อสถานการณ์การเมือง การเกิดปัญหาจราจร		- การยกตัวอย่าง	

ตารางที่ 5.4 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ
โดยจำแนกตามประเด็น (ต่อ)

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
7. จะเกิดผลเสียต่อ ประเทศ				
หากผู้ส่งสารลาออกจากตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีจะทำให้ ประชาธิปไตยไม่มั่นคง ส่งผลให้ความเชื่อมั่นทาง เศรษฐกิจลดลงและจะมี ผลกระทบด้านลบต่อ ความอยู่ดีกินดีของ ประชาชน				

5.2 หลักฐานที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้านและฝ่ายรัฐบาล

เมื่อนำผลการวิเคราะห์ในข้อ 5.1 มาวิเคราะห์ในภาพรวมของแต่ละฝ่าย พบว่า ฝ่ายต่อต้านใช้หลักฐาน 5 ประเภท ได้แก่ 1) การยกตัวอย่าง 2) การเปรียบเทียบ 3) การใช้พยาน 4) การอ้างสถิติ และ 5) การพรรณนาความ ส่วนฝ่ายรัฐบาลใช้หลักฐานทั้ง 7 ประเภท ได้แก่ 1) การยกตัวอย่าง 2) การเปรียบเทียบ 3) การใช้พยาน 4) การอ้างสถิติ 5) การพรรณนาความ 6) การให้รายละเอียด และ 7) การบอกเล่า ดึงนำเสนอรายละเอียดผ่านตารางในหน้าถัดไป

สำหรับส่วนของการใช้หลักฐานของฝ่ายรัฐบาล ผู้ศึกษาจะใช้ตารางการวิเคราะห์เดียวกับพ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งนำเสนอไปแล้วในตารางที่ 5.4 เนื่องจากมีตัวแทนของฝ่ายรัฐบาลเป็นพ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตรเพียงคนเดียว

ตารางที่ 5.5 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่ฝ่ายต่อต้านใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ โดย
จำแนกตามประเด็น

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
1. คุณสมบัติ/คุณลักษณะไม่เหมาะสมต่อการเป็นนายกรัฐมนตรี				
1.1 คำพูด: เชื้อถือไม่ได้ (โกหก ไม่รักษาคำพูดใส่ร้ายผู้อื่น และการพูดความจริงไม่ครบ) จาบจ้วงและขู่ข่มขู่อาฆวน	- ยกตัวอย่างการโกหกว่าพล.ต.จำลอง ศรีเมืองขอเป็นรองนายกรัฐมนตรี	- อ้างด้วยการเปรียบเทียบคำพูดในอดีตกับปัจจุบัน - อ้างผู้ที่รับรู้คำพูดดังกล่าว คือคุณอำภา สันติเมทนีดล นักหนังสือพิมพ์อาวุโสของบางกอกโพสต์	- ยกตัวอย่าง	- เปรียบเทียบ - ใช้พยาน
	- ยกตัวอย่างการโกหกว่า พล.ต.จำลอง ศรีเมืองเป็นผู้ซัดใจไม่ได้สักเรื่องซึ่งผู้ส่งสารตอบได้ด้วยการเล่าเรื่องที่ผู้ส่งสารอ้างว่าเป็นข้อเท็จจริง		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างการโกหกว่า พล.ต.จำลอง ศรีเมืองไม่ได้เป็นผู้ชักนำตนเองเข้าสู่การเมืองซึ่งผู้ส่งสารตอบได้ด้วยการเล่าเรื่องที่ผู้ส่งสารอ้างว่าเป็นข้อเท็จจริง		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างการไม่รักษาคำพูดที่เคยประกาศว่าจะไม่ยุบสภา		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างเรื่องการเชิญอาจารย์มหาวิทยาลัยเข้าร่วมการปฏิรูปการเมืองภายใน 6 เดือนแล้วยกเลิกในที่สุด		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างเรื่องการจัดตั้งคณะกรรมการสมานฉันท์ แล้วยกเลิกในภายหลัง		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างการไม่รักษาคำพูดที่เคยกล่าวว่าจะไม่พูดถึงเรื่องการเมืองจนกระทั่งปี 2551		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างการไม่รักษาคำพูดที่เคยกล่าวว่าจะไม่ทำสัตยาบันร่วมกับพรรคฝ่ายค้าน		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างการไม่รักษาคำพูดที่เคยกล่าวว่าจะไม่ยุบสภา		- ยกตัวอย่าง	

ตารางที่ 5.5 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่ฝ่ายต่อต้านใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ โดย
จำแนกตามประเด็น (ต่อ)

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
	- ยกตัวอย่างการไม่รักษาคำพูดที่เคยกล่าวไว้ว่าพร้อมให้เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจโดยให้ส.ส.พรรคไทยรักไทยร่วมลงชื่อ		- ยกตัวอย่าง	
	- อ้างคำตัดสินของศาลที่ไม่เชื่อคำพูดของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรในคดีเชีค		- ใช้พยาน	
	- อ้างสำนักข่าวบีบีซีที่รายงานว่า สืบสนในคำพูดของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร		- ใช้พยาน	
	- ยกตัวอย่างการใส่ร้ายพรรคประชาธิปัตย์และฝ่ายค้านอีก 2 พรรค รับเงินจาก กกต.		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างการให้ข้อมูลครบเรื่องการไม่แจ้งการถือครองหุ้นเกิน 25%		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างการให้ข้อมูลไม่ครบเรื่องการให้ข้อมูลแก่ประชาชน เฉพาะส่วนธุรกิจของตนเสียภาษีให้รัฐ แต่ไม่ให้ข้อมูลส่วนที่รัฐเอื้อประโยชน์แก่ธุรกิจของตน		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างการกล่าวจาบจ้วงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเมือง		- ยกตัวอย่าง	
1.2 ไม่ให้ความสำคัญต่อความมั่นคงของประเทศ	- ยกตัวอย่างการขากลุ่มบริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างการขากลุ่มธุรกิจบริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ให้ชาวต่างชาติ		- ยกตัวอย่าง	

ตารางที่ 5.5 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่ฝ่ายต่อต้านใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ โดยจำแนกตามประเด็น (ต่อ)

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
1.3 ไม่โปร่งใสและทำผิดกฎหมาย	- ยกตัวอย่างการปิดบังข้อมูลการขายเชื้อ-ขายหุ้นบริษัท แอมเพิลริช อินเวสต์เมนต์ จำกัด และบริษัท วินมาร์ค ลิมิเตด (Win Mark Limited) เป็นส่วนสนับสนุน		- ยกตัวอย่าง	
	- เปรียบเทียบการให้เหตุผลของการขายหุ้นที่พูดไม่ตรงกัน		- เปรียบเทียบ	
	- ยกตัวอย่างการหลอกลวงภาษี	- อ้างกรรมสรรพสามิตที่เคยระบุว่า หุ้นที่บริษัทมอบให้ผู้บริหารนั้นถือเป็นเงินได้พึงประเมินต้องเสียภาษีการโอน ณ ที่จ่าย	- ยกตัวอย่าง	- ใช้พยาน
		- เปรียบเทียบกับกรณีพนักงานบริษัท กฟผ. จำกัด (มหาชน) ที่ต้องจ่ายภาษี ณ ที่จ่ายกรณีได้รับหุ้นจัดสรร		- เปรียบเทียบ
1.4 ไม่ยึดมั่นในปณิธาน - ไม่ยึดมั่นในชาติ เกียรติ วินัยและกล้าหาญอันเป็นปณิธานของสถาบันทหาร - ไม่เสียสละและไม่เป็นสุภาพบุรุษอันเป็นปณิธานของนักการเมืองที่ดี	- ยกตัวอย่างการไม่ยอมลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างการไม่ยอมลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี - ยกตัวอย่างการใช้อำนาจเพื่อเอาเปรียบผู้อื่นด้วยการไม่ให้ตำรวจกักรถฝ่ายสนับสนุนรัฐบาล		การยกตัวอย่าง	
1.5 เชื่อมั่นในตัวเองมากเกินไปซึ่งทำให้ พ.ต. ท.ทักษิณ ชินวัตรคิดว่าตนเองสามารถทำทุกอย่างตามความต้องการได้แต่ท้ายที่สุดก็สูญเสียทุกอย่าง	- ยกตัวอย่างการไม่ยอมเสียภาษี		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างการไม่ยอมรับและโจมตีฝ่ายค้านเรื่องสัปดาห์การปฏิรูปการเมือง		- ยกตัวอย่าง	

ตารางที่ 5.5 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่ฝ่ายต่อต้านใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ โดย
จำแนกตามประเด็น (ต่อ)

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
2.1 แนวคิดการทำงาน: ดีความและนำมาปฏิบัติไม่ถูกต้อง - คิดเรื่องเงินเป็นหลักและละเลยเรื่องสังคม - แนวคิด “ทุนนิยมกำกับรัฐ” และ “การถอดรื้อ” นำแนวคิดการถอดรื้อมาปฏิบัติไม่ถูกต้องเนื่องจากนำมาใช้ในลักษณะถอดรื้อทุกสิ่งทุกอย่างแบบไร้ขอบเขต จึงทำให้การนำแนวคิดทุนนิยมกำกับรัฐมาปฏิบัติในลักษณะรีบร้อนและไม่รอบคอบ เครื่องมือและบริหารงานแบบเผด็จการผู้ส่งสารจากการแทรกแซงสื่อ การควบคุมสภาพการรับรู้ของประชาชน และการคุกคามผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับรัฐบาล	- ยกตัวอย่างความพยายามในการตั้งบ่อนกาสิโน	- อ้างการขัดกับหลักของทุกศาสนา	- ยกตัวอย่าง	- ใช้พยาน
	- ยกตัวอย่างการนำเครื่องเค็มแอลกอฮอล์เข้าตลาดหลักทรัพย์		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างกรณีพระสังฆราช	- การถูกต่อต้านโดยชนชั้นสูงและประชาชนทั่วไปที่ยึดมั่นในแนวสถาบันนิยม และนำไปสู่เหตุการณ์ “การถวายนครินทร์”	- ยกตัวอย่าง	- ใช้พยาน
	- ยกตัวอย่างการทำบุญประเทศที่วัดพระแก้ว		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างการถอดรื้อทรัพยากรหลักของประเทศ เช่น พลังงาน น้ำมัน ไฟฟ้า น้ำโลจิสติกส์ การสื่อสาร โทรคมนาคม	- ถูกต่อต้านโดยกลุ่มชาตินิยม กลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากร	- ยกตัวอย่าง	- ใช้พยาน

ตารางที่ 5.5 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่ฝ่ายต่อต้านใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ โดย
จำแนกตามประเด็น (ต่อ)

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
- แนวคิดประชาธิปไตย ดี ค ว า ม ว่า ประชาธิปไตยเป็นการ ใช้สิทธิส่วนบุคคลและ เป็นอำนาจของปัจเจก ใช้อำนาจเด็ดขาดในการ บริหารงาน สามารถจำกัด สิทธิและ โกงได้บ้างเป็น บางครั้ง ใช้การเลือกตั้ง เป็น	- เปรียบเทียบการตีความของ รัฐบาลกับประเทศตะวันตก ได้แก่ อเมริกาตีความร่วมกับ คุณธรรมสังคม อังกฤษตีความ ร่วม - อ้างถึงประเทศอื่นๆที่ปกครอง แบบเผด็จการก็จัดให้มีการ เลือกตั้งเช่นกันกับกฎหมายจารีต ประเพณี และ กลุ่มประเทศ ยุโรปตีความ		- เปรียบเทียบ โดยการพรรณา นา - ยกตัวอย่าง	
2.2 มีพฤติกรรม คอร์รัปชัน มีพฤติกรรมคอร์รัปชัน เกิดขึ้นภายในประเทศ มากเป็นประวัติการณ์	- เสนอแนวคิดที่ถูกตั้งมาเป็นตัว เปรียบเทียบ - ยกตัวอย่างผลงานที่ผู้ส่งสารอ้าง ว่ามีการคอร์รัปชันเกิดขึ้น อัน ได้แก่ การสร้างรถไฟ 10 สาย และ การสร้างสนามบิน สุวรรณภูมิ	- ค่าใช้จ่ายสำหรับสถานีมีราคา เกือบหมื่นล้านบาทสำหรับการ สร้างสถานีรถไฟฟ้านีหนึ่ง จากทั้งหมดสิบสาย - อ้างวงการวิศวกรที่ผู้ส่งสาร นำเสนอว่ากล่าวกันว่าสายพาน ไม่เชื่อมต่อกับเครื่องซีทีเอ็กซ์ - การศึกษาเบื้องต้นโดยไม่ระบุ แหล่งที่มาว่าโครงการสร้าง สนามบินดังกล่าวมีการ คอร์รัปชันมากกว่า 30-40% และในบางโครงการสูงถึง 200- 300%	การพรรณา ความโดยใช้ หลักวิชาการ - ยกตัวอย่าง	- รายละเอียด - ใช้พยาน - ใช้พยาน
	- ยกตัวอย่างพฤติกรรมการ แทรกแซงสื่อและองค์กรอิสระ	ดูรายละเอียดในข้อ 2.3	- ยกตัวอย่าง	

ตารางที่ 5.5 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่ฝ่ายต่อต้านใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ โดย
จำแนกตามประเด็น (ต่อ)

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
2.3 แทรกแซงการ องค์กรอิสระ สื่อมวลชนและ หน่วยงานราชการ	- ยกตัวอย่างการระงับความ ช่วยเหลือสถานสงเคราะห์สัตว์	อ้างคำบอกเล่าของ ผู้จัดการ สถานสงเคราะห์สัตว์ที่กล่าวว่า เป็นเพราะการออกมาเรียกร้องให้ นายกรัฐมนตรีลาออก และ ฝ่ายรัฐบาล คือ เจ้าหน้าที่จาก กรมการทหารที่กล่าวว่าไม่ สามารถมาช่วยได้เพราะ “เจ้านาย สั่งห้าม”	- ยกตัวอย่าง	- ใช้พยาน
	- ยกตัวอย่างการลอบวางระเบิด สันติอโศก		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างการลี้ภัยที่ปราศรัย พรรคประชาธิปัตย์ที่ จ.เชียงใหม่		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างการคุกคาม หนังสือพิมพ์ผู้จัดการ		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างการคุกคามหนังสือพิมพ์ คมชัดลึก		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างการชุมนุมต่อต้านที่ อ. หัวหิน จ. ประจวบคีรีขันธ์		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างศาลรัฐธรรมนูญไม่ รับคำร้องขอถอดถอน นายกรัฐมนตรีของนายแก้วสรร อดิ โพธิ์ ศ.ว.กทม.กับพวก		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่าง ก.ค.ศ. ตัดสินให้การ ขายหุ้นกลุ่มบริษัทชินคอร์ปอเรชั่น จำกัดไม่ผิด ทั้งๆ ที่มีหลักฐาน ชัดเจนว่าทำผิดกฎหมาย		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่าง ก.ค.ศ. มีมติให้จัดการ เลือกตั้งซ่อมของ ส.ส.อุบลราชธานี เขต 3 จ.อุบลราชธานี ด้วยข้อ กล่าวหาว่านายวิฑูรย์ นามบุตรทำ ผิดกฎหมายการเลือกตั้งแต่หลังการ เลือกตั้งซ่อมกลับมีจดหมายแจ้งว่า นายวิฑูรย์ไม่ผิด		- ยกตัวอย่าง	

ตารางที่ 5.5 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่ฝ่ายต่อต้านใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ โดย
จำแนกตามประเด็น (ต่อ)

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
- ยกตัวอย่างการคุกคามผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลผ่านองค์กรต่างๆ เช่น กรณีนักธุรกิจเจอกลไกของปปง. (สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน) และกรณีมีบุคคลอ้างว่าเป็นตำรวจถ่ายรูปบุคคลที่แสดงความเห็นที่ชอยละลายทรัพย์สิน		- การยกตัวอย่าง		
- ยกตัวอย่างกรณีการปลดรายการเมืองไทยรายสัปดาห์ของนายสนธิออกจากรอง 9 หรือโมเดิร์นไนน์		- การยกตัวอย่าง		
- อ้างสื่อมวลชนซึ่งผู้ส่งสารระบุว่าเสนอข่าวการชุมนุมอย่างกล้า ๆ กลัว ๆ		- การยกตัวอย่าง		
2.4 แก้ปัญหาไม่ถูกวิธี - ปัญหาความยากจนใช้วิธีการที่ไม่เหมาะสมต่อประเทศที่ยากจนอย่างไทยและไม่สามารถแก้ปัญหาได้อย่างแท้จริง	- ยกตัวอย่างการทำโมเดลการแก้ปัญหาความยากจนด้วยการเชื่อมพื้นที่อำเภออาจสามารถจังหวัดร้อยเอ็ด	- อ้างการขาดดุลทั้งจากบัญชีดุลการค้าและดุลบัญชีเดินสะพัด	- ยกตัวอย่าง	- ใช้พยาน
	- ยกตัวอย่างแก้ปัญหาด้วยการ “แจกเงิน”	อ้าง “คนส่วนใหญ่” ที่ไม่รู้ว่าการแจกเงินจะช่วยแก้ปัญหาความยากจนทั้งระบบได้อย่างไร	- ยกตัวอย่าง	- ใช้พยาน
	- ยกตัวอย่างการจัดทำโมเดลแก้จนด้วยการเชื่อมพื้นที่อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด		- ยกตัวอย่าง	

ตารางที่ 5.5 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่ฝ่ายต่อต้านใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ โดย
จำแนกตามประเด็น (ต่อ)

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
- ปัญหาการเรียกร้องให้ลาออกจากตำแหน่ง	- ยกตัวอย่างการยุบสภาและการจัดการเลือกตั้งในวันที่ 2 เมษายน 2549 ก่อให้เกิดการสูญเปล่าของงบประมาณแผ่นดิน	- อ้างพฤติกรรมการคว่ำบาตรไม่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคใหญ่เพื่อยืนยันว่าการยุบสภาเป็นการแก้ปัญหาไม่ถูกวิธี	- ยกตัวอย่าง	- ใช้พยาน
	- ยกตัวอย่างการดึงกลุ่มคนจนในเมืองเป็นแนวร่วมรัฐบาล	- ยกตัวอย่างประเทศชิลีและฟิลิปปินส์ ที่เคยแก้ปัญหาด้วยวิธีนี้แล้วท้ายสุดกลายเป็นกองกำลังจับปืน	- ยกตัวอย่าง	- ยกตัวอย่าง
	- ยกตัวอย่างการยุบสภา		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่ในวันที่ 2 เมษายน 2549		- ยกตัวอย่าง	
- ปัญหาการเรียกร้องให้แก้ไขรัฐธรรมนูญ	- ยกตัวอย่างการไม่พิจารณา พ.ร.บ. จัดตั้งสภาเกษตรกรจนกระทั่งประเด็นดังกล่าวตกไป		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างการปฏิเสธการทำสัตยาบันเรื่องการปฏิรูปการเมืองร่วมกับฝ่ายค้าน		- ยกตัวอย่าง	
- ปัญหาการบริหารกิจการการไฟฟ้า	- ยกตัวอย่างการแปรรูปกิจการไฟฟ้า	- อ้างการตัดสินใจของศาลปกครองที่สั่งเพิกถอน พ.ร.ฎ. แปรรูปกิจการไฟฟ้าเพื่อสนับสนุนว่าการแปรรูปกิจการนั้นเป็นวิธีการที่ไม่ถูกต้อง	- ยกตัวอย่าง	- ใช้พยาน
2.5 ให้ข้อมูลประชาชนด้านเดียว	- ยกตัวอย่างการให้ข้อมูลเพียงด้านบวกของการทำข้อตกลงเขตการค้าเสรี (FTA) กับประเทศสหรัฐอเมริกา		- ยกตัวอย่าง	
2.5 ไม่เปิดรับความคิดเห็นและควบคุมประชาชน	- ยกตัวอย่างกรณีโรงไฟฟ้าบ่อนอก-หินกรูด ท่อส่งก๊าซไทย-มาเลเซีย		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างกรณีการแปรรูปการไฟฟ้าฝ่ายผลิต (กฟผ.)		- ยกตัวอย่าง	

ตารางที่ 5.5 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่ฝ่ายต่อต้านใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ โดย
จำแนกตามประเด็น (ต่อ)

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
	- ยกตัวอย่างกรณีไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนหรือตัวแทนประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการเจรจาต่อรองการทำข้อตกลงเขตการค้าเสรี (FTA) กับประเทศสหรัฐอเมริกา		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างกรณีไม่ปฏิบัติคำแนะนำของนักวิชาการและตอบโต้นักวิชาการอย่างรุนแรง		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างกรณีไม่รับฟังและไม่ปฏิบัติตามคำข้อเสนอแนะจากฝ่ายค้าน		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างกรณีการแทรกแซงสื่อเพื่อควบคุมไม่ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลข่าวสาร		- ยกตัวอย่าง	
- เป็นความต้องการของประชาชนจำนวนมากและหลากหลายกลุ่ม	- ระบุจำนวนของผู้สนับสนุนฝ่ายต่อต้านโดยระบุเป็นตัวเลขประมาณการว่า “เป็นแสนๆ”		- อ้างสถิติโดยประมาณการ	
	- ใช้การเปรียบเทียบโวหารภาพพจน์ที่ว่า “มีดฟ้ามัวดิน” เพื่อจูงใจให้ผู้รับสารเห็นภาพของจำนวนประชาชนที่เข้าร่วมชุมนุม		- เปรียบเทียบโวหารภาพพจน์	
	- ยกตัวอย่างรายชื่อของผู้ที่มีชื่อเสียงและได้รับการนับถือจากสังคมที่ออกมาต่อต้าน		- ยกตัวอย่าง	
	- อ้างการต่อต้านของกลุ่มสถาบันกษัตริย์นิยมและศาสนานิยม กลุ่มชนชั้นกลาง กลุ่มนักวิชาการ		- ใช้พยาน	

ตารางที่ 5.5 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่ฝ่ายต่อต้านใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ โดย
จำแนกตามประเด็น (ต่อ)

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
- ยกตัวอย่างกลุ่มคนที่แสดงความต้องการให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ลาออกจากตำแหน่ง เพื่อให้ผู้รับสารเห็นความหลากหลายของกลุ่มผู้ต่อต้านชัดเจน ได้แก่ กลุ่มชาประจำ หรือกลุ่มที่ไม่ชอบเป็นทุนเดิม กลุ่มอาจารย์-นักวิชาการ ผู้หลักผู้ใหญ่ในบ้านเมือง สมาคมศิษย์เก่าฯ		- การยกตัวอย่าง		
- ประชาชนเหล่านั้นล้วนเข้าร่วมเรียกร้องอย่างจริงจังโดยไม่มีผลประโยชน์แอบแฝง	- ยกตัวอย่างกลุ่มคนอาจารย์ ซึ่งเป็นข้าราชการประจำอันอยู่ภายใต้การบริหารงานของรัฐบาลที่ยอมเสี่ยงออกมาเรียกร้องให้นายกรัฐมนตรี ลาออกเพื่อสนับสนุนเนื้อหาที่ว่า การเรียกร้องครั้งนี้ไม่มีผลประโยชน์แอบแฝง ไม่มีผลประโยชน์แอบแฝง - ระบุอายุของผู้ส่งสารที่มากถึง 70 ปี 1 เดือน กับอีก 15 วันซึ่งจัดเป็นผู้สูงอายุ จึงไม่มีความจำเป็นต้องไปช่วงชิงการนำและไม่รู้จะเอาชื่อเสียงไปทำอะไร		- ยกตัวอย่าง - พรรณนาความ	
4. เป็นต้นเหตุของความแตกแยกในสังคมชั้นวิกฤต				
เกิดสถานการณ์ที่แสดงถึงความแตกแยกและ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรมีพฤติกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความแตกแยก	- ยกตัวอย่างผู้จัดรายการโทรทัศน์ และวิทยุกล่าวจาบจ้วง พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรี และรัฐบุรุษซึ่ง		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างการขอให้ประชาชนส่งไปรษณียบัตรสนับสนุนมาก		- ยกตัวอย่าง	
	- ยกตัวอย่างการจัดการชุมนุมผู้สนับสนุนตัวเอง		- ยกตัวอย่าง	

ตารางที่ 5.5 แสดงการวิเคราะห์ประเภทหลักฐานที่ฝ่ายต่อต้านใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ โดย
จำแนกตามประเด็น (ต่อ)

เนื้อหาโน้มน้าวใจ	หลักฐานการสนับสนุนเนื้อหา		ประเภทของหลักฐาน	
	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ	หลักฐานหลัก	หลักฐานประกอบ
	- ยกตัวอย่างการปล่อยให้เกษตรกรขับรถไถ่เดินเข้ามากรุงทพฯเพื่อสนับสนุนตน		- ยกตัวอย่าง	
	- อ้างนักวิชาการที่ยื่นข้อเสนอเกี่ยวกับพ.ด.ท.ทักษิณ ชินวัตรเกือบทั้งหมด		- ใช้พยาน	
5. จะสร้างปัญหาแก่ประเทศไทยในอนาคต				
เกิดวิกฤตทั้งระบอบประชาธิปไตย และความแตกแยกของคนภายในสังคมจะเพิ่มขึ้น	- ผลการวิเคราะห์ของผู้สังสาร ได้แก่ การเลือกตั้งในวันที่ 2 เมษายน 2549 จะไม่โปร่งใส หลังการเลือกตั้งจะเกิดวิกฤตรัฐธรรมนูญและวิกฤตระบอบประชาธิปไตย การปฏิรูปการเมืองจะไม่เกิดขึ้น และจะเกิดความแตกแยกภายในสังคมจะเพิ่มขึ้น		- พรรณนา ความโดยใช้หลักวิชาการ	

บทที่ 6

ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจ

หลังจากนำเสนอผลการวิเคราะห์เนื้อหาและแรงจูงใจในสารไปแล้ว ในบทนี้ ผู้ศึกษาจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ภาษาที่ผู้ส่งสารใช้สื่อสารโน้มน้าวใจให้ผู้รับสารคล้อยตามความคิดในการเรียกร้องให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรลาออก/ไม่ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอันเป็นวัตถุประสงค์สุดท้ายของวิทยานิพนธ์ ซึ่งวาทกรรมที่นำมาวิเคราะห์ในส่วนของการใช้ภาษานี้ ผู้ศึกษาเลือกเฉพาะวาทกรรมที่อยู่ในเครื่องหมายคำพูดเท่านั้น โดยจะแบ่งเนื้อหาการนำเสนอเป็น 2 ส่วน ส่วนแรก เป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจของผู้ส่งสารเป็นรายบุคคล และส่วนที่สอง เป็นภาษาที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้านและฝ่ายรัฐบาล ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

6.1 ภาษาที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจของผู้ส่งสารเป็นรายบุคคล

จากการศึกษาวาทกรรมของ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง นายธีรยุทธ บุญมี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร พบว่า มีการใช้ภาษาที่ใช้สื่อสารโน้มน้าว 6 ลักษณะ ได้แก่ 1) การใช้คำและกลุ่มคำที่มีความหมายเชิงหนักแน่น 2) การใช้คำแสดงโวหารภาพพจน์ ซึ่งแบ่งได้เป็น 10 ชนิด คือ 2.1) อุปมา 2.2) อุปลักษณะ 2.3) บุคลาธิษฐาน 2.4) นามมัย 2.5) อธิพจน์ 2.6) ปฏิพจน์ 2.7) การเล่นเสียง 2.8) ปฏิปจน์ 2.9) การซ้ำคำ และ 2.10) สัพพจน์ 3) การใช้คำสแลง 4) การใช้คำอุทาน และ 5) การใช้คำในภาษาถิ่น โดยแต่ละคนจะมีจำนวนลักษณะการใช้ภาษาในจำนวนที่ไม่เท่ากันและพบในปริมาณที่แตกต่างกัน ดังรายละเอียดในผลการนำเสนอต่อไปนี้

6.1.1 การใช้คำและกลุ่มคำที่มีความหมายเชิงหนักแน่นหรือเข้มข้นเป็นส่วนขยาย

สำหรับการศึกษาคำนี้ พบว่า ผู้ส่งสารทั้ง 4 คนใช้คำและกลุ่มคำที่มีความหมายเชิงหนักแน่นหรือเข้มข้นเป็นส่วนขยายในเชิงมากกว่าปกติหรือน้อยกว่าปกติในการสื่อสารโน้มน้าวใจ ดังนำเสนอผ่านตัวอย่างต่อไปนี้

1) พล.ต.จำลอง ศรีเมือง

■ “สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ผมมีข้อเสนอคือการขอร้องให้นายกฯลาออกโดยมีเหตุผลดังนี้ จากการขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปของครอบครัวนายฯ ซึ่งเป็นกิจการที่ได้สัมปทานจากประเทศไทย ขายให้ต่างชาติ โดยเฉพาะกรณีที่จะใจแก่ไขกฎหมายประกอบกิจการโทรคมนาคม (แก้ไขเพิ่มสัดส่วนการถือหุ้นของต่างชาติ จากไม่เกิน 25% เป็น 49%) หลังจากแก้ไขกฎหมายได้เพียง 2 วัน ครอบครัวนายฯให้ขายหุ้นให้ต่างชาติตามที่ใจแก่กฎหมายไว้ ได้ก่อให้เกิดปฏิกิริยาอย่างรุนแรง ในหมู่ประชาชนทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด รวมถึงคณาจารย์มหาวิทยาลัยต่างๆ ได้รวมพลังเป็นปึกแผ่นชนิดที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน เสริมด้วยพลังนิสิตนักศึกษาหลายสถาบันทั่วประเทศ ซึ่งมีความเห็นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่านายกฯขาดความชอบธรรม ได้พร้อมใจกัน เรียกร้องให้นายกฯลาออก สถานการณ์ตึงเครียดยิ่งขึ้นไปอีก เมื่อผู้จัดรายการโทรทัศน์และวิทยุซึ่งเคยเป็นปากเสียงของนายฯมาโดยตลอด ได้ออกมาจาบจ้วง พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ ผู้เป็นที่เคารพรักของทหารสามเหล่าทัพและประชาชนทั่วไป การจาบจ้วงดังกล่าวก็เพื่อปกป้องนายฯโดยแท้ ประชาชนสงสัยว่ามีการรู้เห็นเป็นใจกันหรือเปล่าระหว่างรัฐบาลกับผู้จัดรายการดังกล่าว ขณะนี้ได้เกิดการแตกแยกอย่างกว้างขวาง” (มติชน 20 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 2)

คำและกลุ่มคำที่มีความหมายเชิงหนักแน่นหรือเข้มข้น ได้แก่ คำว่า “เพียง” ซึ่งทำหน้าที่เป็นกลุ่มคำว่า “2 วัน” กลุ่มคำว่า “อย่างรุนแรง” ซึ่งทำหน้าที่เป็นส่วนขยายคำว่า “เกิด+ปฏิกิริยา” กลุ่มคำว่า “ชนิดที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน” ซึ่งทำหน้าที่เป็นส่วนขยายคำว่า “ปึกแผ่น” กลุ่มคำว่า “ยิ่งขึ้นไปอีก” ซึ่งทำหน้าที่เป็นส่วนขยายคำว่า “ตึงเครียด” และ กลุ่มคำว่า “อย่างกว้างขวาง” ซึ่งทำหน้าที่เป็นส่วนขยายกลุ่มคำว่า “เกิดการแตกแยก”

2) นายธีรยุทธ บุญมี

■ “ปรากฏการณ์สนธิเกิดขึ้นยืดเยื้อยาวนาน บ่งถึงสถาบัน กลไกการตรวจสอบไม่ทำงาน สะท้อนการดำรงอยู่ ของอำนาจและอิทธิพลซึ่งบีบบังคับสังคมไทยอยู่ การระเบิดออกมาในลักษณะข้อเรียกร้องสุดขั้วหรือรุนแรง แม้จะเป็นกลุ่มเล็กๆแต่ก็จะมีอยู่ต่อไปอีก” (ไทยโพสต์ 16 มกราคม 2549 หน้า 3)

■ “การทำลายองค์กรตรวจสอบให้ทำงานไม่ได้ ทำให้ความเป็นซูเปอร์ พรรค ซูเปอร์ นายฯของทักษิณกลายเป็นระบบอำนาจปิด (close institution) หมายถึง มีการคอร์รัปชันก็พยายามปิด มีการปิดอำนาจการตรวจสอบ ใช้อำนาจตนเองทั้งทางตรงและอ้อมแทรกแซงองค์กรอิสระ แทรกแซงเสรีภาพของสื่อ” (มติชน 23 มกราคม 2549 หน้า 14)

- “พ.ต.ท.ทักษิณ ไม่ควรประสพชะตากรรมคนเดียว แต่รัฐมนตรีโกเมืองและและทักษิณ บริกรทั้งหลายควรถูกสะท้านความผิอย่างจริงจังด้วย” (มติชน 5 มีนาคม 2549 หน้า 13)
- “ด้วยเหตุนี้ถ้าปล่อยให้ พ.ต.ท.ทักษิณบริหารประเทศต่อไป ก็อาจจะทำให้ประเทศเสี่ยงกับ การสูญเสียอย่างใหญ่หลวงในหลายๆด้าน จนถึงขั้นสูญเสียหมดได้” (ไทยรัฐ 5 มีนาคม 2549 หน้า 19)

คำและกลุ่มคำที่มีความหมายเชิงหนักแน่นหรือเข้มข้น ได้แก่ กลุ่มคำว่า “ยึดเยื้อยาวนาน” ซึ่งทำหน้าที่เป็นส่วนขยายกลุ่มคำว่า “เกิดขึ้น” กลุ่มคำว่า “สุดขั้วหรือรุนแรง” ซึ่งทำหน้าที่เป็นส่วนขยายคำว่า “ข้อเรียกร้อง” คำว่า “ซูเปอร์” ซึ่งทำหน้าที่เป็นส่วนขยายคำว่า “พรรค” และ “นายกฯ” กลุ่มคำว่า “อย่างจริงจัง” ซึ่งทำหน้าที่เป็นส่วนขยายกลุ่มคำว่า “ถูกสะท้านความผิ” และ กลุ่มคำว่า “อย่างใหญ่หลวง” ซึ่งทำหน้าที่เป็นส่วนขยายกลุ่มคำว่า “การสูญเสีย”

3) นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

- “ต่อไปคนจะกลัววิจารณ์มากขึ้นเพราะเขาจะมีความอดทนน้อยลงที่จะยอมให้เสียงที่ดังกว่าของผู้มีอำนาจมากลบสิ่งที่เขาน่าเสนอ” (ไทยโพสต์ 18 มกราคม 2549 หน้า 1)
- “บางทีบางครั้งความพยายามที่จะยึดพื้นที่สื่อมากจนเกินไปก็เลยไปทำอะไรที่ไม่เหมาะสมไม่ควรไม่ดีไม่งามเท่าไร อันนี้ก็อยากจะให้ระมัดระวังกันมากขึ้น” (ไทยโพสต์ 21 มกราคม 2549 หน้า 3)
- “สิ่งที่คุณทักษิณพยายามทำคือ ทำให้สภาพวิกฤตของปัญหาแพร่กระจายกว้างขวางมากขึ้นคือ เริ่มจากเป็นปัญหาของคนคนเดียวกลายเป็นปัญหาของสภา” (มติชน 29 มีนาคม 2549 หน้า 14)

คำและกลุ่มคำที่มีความหมายเชิงหนักแน่นหรือเข้มข้น ได้แก่ กลุ่มคำว่า “มากขึ้น” ซึ่งทำหน้าที่เป็นส่วนขยายกลุ่มคำว่า “กลัววิจารณ์” กลุ่มคำว่า “น้อยลง” ซึ่งทำหน้าที่เป็นส่วนขยายกลุ่มคำว่า “มีความอดทน” กลุ่มคำว่า “มากจนเกินไป” ซึ่งทำหน้าที่เป็นส่วนขยายกลุ่มคำว่า “ยึดพื้นที่สื่อ” กลุ่มคำว่า “มากขึ้น” ซึ่งทำหน้าที่เป็นส่วนขยายกลุ่มคำว่า “ระมัดระวัง” และ กลุ่มคำว่า “กว้างขวางมากขึ้น” ซึ่งทำหน้าที่เป็นส่วนขยายกลุ่มคำว่า “แพร่กระจาย”

4) พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

■ “เมื่อคืนนี้ (13 มกราคม) มีเรื่องที่น่าเสียใจเกิดขึ้นนะครับที่หน้าทำเนียบรัฐบาล ก็มีคนกลุ่มหนึ่ง นำโดยอดีตรัฐมนตรีต่างประเทศ (พล.ต.อ.ประทีป ลั่นดีประภพ อดีต ส.ว.กทม.) พร้อมกับบรรดาคนที่ไปฟังโอวาทการเมืองอะไรที่สวนลุมฯ (รายการเมืองไทยรายสัปดาห์สัปดาห์ครั้งที่ 14) ก็บุกพังประตูทำเนียบไปเมื่อคืน ซึ่งผมถือว่าผิดกฎหมายอย่างชัดเจน” (มติชน 15 มกราคม 2549 หน้า 1, 2)

■ “ขอขอบคุณชาวสันกำแพงที่มาให้กำลังใจอย่างล้นหลาม แม้ขณะนี้จะมีเหตุการณ์ที่ไม่น่าเกิดขึ้นในสังคมไทยก็ตาม” (ไทยรัฐ 6 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 14)

■ “ถ้าเราไปประชาชนคิดว่าอยากจะใช้งานผมอยู่ ผมจะทุ่มเทสุดกำลังความสามารถ สุดหัวใจ แต่ถ้าประชาชนไม่ไว้วางใจให้เราทำงาน ก็เป็นระบอบประชาธิปไตยที่ต้องยอมรับ” (ไทยรัฐ 2 มีนาคม 2549 หน้า 16)

■ “2 เมษายน เป็นวันที่คนทั้งประเทศยุติความขัดแย้งของชาติ ต้องถือว่าเป็นการร่วมกันเพื่อสร้างประวัติศาสตร์การเมืองครั้งยิ่งใหญ่ที่สุด ซึ่งทุกครั้งที่มีความขัดแย้งแบบนี้ นายฯ จะถอยทุกคน แต่นายฯคนนี้จะไม่ยอมถอย” (มติชน 6 มีนาคม 2549 หน้า 13)

■ “ในช่วง 2-3 เดือนมานี้ ผมคิดว่าความเชื่อมั่นและความไว้วางใจได้เสื่อมถอยลงไป เราต้องกอบกู้คืนมา” (ไทยโพสต์ 25 มีนาคม 2549 หน้า 3)

คำและกลุ่มคำที่มีความหมายเชิงหนักแน่นหรือเข้มข้น ได้แก่ กลุ่มคำว่า “อย่างชัดเจน” ซึ่งทำหน้าที่เป็นส่วนขยายกลุ่มคำว่า “ผิดกฎหมาย” กลุ่มคำว่า “อย่างล้นหลาม” ซึ่งทำหน้าที่เป็นส่วนขยายกลุ่มคำว่า “ให้กำลังใจ” กลุ่มคำว่า “สุดกำลังความสามารถ สุดหัวใจ” ซึ่งทำหน้าที่เป็นส่วนขยายกลุ่มคำว่า “ทุ่มเท” กลุ่มคำว่า “ครั้งยิ่งใหญ่ที่สุด” ซึ่งทำหน้าที่เป็นส่วนขยายกลุ่มคำว่า “สร้างประวัติศาสตร์การเมือง” และ กลุ่มคำว่า “ลงไป” ซึ่งทำหน้าที่เป็นส่วนขยายกลุ่มคำว่า “เสื่อมถอย”

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่าการที่ผู้ส่งสารเลือกใช้คำที่มีความหมายในเชิงมากกว่าปกติ เช่น “อย่างชัดเจน” “อย่างจริงจัง” “อย่างใหญ่หลวง” “สุดกำลังความสามารถสุดหัวใจ” จะทำให้ความหมายของคำหรือกลุ่มคำที่ถูกขยายมีความหนักแน่นเข้มข้นมากขึ้น ในขณะเดียวกันเมื่อใช้คำที่มีความหมายในเชิงน้อยกว่าปกติ เช่น “เพียง” “น้อยลง” มาเป็นส่วนขยายจะทำให้คำหรือกลุ่มคำที่ถูกขยายมีความรู้สึกหนักแน่นและเข้มข้นน้อยลง

6.1.2 การใช้คำแสดงโวหารภาพพจน์ (figure of speech)

การใช้คำแสดงโวหารภาพพจน์ที่พบในการศึกษาคำนี้ มี 10 ชนิดได้แก่ 1) อุปมา 2) อุปลักษณ์ 3) บุคลาธิษฐาน 4) นามมัย 5) อธิพจน์ 6) ปฏิพจน์ 7) การเล่นเสียง 8) ปฏิปจน์ 9) การซ้ำคำ และ 10) สัทพจน์ ดังนำเสนอผ่านตัวอย่างต่อไปนี้

1) การใช้โวหารภาพพจน์ประเภทอุปมา (simile)

ปรากฏลักษณะโวหารชนิดนี้ ในผู้ส่งสาร 3 ท่าน คือ นายธีรยุทธ บุญมี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ดังนี้

1.1) นายธีรยุทธ บุญมี

- “ทักษิณกำลังทำให้การเมืองไทยซึ่งกำลังมีวิกฤตจริงจังหลายด้านกลายเป็นละครชีวิตน้ำเน่า ของตัวเองมากขึ้นทุกที ที่จริงการจัดรายการแบบนี้เหมือนการจัดละครแก้บนเพื่อล้างชวง ช่วงปลายปีที่แล้ว” (ไทยโพสต์ 16 มกราคม 2549 หน้า 4)
- “รัฐบาลพึงสังวรว่าความรุนแรงนี้สามารถขยายตัวได้ เพราะนี่เป็นเสมือนยอδυเขา น้ำแข็งของคนที่ไม่พอใจปัญหาคอร์รัปชัน” (ไทยโพสต์ 16 มกราคม 2549 หน้า 4)
- “ข้อเสนอ (ตั้งรัฐบาลแห่งชาติ) นี้เหมือนการตั้งรัฐบาลเสียดิแห่งชาติเพราะทักษิณเหมือนคนเสียดิ” (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 2)
- “ประเทศจะมีโครงสร้างอำนาจที่มั่นคง ภายใต้อำนาจทักษิณและไทยรักไทยไปอีก 20-30 ปี เหมือนอาร์เจนตินาหรือฟิลิปปินส์ในยุคมาร์กอส” มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 2)

จากตัวอย่าง อุปมา ได้แก่ “การเมืองไทย” “ความรุนแรง” “ทักษิณ” และ “ประเทศ” โดยมีคำเชื่อม คือ “กลายเป็น” “เหมือน” “เสมือน” “เหมือน” และ “เหมือน” ส่วนอุปมัย ได้แก่ “ละครชีวิตน้ำเน่า” “การจัดละครแก้บนเพื่อล้างชวง” “คนเสียดิ” และ “อาร์เจนตินาหรือฟิลิปปินส์ในยุคมาร์กอส”

1.2) นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

สำหรับผู้ส่งสารท่านนี้ ปรากฏการใช้โวหารชนิดนี้ 2 ครั้ง ดังนี้

- “รัฐบาลไม่มีแผนรองรับผู้ที่ได้รับผลกระทบเพราะการที่จะให้เกษตรกรเปลี่ยนอาชีพไปทำอย่างอื่นมันไม่ง่าย เหมือนกับการขายหุ้นขายบริษัท แล้วเปลี่ยนอาชีพไปทำอย่างอื่นมันไม่ง่าย

เหมือนกับการขายหุ้นขายบริษัทแล้วเปลี่ยนอาชีพไปทำแบบอื่น ดังนั้นการเจรจาจะต้องมีการศึกษาผลกระทบของภาคเกษตรกรรมที่จะได้รับผลกระทบด้วย” (ไทยโพสต์ 27 มกราคม 2549 หน้า 2)

■ “นอกจากนี้ ถึงท่านจะทำจดหมายจะพิมพ์ไปเท่าไรก็ตาม ซึ่งเหมือนคนอื่นอีกเป็นจำนวนมากทำใบปลิวแต่สุดท้ายก็อยู่ที่เดิม” (มติชน 24 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 13)

จากตัวอย่าง อุปมา ได้แก่ “การเปลี่ยนงานของเกษตรกร” และ “การทำจดหมายของพ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร” โดยมีคำเชื่อม คือ “เหมือนกับ” และ “เหมือน ส่วนอุปมัย ได้แก่ “การขายหุ้นบริษัท” และ “คนอื่นเป็นจำนวนมากทำใบปลิว”

1.3) พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

สำหรับผู้ส่งสารท่านนี้ ปรากฏการใช้โวหารชนิดนี้ 2 ครั้ง ดังนี้

■ “อ้าว ก็ได้แก้ปัญหาให้คุณ โอ้ว! ตายแล้ว ถามคำถามก็ตกใจแล้ว การแก้ปัญหาเหมือนคนป่วยไปหาหมอจนโรคกินยาแล้ว ต้องไปติดตามว่าหายหรือไม่ บางครั้งหมอวิเคราะห์โรคถูก แต่ให้ยาอ่อนไปหรือมากไป ก็ต้องติดตาม คนจนเป็นคนป่วยทางเศรษฐกิจต้องได้รับการรักษา ซึ่งต้องวิเคราะห์โรค สังเกตว่า ผ่าตัด คือการรักษาโรค ผมนี่! เอ้อ นะ โมตัสสะ” (ไทยรัฐ 17 มกราคม 2549 หน้า 16)

■ คำถาม: นักวิชาการหลายฝ่ายตั้งข้อสังเกตว่า หากกลัวถูกกล่าวหาเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน ทำไมไม่ตัดสินใจขายหุ้นของตระกูลตั้งแต่ต้น?

ทักษิณ: โห! มันขายง่ายเหมือนขายขนมแข่งที่ไหนเล่า แหม! เงินตั้งเยอะแยะ พ่อค้ารับซื้อขนมแข่งมีกี่คนเล่า ปัดโธ! เอ้อ...” (มติชน 25 มกราคม 2549 หน้า 2)

■ “มาทีนี้ดีใจมาก เหมือนเหาะได้เลย เพราะช่วยชาวบ้านแก้ปัญหาได้เยอะ” (ไทยโพสต์ 19 มกราคม 2549 หน้า 3)

■ “ผมยอมรับว่าทำงานมากเกินไป ให้อาชีพกับสังคมไทยน้อยเกินไปเพราะสังคมไทยต้องการความเข้าใจ ยิ่งทำงานมากเพื่อนฝูงยิ่งหายเหมือนยืนอยู่บนที่สูง ที่ยิ่งสูงก็ยิ่งหนาว และยิ่งทำงานมากคนที่เคยเป็นเพื่อนก็กลายเป็นศัตรู เป็นข้อเสียของการทำงานมากเกินไป” (ไทยโพสต์ 15 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 3)

■ “ในเมื่อเศรษฐกิจประเทศดี ทุกอย่างดีตาม เหมือนผมเป็นกัปตันเมื่อผมพาเรือเข้าฝั่ง ทุกคนในเรือก็ถึงฝั่งหมด ในนั้นจะมีคนรักผม เกลียดผม ก็ถึงฝั่งด้วยกันเพราะผมพาเรือลำนี้ไป ถ้าผมมีผลประโยชน์ทับซ้อนผมต้องโตกว่านี้เยอะแยะสิ แต่กลุ่มชินฯ ก็โตเหมือนตลาด ทั้งที่มีหลายบริษัทโตกว่าผม” (ไทยโพสต์ 12 มีนาคม 2549 หน้า 3)

จากตัวอย่าง อุปมา ได้แก่ “การแก้ปัญหา” “ขายหุ้น” “ดีใจ” “ทำงานมาก” และ “ในเมื่อเศรษฐกิจประเทศดี ทุกอย่างดีตาม” โดยทุกตัวอย่างมีคำเชื่อม คือ “เหมือน” ส่วนอุปมา ได้แก่ “คนป่วยไปหาหมอบางโรคกินยาแล้ว ต้องไปติดตามว่าหายหรือไม่ บางครั้งหมอวิเคราะห์โรคถูก แต่ให้ยาอ่อนไปหรือมากไป ก็ต้องติดตาม คนจนเป็นคนป่วยทางเศรษฐกิจต้องได้รับการรักษา ซึ่งต้องวิเคราะห์โรค ส่งยา ผ่าตัด คือการรักษาโรค” “ขายขนมแข่ง” “เหาะได้” “ยืนอยู่บนที่สูง” และ “เป็นกัปตันเมื่อผมพาเรือเข้าฝั่ง ทุกคนในเรือก็ถึงฝั่งหมด”

2) การใช้โวหารภาพพจน์ประเภทอุปลักษณ์ (metaphor)

ปรากฏลักษณะการใช้โวหารชนิดนี้ในผู้ส่งสารทั้ง 4 ท่าน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

2.1) พล.ต.จำลอง ศรีเมือง

■ นายกฯ ลาออกเพราะที่ผ่านมามีคนรู้จักทั้งพลเรือน กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ บอกว่าไม่ไหวแล้ว และเข้ามาพูดว่าไม่คิดที่จะช่วยบ้านเมืองบ้างหรือ และยังพูดถึงเรื่องข้อผิดพลาดของนายกฯหลายเรื่องขณะเดียวกันก็มีครูบาอาจารย์จากสถาบันต่างๆ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ออกมาจับมือเพื่อขอให้ลาออก (มติชน 24 ก.พ.49 หน้า 11)

■ “ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนเตรียมทหารหรือสถาบันทหาร จะไม่ตายไปจาก 4 คำนี้ คือ หนึ่งจะเป็นผู้มีความรักชาติ เราก็อ้างแล้วว่ามันแตกแยกกันอย่างหนักแล้ว ถ้านายกฯ ลาออกแล้วความแตกแยกจะหายไป สองคือไม่ตายไปจากผู้ทรงเกียรติ ซึ่งต้องฟังเหตุผลของประชาชนที่ออกมาเป็นเรือนแสน หากไม่ฟังจะเป็นผู้ทรงเกียรติได้อย่างไร สามไม่ตายไปจากความมีวินัย เมื่อคนออกมาขนาดนี้ ก็ต้องมีวินัยฟังเขา และประการสุดท้าย ไม่ตายไปจากคนกล้าหาญ นายกฯ ก็ต้องกล้าที่จะลาออกจากตำแหน่ง (มติชน 20 ก.พ.49 หน้า 2)

■ หากนายกฯ ลาออก ต้องการให้เกิดความสมัคสมานขึ้นในสังคมก็ควรจะลาออกเพื่อไม่ให้มีใครเถียงกันจนหน้าดำหน้าแดง เพราะนายกฯ” (มติชน 22 ก.พ.49 หน้า 11)

■ ขณะนี้ชาติต้องการเสียสละของนายกฯ เป็นนายกฯผู้ทรงเกียรติไปได้อย่างไรเมื่อมีคนมากมาย ตะโกนไล่อยู่ทุกวัน (มติชน 5 มี.ค. 2549 หน้า 13)

■ วิฤตของชาติขณะนี้วิธีแก้ยุ่งทางเดียวคือ ดร.ทักษิณต้องลาออก ไปแก้อย่างอื่นแก้ไม่ได้ ยิ่งแก้ยิ่งเพิ่มปัญหา เช่น รวบรวมยุบสภา พรรคใหญ่อื่นๆ ตั้งตัวไม่ทันเลยกว่าบาตร ไม่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง (มติชน 5 มี.ค. 2549 หน้า 13)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้ส่งสารใช้โวหารประเภทอุปลักษณ์ในการสื่อความหมายโดยนัย ด้วยการอธิบายภาพให้ผู้รับสารเห็นลักษณะที่ชัดเจนขึ้นผ่านคำและกลุ่มคำต่อไปนี้ คือ “จับมือ” “ไม่ตาย” “หน้าดำหน้าแดง” “ตะโกนไล่” และ “คว่ำบาตร”

2.2) นายธีรยุทธ บุญมี

■ “ถ้ากล่าวเฉพาะพรรคไทยรักไทยก็คือได้เท่าสกุลชินอยู่ภายใต้ “ช่วงสูงสุดของสกุลชิน” ผู้ที่ไม่นิยมและไม่สามารถจัดลำดับให้ทุกกลุ่มทุกส่วนของไทยรักไทยได้หมด” (มติชน 23 ม.ค. 2549 หน้า 14)

■ “เพราะสิ่งที่ทักษิณทำ คือ การทำให้ประชาธิปไตยเป็นสินค้า เอาประชาธิปไตยเป็นเครื่องมือของครอบครัว” (มติชน 28 มี.ค.2549 หน้า 2)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้ส่งสารใช้โวหารประเภทอุปลักษณ์ในการสื่อความหมายโดยนัย ด้วยการอธิบายภาพให้ผู้รับสารเห็นลักษณะที่ชัดเจนขึ้นผ่านคำและกลุ่มคำต่อไปนี้ คือ “ได้เท่าสกุลชิน” “ช่วงสูงสุดสกุลชิน” “จัดลำดับ” “สินค้า” และ “เครื่องมือ”

2.3) นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

■ พรรคได้ตั้งคณะทำงานขึ้นมาโดยมีนายกรณ์ จาติกวณิช รองเลขาธิการพรรคเป็นหัวหน้าคณะทำงาน เพื่อติดตามศึกษารายละเอียดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขายหุ้นของครอบครัว พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี เพราะการขายครั้งนี้ไม่ใช่เรื่องที่มีผลกระทบเฉพาะผู้ซื้อและผู้ขายเท่านั้น เพราะต้องยอมรับว่า ธุรกิจของบริษัทนี้ครอบคลุมไปถึงธุรกิจที่เป็นหัวใจสำคัญของระบบเศรษฐกิจ (มติชน 25 มกราคม 2549 หน้า 2)

■ พวกผมเป็นนักการเมืองอาชีพ ภูมิใจที่ได้เป็น ส.ส. มากกว่าที่จะเป็นรัฐมนตรี แต่วันนี้จะไม่ยอมเป็นผงซักฟอกให้กับ พ.ต.ท.ทักษิณ จะไม่ยอมเป็นไม้ประดับให้แก่วาระบอบประชาธิปไตย” (มติชน 10 มีนาคม 2549 หน้า 12)

■ “ถ้าคุณทักษิณคิดเพียงว่าจะซื้อเวลาหรือทำอะไรก็ได้ให้เดินหน้าไปก่อน ผมมองว่ามันเป็นการสะสมปัญหาให้กับสังคม และบาดแผลที่เกิดขึ้นจากความแตกแยกจะลึกมากขึ้นๆ” (ไทยโพสต์ 26 มีนาคม 2549 หน้า 3)

■ “พ.ต.ท.ทักษิณเองดูแลอำนาจ ไม่ยอมรับการตรวจสอบ ไม่ชอบเรื่องของสภาและประชาธิปไตย ทั้งหมดนี้คือระบอบทักษิณ หน้าฉากมักจะบอกว่ามี 19 ล้านเสียง ทำงานทุ่มเทเพื่อประชาชน แต่ว่าหลังจากเป็นหนังคนละม้วน” (มติชน 25 มีนาคม 2549 หน้า 15)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้ส่งสารใช้โวหารประเภทอุปลักษณ์ในการสื่อความหมายโดยนัย ด้วยการอธิบายภาพให้ผู้รับสารเห็นลักษณะที่ชัดเจนขึ้นผ่านคำและกลุ่มคำต่อไปนี้ คือ “หัวใจสำคัญ” “ผงซึกฟอก” “ไม้ประดับ” “บาดแผล” และ “หนึ่งคนละม้วน”

4) พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

- “ผมถือว่าคนไหนทำความผิดก็ต้องว่าผิดไปตามกฎหมาย ผมคิดว่ามันมากไปละ แตงนิยาย เป็นทีละสัปดาห์” (ไทยโพสต์ 15 มกราคม 2549 หน้า 10)

- ก่อนเกิดรัฐบาลชุดนี้ก็บอกว่ารัฐบาลอ่อนแอ นายกฯ ถูกต่อรองจาก ส.ส. พอ ส.ส. เข้าไปในห้อง 5 คนก็ขาสั่นแล้ว (มติชน 10 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 12)

- แล้วมีชายแก่คนหนึ่งมานั่งของๆ ยกมือไหว้แล้วก็บอกว่า “ท่านครับช่วยเป็นนายกฯ ให้คนจนหน่อย” มันทำให้ผมรู้สึกว่ามีคนรับผิดชอบแล้วเพราะมีคนจนจำนวนมากไม่มีความหวัง ไม่เห็นแสงของชีวิต เขากำลังมองว่าใครจะช่วยเค้าได้ ในเรื่องของการแก้ปัญหาความยากจน (มติชน 18 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 13)

- “บางคนทำตัวเป็นนักเลงการเมือง ถ้ามามีตำรวจที่ไหนกลัวนักเลง ไม่มีกลัวอยู่แล้ว” (มติชน 28 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 15)

- “ไม่เคยโกหก และผมจะทำงานให้ดีที่สุด” (มติชน 4 มีนาคม 2549 หน้า 15)

- “พวกเลือกตั้งไม่ลงแต่ยังมาเขย่าต้นมะม่วงให้มะม่วงหล่น มะม่วงยังดิบอยู่เพิ่งได้ปีเดียว เขย่าอย่างใดจึงไม่หล่นหรอก นอกจากมะม่วงมันไม่หล่นมันยังราคาแพงบอกว่า เขี่ยเลือกตั้งเถอะเอาซิวะ_ดังนั้น ตนจึงขอเชิญชวนให้มาเลือกตั้งกันใหม่ในวันที่ 2 เม.ย. ขอให้พี่น้องประชาชนที่ต้องการใช้ทักษิณ ช่วยเลือกกันหน่อยเถอะ” (ไทยรัฐ 5 มีนาคม 2549 หน้า 2)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้ส่งสารใช้โวหารประเภทอุปลักษณ์ในการสื่อความหมายโดยนัย ด้วยการอธิบายภาพให้ผู้รับสารเห็นลักษณะที่ชัดเจนขึ้นผ่านคำและกลุ่มคำต่อไปนี้ คือ “แตงนิยาย” “ขาสั่น” “แสงของชีวิต” “นักเลง” และ “เขย่าต้นมะม่วงให้มะม่วงหล่น”

3) การใช้โวหารภาพพจน์ประเภทบุคคลิธิฐาน (personification)

ปรากฏในการใช้โวหารชนิดนี้ในผู้ส่งสารทั้ง 4 คน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

3.1) พล.ต.จำลอง ศรีเมือง

- “อาจารย์หมอจรี ก็ออกแถลงการณ์ว่า “หนทางเดียวที่จะแก้ปัญหาวิกฤตของชาติครั้งนี้ คือนายกรัฐมนตรี (พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร) สมควรแสดงความเสียสละด้วยการลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และเว้นวรรคทางการเมืองเพื่อหลีกเลี่ยงวิกฤตของชาติ และให้การพัฒนา ประชาธิปไตยสามารถเดินหน้าต่อไปได้” (มติชน 5 มีนาคม 2549 หน้า 13)
- “พอผมออกมาเรียกร้องให้นายฯ ลาออก เขาก็มาบอกว่าไปช่วยไม่ได้แล้ว เพราะเจ้านายสั่งห้ามไป หมาก็เลยเห่ดร้อนไปด้วย” (มติชน 21 มีนาคม 2549 หน้า 14)

ตัวอย่างข้อต้นจัดเป็นการใช้โวหารภาพพจน์ประเภทบุคคลิธิฐาน เนื่องจากคำว่า “เดิน” และ “เห่ดร้อน” เป็นอากัปกิริยาของมนุษย์ แต่ถูกนำไปใช้กับ “ประชาธิปไตย” และ “หมา”

3.2) นายธีรยุทธ บุญมี

สำหรับผู้ส่งสารท่านนี้ มีการใช้โวหารประเภทนี้ 4 ครั้ง ดังนี้

- “ปัญหาคอร์รัปชันและอิทธิพลมืด ซึ่งทำลายระบบตรวจสอบของประเทศอยู่และคุกคามเสรีภาพของสื่อมวลชนและการแสดงออกของประชาชนมากขึ้นในสมัยของทักษิณ” (ไทยโพสต์ 16 มกราคม 2549 หน้า 3)
- “ปรากฏการณ์สนธิเกิดขึ้นอย่างยืดเยื้อยาวนาน บ่งถึงสถาบัน กลไกการตรวจสอบไม่ทำงาน สะท้อนการดำรงอยู่ของ อำนาจและอิทธิพลซึ่งบีบคั้นสังคมไทยอยู่” (ไทยโพสต์ 16 มกราคม 2549 หน้า 4)
- “เพราะสิ่งที่ทักษิณทำ คือ การทำให้ประชาธิปไตยเป็นสินค้า เอาประชาธิปไตยเป็นเครื่องมือของครอบครัว ระบบตรวจสอบ พิกลพิการ” (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 12)

ตัวอย่างข้อต้นจัดเป็นการใช้โวหารภาพพจน์ประเภทบุคคลิธิฐาน เนื่องจากคำว่า “ทำลาย” “ทำงาน” “บีบคั้น” “พิกลพิการ” และ “เห่ดร้อน” เป็นอากัปกิริยาของมนุษย์ แต่ถูกนำไปใช้กับ “ปัญหาคอร์รัปชันและอิทธิพลมืด” “กลไกการตรวจสอบ” “อำนาจและอิทธิพล” และ “ระบบตรวจสอบ”

3.3) นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

สำหรับผู้ส่งสารท่านนี้ มีการใช้โวหารประเภทนี้ 2 ครั้ง ดังนี้

■ “อยากถามว่า พ.ต.ท.ทักษิณ คำนวณทำไม ถ้าไม่คิดว่าในที่สุดของการตัดสินใจของพรรคร่วมฝ่ายค้านได้เปลี่ยนระบอบทักษิณออกมาแล้ว และถ้าพวกเราไม่เคลื่อนไหวอย่างนี้ วันนี้พรรคไทยรักไทยจะเริ่มมาประกาศเรื่องการปฏิรูปการเมืองหรือไม่ เพราะฉะนั้นส่งผลแล้ว เพียงแต่เราต้องดำเนินการต่อ เพื่อให้ทุกคนในสังคมกลับมาดูว่าอะไรเกิดขึ้น” (ไทยโพสต์ 3 มีนาคม 2549 หน้า 12)

■ “ถ้าคุณทักษิณคิดเพียงว่าจะซื้อเวลาหรือทำอะไรก็ได้ให้เดินหน้าไปก่อน ผมมองว่ามันเป็นการสะสมปัญหาให้กับสังคม และบาดแผลที่เกิดขึ้นจากความแตกแยกจะลึกมากขึ้นๆ ในวันข้างหน้าประเทศจะเจ็บและปวดมาก เมื่อถึงจุดที่จะต้องรักษาแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงมันก็ไม่ใช่ว่าเรื่องที่ดีสำหรับประเทศ และไม่ใช่ว่าเรื่องที่ดีสำหรับคุณทักษิณด้วย” (ไทยโพสต์ 26 มีนาคม 2549 หน้า 3)

ตัวอย่างข้อต้นจัดเป็นการใช้โวหารภาพพจน์ประเภทบุคลาธิษฐาน เนื่องจากคำว่า “เปลี่ยน” และ “เจ็บ และ ปวด” เป็นอาถรรพณ์ของมนุษย์ แต่ถูกนำไปใช้กับ “ระบอบทักษิณ” และ “ประเทศ”

3.4) พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร

■ “ไม่ว่าเมื่อวันก่อนรัฐบาลอ่อนแอกันมาก เดี๋ยวก็ล้มเดี๋ยวก็ล้ม ประเทศสู้เขาไม่ได้ เพราะไม่มีความต่อเนื่อง” (มติชน 19 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 2)

■ “เสถียรภาพรัฐบาลเกิดความไม่มั่นคงมากมาย จึงตัดสินใจยุบสภา ซึ่งอาจมีความอึมครึมในช่วงการเลือกตั้งในช่วงสั้นๆ เท่านั้น เพราะในการข่าวมีคนประสงค์ให้เกิดความรุนแรงเข้ามาซึ่งเหตุการณ์พฤษภาทมิฬเพิ่งเกิดขึ้นและประเทศได้รับความบอบช้ำ ถ้าประเทศต้องบอบช้ำอีกรอบ เพราะขัดแย้งทางสังคมในกลุ่มเดิมๆ” (มติชน 25 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 25)

■ “วันนี้บ้านเมืองเป็นประชาธิปไตยเต็มที่แล้ว บางคนกำลังอาศัยประชาธิปไตยทำลายประชาธิปไตย จะล้มนายกฯ ที่มาจากการเลือกตั้ง” (มติชน 28 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 15)

ตัวอย่างข้อต้นจัดเป็นการใช้โวหารภาพพจน์ประเภทบุคลาธิษฐาน เนื่องจากคำว่า “อ่อนแอ” “ล้ม” “สู้” “บอบช้ำ” และ “ทำลาย” เป็นอาถรรพณ์ของมนุษย์ แต่ถูกนำไปใช้กับ “รัฐบาล” “ประเทศ” “ประเทศ” และ “ประชาธิปไตย”

4) การใช้โวหารภาพพจน์ประเภทนามมัย (metonymy)

ปรากฏในการใช้โวหารชนิดนี้ในผู้ส่งสารทั้ง 4 คน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

4.1) พล.ต.จำลอง ศรีเมือง

- “คราวนี้เป็นปัญญาสมโภช ข้างวัดพระแก้ว ไปสมทบเขา เขาทำมานานแล้วยังไม่กระเดื่อง มีจุดหมายเดียวกันคือ นายกฯ ต้องออก” (มติชน 21 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 15)
- “สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ผมมีข้อเสนอคือการขอร้องให้นายกฯลาออกโดยมีเหตุผลดังนี้ จากการขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปของครอบครัวนายกฯ ซึ่งเป็นกิจการที่ได้สัมปทานจากประเทศไทย ขายให้ต่างชาติ (มติชน 20 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 2)
- “แต่ท่านคิดแต่เรื่องเงินอย่างเดียว เราคิดทั้งเรื่องเงินและสังคม ท่านคิดว่าจะต้องมีบ่อนกาสิโนเราก็เข้าไปค้ำที่แล้ว ค้ำอย่างเงิบๆ พูดกันตัวต่อตัวเลย ระวังนะ ดร.ทักษิณขึ้นไปเปิดบ่อนที่เรียกว่าเอนเตอร์เทนเมนต์ คอมเพล็กซ์จะไปกันใหญ่ เพราะมันขัดกับหลักทุกศาสนา ไปบอกท่านก็เฉยๆ ต่อมาอื่นๆ เอาไว้ แต่ไม่เลิกคิด มีโอกาสเมื่อไหร่ก็จะทำทันที เผลอเมื่อไหร่จะเปิดบ่อนเสรีทันที เผลอเมื่อไหร่เบียร์เหล้าเข้าตลาด หลักทรัพย์ทันที จะไปกันใหญ่ แก่ไม่ไหว เราฝ่ายธรรมะเผยแพร่อู๊ไม่ไหว ฝ่ายธรรมะ ต้องมีพลังแสดงให้เขาเห็น เขาจะเกิดความเกรงใจ ถูกต้องมากกว่า (มติชน 21 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 15)
- “15 วัน 15 คืนแล้วที่พวกเราได้ชุมนุม ลำบากแต่ไม่ท้อ จนกว่านายกฯ จะลาออก เรามาชุมนุมอย่างสันติ แม้แต่ตำรวจยังมาขอผ้าโพกศีรษะกู้ชาติ เพื่อเก็บไปให้ลูกหลาน ดังนั้น อย่าไปตะโกนโหวกเหวกกับตำรวจ” (มติชน 18 มีนาคม 2549 หน้า 3)

จากตัวอย่าง คำหรือกลุ่มคำที่เป็น นามมัย ได้แก่ “ข้างวัดพระแก้ว” “ต่างชาติ” “ฝ่ายธรรมะ” และ “ผ้าโพกศีรษะกู้ชาติ”

4.2) นายธีรยุทธ บุญมี

- “ตามจริงแล้ว พ.ต.ท.ทักษิณ ชวนนายหญิง เจ้ใหญ่ เจ้เล็ก ราชัดชาติเรีเจี๊ยบๆ แก่บนที่บ้านก็พอแล้วไม่ต้องร่นววยเสียเงินภาษีประชาชนหลายสิบล้านบาท ทั้งๆ ที่ประเทศยากจน เพราะที่ผ่านมาราชาดทั้งคูลบัญชีการค้าและคูลบัญชีเดินสะพัด เงินคงคลังก็ใช้ฟุ่มเฟือยไป 4 หมื่นกว่าล้านบาท” (ไทยโพสต์ 16 มกราคม 2549 หน้า 1)
- “การแก้ปัญหานี้จะต้องไม่ใช่ทำแบบรายการผ้าขาวม้าล้อจอร์หรือ โปลิติคัลแฟนตาเซีย (Political Fantasia)” (ไทยโพสต์ 16 มีนาคม 2549 หน้า 4)

■ การชุมนุมของพันธมิตรได้สร้างวัฒนธรรมการเมืองใหม่ คือ การแข็งขันอารยะให้เป็นสมบัติของประชาชนไทย เป็นการต่อสู้ที่น่าชื่นชมที่พ่อแม่จูงลูกหลานตายายไปร่วมชุมนุมด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้ม (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 2.)

จากตัวอย่าง คำหรือกลุ่มคำที่เป็น นามมัย ได้แก่ “นายหญิง เจ้าใหญ่ เจ้าเล็ก” “รายการผ้าขาวม้าสัญจร” และ “พ่อแม่จูงลูกหลานตายาย”

4.3) นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

- “นอกจากนี้ยังเอา 19 ล้านเสียงไปทำอย่างอื่นอีก เช่น การขาย กฟผ.” (มติชน 25 มีนาคม 2549 หน้า 15)
- “การปฏิรูปการเมืองก็ไม่มีความชัดเจน พรรคไทยรักไทยในสภาชุดที่แล้ว ลำพังเพียงพรรค” (ไทยโพสต์ 6 มีนาคม 2549 หน้า 8)

จากตัวอย่าง คำหรือกลุ่มคำที่เป็น นามมัย ได้แก่ “19 ล้านเสียง” และ “พรรคไทยรักไทย”

4.4) พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

- “มันเป็นเรื่องตลกที่คนโกงชาติ เมื่อหมดอายุความก็กลับเข้ามา แล้วก็จ้างประชาชนออกมาเคลื่อนไหว อีกคนก็โกงแบงก์ และอีกคนก็โกงผู้ถือหุ้น ทำหลักฐานเท็จ วังเดิมจุดหลดคืออยากได้งานของรัฐ พอไม่ได้ก็มาเขี้ยวๆ จะล้มรัฐบาลในระบอบประชาธิปไตย เราต้องการความคิดเห็นที่แตกต่าง ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือบรรลุลความต้องการของตัวเอง” (มติชน 18 มกราคม 2549 หน้า 13)
- “การที่มีกองทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนก็ไม่สามารถที่จะเอาอะไรของคนไทยไปได้ แม้แต่เสาสัญญาณโทรศัพท์มือถือก็ยังหอบเอาไปไม่ได้” (มติชน 25 มกราคม 2549 หน้า 2)
- “จะต้องยอมรับว่าวันนี้พรรคประชาธิปัตย์เดินหน้าเต็มตัวเพราะไม่ใช้ระบบรัฐสภาแล้ว จะใช้ฉันทามติพระบรมรูปทรงม้าแทน” (มติชน 4 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 14)
- “ผมกลัวยืนยันว่านายกฯ ที่ประชาชนไว้วางใจคนนี้จะไม่ทำเสื่อมเสียจริยธรรมเด็กขาด ถ้าจะทำไม่ดีผมพร้อมจะไปยืนหัวผูกคอของคุณฉลาด วรจักร ที่หน้ารัฐสภาฯ มาผูกคอตัวเอง ตายเสียดีกว่าที่จะคิดชั่ว” (ไทยรัฐ 3 มีนาคม 2549 หน้า 16)

จากตัวอย่าง คำหรือกลุ่มคำที่เป็น นามนับ ได้แก่ “คนโกงชาติ” “เสาสัญญาณโทรศัพท์มือถือ” “ระบบรัฐสภา” “ลานพระบรมรูปทรงม้า” และ “ห้วงผูกคอ”

5) การใช้โวหารภาพพจน์ประเภทอหิพจน์ (hyperbole)

ปรากฏในการใช้โวหารชนิดนี้ในผู้ส่งสารทั้ง 4 คน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

5.1) พล.ต.จำลอง ศรีเมือง

■ “นายกฯ จะทนอยู่ได้ก็ให้รู้ไป มีคนตะโกนตลอดคืนตลอดวัน ให้ท่านลาออกและคิดผู้มีผู้บริหารประเทศคนไหนจะยืนยงคงกระพันขณะที่มีคนบอกให้ลาออกไปได้” (มติชน 17 มีนาคม 2549 หน้า 14)

■ “เมื่อยังอยู่ที่เท่ากับประชาชนทั้งชาติถูกรัฐบาล คณะรัฐบาลเหยียบหัว ตลอดเวลา มันเป็นการเหยียบย่ำ (มติชน 25 มีนาคม 2549 หน้า 13)

■ “ผมกินกลางถนนนอนกลางถนน มา 25 วัน 25 คืนแล้ว ดร.ทักษิณเขาจะเขี่ยผมว่า ผมนอนกลางถนนมานานอาจจะกลับเมืองกาญจน์หรือกลับบ้านราชวัตรไม่ถูก ผมไม่เมาหมัดถึงขนาดนั้นหรอก (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 15)

■ “เป็นเรื่องน่าคิดว่าหน่วยงานราชการต่างๆ ช่วยเหลือประชาชนไม่ได้สักหน่วยงาน ใครอยากเอาเก้าอี้ฟาดหัวใคร หรือรื้อข้าวของ ไม่ให้ใครออกจากสำนักงานก็ทำได้ (มติชน 2 เมษายน 2549 หน้า 14)

5.2) นายธีรยุทธ บุญมี

■ “สังคมควรสนับสนุนคณะทำงานต่อต้านคอร์รัปชันของคุณหญิงจารุวรรณ ดร.สุเมธ ตันติเวชกุลอย่างเต็มที่ซึ่งอาจจะเริ่มด้วยการรณรงค์ “คอร์รัปชันบาทเดียว 19 ล้านเสียงก็ช่วยไม่ได้” ทั้งนี้ที่ผ่านมามีบอก 19 ล้านเสียง เราเงิบ แต่ต่อไปเราจะรณรงค์บอกว่า 19 ล้านเสียงจะเหยียบคุณด้วยถ้าคุณโกง” (มติชน 23 มกราคม 2549 หน้า 2)

5.3) นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

■ “ฝ่ายค้านชี้ทางขึ้นสวรรค์ให้แล้ว ท่านก็ไม่ยอมขึ้นสวรรค์ แต่ก็จะลงนรกก็ขอเชิญท่านเดินไปตามทางของท่าน เชื่อว่าวันใดที่นายกฯ หมดอำนาจจะนึกถึงจดหมายของฝ่ายค้านที่ส่งไปเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ที่ผ่านมา ว่าได้ตัดสินใจผิดพลาดอย่างร้ายแรงในชีวิตด้วยการไม่ยอมรับวิธีการที่ 3 พรรคทำจดหมายให้มาปรึกษาหารือกัน” (มติชน 1 มีนาคม 2549 หน้า 15)

5.4) พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

- “แล้วมาเรียกร้องให้ผมลาออก แก้ปัญหาของชาติไม่ได้ ชาติหน้าสาธุ นะครับ ผมมาโดยประชาชนเกือบ 19 ล้านคนเลือกมานะครับ อยู่ๆ จะให้คนไม่กี่พันคนมาบอกให้ลาออก” (มติชน 15 มกราคม 2549 หน้า 2)
- “อีกกลุ่มหนึ่งจึงจะล้มรัฐบาลอย่างเดียว พูดภาษาคนไม่รู้เรื่อง ไม่ต้องไปเสียเวลาไปพูดคุย (มติชน 15 มกราคม 2549 หน้า 2)
- “คนที่เคยหาประโยชน์ได้จากการที่รัฐบาลอ่อนแอด้วยการไปข่มขู่ พอหาไม่ได้ปั๊บก็โกรธอยากทำทีวี ไม่ได้ทำจะตายให้ได้ มันก็เป็นอย่างนี้” (ไทยโพสต์ 4 กุมภาพันธ์ 2549, หน้า 8)
- “ขอได้โปรดมั่นใจว่าผมขอยอมตายดีกว่าที่จะทำชั่วและผมจะไม่ยอมทำลายความไว้วางใจที่ประชาชนมอบให้ผม” (มติชน 25 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 11)
- “ท่านมีเสรีภาพล้านเปอร์เซ็นต์ที่จะเลือกใครไม่เลือกใคร” (มติชน 26 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 2)

6) การใช้โวหารภาพพจน์ประเภทปฏิพจน์ (paradox)

ปรากฏในการใช้โวหารชนิดนี้ในผู้ส่งสารทั้ง 4 คน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

6.1) พล.ต.จำลอง ศรีเมือง

- “บางครอบครัวพอขับไล่ แม่หนู ทำให้เกิดการทะเลาะแตกแยกกันเกิดขึ้น” (มติชน 20 ก.พ. 2549 หน้า 2)
- สำหรับคนของกองทัพธรรมมีประมาณ 1,000 คน ส่วนญาติธรรมมีประมาณ 30,000 – 40,000 คน การไปชุมนุมอาจจะกินนอนอยู่ที่นั่นเลยก็ได้ เพราะก่อนหน้านี้ตอนคัดค้านเบียร์ช้างก็ไปชุมนุมทั้งกลางวันกลางคืน” (มติชน 21 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 14)
- “เราคิดทั้งเรื่องเงินและสังคม ท่านคิดว่าจะต้องมีบ่อนกาสิโนเราก็เข้าไปค้านที่แล้ว” (มติชน 21 ก.พ.49 :15)
- ท่านคิดว่าจะต้องมีบ่อนกาสิโนเราก็เข้าไปค้านที่แล้ว ค้านอย่างเงียบๆ พูดกันตัวต่อตัวเลย (มติชน 21 ก.พ.49 :15)
- “15 วัน 15 คืนแล้วที่พวกเราได้ชุมนุม ลำบากแต่ไม่ท้อ จนกว่านายกฯ จะลาออก เรามาชุมนุมอย่างสันติ แม้แต่ตำรวจยังมาขอผ้าโพกศีรษะกฐาติเพื่อเก็บไปให้ลูกหลาน ดังนั้น อย่าไปตะโกนโหวกเหวกกับตำรวจ” (มติชน 18 มีนาคม 2549 หน้า 3)

6.2) นายธีรยุทธ บุญมี

- “ตามจริงแล้ว พ.ต.ท.ทักษิณ ชวนนายหญิง เจ้ใหญ่ เจ้เล็ก รัชดาตรีเจียบๆ แก๊งที่บ้านก็พอแล้ว ไม่ต้องวุ่นวายเสียเงินภาษีประชาชนหลายสิบล้านบาท” (ไทยโพสต์ 16 ม.ค. 2549 หน้า 4)
- “การถอดรื้อแล้วจัดกลุ่มสำคัญใหม่อย่างรัดกุมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพเป็นสิ่งที่ดี แต่กลุ่มไทยรักไทยเป็นกลุ่มทุนสามัญ รื้อประเทศอย่างลวกๆ แล้วสร้างปัญหาคอร์ปชั่นในระดับสูงเป็นประวัติการณ์” (ไทยโพสต์ 23 มกราคม 2549 หน้า 3)
- “ทักษิณกลายเป็นเด็กกลับกลอก พันธมิตรฯ จึงต้องเป็นผู้ใหญ่มีวุฒิภาวะ” (ไทยโพสต์ 5 มี.ค. 2549 หน้า 8)
- “พันธมิตรฯ ไม่ควรรวบรัดการชุมนุม สร้างการเผชิญหน้าจนต้องปิดบัญชีในขณะนี้ แต่ควรรุกแล้วผ่อนคือเดินขบวนแล้วกลับมาชุมนุมใหม่ เพื่อให้การเคลื่อนไหว 3 ส่วนของพรรคฝ่ายค้าน พันธมิตรประชาธิปไตย และการแข็งขันโดยอารยะของภาคสังคมสอดคล้องประสานกันมากขึ้น ให้มีประเด็นความเสียหายที่ทักษิณก่อขึ้นเป็นที่ชัดเจนต่อสังคม” (ไทยโพสต์ 5 มีนาคม 2549 หน้า 8)

6.3) นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

- “ต่อไปคนจะกล่าววิจารณ์มากขึ้นเพราะเขาจะมีความอดทนน้อยลงที่จะยอมให้คนที่เสี่ยงดังกว่าของผู้มีอำนาจมากลบสิ่งที่เขานำเสนอ (ไทยโพสต์ 18 ม.ค. 2549 หน้า 1)
- “ฝ่ายค้านชี้ทางขึ้นสวรรค์ให้แล้ว ท่านก็ไม่ยอมขึ้นสวรรค์ แต่ก็ลงนรกก็ขอเชิญท่านเดินไปตามทางของท่าน เชื่อว่าวันใดที่นายกฯ หมดอำนาจจะนึกถึงจดหมายของฝ่ายค้านที่ส่งไปเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ที่ผ่านมา ว่าได้ตัดสินใจผิดพลาดอย่างร้ายแรงในชีวิตด้วยการไม่ยอมรับวิธีการที่ 3 พรรคทำจดหมายให้มาปรึกษาหารือกัน” (มติชน 1 มีนาคม 2549 หน้า 15)
- “เป็นการตอกย้ำอีกครั้งว่าคำพูดของ พ.ต.ท.ทักษิณ มีอายุการใช้งานน้อยมาก เพราะดีพูดอย่าง เข้าก็เปลี่ยนคำพูดได้แล้ว ยิ่งเป็นดั่งชี้ว่าถ้ามีกระบวนการพูดคุยกัน (ไทยโพสต์ 13 มีนาคม 2549 หน้า 3)
- “เชิญพวกท่านที่มีกลิ่นเหม็นเน่าไปล้างในน้ำเน่าตามสบาย ผมจะไม่ยอมเป็นผงซักฟอกให้ล้างตัว ไม่อยากให้อาเสียดสวรรค์ของประชาชนไปอ้างทำในสิ่งที่ผิดอีก” (ไทยโพสต์ 25 มีนาคม 2549 หน้า 12)
- “พ.ต.ท.ทักษิณเองดูแลอำนาจ ไม่ยอมรับการตรวจสอบ ไม่ชอบเรื่องของสภาและประชาธิปไตย ทั้งหมดนี้คือระบอบทักษิณ หน้าฉากมักจะบอกว่ามี 19 ล้านเสียง ทำงานทุ่มเทเพื่อประชาชน แต่ว่าหลังฉากเป็นหนังคนละม้วน” (มติชน 25 มีนาคม 2549 หน้า 15)

6.4) พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

- “เชื่อผม พลังทำลายล้างสร้างสรรค์ไม่ได้” (ไทยโพสต์ 20 มกราคม 2549 หน้า 12)
- “ประชาธิปไตยเป็นเรื่องของคนส่วนใหญ่ คนส่วนน้อยจะมากกว่าต้องทำอย่างนั้นอย่างนี้เพื่อความพอใจไม่ได้” (ไทยรัฐ 3 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 11)
- “วันนี้ ผมจะไม่ให้ท่านผิดหวัง คำว่าลาออกคำว่ายุบสภาไม่มีแน่ คนอย่างผมจะยอมพ่ายแพ้เพียงคนดี ถ้าคนอย่างผมพ่ายแพ้คนเลวแล้ว ผมคิดว่าประเทศนี้ไม่มีอะไรเหลือแล้ว” (ไทยรัฐ 9 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 11)
- แต่บางครั้งผมก็เหนื่อยและล้า เพราะเป็นมนุษย์ธรรมดา การเป็นนายกฯ คือการทำหน้าที่เท่านั้น เมื่อกลับบ้านไปก็เป็นคนปกติ ใดๆ ในโลกเมื่อเกิดขึ้น ตั้งอยู่ที่ต้องดับไป ผมไม่ได้ยึดติดอะไร ตลอดเวลา 5 ปีที่ผ่านมา ทำงานไม่เคยหยุด ทุกครั้งที่เหนื่อยก็พอ ได้มาพบคนจนที่รอความหวังจากรัฐบาลก็ทำให้มีแรงทำงาน (มติชน 11 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 15)
- “ถ้า ปปง. ตรวจสอบก็พร้อมจะให้ตรวจสอบเพราะว่าเงินของเราสะอาดอยู่แล้ว คนมีเงิน สกปรกเขายังไม่กลัวเลย แล้วเงินของเราสะอาดจะต้องไปกลัวทำไม” (มติชน 21 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 20)

7) การใช้โวหารภาพพจน์ประเภทการเล่นเสียง (alliteration)

ปรากฏในการใช้โวหารชนิดนี้ในผู้ส่งสารทั้ง 4 คน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

7.1) พล.ต.จำลอง ศรีเมือง

- “หมู่ประชาชนทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดรวมถึงคณาจารย์มหาวิทยาลัยต่างๆ ได้รวมพลังเป็นปึกแผ่นชนิดที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน เสริมด้วยพลังนิสิตนักศึกษาหลายสถาบันทั่วประเทศซึ่งมีความเห็นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่านายกฯขาดความชอบธรรม ได้พร้อมใจกันเรียกร้องให้นายกฯลาออก” (มติชน 20 ก.พ. 49:2)
- “เรื่องภาษีก็ถูกต้องตามกฎหมาย แต่ท่านเป็นนายกรัฐมนตรี ท่านเป็นผู้นำประเทศ จะเสียสละอะไรสักอย่างใครจะว่าอย่างไร แล้วก็จะมีการสรรเสริญเยินยอว่าท่านเป็นผู้เสียสละ” (ไทยโพสต์ 21 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 10)
- “ถ้าบอกว่าผมพาคนไปตายก็โง่แล้ว เพราะผมอยู่ข้างหน้าตลอด ก็แสดงว่าเป็นการพาตัวเองไปตายด้วย นี่เป็นเพียงคำใส่ร้ายป้ายสีที่คิดว่าจะเอามาใช้แล้วผล สถานการณ์และสิ่งแวดล้อมทำให้คนเหล่านี้ (พ.ต.ท.ทักษิณ-คุณหญิงสุดารัตน์) เปลี่ยนแปลงไปได้” (ไทยโพสต์ 23 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 3)

- “ส่วนประเด็นใหญ่ที่ทำให้ตัดสินใจออกมาชุมนุมในครั้งนี้เพราะเห็นว่าผู้นำประเทศจะต้องเป็นผู้ที่เสียสละ นักการเมืองซื้อสัตย์เพียงอย่างเดียวไม่พอ ของเขาไม่เอาของเราก็ต้องให้ด้วย” (24 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 11)
- “ดร.ทักษิณต้องกล้าหาญที่จะลาออก ซึ่งง่ายมาก ง่ายกว่าที่ผมและหลายๆ คนต้องไปชุมนุม นอกกลางดินกินกลางทราย เพื่อขอร้องให้ ดร.ทักษิณลาออก” (มติชน 5 มีนาคม 2549 หน้า 13)

7.2) นายธีรยุทธ บุญมี

- “ขณะนี้ปัญหา**รวม**แล้วคุณทักษิณหลายด้านแล้ว แต่ยังไม่**พอเพียง** แต่จะ**หนักหน่วง**มากขึ้น โดยเฉพาะปัญหาการคอร์รัปชันแบบโคตรนิวตริ หรือ kotraization of corruption ซึ่งขณะนี้” (มติชน 16 มกราคม 2549 หน้า 13)
 - “ถ้าจะกล่าวให้เป็นรูปธรรมสำหรับประเทศไทยปัจจุบัน ก็คือกลุ่มทุนกลุ่มหนึ่งถอดรื้อประเทศอย่างลวกๆ เอามากินรวบแบบ “นิณจาญญะนิณ” ซึ่งมีลักษณะเฉพาะคือ ให้นิญาติพี่น้องบริวารมาแย่งกัน จากนั้นนิณจาญญะนิณต่างประเทศมากิน คนไทยทั่วไปค่อยกินเศษที่เหลือ” (ไทยโพสต์ 23 มกราคม 2549 หน้า 3)
 - “พันธมิตรอาจใช้ยุทธวิธีใหม่อีกด้านหนึ่งคือ รณรงค์ให้ประชาชนไปใช้สิทธิ แต่ไม่เลือกผู้สมัคร จนได้คะแนนน้อยกว่า 20% ซึ่งจะส่งผลให้ทักษิณไม่สามารถจัดตั้งรัฐบาลได้**ซ้ำแล้วซ้ำอีก** สะท้อนว่าประชาชนไม่ยอมรับอำนาจทักษิณซึ่งเมื่อถึงจุดนั้น ระบอบทักษิณจะไม่อาจทนอยู่ต่อไปได้อีก” (ไทยโพสต์ 5 มีนาคม 2549 หน้า 8)
- “พรรคการเมืองเป็นบริษัท ไทยรักไทยพยายามทำให้ประชาธิปไตยเป็นสิ่งเดียวกับการเลือกตั้ง เป็นการ**ปล้นปล้อน**ทางการเมือง” (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 12)

7.3) นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

- “บางทีบางครั้งความพยายามที่จะยึดพื้นที่สื่อมากจนเกินไปก็เลยไปทำอะไรที่**ไม่เหมาะสมไม่ควรไม่ดีไม่งามเท่าไร**” (ไทยโพสต์ 21 มกราคม 2549 หน้า 3)
- “ทั้งที่มีจังหวะที่ต้องเสียภาษีเกิดการโอน 2 ครั้ง แล้วเอาเหตุผลเดียวมา**ลบกันไปลบกันมา**จนไม่ต้องเสียแม้แต่ครั้งเดียว” (มติชน 28 มกราคม 2549 หน้า 13)
- “วิธีการธุรกิจของนายกฯ และครอบครัวเป็นวิธีการที่**สลับซับซ้อนไม่ตรงไปตรงมา** คือว่าในขณะที่ท่านนายกฯ เคยกล่าวว่า ใครที่ไปจดทะเบียนบริษัทในต่างประเทศเป็นคนไม่รักชาติ แต่ท่านไปทำเสียเอง” (มติชน 3 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 11)

7.4) พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

- “พวกคุณเป็นใคร รู้มากแค่ไหน ออกมาบ๊ายบ๊ายกันอย่างนี้” (ไทยรัฐ 15 มกราคม 2549 หน้า 8)
- “ผมทำทุกอย่างทุกอย่างเพราะสำนึกต่อชาติ ศรัทธาต่อประชาชน สำนึกต่อความจงรักภักดีต่อพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ และพระราชวงศ์ เพราะผมถือว่าเกิดบนแผ่นดินนี้ ผมทำอะไรไม่ดีไม่ได้” (มติชน 5 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 11)
- “ให้พี่น้องมั่นใจว่า เลือดเนื้อเชื้อไขคนสันกำแพงคนนี้จะทำหน้าที่ให้ดีที่สุด เพื่อคนไทย” (มติชน 6 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 13)
- “ความจริงไม่มีอะไรเลย เรื่องที่เกิดขึ้นเป็นการจับแพะชนแกะ ผมถูกกลั่นแกล้ง” (ไทยรัฐ 24 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 11)
- “จะล้มนายกฯจะมาจากการเลือกตั้ง จะบ้าหรือเปล่า สื่อบางคนก็ไปเห็นดีเห็นงามด้วย แต่ผมไม่แคร์” มติชน 28 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 15)

8) การใช้โวหารภาพพจน์ประเภทอุปมาอุปไมย

ปรากฏในการใช้โวหารชนิดนี้ในผู้ส่งสารทั้ง 4 คน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

8.1) พล.ต.จำลอง ศรีเมือง

- “เชื่อว่าจะไม่เกิดความรุนแรงในการชุมนุมครั้งนี้แน่นอน ถ้าเกิดความรุนแรงใครคือผู้รับผิดชอบครับ รัฐบาลต้องรับผิดชอบ แล้วใครเป็นคนทำให้เรื่องเกิดปัญหา (1) ไม่ใช่ประชาชนที่ออกไปคัดค้านนะครับอยู่ดีๆ ใครจะออกมาคัดค้าน รัฐบาลเขาพร้อมแล้วเตรียมแล้วที่จะแก้ไขปัญหา นอกจากจะออกคำขู่มายภายใน 7 วันก่อนการประชุมผมว่าอย่าออกมาแล้วเขาไม่ทำอะไรหรอก เชื่อเถอะ ผมทราบดีเพราะเป็นทหารเก่า” (มติชน 20 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 2)
- “คุณเชื่อมั๊ย สามิภรรยาบางคน นั่งรถกัน ทะเลาะกัน จะไล่อีกฝ่ายลงด้วยซ้ำเพราะอีกฝ่ายหนึ่งหนุน อีกฝ่ายค้าน นอนอยู่เตียงเดียวกัน แล้วคุณไม่คิดหรือว่านี่เป็นเรื่องใหญ่ของบ้านเมือง” (มติชน 20ก.พ.49:2)
- เรื่องภาษีก็ถูกต้องตามกฎหมาย แต่ท่านเป็นนายกรัฐมนตรี ท่านเป็นผู้นำประเทศ จะเสียสละอะไรสักอย่างใครจะว่าอย่างไร แล้วก็จะมีการสรรเสริญเยินยอว่าท่านเป็นผู้เสียสละ” (ไทยโพสต์ 21 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 10)
- หากปัญหาไม่เกิดขึ้นประชาชนจะออกไปคัดค้านกันทำไม” (ไทยโพสต์ 20 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า :2) “จะเป็นนายกฯ ไปได้อย่างไรครับ ท่ามกลางความแตกแยกที่นับวันจะยิ่งขึ้น (มติชน 5 มี.ค. 2549 หน้า 13)

8.2) นายธีรยุทธ บุญมี

■ “สถาบันพระมหากษัตริย์ได้ช่วยริเริ่มเสริมสร้างกลไกซึ่งนำคลี่คลายปัญหาสังคมที่ซับซ้อน (steering mechanism) ขึ้นอย่างทันกาล สมควรหรือไม่ที่จะพยายามสร้างกฎเกณฑ์จริยธรรมของนักการเมืองฝ่ายบริหารรัฐขึ้นให้มีผลอย่างจริงจัง” (มติชน 23 มกราคม 2549 หน้า 2)

■ “หากกลุ่มการเมืองภาคประชาชนต่อต้านทักษิณพ่ายแพ้ โครงสร้างอำนาจในประเทศไทยจะเปลี่ยนไปอย่างไม่หวนกลับมาเหมือนเดิม กล่าวคือ เราจะอยู่ภายใต้การปกครองของผู้นำการเมืองที่เข้มแข็งเพราะมีการเงินสูงสุดที่สุดในประเทศ มีฐานอำนาจเหนือข้าราชการ มีอำนาจเหนือกองทัพ ตำรวจ มีอำนาจทางอุดมการณ์ประชานิยม มีอำนาจเหนือสื่อมวลชน และอำนาจเหนือมวลชน เป็นการเมืองประชานิยมที่ชาวบ้านจัดตั้งกันเป็นภาค จังหวัด เขต เพื่อปกป้องทักษิณ ประเทศจะมีโครงสร้างอำนาจที่มั่นคง ภายใต้อำนาจทักษิณและไทยรักไทยไปอีก 20-30 ปี เหมือนอาร์เจนตินาหรือฟิลิปปินส์ในยุคมาร์คอส คนไทยที่เคยต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยมาด้วยเลือดเนื้อชีวิตของตนเอง และจะทนรับได้หรือไม่” (มติชน 28 มี.ค.2549 หน้า 2)

■ “ถ้าประชาชนโดยเฉพาะผู้ชุมนุมและกลุ่มที่เขยื้อนกันถวญฎีกามาแล้วเห็นว่าบ้านเมืองมีวิกฤตคุณธรรมซึ่งกฎหมายรัฐธรรมนูญเฉยๆ ไม่อาจคลี่คลายได้ก็อาจขอพระราชทานแรงบันดาลใจจากพระมหากษัตริย์เพื่อการปฏิรูปประชาธิปไตยคุณธรรมขึ้นก็ย่อมเป็นประโยชน์ ประเทศชาติกับประชาชนได้โดยไม่ผิดทั้งรัฐธรรมนูญและจารีตประเพณีซึ่งถ้าเกิดขึ้นผู้ที่เกี่ยวข้องก็ควรไข่มโน ถ้านึกว่าควรพิจารณาตนเองอย่างไร” (มติชน 28 มี.ค.2549 หน้า 12)

■ “วันนี้ไม่ควรมัวบ่นบ่นเพราะมันไม่เกิดมรรคผลอะไร แต่สิ่งที่ต้องทำหลังจากได้รับชัยชนะแล้วต้องแสดงให้เห็นว่า ประชาชนอยากเห็นการเมืองที่ดีงามอย่างไร ไม่ใช่ปล่อยให้คนไม่กี่คนเข้าไปบริหารประเทศ” (ไทยโพสต์ 5 มี.ค. 2549 หน้า 8)

“เมื่อทอดเวลายาวขึ้น คนทั่วไปจะมองเห็นว่าเพื่อให้ตระกูลตัวเองไม่ต้องเสียภาษีของหุ้นชินฯ ทักษิณสามารถทำลายบันทอนองค์กรสถาบันต่างๆ ของประเทศให้คนเสื่อมศรัทธาลงได้เกือบหมด เช่น ทำลายความน่าเชื่อถือของวุฒิสภา ศาลรัฐธรรมนูญ ป.ป.ช. ปปง. กกต. ก.ล.ด. กรมสรรพากร สื่อโทรทัศน์ของรัฐ ทำลายประเพณีการยุบสภา ประเพณีการเจรจาประนีประนอมตามเหตุผลพอสมควรระหว่างพรรคการเมือง ฯลฯ จะเพิ่มประเด็นได้ว่า เพื่อให้ทักษิณอยู่ในอำนาจต่อไป กกต. จะต้องตะแบงในเรื่องไทยรักไทยโกงกติกา อ้างพรรคเล็กฮั้วคะแนนเสียงหรือไม่ รวมทั้งศาลรัฐธรรมนูญจะต้องตะแบงตีความรัฐธรรมนูญให้ผลการเลือกตั้งใช้ได้ และเปิดรัฐสภาได้ท่ามกลางการประท้วงเพิ่มเติมขึ้นของประชาชน” (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 2)

8.3) นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

- “เราต้องยอมรับว่าการทำข้อตกลงการค้าเสรีนั้นต้องมีได้มีเสียแต่ได้หรือเสียมากกว่ากันและผลเสียนั้นตกอยู่กับคนกลุ่มไหนและกลุ่มใด ได้ประโยชน์ซึ่งเรื่องนี้ต้องเปิดเผยให้ประชาชนที่จะได้รับผลกระทบรับทราบข้อเท็จจริง” (ไทยโพสต์ 18 ม.ค. 2549 หน้า 3)
- “นายกรัฐมนตรีสามารถทำอย่างนี้กับทุกพื้นที่ในประเทศได้หรือไม่ และกว่าจะมาถึงตรงที่ท่านนายกฯ ลงไปใช้กลไก ใช้เจ้าหน้าที่เท่าไรถึงทำตรงนี้ได้” (ไทยโพสต์ 18 มกราคม 2549 หน้า 8)
- “นายกฯ เคยตั้งคำถามหรือไม่ว่า 4 ปีที่มีนโยบายแก้จนสารพัดตอนนั้นนโยบายเหล่านี้ไปแปรผลเป็นรูปธรรมอยู่ที่ไหน นายกฯ ไป อ.อาจสามารถได้ ลงไปเป็นผลจากนโยบายปลดหนี้ กองทุนหมู่บ้าน 30 บาทรักษาทุกโรค และโครงการที่เกี่ยวกับการแก้ปัญหาความยากจนอื่นๆ หรือไม่ วันนี้วิธีการแก้ปัญหาความยากจนเราต้องส่งเสริมเศรษฐกิจของคนในพื้นที่ให้เขาสร้างกระบวนการด้วยตัวเอง ไม่ใช่ส่งเงินลงไปทุ่ม และหน้าที่หลักรัฐบาลจะเป็นผู้สนับสนุนให้ความรู้ ส่งเสริมให้มีการวิจัย และเสริมด้านโครงสร้างพื้นฐาน จะเป็นการแก้ปัญหาความยากจนอย่างยั่งยืน วิธีเช่นนี้จะลดปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อนไปด้วย” (มติชน 29 มกราคม 2549 หน้า 15)

8.4) พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

- “จำได้ไหมวันที่ผมมาประเทศเป็นหนี้แค่ไหน แล้ววันนี้เราใช้หนี้เขาไปแล้ว เวลานี้ประเทศไทยมีเงินฝากในต่างประเทศมากกว่ารัฐไหน เป็นครั้งแรกตั้งแต่ประเทศไทยเป็นหนี้เมืองนอกเยอะแยะ เป็นหนี้ไอเอ็มเอฟ ผมใช้หนี้ไอเอ็มเอฟเร็วกว่ากำหนด 2 ปี ขณะนี้เงินประเทศไทยถูกนำไปฝากไว้ต่างประเทศมากกว่าไปกู้ต่างประเทศเข้ามา กลายเป็นประเทศผู้ให้กู้ไปแล้ว” (มติชน 15 มกราคม 2549 หน้า 2)
- “ถ้าจะหนีพวกเอ็งไม่ใช่ข้า สื่อเองก็ดกออกตกใจไปกับข่าวปล่อย ดังนั้นถ้าผมไม่รู้ ผมก็ไม่ใช่คน เขามีลูกผู้ชายออกสามสอก แต่ผมนั่นสี่สอก ประชาชนจะใช้ผม พวกเอ็งเป็นใครจะมาไล่ข้าได้” (มติชน 16 มีนาคม 2549 หน้า 14)
- “ผมตัวเบ้อเรอเท่อ ผมทำอะไรไม่ตรงไปตรงมาได้อย่างไร” (ไทยรัฐ 26 มกราคม 2549 หน้า 16)
- “ถ้าจะปรับก็ปรับไม่ว่ากัน ไม่มีการหนีภาษีอะไร ใดๆ ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นถ้าจะมาบอกว่าผมเป็นคนทำตัวหนีภาษี แล้วผมจะเป็นผู้น้อยได้อย่างไร ผมไม่หน้าด้าน ไม่โง่ ไม่เขลาที่จะอะไรอย่างนั้น” (มติชน 5 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 11)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า คำประเภทคำถามนั้นเมื่อประกอบเข้าไปในเนื้อหาโน้มน้าวใจแล้วจะเป็นการผู้รับสารตีความเนื้อหาส่วนที่แทนคำแสดงคำถามแบบโดยนัย เพราะผู้ส่งสารไม่ได้ให้คำตอบโดยตรงไว้ในเนื้อหา แต่ให้ผู้รับสารเข้าใจ เห็นภาพและจินตนาการด้วยตัวเอง ดังนั้น ผู้รับสารแต่ละคนจะเข้าใจความหมายไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับความคิดและบริบทแวดล้อมที่ใช้ในการตีความของแต่ละคน และแนวทางในการคิดที่ผู้ส่งสารให้ข้อมูลไว้ในเนื้อหาแวดล้อม อย่างไรก็ตาม การตีความนั้นจะเป็นภายใต้กรอบความคิดที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อออกมา เพราะบริบทเนื้อหาจะเป็นแนวทางในการตีความ

9) โวหารภาพพจน์ประเภทการซ้ำคำ (reduplication)

ปรากฏการใช้โวหารชนิดนี้ในผู้ส่งสารทั้ง 4 ท่าน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

9.1) พล.ต.จำลอง ศรีเมือง

■ “ส่วนถ้านายกฯ จะอ้างความชอบธรรมใน 19 ล้านเสียง ผมก็เป็นหนึ่งใน 19 ล้านเสียงเช่นกัน แต่เสียงนี้ไม่คงที่ ขึ้นอยู่กับความชอบธรรม ไม่ใช่ให้แล้วให้เลย ประชาธิปไตยไม่ใช่ให้แล้วให้เลย แต่ประชาชนยังคงเป็นเจ้าของ ไม่ใช่ เฉพาะวันเลือกตั้งเท่านั้น ต้องดูเจตจำนงของการชุมนุมด้วย ต้องดูที่ความจริงใจของคนที่มาคัดค้าน มีความจริงใจ อาจารย์ที่ออกมาคัดค้านเป็นข้าราชการประจำแท้ๆ ยังไม่ห่วงอนาคตของตนเองเลย” (มติชน 20 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 2)

■ “นายกฯ เป็นผู้ผ่านการอบรมจากสถาบันทหาร จะต้องยึดมั่นในคำสัตย์ 4 ข้อคือ ซาติ เกียรติ วินัย กล้าหาญ ท่านเป็นนักเรียนทหารมาก่อน ดังนั้นคนที่เคยผ่านสถาบันทหารมาแล้ว ไม่ว่าจะเรียนเตรียมทหารหรือสถาบันทหาร จะไม่ตายไปจาก 4 คำนี้ คือ หนึ่งจะเป็นผู้มีความรักชาติ เราที่ชี้แจงแล้วว่าตอนนี้มันแตกแยกกันอย่างหนักแล้ว ถ้านายกฯ ลาออกแล้วความแตกแยกจะหายไป สองคือไม่ตายไปจากผู้ทรงเกียรติ ซึ่งต้องฟังเหตุผลของประชาชนที่ออกมาเป็นเรือนแสน หากไม่ฟังจะเป็นผู้ทรงเกียรติได้อย่างไร สามไม่ตายไปจากความมีวินัย เมื่อคนออกมาขนาดนี้ ก็ต้องมีวินัยฟังเขา และประการสุดท้าย ไม่ตายไปจากคนกล้าหาญ นายกฯ ก็ต้องกล้าที่จะลาออกจากตำแหน่ง” (มติชน 20 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 2)

■ “คราวนี้เราเน้นไปเรื่องธรรมะโดยตรง การเมืองไม่มีธรรมะบ้านเมืองถึงเป็นแบบนี้ คราวนี้เป็นปัญญาสมโภช ข้างวัดพระแก้วไปสมทบเขา เขาทำมานานแล้วยังไม่กระเดื่อง มีจุดหมายเดียวกัน ถือนายกฯ ต้องออก เอาธรรมะมาช่วยแก้ไขบ้านเมือง หลายมหาวิทยาลัยเขารอเราอยู่ว่าเมื่อไหร่โอกาสจะมาเสียที อย่างที่ท่านพุทธทาสกล่าวไว้ว่า การเมืองจะต้องมีธรรมะ” (มติชน 21 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 15)

9.2) นายธีรยุทธ บุญมี

■ “ที่ผ่านมา พ.ต.ท.ทักษิณ ก็หลอกคนเรื่องการจะอยู่ในตำแหน่งนายกรัฐมนตรี สมัยเดียวก็เคยพูด สองสมัยก็เคยพูด และเมื่อเร็วๆ นี้ก็บอกจะอยู่ 3 สมัย จะอยู่ 20 ปี ลูกหลังเสร็จก็มา**ตบหัว**ทุกคน ไอ้หน้าโง่ มาเชื่อกูอยู่ได้ ถึงที่สุดแล้วก็จะ**ตบหัว**ไปทุกคนในเมืองนี้ แล้วสุดท้ายก็จะ**ตบหัว**ตัวเอง บอกว่าไอ้หน้าโง่ กูหลอกมาก็คนแล้ว คนสุดท้ายยังเชื่อกูอยู่อีก” (มติชน 5 มีนาคม 2549 หน้า 14)

■ “ขณะนี้ปัญหารุมเร้าคุณทักษิณหลายด้านแล้ว แต่ยังไมพ้อเพียง แต่จะหนักหน่วงมากขึ้น โดยเฉพาะปัญหาการคอร์รัปชันแบบ**โคตร**รวาวัตร หรือ kotranization of corruption ซึ่งขณะนี้ไม่ได้มีเพียง**โคตร**เดียว แต่นับรวมเกือบสิบ**โคตร**แล้ว ที่พวกปั่นหุ้นอยู่ในตลาดหุ้นประมาณสัก 4-5 **โคตร**แล้ว และที่เป็น**โคตร**ของนักการเมืองก็ใกล้เคียงกัน” (มติชน 15 มกราคม 2549 หน้า 2)

■ “หากกลุ่มการเมืองภาคประชาชนต่อต้านทักษิณพ่ายแพ้ โครงสร้างอำนาจในประเทศไทยจะเปลี่ยนไปอย่างไม่หวนกลับมาเหมือนเดิม กล่าวคือ เราจะอยู่ภายใต้การปกครองของผู้นำการเมืองที่เข้มแข็งเพราะมีการเงินสูงสุดที่สุดในประเทศ มี**ฐานอำนาจเหนือ**ข้าราชการ มี**ฐานอำนาจเหนือ**กองทัพ ตำรวจ มี**ฐานอำนาจ**ทางอุดมการณ์ประชาชน มี**ฐานอำนาจเหนือ**สื่อมวลชน และ**ฐานอำนาจเหนือ**มวลชน (มติชน 28 มีนาคม 2549 หน้า 2)

9.3) นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

■ “พรรคได้ตั้งคณะทำงานขึ้นมาโดยมีนายกรณ จาตุณชี รองเลขาธิการพรรคเป็นหัวหน้าคณะทำงาน เพื่อติดตามศึกษารายละเอียดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขายหุ้นของครอบครัว พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี เพราะการขายครั้งนี้ไม่ใช่เรื่องที่มีผลกระทบเฉพาะผู้ซื้อและผู้ขายเท่านั้น เพราะต้องยอมรับว่า ธุรกิจของบริษัทนี้ครอบคลุมไปถึงธุรกิจที่เป็นหัวใจสำคัญของระบบเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจโทรคมนาคมและสื่อสารมวลชน ซึ่งเติบโตมาท่ามกลางการตั้งข้อสังเกตมากมายในช่วงหลายปีที่ผ่านมา เพราะเป็นธุรกิจที่ผูกพันอยู่กับการตัดสินใจเชิงนโยบายของรัฐมาโดยตลอด ที่วิพากษ์วิจารณ์ว่าเป็นผลประโยชน์ทับซ้อน” (มติชน 25 มกราคม 2549 หน้า 2)

■ “กระบวนการนี้จึงเป็นกระบวนการที่พรรคประชาธิปัตย์สนใจเป็นพิเศษ และสังคมต้องจับตามองเป็นพิเศษ เพราะส่งผลกระทบอย่างมาก ต่อระบบเศรษฐกิจและมีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน” (มติชน 25 มกราคม 2549 หน้า 2)

■ “นายกฯ ไม่ได้ชุกหุ้นเพราะภรรยาไม่ได้แจ้ง แต่ครั้งนี้กำลังจะเกิดกรณีลูกๆ ไม่แจ้ง แต่ที่นายกฯ บอกว่าไม่รู้มันแปลก เพราะว่าเป็นบริษัทที่ท่านนายกฯ ไปตั้งเอง เป็นเจ้าของทั้งหมด แล้วผมก็ต้องพูดต่อว่ามีคนพูดเรื่อง**จริยธรรม**เยอะ เป็นสิ่งหนึ่งที่ท่านนายกฯ และคุณสุวรรณาไม่พูดเลย ไม่ต้องไปไกลถึง**จริยธรรม**ของนายกฯ หรือ ผมเอาแค่**จริยธรรม**ของครอบครัว คราวที่แล้วตัวเอง

หลุดพ้นความผิดเพราะภรรยาเป็นผู้รับไปคราวนี้ท่านกำลังจะให้ลูกมีประวัติทำความผิดทางกฎหมาย ซึ่งมีโทษอาญาจำคุกไม่เกิน 2 ปี” (มติชน 5 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 13)

■ “หากจะบอกว่าคนที่มาฟังเป็นคนโง่ ผมอยากจะถามว่า ถ้าสิ่งที่คนมาชุมนุมหยิบยก เปิดเผยข้อเท็จจริงเป็นเรื่องโง่ คนที่ตอบไม่ได้โง่กว่าหรือ ค้างอยู่ที่คำถาม” (มติชน 7 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 13)

9.4) พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

■ “สรุปแล้ว นายกฯทำอะไรผิดหมด ปรายยาเสพติดก็ผิด ทำ 30 บาทรักษาทุกโรคก็ผิด ถูกค่าตลอด จะแก้ปัญหาคความยากจนไปนั่งทำกรณีศึกษาที่อาจสามารถก็ถูกค่า สรุปแล้วถูกค่าทุกเรื่อง” (มติชน 5 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 11)

■ “คนจะค่าจะวิจารณ์ยังไม่ทันทำอะไร เขาก็ค่าแล้ว ผมถูกค่าประจำอยู่แล้ว ฉะฉาน เลย์ ยิ่งค่าผมเท่าไรหะ คะแนนเสียงเลือกตั้งก็ดีขึ้นเท่านั้น ส่วนที่มีคนมาชุมนุมกดดันนั้น รู้สึกฉะฉาน ผมมาโดยระบอบประชาธิปไตย จึงไม่สนใจ ถ้ามาชุมนุมเพราะความเดือดร้อนมาเลยแต่ถ้ามาเพราะต้องการล้ม ผมฉะฉาน (พูดซ้ำ 3 รอบ) กรุณามาเยอะๆ ได้เลย” (มติชน 19 มกราคม 2549 หน้า 15)

■ “เราจะต้องเปลี่ยนอารมณ์เป็นปัญญาให้ได้ คือเราจะต้องเปลี่ยนความรู้สึกมาเป็นความรู้จริงๆ ให้ได้ เราจะต้องเปลี่ยนจากความรู้สึกมาเป็นมิกติกแทนที่เราจะเสนอแต่ปัญญา” (มติชน 19 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 2)

10) การใช้โวหารภาพพจน์ประเภทสัทพจน์ (onomatopoeia)

สำหรับโวหารชนิดนี้ พบในการใช้ภาษาของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งมีจำนวน 2 คำ ดังนี้

■ “ปัญหาที่คือ ไอ้คนกลุ่มนี้ บางคนก็ไล่มาแล้วรัฐบาล ถ้ารัฐบาลที่มีประชาชนสนับสนุนอย่างนี้ ยังถูกไล่ ต่อไปไอ้พวกนี้ก็แบล็คเมล์รัฐบาลทุกสมัย ถ้าผมสร้างบรรทัดฐานแบบนั้น ต่อไปนายกฯที่มาจากการเลือกตั้งเกิดถูกพวกนี้ขู่ ก็ขาสันพับพับ ดังนั้น บรรทัดฐานผิดๆ แบบนี้ไม่สร้างโดยผมแน่ ไอ้พวกที่มาบอกว่านายกฯจะต้องลาออก พร้อมยืนยันว่า การขายหุ้นชินคอร์ป ให้กับกองทุนเทมาเส็ก จำนวน 73,000 ล้านบาท เป็นไปอย่างถูกต้องโปร่งใส” (มติชน 6 มีนาคม 2549 หน้า 13)

■ “สั่งทำไปเลยของพวกนี้ไม่อั้น เพราะผมเห็นสภาพคนพิการก็แยอยู่แล้ว ผมสงสารมาก มีคนหนึ่งพิการเดินไม่ได้ นั่งสามล้อโยกมา ที่มริทกา ความปลอดภัยไม่ให้เข้ามาหาผม ผมกระโดดลงเลย คลานตุ๊กๆ มาเลย ขอเพียงแค่เปลี่ยนรถตุ๊กๆ รถสามล้อโยกที่สนิมเกาะทั้งคันแล้ว สามพันกว่าบาท ผมก็เลยอยากให้การตรวจการพัฒนาสังคมฯ และกระทรวงสาธารณสุขได้ดูแลเรื่องไม้เครื่องมือพวกนี้ให้เขาหน่อย” (ไทยโพสต์ 29 มกราคม 2549 หน้า 12)

6.1.3 การใช้คำสแลง

สำหรับโวหารชนิดนี้ พบในการใช้ภาษาของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- “ไทยเป็นประเทศที่เปลี่ยนรัฐธรรมนูญมากกว่ากฎหมายปกติเพราะเรามีพวกผู้นำทางความคิดคือพวกที่ไม่ค่อยพอใจ คือถ้าไม่ถูกใจโก๊ คือไม่พอใจ” (มติชน 10 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 12)
- “ผมนี้แหละจิ๊กโก๋ตัวจริง” (ไทยโพสต์ 19 มกราคม 2549 หน้า 3)
- “เป็นคนซึ่งมีปัญหาในสังคมแต่พยายามทำตัวเป็นพระเอกเพราะบังเอิญว่าจุดอ่อนของสื่อบ้านเราคือมีหน้าที่ทำข่าว มันก็เลยทำให้คนที่มีความต้องการต่อสังคมสามารถที่จะทำอะไรก็ได้ ทำแล้วก็โก้เก๋ ก๊ิบเก๋ๆ” (มติชน 25 มกราคม 2549 หน้า 13)
- “คนอย่างผมมีความพร้อมทุกอย่าง ถ้าจะหนีไปเสวยสุขง่ายมาก แต่วันนี้ความสุขจากการทำหน้าที่นายกฯ ไปไหนก็มีคนมาให้กำลังใจเป็นสิ่งที่เงินซื้อไม่ได้นี่คือสิ่งที่ทำให้ผมอยากเป็นนายกฯ ต่อ และจะเป็นจนกว่าประชาชนจะพ้นจากความลำบาก” (มติชน 10 มีนาคม 2549 หน้า 12)
- “พวกที่ไม่ยอมรับโลกาภิวัตน์ ถ้าขึ้นมาทำหน่อมแน้ม กินแต่ผัก อาบน้ำ 5 ชั้น ก็อยู่ลำบาก” (ไทยรัฐ 12 มีนาคม 2549 หน้า 2)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า คำว่า “ถูกใจโก๊” หมายถึง “ถูกใจ” “จิ๊กโก๋” หมายถึง “นักเลง” “โก้เก๋ ก๊ิบเก๋ๆ” หมายถึง “คูดี” “เสวยสุข” หมายถึง “มีความสุข” และ “หน่อมแน้ม” หมายถึง “ไม่จริงจัง” โดยคำเหล่านี้เป็นคำสแลงที่ใช้ในกลุ่มวัยรุ่น

6.1.4 การใช้คำอุทาน

สำหรับโวหารชนิดนี้ พบในการใช้ภาษาของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- “พวกคุณเป็นใคร มาถึงโอโห ทำตัวเหมือนเป็นผู้รักชาติ คุณรักชาติถูกทางหรือเปล่า คุณเข้าใจไหม ปัญหาของชาติคืออะไร” (มติชน 15 มกราคม 2549 หน้า 2)
- “คนไม่รู้ พิจารณาไม่ป็นไม่มีข้อมูล ก็ไปหลงกระแส ปัดโซ่! คนเป็นนายกฯ ไม่มีใครทำอะไรไม่ดีหรอก แฮม! เป็นนายกฯ ก็ถือว่ามีเกียรติมาก มีโอกาสทำงานให้บ้านเมืองมากแล้ว ใครจะไปทำเรื่องไม่ดีทำไม ปัดโซ่!” (มติชน 4 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 13)
- “โธ! คนเลือกผมมาตั้ง 19 ล้านเสียง ผมไม่ออกหรอก” (มติชน 4 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 14)
- “อ้าว ก็ได้แก้ปัญหาไ้คุณ โอ้ย...ตายแล้ว ถามคำถามก็ตกใจแล้ว การแก้ปัญหาเหมือนคนป่วยไปหาหมอ บางโรคกินยาแล้วต้องไปติดตามว่าหายหรือไม่ บางครั้งหมอวิเคราะห์โรคถูก แต่ให้

ยาอ่อนไป หรือมากไป ก็ต้องติดตาม คนจนเป็นคนป่วยทางเศรษฐกิจที่ต้องได้รับการรักษา ซึ่งต้องวิเคราะห์โรค ตั้งยา ผ่าตัด นี่คือการรักษาโรค แต่บางครั้ง ผมนี่! เฮ้อ...นะโมตัสสะ” (มติชน 17 มกราคม 2549 หน้า 15)

จากตัวอย่างข้างต้น คำว่า “โเฮโฮ” แสดงอารมณ์ตกใจ “ปัดโธ” แสดงอารมณ์ตกใจปนประหลาดใจ “เหม” เป็นคำอุทานแสดงการประหลาด “โถ” แสดงอารมณ์สงสาร และ “เฮ้อ” แสดงอารมณ์ไม่ตั้งใจ ทอดถอนใจ ซึ่งเมื่อใช้ในประโยค จะทำให้ผู้รับสารสัมผัสและเข้าถึงอารมณ์ของผู้ส่งสารได้ดียิ่งขึ้น

6.1.5 การใช้คำในภาษาถิ่น

สำหรับโวหารชนิดนี้ พบในการใช้ภาษาของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ดังตัวอย่างต่อไปนี้

■ “การกล่าวร้ายป้ายสีก็เป็นธรรมดาของสังคม แต่เลือดเนื้อเชื้อไขสันก้าแพงคนนี่บ่งว่า ไม่ จี๊ หลาด สามปีนับจากนี้ไปผมจะต้องทำงานให้ประชาชน เพราะมีคนอยากให้ผมทำงานต่อ มีคนบ่งว่า ไม่ก็คนเท่านั้น ช่างแม่งมันดีอะ” (มติชน 6 กุมภาพันธ์ 2549 หน้า 13)

■ “พวกมือบหน้าทำเนียบฯ เตรียมการเต็มที ผมเข้าทำเนียบฯ ภูจะไล่มีงออก แต่รู้แกวมัน ผมก็เลยไม่เข้า มันหาว่าจี๊แหละ คนบ้านเฮาจี๊แหละปะบ่มี คนบ้านเฮาบ่จี๊แหละ บ่อยากเผชิญหน้าฮือเขา บ่อยากมีเรื่องมีราว อยากให้บ้านเมืองสงบ เรื่องจี๊แหละบ่มี ที่ผมบ่เข้า บ่จี๊อะหยั่งหรือก อยากให้บ้านเมืองสงบไวๆ บ่อยากมีฮือมีเรื่องมีราว ไม่อยากให้ปะทะกัน” (ไทยโพสต์ 21 มีนาคม 2549 หน้า 12)

จากตัวอย่าง จะเห็นได้ว่าผู้ส่งสารได้ใช้คำภาษาไทยถิ่นกลางสลับกับภาษาไทยถิ่นเหนือ เช่น คำว่า “บ” หมายถึง “ไม่” “เฮา” หมายถึง “เรา” “จี๊แหละ” หมายถึง “โกหก” “อะหยั่ง” หมายถึง อะไร เป็นต้น

6.2 ภาษาที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้านและฝ่ายรัฐบาล

หลังจากนำเสนอผลการวิเคราะห์ลักษณะภาษาที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจเป็นรายบุคคลไปแล้ว ในส่วนนี้ ผู้ศึกษาจะสรุปภาษาที่ใช้ในการสื่อสารของแต่ละฝ่าย โดยภาษาของฝ่ายต่อต้านจะนำเสนอผ่านตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6.1 แสดงภาษาที่ฝ่ายต่อต้านใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ

ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจของ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจของ นายธีรยุทธ บุญมี	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจของ ฝ่ายต่อต้าน
1. การใช้คำและกลุ่มคำที่มีความหมายเชิงหนักแน่นหรือเข้มข้นเป็นส่วนขยายเป็นส่วนขยาย	1. การใช้คำและกลุ่มคำที่มีความหมายเชิงหนักแน่นหรือเข้มข้นเป็นส่วนขยายเป็นส่วนขยาย	1. การใช้คำและกลุ่มคำที่มีความหมายเชิงหนักแน่นหรือเข้มข้นเป็นส่วนขยายเป็นส่วนขยาย	1. การใช้คำและกลุ่มคำที่มีความหมายเชิงหนักแน่นหรือเข้มข้นเป็นส่วนขยายเป็นส่วนขยาย
2. การใช้คำแสดงโวหารภาพพจน์ 2.1 อุปมา 2.2 อุปลักษณ์ 2.3 บุคลาธิษฐาน 2.4 นามมัย 2.5 อธิพจน์ 2.6 ปฏิพจน์ 2.7 การเล่นเสียง 2.8 ปฏิพจน์ 2.9 การซ้ำคำ	2. การใช้คำแสดงโวหารภาพพจน์ 2.1 อุปมา 2.2 อุปลักษณ์ 2.3 บุคลาธิษฐาน 2.4 นามมัย 2.5 อธิพจน์ 2.6 ปฏิพจน์ 2.7 การเล่นเสียง 2.8 ปฏิพจน์ 2.9 การซ้ำคำ	2. การใช้คำแสดงโวหารภาพพจน์ 2.1 อุปลักษณ์ 2.2 บุคลาธิษฐาน 2.3 นามมัย 2.4 อธิพจน์ 2.5 ปฏิพจน์ 2.6 การเล่นเสียง 2.7 ปฏิพจน์ 2.8 การซ้ำคำ	2. การใช้คำแสดงโวหารภาพพจน์ 2.1 อุปมา 2.2 อุปลักษณ์ 2.3 บุคลาธิษฐาน 2.4 นามมัย 2.5 อธิพจน์ 2.6 ปฏิพจน์ 2.7 การเล่นเสียง 2.8 ปฏิพจน์ 2.9 การซ้ำคำ

สำหรับภาษาที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจของฝ่ายรัฐบาล ผู้ศึกษาใช้ข้อมูลชุดเดียวกันพ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ดังสรุปลักษณะภาษาที่ใช้ได้ดังนี้ 1) การใช้คำและกลุ่มคำที่มีความหมายเชิงหนักแน่นหรือเข้มข้นเป็นส่วนขยาย 2) การใช้คำแสดงโวหารภาพพจน์ โดยพบชนิดโวหาร 10 ชนิด คือ 2.1) อุปมา 2.2) อุปลักษณ์ 2.3) บุคลาธิษฐาน 2.4) นามมัย 2.5) อธิพจน์ 2.6) ปฏิพจน์ 2.7) การเล่นเสียง 2.8) ปฏิพจน์ 2.9) การซ้ำคำ และ 2.10) สัทพจน์ 3) การใช้คำแสดง 4) การใช้คำอุทาน และ 5) การใช้คำในภาษาถิ่น

บทที่ 7

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ที่มาของการศึกษาเรื่องการสื่อสารโน้มน้าวใจทางการเมืองกรณีศึกษาการเมืองช่วงก่อนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ 2 เมษายน 2549 สืบเนื่องจากช่วงดังกล่าวได้เกิดการปะทะกันทางความคิดระหว่างฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายต่อต้านรัฐบาลอย่างรุนแรง ฝ่ายต่อต้านซึ่งประกอบด้วยประชาชนจำนวนมากและหลากหลายกลุ่มได้เรียกร้องให้พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี แต่ด้วยประเทศไทยมีระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย เมื่อจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงผู้นำฝ่ายบริหารประเทศ หากมิใช่การลาออกด้วยความสมัครใจของผู้นำท่านนั้น อีกช่องทางหนึ่งที่สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้ คือ การแสดงเจตน์จำนงค์ของประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยซึ่งเป็นอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศ ฝ่ายใดที่มีเสียงสนับสนุนจากประชาชนมากกว่า ฝ่ายนั้นย่อมมีพลังในการยับยั้งและมีศักยภาพมากกว่าในการเอาชนะฝ่ายตรงข้าม ดังนั้น ช่วงเวลาดังกล่าวจึงเกิดภาวะสงครามทางความคิดเพื่อแย่งเสียงสนับสนุนจากประชาชน การสื่อสารโน้มน้าวใจจึงปรากฏบทบาทสำคัญในฐานะช่องการเรียกร้องเสียงสนับสนุนจากเหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมดจึงกลายเป็นที่มาของการศึกษาในครั้งนี้

สำหรับวัตถุประสงค์ ผู้ศึกษามุ่งศึกษาวิธีการสื่อสารโน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้านและฝ่ายรัฐบาลที่ต้องการให้ผู้รับสารซึ่งอ่านหนังสือพิมพ์ในขณะนั้นคล้อยตามความคิดกรณี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ควรลาออก/ไม่ควรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี โดยศึกษารอบคลุมทั้งเนื้อหา การใช้หลักฐานเป็นแรงจูงใจในสาร และภาษาที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจ

7.1 สรุปผลการศึกษา

ส่วนวิธีการศึกษาได้ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาสาร (Content Analysis) โดยวิเคราะห์จากวาทกรรมของผู้ส่งสาร 4 ท่าน คือ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง นายธีรยุทธ บุญมี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และพ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร โดยสามท่านแรกผู้ศึกษาจัดเป็นตัวแทนฝ่ายต่อต้านรัฐบาล ส่วนท่านสุดท้าย จัดเป็น

ตัวแทนของฝ่ายรัฐบาล สำหรับที่มาของวาทกรรม ผู้ศึกษาเลือกศึกษาจากหนังสือรายวันจำนวน 3 ชื่อฉบับ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์มติชน และหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ ที่ตีพิมพ์ตั้งแต่วันที่ 14 มกราคม 2549 ถึง 2 เมษายน 2549 คิดเป็นจำนวน 79 ฉบับต่อ 1 ชื่อฉบับ รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 237 ฉบับ ซึ่งปรากฏผลการศึกษาดังต่อไปนี้

7.1.1 ผลการศึกษาเนื้อหาที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจ พบว่า ฝ่ายต่อต้านใช้เนื้อหาในการโน้มน้าวใจ 5 ประเด็น และฝ่ายรัฐบาลมีเนื้อหาในการโน้มน้าวใจทั้งหมด 7 ประเด็น

เนื้อหาในการโน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้าน ได้แก่ 1) คุณสมบัติ/คุณลักษณะของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรไม่เหมาะสมต่อการเป็นนายกรัฐมนตรี เนื่องจากมีคำพูดเชื่อถือไม่ได้ ไม่ให้ความสำคัญต่อความมั่นคงของประเทศ ไม่โปร่งใสและทำผิดกฎหมาย ไม่ยึดมั่นในปณิธานของทหารและนักการเมือง และเชื่อมั่นในตนเองมากเกินไป 2) การบริหารงานไม่ถูกต้อง เนื่องจากตีความแนวคิดทุนนิยม แนวคิดการถดถอย และแนวคิดประชาธิปไตยผิดพลาดและนำมาปฏิบัติไม่ถูกต้อง มีพฤติกรรมคอร์รัปชัน แทรกแซงการทำงานของหน่วยงานองค์กรอิสระและหน่วยงานราชการ แก้ปัญหาความยากจน ปัญหาการเรียกร้องให้ลาออกจากตำแหน่ง ปัญหาการแก้ไขรัฐธรรมนูญและปัญหาการบริหารกิจการไฟฟ้าไม่ถูกวิธี ให้ข้อมูลประชาชนด้านเดียว อีกทั้งไม่เปิดรับความคิดเห็นและควบคุมประชาชน 3) เป็นความต้องการของประชาชนซึ่งมีจำนวนมาก หลากหลายกลุ่ม เข้าร่วมสนับสนุนโดยไม่มีผลประโยชน์แอบแฝงและมีความต้องการอย่างจริงจัง 4) เป็นต้นเหตุความแตกแยกของประชาชนในชาติขึ้นวิกฤต และ 5) จะสร้างปัญหาแก่ประเทศไทยในอนาคตทั้งปัญหาวิกฤตรัฐธรรมนูญและ ปัญหาวิกฤตประชาธิปไตยทั้งระบบ

เนื้อหาในการโน้มน้าวใจของฝ่ายรัฐบาล ได้แก่ 1) คุณสมบัติ/คุณลักษณะของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรมีความเหมาะสมต่อตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เนื่องจากมีความซื่อสัตย์ รักษาสัตย์จะมีศีลธรรมจงรักภักดีในสถาบันกษัตริย์ พร้อมจะเป็นผู้ให้และต้องการช่วยเหลือประชาชนทั่วประเทศ จริ่งจ๋มมุ่งมั่นตั้งใจและไม่ขี้ลาด เข้าใจสถานภาพและความรู้สึกผู้มีรายได้น้อย ตลอดจนมีความรู้ความสามารถ และมีสติปัญญา 2) การบริหารงานของรัฐบาลถูกต้องใช้แนวคิดทุนนิยม แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง และแนวคิดประชาธิปไตยซึ่งเป็นประโยชน์ต่อประเทศในการบริหารงาน แก้ปัญหาถูกวิธีทั้งปัญหาความยากจน ปัญหาการเรียกร้องให้ลาออกจากตำแหน่ง และปัญหาการเรียกร้องให้แก้ไขรัฐธรรมนูญ 3) ผลงานของรัฐบาลมีประสิทธิภาพ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม สาธารณสุขและการศึกษา 4) เป็นความต้องการของประชาชนซึ่งมีจำนวนมากกว่าฝ่ายต่อต้าน 5)

คุณสมบัติ/คุณลักษณะของฝ่ายต่อต้านไม่น่าเชื่อถือ เนื่องจากคำพูดเชื่อถือไม่ได้ มีส่วนได้เสียส่วนเสียผลประโยชน์ มีพฤติกรรมก้าวร้าวคุกคามและขาดความรู้ความเข้าใจ 6) วิธีการแสดงออกของฝ่ายต่อต้านไม่ถูกต้อง เนื่องจากกระทำการละเมิดกฎหมายและหลักการประชาธิปไตย อีกทั้งยังสร้างปัญหาให้ประเทศ และ 7) จะเกิดผลเสียต่อประเทศ เพราะหากลาออกจะทำให้เกิดความไม่มั่นคงทางประชาธิปไตย ส่งผลให้ความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจลดลง รัฐบาลจะมีปัญหาด้านการเงิน และไม่มีเงินนำไปช่วยประชาชนให้อยู่ดีกินดี

7.1.2 หลักฐานที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจ พบว่า ฝ่ายต่อต้านใช้หลักฐาน 5 ประเภท ส่วนฝ่ายรัฐบาลใช้หลักฐาน 7 ประเภท

หลักฐานที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้าน ได้แก่ 1) การยกตัวอย่าง 2) การเปรียบเทียบ 3) การใช้พยาน 4) การอ้างสถิติ และ 5) การพรรณนาความ

หลักฐานที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจของฝ่ายรัฐบาล ได้แก่ 1) การยกตัวอย่าง 2) การเปรียบเทียบ 3) การใช้พยาน 4) การอ้างสถิติ 5) การพรรณนาความ 6) การให้รายละเอียด และ 7) การบอกเล่า

7.1.3 ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจ พบว่า ฝ่ายต่อต้านใช้ภาษา 2 ลักษณะ ส่วนฝ่ายรัฐบาลใช้ภาษา 5 ลักษณะ ดังนี้

ภาษาของฝ่ายต่อต้าน ได้แก่ 1) การใช้คำและกลุ่มคำที่มีความหมายเชิงหนักแน่นเป็นส่วนขยาย และ 2) การใช้คำแสดงโวหารภาพพจน์ โดยพบว่ามี 9 ชนิด คือ 2.1) อุปมา 2.2) อุปลักษณ์ 2.3) บุคลาธิษฐาน 2.4) นามมัย 2.5) อธิพจน์ 2.6) ปฏิพจน์ 2.7) การเล่นเสียง 2.8) ปฏิปจน์ และ 2.9) การซ้ำคำ

ลักษณะภาษาของฝ่ายรัฐบาล ได้แก่ 1) การใช้คำและกลุ่มคำที่มีความหมายเชิงหนักแน่นเป็นส่วนขยาย 2) การใช้คำแสดงโวหารภาพพจน์ คือ 2.1) อุปมา 2.2) อุปลักษณ์ 2.3) บุคลาธิษฐาน 2.4) นามมัย 2.5) อธิพจน์ 2.6) ปฏิพจน์ 2.7) การเล่นเสียง 2.8) ปฏิปจน์ 2.9) การซ้ำคำ และ 2.10) สัทพจน์ 3) การใช้คำสแลง 4) การใช้คำอุทาน และ 5) การใช้คำในภาษาถิ่น

7.2 อภิปรายผลการวิจัย

ในหัวข้อนี้ จะเป็นการนำเสนอความคิดเห็นของผู้ศึกษาที่มีต่อผลการวิจัยในครั้งนี้ โดยผู้ศึกษาได้นำทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารโน้มน้าวใจ การโน้มน้าวใจโดยใช้หลักฐาน ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจ ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ ความน่าเชื่อถือของผู้พูด ทฤษฎีวาทศิลป์แห่งการสำนึกว่าตนเองเหมือนกับผู้อื่น และแนวคิดการสื่อสารทางการเมือง ดังอธิบายรายละเอียดได้ต่อไป

7.2.1 การเปรียบเทียบวิธีการสื่อสารโน้มน้าวใจระหว่างฝ่ายต่อต้านกับฝ่ายรัฐบาล

การเปรียบเทียบเนื้อหาที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ

เมื่อผู้ศึกษานำผลการวิเคราะห์เนื้อหาและประเภทเนื้อหาที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจระหว่างฝ่ายต่อต้านและฝ่ายรัฐบาล ได้พบความเหมือนและความแตกต่าง ดังนี้

1) ความเหมือนของเนื้อหาและประเภทเนื้อหาที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจของทั้งสองฝ่าย

1.1) ความเหมือนของประเภทเนื้อหาซึ่งมี 3 ประเภทได้แก่ 1) ด้านลบของฝ่ายตรงข้าม 2) หลักการ/วิชาการ และ 3) ผลกระทบด้านลบต่อผู้รับสาร/ประเทศ

1.2) ความเหมือนของประเด็นเนื้อหาที่นำเสนอ ได้แก่ 1) คุณสมบัติ/คุณลักษณะของฝ่ายตรงข้าม 2) การบริหารงานและผลงาน 3) ความต้องการของประชาชน และ 4) ผลเสียต่อประเทศไทย

1.3) ในแง่ผลกระทบต่อการโน้มน้าวใจผู้รับสาร พบว่า ผู้ส่งสารทั้งสองฝ่ายมีการนำเสนอเนื้อหาในเชิงลดความน่าเชื่อถือของฝ่ายตรงข้าม ดังสะท้อนจากการนำเสนอเนื้อหาประเภทด้านลบของฝ่ายตรงข้ามและผลกระทบด้านลบต่อประเทศ และมีการนำเสนอเนื้อหาที่สร้างความน่าเชื่อถือให้ฝ่ายของตน ดังสะท้อนจากการอ้างเนื้อหาหลักการ/วิชาการในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของประชาชนอันเป็นผลจากการอ้างแนวคิดประชาธิปไตย

2) ความแตกต่างของเนื้อหาและประเภทเนื้อหาที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจของทั้งสองฝ่าย

2.1) ผู้ส่งสารฝ่ายรัฐบาลนำเสนอประเภทเนื้อหาครบทั้ง 5 ประเภท ในขณะที่ผู้ส่งสารฝ่ายต่อต้านนำเสนอเนื้อหาเพียง 4 ประเภท เพราะฉะนั้นในแง่ของความหลากหลายของเนื้อหาฝ่ายรัฐบาลจึงมีการนำเสนอประเภทของเนื้อหาที่มากกว่า

2.2) ประเภทเนื้อหาที่พบในการสื่อสารโน้มน้าวใจของฝ่ายรัฐบาลแต่ไม่พบในฝ่ายต่อต้าน คือ ด้านบวกของฝ่ายผู้ส่งสาร ซึ่งมีประเด็นในการนำเสนอ 3 ประเด็น 1) คุณสมบัติ/คุณลักษณะของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรมีความเหมาะสมต่อตำแหน่งนายกรัฐมนตรี 2) การบริหารงานของรัฐบาล ถูกต้อง และ 3) ผลงานของรัฐบาลมีประสิทธิภาพ

เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพของความเหมือนและความแตกต่างระหว่างเนื้อหาที่ใช้ในการโน้มน้าวใจของทั้งสองฝ่าย ผู้ศึกษาจึงนำเสนอในรูปแบบตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7.1 แสดงการเปรียบเทียบประเภทเนื้อหาที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจระหว่างฝ่ายต่อต้านกับฝ่ายรัฐบาล

ประเภทเนื้อหา	เนื้อหาในการโน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้าน	เนื้อหาในการโน้มน้าวใจของฝ่ายรัฐบาล
1. ด้านบวกของฝ่ายผู้ส่งสาร	ไม่ปรากฏข้อมูล	1. คุณสมบัติ/คุณลักษณะของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรมีความเหมาะสมต่อตำแหน่งนายกรัฐมนตรี 1.1 รักชาติจะ ซื่อสัตย์สุจริต มีศีลธรรม 1.2 จงรักภักดีในสถาบันกษัตริย์ 1.3 พร้อมจะเป็นผู้ให้ และต้องการช่วยเหลือประชาชนและประเทศ 1.4 จริงจัง มุ่งมั่นตั้งใจและไม่ขี้ขลาด 1.5 เข้าใจสถานการณ์และความรู้สึกผู้มีรายได้น้อย 1.6 มีความรู้ความสามารถ และมีสติปัญญา 2. การบริหารงานของรัฐบาลถูกต้อง 2.1 ใช้แนวคิดที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศเป็นหลักในการบริหาร - แนวคิดทุนนิยม - แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง - แนวคิดประชาธิปไตยและกฎหมาย 2.2 แก้ปัญหาถูกวิธี - ปัญหาความยากจน - ปัญหาการเรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีลาออกจากตำแหน่ง - ปัญหาประชาชนเรียกร้องให้แก้รัฐธรรมนูญ 3. ผลงานของรัฐบาลมีประสิทธิภาพ - ด้านเศรษฐกิจ - ด้านสังคม สาธารณสุขและการศึกษา

ตารางที่ 7.1 แสดงการเปรียบเทียบประเภทเนื้อหาที่ใช้สื่อสาร โน้มน้าวใจระหว่างฝ่าย
ต่อต้านกับฝ่ายรัฐบาล (ต่อ)

ประเภทเนื้อหา	เนื้อหาในการโน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้าน	เนื้อหาในการโน้มน้าวใจของฝ่ายรัฐบาล
2. ด้านลบของฝ่ายตรงข้าม	1. คุณสมบัติ/คุณลักษณะของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรไม่เหมาะสมต่อการเป็นนายกรัฐมนตรี 1.1 คำพูด: เชื่อถือไม่ได้ (โกหก ไม่รักษาคำพูดใส่ร้ายผู้อื่น และการพูดความจริงไม่ครบ) จาบจ้วงและชั่วร้าย 1.2 ไม่ให้ความสำคัญต่อความมั่นคงของประเทศ 1.3 ไม่โปร่งใสและทำผิดกฎหมาย 1.4 ไม่ยึดมั่นในปณิธานของทหารและนักการเมือง 1.5 เชื้อมั่งในตนเองมากเกินไป 2. การบริหารงานไม่ถูกต้อง 2.1 แนวคิดการทำงาน: ติความผิดพลาดและนำมาปฏิบัติไม่ถูกต้อง คิดเรื่องเงินเป็นหลักและละเลยเรื่องสังคม - แนวคิดทุนนิยม (กำกับรัฐ) และแนวคิดการถดถอย - แนวคิดประชาธิปไตย 2.2 มีพฤติกรรมคอร์รัปชัน 2.3 แทรกแซงการองค์กรอิสระสื่อมวลชนและหน่วยงานราชการ 2.4 แก้ปัญหาไม่ถูกวิธี - ปัญหาความยากจน - ปัญหาการเรียกร้องให้ลาออกจากตำแหน่ง - ปัญหาการเรียกร้องให้แก้ไขรัฐธรรมนูญ - ปัญหาการบริหารกิจการไฟฟ้า 2.5 ให้ข้อมูลประชาชนด้านเดียว 2.5 ไม่เปิดรับความคิดเห็นและควบคุมประชาชน	4. คุณสมบัติ/คุณลักษณะของฝ่ายต่อต้านไม่น่าเชื่อถือ 4.1 มีภูมิหลังไม่น่าเชื่อถือ ไม่มีศักยภาพและใช้อารมณ์เป็นหลัก 4.2 เป็นผู้มีส่วนได้-เสียผลประโยชน์ 4.3 คำพูด: ไม่น่าเชื่อถือ (โกหก บิดเบือน) 4.4 ขาดความรู้ความเข้าใจและถูกจ้างวานมา 4.5 ก้าวร้าวและคุกคาม 5. วิธีการแสดงออกของฝ่ายต่อต้านไม่ถูกต้อง - ละเมิดกฎหมายและไม่ปฏิบัติตามหลักการประชาธิปไตย - สร้างปัญหาให้ประเทศ ได้แก่ เศรษฐกิจตกต่ำ ภาพลักษณ์ประเทศเสียหาย เกิดความแตกแยกภายในชาติ รดคิด และไม่ทันยุคโลกาภิวัตน์
3. หลักการ/วิชาการ	3. เป็นความต้องการของประชาชน ซึ่งมีจำนวนมาก หลากหลายกลุ่ม เข้าร่วมสนับสนุน โดยไม่มีผลประโยชน์แอบแฝงและมีความต้องการอย่างจริงจัง	6. เป็นความต้องการของประชาชน - มีจำนวนมากกว่าฝ่ายต่อต้าน
4. ผลกระทบด้านลบต่อผู้รับสาร/ประเทศ	4. จะเกิดผลเสียต่อประเทศไทยในอนาคต - การเลือกตั้งในวันที่ 2 เมษายน 2549 จะไม่โปร่งใส - หลังการเลือกตั้งจะเกิดวิกฤตรัฐธรรมนูญ - หลังการเลือกตั้งจะเกิดวิกฤตระบอบประชาธิปไตย - การปฏิรูปการเมืองจะไม่เกิดขึ้น - ความแตกแยกภายในสังคมจะเพิ่มขึ้น 5. เป็นต้นเหตุความแตกแยกของชาติขั้นวิกฤต	7. จะเกิดผลเสียต่อประเทศ การไม่ลาออกจากตำแหน่งเป็นวิธีการรักษาประชาธิปไตย ความมั่นคงของประชาธิปไตยนำไปสู่ความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจ และความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจจะนำไปสู่การอยู่ดีกินดีของประชาชน เพราะฉะนั้นหากผู้ส่งสารลาออกจากตำแหน่งจะส่งผลเสียต่อประเทศตามระบบความสัมพันธ์ดังกล่าว ไม่ปรากฏข้อมูล

การเปรียบเทียบหลักฐานที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ

เมื่อนำประเภทหลักฐานมาเปรียบเทียบกันระหว่างสองฝ่ายพบว่า ฝ่ายรัฐบาลมีการใช้ประเภทหลักฐานมากกว่าฝ่ายต่อต้าน ดังนำเสนอผ่านตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7.2 แสดงการเปรียบเทียบประเภทหลักฐานที่ใช้สื่อสาร โน้มน้าวใจระหว่างฝ่ายต่อต้านกับฝ่ายรัฐบาล

ประเภทหลักฐานของฝ่ายต่อต้าน	ประเภทหลักฐานของฝ่ายรัฐบาล
1. การยกตัวอย่าง	1. การยกตัวอย่าง
2. การเปรียบเทียบ	2. การเปรียบเทียบ
3. การใช้พยาน	3. การใช้พยาน
4. การอ้างสถิติ	4. การอ้างสถิติ
5. การพรรณนาความ	5. การพรรณนาความ
	6. การให้รายละเอียด
	7. การบอกเล่า

การเปรียบเทียบภาษาที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ

เมื่อนำลักษณะภาษาที่ทั้งสองฝ่ายใช้สื่อสาร โน้มน้าวใจ พบว่า ฝ่ายรัฐบาลใช้ลักษณะภาษาในการโน้มน้าวใจมากกว่าฝ่ายต่อต้าน โดยฝ่ายรัฐบาลมีการใช้คำอุทาน คำสแลงและคำภาษาไทยถิ่นเหนือเป็นข้อแตกต่าง และเพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพการเปรียบเทียบดังกล่าวได้ชัดเจนขึ้น ผู้ศึกษาจึงนำเสนอผ่านตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7.3 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะภาษาที่ใช้สื่อสาร โน้มน้าวใจระหว่างฝ่ายต่อต้านกับฝ่ายรัฐบาล

ภาษาในการสื่อสารโน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้าน	ภาษาในการสื่อสารโน้มน้าวใจของฝ่ายรัฐบาล
1. การใช้คำและกลุ่มคำที่มีความหมายเชิงหนักแน่นหรือเข้มข้นเป็นส่วนขยายเป็นส่วนขยาย	1. การใช้คำและกลุ่มคำที่มีความหมายเชิงหนักแน่นหรือเข้มข้นเป็นส่วนขยาย
2. การใช้คำแสดงโวหารภาพพจน์ 2.1 อุปมา 2.2 อุปลักษณ์ 2.3 บุคลาธิษฐาน 2.4 นามมัย 2.5 อธิพจน์ 2.6 ปฏิพจน์ 2.7 การเล่นเสียง	2. การใช้คำแสดงโวหารภาพพจน์ 2.1 อุปมา 2.2 อุปลักษณ์ 2.3 บุคลาธิษฐาน 2.4 นามมัย 2.5 อธิพจน์ 2.6 ปฏิพจน์ 2.7 การเล่นเสียง

ตารางที่ 7.3 แสดงการเปรียบเทียบภาษาในการสื่อสารโน้มน้าวใจระหว่างฝ่ายต่อต้านกับฝ่ายรัฐบาล (ต่อ)

ภาษาในการสื่อสารโน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้าน	ภาษาในการสื่อสารโน้มน้าวใจของฝ่ายรัฐบาล
2.8 ปฏิปักษ์ 2.9 การซ้ำคำ	2.8 ปฏิปักษ์ 2.9 การซ้ำคำ 2.10 สัพพจน์
-	3. การใช้คำสแลง
-	4. การใช้คำอุทาน
-	5. การใช้คำในภาษาถิ่น

จากการเปรียบเทียบเนื้อหา หลักฐาน และภาษาที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจ สรุปได้ว่า ฝ่ายต่อต้านและฝ่ายรัฐบาลมีวิธีการสื่อสารโน้มน้าวใจที่เหมือนและแตกต่างกันโดยฝ่ายรัฐบาลมีวิธีการสื่อสารโน้มน้าวใจมากกว่าฝ่ายต่อต้าน **ด้านเนื้อหา** ฝ่ายรัฐบาลนำเสนอประเภทเนื้อหามากกว่าฝ่ายต่อต้าน 1 ประเภท คือ ด้านบวกของฝ่ายตน ส่วนเนื้อหาอื่นล้วนเป็นประเภทเดียวกับเนื้อหาของฝ่ายต่อต้าน คือ ด้านลบของฝ่ายตรงข้าม หลักการ/วิชาการและผลกระทบต่อด้านลบต่อผู้รับสาร/ต่อประเทศ **ด้านหลักฐาน** ฝ่ายรัฐบาลใช้หลักฐานสนับสนุนเนื้อหามากกว่าฝ่ายรัฐบาล 2 ประเภท คือ การให้รายละเอียดและการบอกเล่า ส่วนหลักฐานอื่นล้วนเป็นประเภทเดียวกันกับหลักฐานของฝ่ายต่อต้าน คือ การยกตัวอย่างการเปรียบเทียบ การใช้พยาน การอ้างสถิติและการพรรณนาความ **ด้านภาษา** ฝ่ายรัฐบาลใช้ลักษณะภาษาสื่อสารโน้มน้าวใจมากกว่าฝ่ายต่อต้าน 3 ลักษณะ คือ การใช้คำอุทาน การใช้คำสแลง และการใช้คำในภาษาถิ่น ส่วนลักษณะอื่นล้วนเป็นลักษณะเดียวกันกับฝ่ายต่อต้าน คือ การใช้คำและกลุ่มคำที่มีความหมายเชิงหนักแน่นเป็นส่วนขยาย และการใช้โวหารภาพพจน์

7.2.2 บริบททางการเมืองที่ส่งผลต่อวิธีการสื่อสารโน้มน้าวใจ

ดังที่สรุปไว้ในข้างต้นว่าวิธีการสื่อสารโน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้านและฝ่ายรัฐบาลมีความแตกต่างกัน ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ด้วยแนวคิดการสื่อสารทางการเมืองทำให้สรุปได้ว่า ความแตกต่างดังกล่าวเป็นผลจากบริบททางการเมือง ซึ่งหมายถึง สภาพแวดล้อมหรือปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเมือง โดยบริบททางการเมืองที่ส่งผลต่อวิธีการสื่อสารโน้มน้าวใจของกรณีศึกษาครั้งนี้ พบว่าประกอบด้วย 5 ปัจจัย ดังอธิบายรายละเอียดได้ต่อไปนี้

1) เป้าหมายทางการเมือง

เนื่องจากเป้าหมายของปรากฏการณ์ทางการเมืองที่เป็นกรณีศึกษาในครั้งนี้ คือ ต้องการ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรลาออก/ไม่ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ดังนั้น เนื้อหาวาทกรรมที่ผู้ส่ง

สารทั้งสองฝ่ายนำเสนอจึงเป็นประเด็นที่อธิบายถึงเหตุผลที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรควรลาออก/ไม่ควรลาออกจากตำแหน่ง เป้าหมายทางการเมืองจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่กำหนดเนื้อหาในการสื่อสารโน้มน้าวใจ

2) สภาพสังคม

สืบเนื่องจากการมีเป้าหมายทางการเมืองที่แตกต่างกันของ 2 ฝ่าย ตามแนวคิดในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ฝ่ายที่มีประชาชนสนับสนุนจำนวนมากกว่าย่อมได้เปรียบทางการเมือง ดังนั้น ผู้ส่งสารทั้ง 2 ฝ่ายจึงต้องใช้วิธีการที่หลากหลายเพื่อทำให้ความคิดของฝ่ายตนเมื่อถูกสื่อสารออกมาแล้วได้รับการยอมรับ สนับสนุนจากประชาชน ยิ่งฝ่ายตรงข้ามมีจำนวนผู้สนับสนุนมากขึ้นเท่าใด ฝ่ายของตนยิ่งต้องหาวิธีการโน้มน้าวใจประชาชนที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับสถานการณ์การศึกษาครั้งนี้ ได้เกิดกลุ่มคนที่เสนอความคิดทางการเมือง 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มแรก คือ กลุ่มต่อต้านซึ่งมีความคิดว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรควรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ส่วนกลุ่มที่สอง คือ กลุ่มรัฐบาลซึ่งมีความคิดว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรไม่ควรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีการสื่อสารโน้มน้าวใจจึงถูกนำมาใช้ในฐานะเครื่องมือที่ใช้ต่อสู้เพื่อแย่งชิงพื้นที่ทางความคิด วาทกรรมเป็นช่องทางการสื่อสารหนึ่งที่ทั้งสองฝ่ายนำมาใช้

3) ความสามารถทางการสื่อสารโน้มน้าวใจ

ข้อนี้เป็นปัจจัยที่สำคัญมากข้อหนึ่งเนื่องจากผู้ส่งสารจะมีความสามารถในการสร้างสรรค์วิธีการสื่อสารโน้มน้าวใจที่ดึงดูดและหลากหลายเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยดังกล่าว สำหรับการศึกษาครั้งนี้ กล่าวได้ว่า **ผู้ส่งสารฝ่ายรัฐบาลมีความสามารถทางการสื่อสารโน้มน้าวใจสูงกว่าฝ่ายต่อต้าน** ทั้งนี้เพราะมีความสามารถในการใช้วิธีการสื่อสารโน้มน้าวใจที่หลากหลายกว่าฝ่ายต่อต้านทั้งในเรื่องจำนวนประเด็นเนื้อหา ประเภทหลักฐานและลักษณะภาษาหลากหลายกว่าฝ่ายต่อต้านทั้งสิ้น ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อพิจารณารายละเอียดในระดับเนื้อหา พบว่า ฝ่ายรัฐบาลใช้วิธีการนำเสนอประเภทเนื้อหาที่หลากหลายกว่าฝ่ายต่อต้าน กล่าวคือ มีทั้งการนำเสนอด้านบวกของฝ่ายตน ด้านลบของฝ่ายตรงข้าม การอ้างอิงหลักการ/วิชาการและการอ้างถึงผลเสียต่อประเทศ ในขณะที่ฝ่ายต่อต้านนำเสนอเนื้อหาเฉพาะ 3 ประเภทหลัก ไม่ปรากฏการนำเสนอด้านบวกของฝ่ายตน ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลต่อความด้อยกว่ารัฐบาลในเรื่องการสร้างที่น่าเชื่อถือ

ความสามารถในการสร้างที่น่าเชื่อถือ ตามแนวคิดการสื่อสารโน้มน้าว การสร้างที่น่าเชื่อถือเป็นวิธีการหนึ่งในการโน้มน้าวใจ โดยลักษณะของผู้ที่น่าเชื่อถือตามแนวคิดการสื่อสารโน้มน้าวใจมี 3 ลักษณะ คือ intelligence หมายถึง เป็นผู้มีความรู้รอบรู้ มีไหวพริบ เขวี้ยงปัญญา

กอปรด้วยวิจารณญาณ good will หมายถึง เป็นผู้มีความปรารถนาดีต่อผู้ฟัง มีความตั้งใจที่จะรักษาประโยชน์ให้ และ good character หมายถึง เป็นผู้รักษาความยุติธรรม กล้าหาญ ยับยั้งจิตใจ เมตตากรุณา โอบอ้อมอารี พุดจริงทำจริง รักษาคำพูด เป็นต้น ซึ่งเมื่อนำมาวิเคราะห์เนื้อหาด้านบวกของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรที่ฝ่ายรัฐบาลนำเสนอ พบว่า สอดคล้องกับแนวคิดดังกล่าวทั้ง 3 ลักษณะ กล่าวคือ 1) intelligence ซึ่งผู้ส่งสารนำเสนอว่า เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และมีสติปัญญา 2) good will ซึ่งผู้ส่งสารนำเสนอว่า พร้อมจะเป็นผู้ให้ และต้องการช่วยเหลือประชาชนและประเทศ และ 3) good character ซึ่งผู้ส่งสารนำเสนอว่า เป็นผู้รักษาสัจจะ ซื่อสัตย์สุจริต มีศีลธรรม จงรักภักดี ในสถาบันกษัตริย์ จริงจัง มุ่งมั่นตั้งใจและไม่ขี้ขลาด

ความสามารถในการตอบโต้ เมื่อนำประเด็นเนื้อหาามาเปรียบเทียบกัน พบว่า ฝ่ายรัฐบาลสามารถตอบโต้ประเด็นหลักของฝ่ายต่อต้านได้ทุกประเด็น ในขณะที่ฝ่ายต่อต้านไม่ปรากฏการตอบโต้ฝ่ายรัฐบาลในประเด็นที่ว่าฝ่ายต่อต้านมีคุณสมบัติ/คุณลักษณะไม่น่าเชื่อถือ ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการตอบโต้ จึงกล่าวได้ว่าฝ่ายต่อต้านมีความสามารถน้อยกว่าฝ่ายรัฐบาล และเพื่อให้เห็นภาพชัดเจนขึ้น ผู้ศึกษาจะนำเสนอเนื้อหาในการตอบโต้ระหว่างทั้งสองฝ่ายผ่านตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7.4 แสดงการตอบโต้เนื้อหาที่ใช้สื่อสาร โน้มน้าวใจระหว่างฝ่ายต่อต้านกับฝ่ายรัฐบาล

เนื้อหาในการโน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้าน	การตอบโต้จากฝ่ายรัฐบาล
1. คุณสมบัติ/คุณลักษณะของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรไม่เหมาะสมต่อการเป็นนายกรัฐมนตรี 1.1 คำพูด: เชื่อถือไม่ได้ 1.2 ไม่ให้ความสำคัญต่อความมั่นคงของประเทศ 1.3 ไม่โปร่งใสและทำผิดกฎหมาย 1.4 ไม่ยึดมั่นในปณิธานทหารและนักการเมือง 1.5 เชื่อมมั่นในตนเองมากเกินไป	1. คุณสมบัติ/คุณลักษณะของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรมีความเหมาะสมต่อตำแหน่งนายกรัฐมนตรี 1.1 รักษาสัจจะ ซื่อสัตย์สุจริต มีศีลธรรม 1.2 จงรักภักดีในสถาบันกษัตริย์ 1.3 พร้อมจะเป็นผู้ให้ และต้องการช่วยเหลือประชาชนและประเทศ 1.4 จริงจัง มุ่งมั่นตั้งใจและไม่ขี้ขลาด 1.5 เข้าใจสถานการณ์และความรู้สึกผู้มีรายได้น้อย 1.6 มีความรู้ความสามารถ และมีสติปัญญา
2. การบริหารงานไม่ถูกต้อง 2.1 แนวคิดการทำงาน: ตีความแนวคิด ทูนิซียม (กำกับรัฐ) แนวคิดการถอดรื้อ และแนวคิดประชาธิปไตยคิดพลาดและนำมาปฏิบัติไม่ถูกต้อง อีกทั้งยังคิดเรื่องเงินเป็นหลักและละเลยเรื่องสังคม 2.2 มีพฤติกรรมคอร์รัปชัน 2.3 แทรกแซงการองค์กรอิสระสื่อมวลชนและหน่วยงานราชการ	2. การบริหารงานของรัฐบาลถูกต้อง 2.1 ใช้แนวคิดที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศเป็นหลักในการบริหาร - แนวคิดทูนิซียม - แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง - แนวคิดประชาธิปไตยและกฎหมาย 2.2 แก้ปัญหาถูกวิธี ได้แก่ ปัญหาความยากจน ปัญหาการเรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีลาออกจากตำแหน่ง และปัญหาประชาชน

ตารางที่ 7.4 แสดงการตอบโต้เนื้อหาในการโน้มน้าวใจระหว่างฝ่ายต่อต้านกับฝ่ายรัฐบาล (ต่อ)

เนื้อหาในการโน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้าน	การตอบโต้จากฝ่ายรัฐบาล
2.4 แก้ปัญหาไม่ถูกวิธี ได้แก่ ปัญหาความยากจน ปัญหาการเรียกร้องให้ลาออกจากตำแหน่ง 2.5 ให้ข้อมูลประชาชนด้านเดียว 2.6 ไม่เปิดรับความคิดเห็นและความคุมประชาชน	เรียกร้องให้แก้รัฐธรรมนูญ 3. ผลงานของรัฐบาลมีประสิทธิภาพ ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม สาธารณสุขและการศึกษา
3. เป็นความต้องการของประชาชนซึ่งมีจำนวนมาก หลากหลาย กลุ่ม เข้าร่วมสนับสนุนโดยไม่มีผลประโยชน์แอบแฝงและมีความต้องการอย่างจริงจัง	4. เป็นความต้องการของประชาชนซึ่งมีจำนวนมากว่าฝ่ายต่อต้าน
4. จะเกิดผลเสียต่อประเทศไทยในอนาคต เนื่องจากจะเกิดวิกฤตรัฐธรรมนูญ วิกฤตระบอบประชาธิปไตย และ ความแตกแยกภายในสังคมจะเพิ่มขึ้น	5. จะเกิดผลเสียต่อประเทศไทย การไม่ลาออกจากตำแหน่งเป็นวิธีการรักษาประชาธิปไตย ความมั่นคงของประชาธิปไตยนำไปสู่ความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจ และความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจจะนำไปสู่การอยู่ดีกินดีของประชาชน เพราะฉะนั้นหากผู้ส่งสารลาออกจากตำแหน่งจะส่งผลเสียต่อประเทศตามระบบความสัมพันธ์ดังกล่าว
5. เป็นต้นเหตุความแตกแยกของคนในชาติ	6. คุณสมบัติ/คุณลักษณะของฝ่ายต่อต้านไม่น่าเชื่อถือ
ไม่ปรากฏข้อมูล	7. วิธีการแสดงออกของฝ่ายต่อต้านไม่ถูกต้อง

ความสามารถในการสร้างความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน ความสามารถในการดำเนินนี้ พิจารณาจากการนำเสนอเนื้อหาและลักษณะภาษา พบว่า ฝ่ายรัฐบาลมีจุดเด่นในการใช้ความสามารถดังกล่าวด้วยการนำเสนอเนื้อหาประเด็นความเข้าใจสถานการณ์และความรู้สึกของผู้มีรายได้น้อย อันเป็นการโน้มน้าวใจให้ประชาชนที่มีรายได้น้อยรู้สึกเป็นพวกเดียวกันกับบุคคลระดับผู้นำประเทศ ผลดีของการสร้างความรู้สึดังกล่าว จะช่วยให้ช่องว่างที่เกิดจากชนชั้นทางเศรษฐกิจระหว่างผู้นำกับประชาชนลดลง เมื่อพิจารณาลักษณะภาษา พบว่า การสร้างความรู้สึเป็นพวกเดียวกันของฝ่ายรัฐบาลถูกสร้างผ่านการใช้ภาษาถิ่นไทยถิ่นเหนือ ลักษณะภาษาดังกล่าวเป็นการตอกย้ำถึงความเป็นพวกเดียวกันทางด้านชาติพันธุ์กับประชาชนที่มีพื้นเพเป็นคนภาคเหนือ และจากการใช้ภาษาดังกล่าวยังสะท้อนถึงความสามารถที่สำคัญอีกประการหนึ่งของฝ่ายรัฐบาล คือ **ความสามารถในการจำกัดกลุ่มเป้าหมายผู้รับสาร** การสื่อสารโน้มน้าวใจของฝ่ายรัฐบาลมีการจำกัดกลุ่มเป้าหมายไว้อย่างชัดเจน โดยจากการศึกษาครั้งนี้พบว่ามียังน้อย 2 กลุ่ม คือ กลุ่มคนไทยถิ่นเหนือและกลุ่มประชาชนทั่วไป กลุ่มคนไทยถิ่นเหนือสื่อสารโดยใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือ กลุ่มประชาชนทั่วไปสื่อสารโดยใช้ภาษาไทยกลาง (ราชการ) ในขณะที่ฝ่ายต่อต้านมีการใช้ภาษาไทยกลาง (ราชการ) ในการสื่อสารเพียงอย่างเดียว เพราะฉะนั้นกลุ่มเป้าหมายของฝ่ายต่อต้านในการศึกษาครั้งนี้จึงมีเพียงกลุ่มเดียว คือประชาชนทั่วไป

4) ภูมิหลังของผู้ส่งสาร

จากการวิเคราะห์ความสามารถทางการสื่อสาร โนม์น่าวใจจะเห็นได้ว่า สาเหตุสำคัญที่ส่งผลต่อความสามารถเหล่านั้น ส่วนหนึ่งเป็นผลจากภูมิหลังของผู้ส่งสาร การที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรมีความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยถิ่นเหนือทั้งนี้เพราะมีพื้นเพเป็นคนภาคเหนือและใช้ลักษณะทางชาติพันธุ์มาซ้อนทับเพื่อการสื่อสารทางการเมือง จึงมีภาพลักษณ์ของ “คนท้องถิ่น” เด่นชัดซึ่งสร้างผลดีในแง่การสร้างรู้สึกเป็นพวกเดียวกันในขณะที่ผู้ส่งสารฝ่ายต่อต้านไม่ใช้ลักษณะทางชาติพันธุ์ในลักษณะท้องถิ่นมาสื่อสารทางการเมืองจึงมีภาพลักษณ์ของ “คนไทย” ซึ่งเป็นลักษณะกว้างๆ

นอกจากนั้นเมื่อพิจารณารายละเอียดของเนื้อหา พบว่า ภูมิหลังในด้านอาชีพได้ส่งผลต่อวิธีการสื่อสาร โนม์น่าวใจด้วย กล่าวคือ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง เคยประกอบอาชีพทหาร ดังนั้นเนื้อหาที่นำเสนอจึงเกี่ยวข้องกับกฎระเบียบวินัย ปณิธาน นายธีรยุทธ บุญมี มีอาชีพเป็นนักวิชาการจึงนำเสนอเนื้อหาในเชิงการวิเคราะห์และอ้างอิงหลักวิชาการ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ มีอาชีพเป็นนักการเมือง จึงนำเสนอเนื้อหาในเชิงการบริหาร ส่วน พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร เคยประกอบอาชีพทหาร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกและมีอาชีพเป็นนักการเมือง ดังนั้น เนื้อหาที่ฝ่ายต่อต้านนำเสนอ ฝ่ายรัฐบาลจึงสามารถตอบโต้ได้ทุกประเด็น ส่งผลให้ความสามารถในการตอบโต้ของฝ่ายรัฐบาลมีมากกว่าฝ่ายต่อต้าน

5) การนำเสนอของสื่อมวลชน: การให้เนื้อที่ของหนังสือพิมพ์

ปัจจัยทั้งหมดที่กล่าวไว้ในตอนต้นจะไม่ประสบความสำเร็จในวงกว้างได้เลยหากปราศจากปัจจัยในข้อนี้ ทั้งนี้เพราะสื่อมวลชนเป็นช่องทางการสื่อสารในวงกว้างและมีความสำคัญในฐานะสถาบันหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อสังคม การสื่อสาร โนม์น่าวใจในครั้งนี้เช่นกัน ผู้ศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์เป็นปัจจัยหนึ่งที่เอื้อให้เกิดความแพร่หลายของวาทกรรมและเข้าถึงประชาชนที่อ่านหนังสือพิมพ์ เพราะมีการให้เนื้อที่สำหรับเสนอวาทกรรมของผู้ส่งสารฝ่ายรัฐบาลมากกว่าฝ่ายต่อต้าน กล่าวคือ ฝ่ายรัฐบาลซึ่งใช้ตัวแทนในการศึกษาครั้งนี้เพียง 1 คนแต่มีวาทกรรมถูกนำเสนอผ่านหนังสือพิมพ์จำนวน 287 ชิ้น ในขณะที่ฝ่ายต่อต้านซึ่งใช้ตัวแทนในการศึกษาครั้งนี้ 3 คนแต่มีวาทกรรมถูกนำเสนอผ่านหนังสือพิมพ์เพียงจำนวน 242 ชิ้น วาทกรรมของฝ่ายรัฐบาลมีจำนวนมากกว่าฝ่ายต่อต้านทุกๆ ที่มีจำนวนผู้ส่งสารที่น้อยกว่า จากจำนวนดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์แม้จะเป็นสื่อมวลชนที่ได้รับการยอมรับว่ามีอิสระที่สุดในการนำเสนอข่าวสาร แต่ยังคงมีแนวโน้มถูกใช้เป็นกลไกของรัฐผ่านการนำเสนอเนื้อหาของฝ่ายรัฐในปริมาณมาก

7.2.3 ความต้องการของมนุษย์ (Needs) กับแรงจูงใจในสาร

เป็นที่น่าสนใจว่าเมื่อนำเนื้อหาประเด็นต่างๆ ที่ใช้น้ำมันหัวใจให้ผู้รับสารคล้อยตามความคิดในการเรียกร้องให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรลาออก-ไม่ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีมาเทียบกับความต้องการของมนุษย์ (Needs) ผู้ศึกษาพบว่า เนื้อหาใช้น้ำมันหัวใจในประเด็นเหล่านี้สอดคล้องกับความต้องการของมนุษย์ ดังอธิบายรายละเอียดต่อไปนี้

1) เนื้อหาใช้น้ำมันหัวใจกับความสอดคล้องกับความต้องการของมนุษย์ของฝ่ายค้าน

เนื้อหาที่ผู้ส่งสารฝ่ายต่อต้านนำเสนอต่อผู้รับสารนั้น สอดคล้องกับความต้องการของมนุษย์ 3 ระดับจากลำดับขั้นแรกไปขั้นสูง คือ Safety Needs, Love and Belongings Needs และ Self-actualization Needs ซึ่งอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

1.1) กลุ่ม Safety Needs เป็นเนื้อหาใน 2 ประเด็นคือ ประเด็นแรก ประเด็นการบริหารงานไม่ถูกต้อง ซึ่งประกอบด้วย แนวคิดการทำงาน: ดีความผิพลาตและนำมาปฏิบัติไม่ถูกต้อง คิดเรื่องเงินเป็นหลักและละเลยเรื่องสังคม มีพฤติกรรมคอร์รัปชัน แทรกแซงการองค์กรอิสระสื่อมวลชนและหน่วยงานราชการ แก้ปัญหาไม่ถูกวิธี ให้ข้อมูลประชาชนด้านเดียว และไม่เปิดรับความคิดเห็นและควบคุมประชาชน และประเด็นที่สอง เกิดผลเสียต่อประเทศ เนื่องจากทั้งสองประเด็นเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับความไม่ปลอดภัยในประเทศ อันจะส่งผลกระทบต่อความไม่ปลอดภัยของประชาชนด้วย นอกจากนั้น ผู้ศึกษาได้พบสังเกตเกี่ยวกับรายละเอียดเนื้อหาที่เป็นข้อย่อว่า ส่วนใหญ่เป็นเรื่องซับซ้อนที่ไม่มีความเกี่ยวเนื่องโดยตรงกับประชาชน เป็นต้น แนวคิดการทำงาน: ดีความผิพลาตและนำมาปฏิบัติไม่ถูกต้อง ซึ่งในเนื้อหาได้กล่าวถึงแนวคิดประชาธิปไตย แนวคิดทุนนิยมกำกับรัฐอันเป็นเรื่องเกี่ยวกับนามธรรม ผู้รับสารที่จะเข้าใจและคล้อยตามประเด็นนี้จะต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้และสามารถเชื่อมโยงความคิดเชิงนามธรรมกับการดำเนินชีวิตประจำวันได้

1.2) กลุ่ม Self-actualization Needs เป็นเนื้อหาในประเด็นคุณสมบัติ/คุณลักษณะของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรไม่เหมาะสมต่อการเป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งประกอบด้วย คำพูด: เชื่อถือไม่ได้ จาบจ้วงและขู่ขูอารมณ์ ไม่ให้ความสำคัญต่อความมั่นคงของประเทศ ไม่โปร่งใสและทำผิดกฎหมาย ไม่ยึดมั่นในปณิธาน และเชื่อมั่นในตนเองมากเกินไป ซึ่งสาเหตุที่ผู้ศึกษาจัดให้ประเด็นดังกล่าวเป็นกลุ่มนี้ เพราะลักษณะดังกล่าว ล้วนเป็นลักษณะของผู้นำในอุดมคติ เพราะฉะนั้น กลุ่มผู้รับสารที่มีชุดความคิดเกี่ยวกับผู้นำอุดมคติเช่นเดียวกับฝ่ายต่อต้าน ย่อมมีโอกาสถูกโน้มน้าวใจได้

มากกว่า แต่ในขณะที่เดียวกันหากผู้รับสารไม่มีชุดความคิดดังกล่าว ผลของการโน้มน้าวใจย่อม
น้อยลงด้วย

1.3) กลุ่ม Love and Belonging Needs เป็นเนื้อหาใน 2 ประเด็น คือ ประเด็นแรก เป็น
ความต้องการของประชาชนซึ่งมีจำนวนมาก หลากหลายกลุ่ม เข้าร่วมสนับสนุนโดยไม่มี
ผลประโยชน์แอบแฝงและมีความต้องการอย่างจริงจัง และประเด็นที่สอง เป็นต้นเหตุความแตกแยก
ของประชาชนในชาติชั้นวิกฤต ซึ่งสาเหตุที่ผู้ศึกษาจัดให้ประเด็นดังกล่าวเป็นกลุ่มนี้ เพราะจุดที่ใช้จูง
ใจผู้รับสารเป็นเรื่องเกี่ยวกับความเป็นพวกพ้องเดียวกัน ดังนั้น ผู้รับสารที่มีความเป็นชาตินิยมและ
รู้สึกว่าการกลุ่มผู้ต่อต้านเป็นคนร่วมอุดมการณ์ ร่วมความคิดของตนจะสามารถคล้อยตามการโน้มน้าว
ใจได้ง่าย

จากการอภิปรายข้างต้น เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับระดับชั้น
ความต้องการของมนุษย์ได้ชัดเจน ผู้ศึกษาจะสรุปเนื้อหาดังกล่าวในรูปแบบตารางที่ 7.5 ซึ่งจะ
นำเสนอผ่านตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7.5 แสดงระดับความต้องการของมนุษย์และความสอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้สื่อสาร
โน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้าน

การเรียกร้องให้พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี	
เนื้อหาโน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้าน	ระดับความต้องการ (Needs)
1. คุณสมบัติ/คุณลักษณะของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรไม่เหมาะสมต่อ การเป็นนายกรัฐมนตรี 1.1 คำพูด: เชื้อถือไม่ได้ จาบจ้วงและขู่ยั่วอารมณ์ 1.2 ไม่ให้ความสำคัญต่อความมั่นคงของประเทศ 1.3 ไม่โปร่งใสและทำผิดกฎหมาย 1.4 ไม่ยึดมั่นในปณิธาน 1.5 เชื้อมั่นในตนเองมากเกินไป	Self-actualization
2. การบริหารงานไม่ถูกต้อง 2.1 แนวคิดการทำงาน: ตีความผิดพลาดและนำมาปฏิบัติไม่ถูกต้อง คิด เรื่องเงินเป็นหลักและละเลยเรื่องสังคม 2.2 มีพฤติกรรมคอร์รัปชั่น 2.3 แทรกแซงการองค์กรอิสระสื่อมวลชนและหน่วยงานราชการ 2.4 แก้ปัญหาไม่ถูกวิธี 2.5 ให้ข้อมูลประชาชนด้านเดียว 2.6 ไม่เปิดรับความคิดเห็นและควบคุมประชาชน	Safety Needs

ตารางที่ 7.5 แสดงระดับความต้องการของมนุษย์และความสอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้สื่อสาร
โน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้าน (ต่อ)

การเรียกร้องให้พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี	
เนื้อหาโน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้าน	ระดับความต้องการ (Needs)
3. เป็นความต้องการของประชาชนซึ่งมีจำนวนมาก หลากหลายกลุ่ม เข้าร่วมสนับสนุนโดยไม่มีผลประโยชน์แอบแฝงและมีความต้องการ อย่างจริงจัง	Love and Belonging Needs
4. จะเกิดผลเสียต่อประเทศไทยในอนาคต	Safety Needs
5. เป็นต้นเหตุความแตกแยกของประชาชนในชาติขึ้นวิกฤต	Love and Belonging Needs

2) เนื้อหาโน้มน้าวใจกับความสอดคล้องกับความต้องการของมนุษย์ของฝ่ายรัฐบาล

ในส่วนของเนื้อหาฝ่ายรัฐบาล พบว่า เมื่อนำมาจัดกลุ่มโดยใช้ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ (Needs) พบว่า สามารถจัดได้เป็น 3 กลุ่ม คือ Safety Needs, Esteem Needs และ Self-actualization Needs ดังอธิบายรายละเอียดได้ต่อไปนี้

2.1) Safety Needs เป็นเนื้อหาใน 5 ประเด็น คือ ประเด็นแรก การบริหารงานของรัฐบาลถูกต้อง ประกอบด้วย ใช้แนวคิดที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศเป็นหลักในการบริหาร และแก้ปัญหาถูกวิธี ประเด็นที่สอง ผลงานของรัฐบาลมีประสิทธิภาพ ประเด็นที่สาม คุณสมบัติ/คุณลักษณะของฝ่ายต่อต้านไม่น่าเชื่อถือ ประกอบด้วย มีภูมิหลังไม่น่าเชื่อถือ ไม่มีศักยภาพและใช้อารมณ์เป็นหลัก เป็นผู้มีส่วนได้-เสียผลประโยชน์ คำพูด: ไม่น่าเชื่อถือ ขาดความรู้ความเข้าใจและถูกจ้างวานมา ก้าวร้าวและคุกคาม ประเด็นที่สี่ วิธีการแสดงออกของฝ่ายต่อต้านไม่ถูกต้อง ประกอบด้วย ละเมิดกฎหมายและไม่ปฏิบัติตามหลักการประชาธิปไตย สร้างปัญหาให้ประเทศได้แก่ เศรษฐกิจตกต่ำ ภาพลักษณ์ประเทศเสียหาย เกิดความแตกแยกภายในชาติ รอคิด และไม่ทันยุคโลกาภิวัตน์ และประเด็นที่ห้า จะเกิดผลเสียต่อประเทศไทย ซึ่งสาเหตุที่ผู้ศึกษาจัดประเด็นเนื้อหาดังกล่าวเป็นกลุ่มนี้ เพราะทุกประเด็นเป็นเรื่องเกี่ยวกับความปลอดภัย กล่าวคือในประเด็นแรกและประเด็นที่สอง ซึ่งเป็นการนำเสนอเนื้อหาทางบวกเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล ผู้ศึกษาวิเคราะห์ว่าเป็นการโน้มน้าวใจโดยการรับประกันความมั่นคงปลอดภัยทางการบริหาร ส่วนในประเด็นที่สาม สี่ และ ห้า ผู้ศึกษาวิเคราะห์ว่า เป็นการโน้มน้าวใจในลักษณะเตือนภัยเพื่อให้ประชาชนเกิดความระมัดระวังมากขึ้นเนื่องจากเนื้อหาที่ผู้ส่งสารนำเสนอ นั้น เป็นเชิงลดความน่าเชื่อถือของฝ่ายต่อต้านทั้งสิ้น

2.2) Esteem needs เป็นเนื้อหาในประเด็น เป็นความต้องการของประชาชนซึ่งมีจำนวนมากกว่าฝ่ายค้าน โดยสาเหตุที่ผู้ศึกษาจัดให้ประเด็นดังกล่าวเป็นกลุ่มนี้ เพราะจากวาทกรรมในข้อนี้ที่นำเสนอในบทที่ 4 พบว่า เหตุผลสำคัญที่ผู้ส่งสารใช้อธิบายการไม่ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี คือการทำความต้องการของประชาชน โดยสะท้อนว่า ผู้ส่งสารฝ่ายรัฐบาลยอมรับอยู่ภายใต้อำนาจและให้เกียรติต่อความคิดเห็นของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการการได้รับการยกย่อง ขอมรับนับถือจากผู้อื่น

2.3) Self-actualization Needs เป็นเนื้อหา คุณสมบัติ/คุณลักษณะของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร มีความเหมาะสมต่อการเป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งประกอบด้วย รักษาสัจจะ ซื่อสัตย์สุจริต มีศีลธรรม จงรักภักดีในสถาบันกษัตริย์ พร้อมจะเป็นผู้ให้ และต้องการช่วยเหลือประชาชนและประเทศ จริงจัง มุ่งมั่นตั้งใจและไม่ขี้ลาด เข้าใจสถานภาพและความรู้สึกผู้มีรายได้น้อย มีความรู้ความสามารถ และมีสติปัญญา โดยเหตุผลที่ผู้ศึกษาจัดให้เนื้อหาดังกลุ่มเป็นกลุ่มนี้ เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับคุณสมบัติ/คุณลักษณะของผู้นำประเทศในอุดมคติ

จากการอภิปรายในข้างต้น เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับระดับขั้นความต้องการของมนุษย์ได้ชัดเจน ผู้ศึกษาจะสรุปเนื้อหาดังกล่าวในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7.6 แสดงระดับความต้องการของมนุษย์ และความสอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจของฝ่ายรัฐบาล

การเรียกร้องให้พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรไม่ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี	
เนื้อหาโน้มน้าวใจ	ระดับความต้องการ (Needs)
1. คุณสมบัติ/คุณลักษณะของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรมีความเหมาะสมต่อการเป็นนายกรัฐมนตรี 1.1 รักษาสัจจะ ซื่อสัตย์สุจริต มีศีลธรรม 1.2 จงรักภักดีในสถาบันกษัตริย์ 1.3 พร้อมจะเป็นผู้ให้ และต้องการช่วยเหลือประชาชนและประเทศ 1.4 จริงจัง มุ่งมั่นตั้งใจและไม่ขี้ลาด 1.5 เข้าใจสถานภาพและความรู้สึกผู้มีรายได้น้อย 1.6 มีความรู้ความสามารถ และมีสติปัญญา	Self-actualization

ตารางที่ 7.6 แสดงระดับความต้องการของมนุษย์ และความสอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้สื่อสาร
โน้มน้าวใจของฝ่ายรัฐบาล (ต่อ)

การเรียกร้องให้พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรไม่ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี	
เนื้อหาโน้มน้าวใจ	ระดับความต้องการ (Needs)
2. การบริหารงานของรัฐบาลถูกต้อง 2.1 ใช้แนวคิดที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศเป็นหลักในการบริหาร 2.2 แก้ปัญหาทุกวิธี	Safety Needs
3. ผลงานของรัฐบาลมีประสิทธิภาพ	Safety Needs
4. คุณสมบัติ/คุณลักษณะของฝ่ายต่อต้านไม่น่าเชื่อถือ 4.1 มีภูมิหลังไม่น่าเชื่อถือ ไม่มีศักยภาพและใช้อารมณ์เป็นหลัก 4.2 เป็นผู้มีส่วนได้-เสียผลประโยชน์ 4.3 คำพูด: ไม่น่าเชื่อถือ 4.4 ขาดความรู้ความเข้าใจและถูกจ้างวานมา 4.5 ก้าวร้าวและคุกคาม	Safety Needs
5. วิธีการแสดงออกของฝ่ายต่อต้านไม่ถูกต้อง - ละเมิดกฎหมายและไม่ปฏิบัติตามหลักการประชาธิปไตย - สร้างปัญหาให้ประเทศ ได้แก่ เศรษฐกิจตกต่ำ ภาพลักษณ์ประเทศเสียหาย เกิดความแตกแยกภายในชาติ รอดคิด และไม่ทันยุคโลกาภิวัตน์	Safety Needs
6. เป็นความต้องการของประชาชน ซึ่งมีจำนวนมากกว่าฝ่ายค้าน	Esteem Needs
7. จะเกิดผลเสียต่อประเทศไทย	Safety Needs

3) การเปรียบเทียบเนื้อหาโน้มน้าวใจกับความสอดคล้องกับความต้องการของมนุษย์

ระหว่างฝ่ายต่อต้านกับฝ่ายรัฐบาล

เมื่อนำระดับขั้นความต้องการของมนุษย์มาเปรียบเทียบกันระหว่างฝ่ายต่อต้านและ
ฝ่ายรัฐบาล พบว่า มีความเหมือนและความแตกต่าง ดังนี้

3.1) ระดับขั้นความต้องการที่สอดคล้องกับเนื้อหาทั้งสองฝ่าย พบว่า ทั้งฝ่ายต่อต้าน
และฝ่ายรัฐบาลได้นำเสนอเนื้อหาที่สอดคล้องกับความต้องการของมนุษย์ 2 ระดับ คือ Safety Needs
และ Self-actualization Needs โดยในระดับขั้น Safety Needs ใช้เนื้อหาที่ใช้โน้มน้าวใจประเด็น
เดียวกัน คือ ประเด็นเกี่ยวกับการบริหารงานและประเด็นการเกิดผลเสียต่อประเทศ ส่วนระดับขั้น
Self-actualization Needs ใช้เนื้อหาโน้มน้าวใจประเด็นเดียวกัน คือ ประเด็นคุณสมบัติ/คุณลักษณะ
ของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

3.2) ระดับความต้องการที่สอดคล้องกับเนื้อหาเฉพาะฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง พบว่า Belonging and Love Needs สอดคล้องกับเนื้อหาในการโน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้าน ในขณะที่ Esteem Needs สอดคล้องกับเนื้อหาในการโน้มน้าวใจของฝ่ายรัฐบาล

3.3) จำนวนประเด็นที่สอดคล้องกับความต้องการระดับขั้น Safety Needs พบว่า ฝ่ายต่อต้านนำเสนอประเด็นเนื้อหาโน้มน้าวใจที่สอดคล้องกับความต้องการในขั้นนี้น้อยกว่าฝ่ายรัฐบาล โดยฝ่ายต่อต้านนำเสนอเนื้อหาใน 3 ประเด็น ในขณะที่ฝ่ายรัฐบาลนำเสนอเนื้อหาใน 5 ประเด็น

จากการอภิปรายในข้างต้น เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพการเปรียบเทียบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาที่ระดับขั้นความต้องการของมนุษย์ได้ชัดเจน ผู้ศึกษาจะสรุปเนื้อหาดังกล่าวในรูปแบบตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7.7 แสดงการเปรียบเทียบระดับความต้องการของมนุษย์ และความสอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจระหว่างฝ่ายต่อต้านและฝ่ายรัฐบาล

ความสอดคล้องของเนื้อหาในการโน้มน้าวใจกับความต้องการของมนุษย์ (Needs) ในการเรียกร้องให้พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ลาออก-ไม่ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี		
ระดับความต้องการ (Needs)	เนื้อหาโน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้าน	เนื้อหาโน้มน้าวใจของฝ่ายรัฐบาล
Safety Needs	1.การบริหารงานไม่ถูกต้อง - แนวคิดการทำงาน: คิดความผิดพลาดและนำมาปฏิบัติไม่ถูกต้อง คิดเรื่องเงินเป็นหลัก และละเลยเรื่องสังคม - มีพฤติกรรมคอร์รัปชัน - แทรกแซงการองค์กรอิสระสื่อมวลชน และหน่วยงานราชการ - แก้ปัญหาไม่ถูกวิธี - ให้ข้อมูลประชาชนด้านเดียว - ไม่เปิดรับความคิดเห็นและควบคุมประชาชน	1. การบริหารงานของรัฐบาลถูกต้อง - ใช้แนวคิดที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศเป็นหลักในการบริหาร - แก้ปัญหาถูกวิธี
	2. จะเกิดผลเสียต่อประเทศไทยในอนาคต	2. ผลงานของรัฐบาลมีประสิทธิภาพ
	3. เป็นต้นเหตุความแตกแยกของประชาชนในชาติขึ้นวิกฤต	3. คุณสมบัติ/คุณลักษณะของฝ่ายต่อต้านไม่น่าเชื่อถือ เนื่องจากมีภูมิหลังไม่น่าเชื่อถือ ไม่มีศักยภาพและใช้อารมณ์เป็นหลัก

ตารางที่ 7.7 แสดงการเปรียบเทียบระดับความต้องการของมนุษย์ และความสอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจระหว่างฝ่ายต่อต้านและฝ่ายรัฐบาล (ต่อ)

ความสอดคล้องของเนื้อหาในการโน้มน้าวใจกับความต้องการของมนุษย์ (Needs) ในการเรียกร้องให้พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ลาออก-ไม่ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี		
ระดับความต้องการ (Needs)	เนื้อหาโน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้าน	เนื้อหาโน้มน้าวใจของฝ่ายรัฐบาล
Safety Needs	-	- เป็นผู้มีส่วนได้-เสียผลประโยชน์ - คำพูด: ไม่น่าเชื่อถือ - ขาดความรู้ความเข้าใจและถูกจ้างวานมา - ก้าวร้าวและคุกคาม
	-	4. วิธีการแสดงออกของฝ่ายต่อต้านไม่ถูกต้อง - ละเมิดกฎหมายและไม่ปฏิบัติตามหลักการประชาธิปไตย - สร้างปัญหาให้ประเทศ ได้แก่ เศรษฐกิจตกต่ำ ภาพลักษณ์ประเทศเสียหาย เกิดความแตกแยกภายในชาติ รอคิด และไม่ทันยุคโลกาภิวัตน์
	-	5. จะเกิดผลเสียต่อประเทศไทย
Love and Belonging Needs	1. เป็นความต้องการของประชาชน ซึ่งมีจำนวนมาก หลากหลายกลุ่ม เข้าร่วมสนับสนุนโดยไม่มีผลประโยชน์แอบแฝง และมีความต้องการอย่างจริงจัง	-
	2. เป็นต้นเหตุความแตกแยกของประชาชนในชาติขั้นวิกฤต	-
Esteem Needs	-	5 เป็นความต้องการของประชาชนซึ่งมีจำนวนมากกว่าฝ่ายค้าน
Self-actualization	คุณสมบัติ/คุณลักษณะของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ไม่เหมาะสมต่อการเป็นนายกรัฐมนตรี - คำพูด: เชื่อถือไม่ได้ จาบจ้วงและข่มขู่ อารมณ์ - ไม่ให้ความสำคัญต่อความมั่นคงของประเทศ - ไม่โปร่งใสและทำผิดกฎหมาย - ไม่ยึดมั่นในปณิธาน - เชื้อมั่นในตนเองมากเกินไป	6. คุณสมบัติ/คุณลักษณะของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร มีความเหมาะสมต่อการเป็นนายกรัฐมนตรี - รักชาติจะ ซื่อสัตย์สุจริต มีศีลธรรม - จงรักภักดีในสถาบันกษัตริย์ - พร้อมจะเป็นผู้ให้ และต้องการช่วยเหลือประชาชนและประเทศ - จริงจัง มุ่งมั่นตั้งใจและไม่ไขว่ลาด - เข้าใจสถานการณ์และความรู้สึกผู้มีรายได้น้อย - มีความรู้ความสามารถ และมีสติปัญญา

นอกเหนือจากเนื้อหาจะแสดงถึงความสอดคล้องกับความต้องการของมนุษย์ที่ผู้ส่งสารใช้เป็นแรงจูงใจในสารแล้ว ยังสะท้อนถึงประชาชนที่มีแนวโน้มน้อยเป็นกลุ่มเป้าหมายเนื่องจากคล้ายตามแรงจูงใจดังกล่าวด้วย

เป้าหมายหลักของผู้ส่งสารทั้ง 2 ฝ่าย คือ กลุ่มคนที่ไม่ขาดแคลนปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต โดยสังเกตได้จากผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องกับความต้องการของผู้รับสารที่มีการนำเสนอเนื้อหาสอดคล้องกับระดับ Safety Needs ขึ้นไป ไม่ปรากฏการนำเสนอเนื้อหาที่สอดคล้องกับระดับ Physical needs ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อสำรวจจำนวนประเด็นเนื้อหา พบว่ามีการนำเสนอเนื้อหาที่สอดคล้องกับระดับ Safety Needs ในมากที่สุด กล่าวคือ ฝ่ายต่อต้านนำเสนอเนื้อหาโน้มน้าวทั้งหมด 7 ประเด็น โดยมีความสอดคล้องกับความต้องการระดับดังกล่าว 4 ประเด็น ส่วนฝ่ายต่อต้านนำเสนอเนื้อหาโน้มน้าวทั้งหมด 5 ประเด็น โดยมีความสอดคล้องกับระดับดังกล่าว 3 ประเด็น ทั้งนี้เนื่องจากระดับ Safety Needs เป็นระดับความต้องการที่มนุษย์มีความพร้อมทางด้านปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตซึ่งเป็นความต้องการในขั้นแรก

จุดเด่นของแรงจูงใจในสารต่อความสอดคล้องกับความต้องการของผู้รับสาร แรงจูงใจในสารที่เป็นจุดเด่นของฝ่ายต่อต้าน คือ ความสอดคล้องกับระดับ Belonging and Love Needs ซึ่งสะท้อนว่ากลุ่มประชาชนที่มีแนวโน้มคล้ายตามแรงจูงใจดังกล่าว คือ กลุ่มที่มีความต้องการที่จะผูกพันกับสถาบันและเป็นที่รัก เป็นต้นว่า กลุ่มสถาบันกษัตริย์นิยม กลุ่มชาตินิยม กลุ่มอนุรักษ์นิยม ส่วนแรงจูงใจในสารที่เป็นจุดเด่นของฝ่ายรัฐบาล คือ ความสอดคล้องกับระดับ Esteem needs ซึ่งสะท้อนว่ากลุ่มประชาชนที่มีแนวโน้มคล้ายตามแรงจูงใจดังกล่าว คือ กลุ่มคนที่ต้องการจะเปลี่ยนแปลงเป็นที่นับถือยกย่องในสังคม เป็นต้นว่า กลุ่มคนจนที่ต้องการปรับชนชั้นทางเศรษฐกิจให้เป็นคนรวย กลุ่มคนที่ต้องการมีตำแหน่งทางสังคม ต้องการชื่อเสียงเกียรติยศ

กล่าวโดยสรุป วิธีการสื่อสารโน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้านและฝ่ายรัฐบาลมีทั้งความเหมือนและความแตกต่างกัน โดยวิธีการของฝ่ายรัฐบาลมีความหลากหลายกว่าฝ่ายต่อต้านทั้งในด้านการนำเสนอเนื้อหา หลักฐานและภาษา เนื่องจากความแตกต่างของปัจจัยต่อไปนี้ คือ เป้าหมายทางการเมือง สภาพสังคม ภูมิหลังและความสามารถทางการสื่อสารโน้มน้าวใจของผู้รับสาร และการนำเสนอของสื่อมวลชน รวมทั้งแรงจูงใจจากความสอดคล้องกับความต้องการของมนุษย์

7.3 ข้อเสนอแนะ

7.3.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

1) ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ควรตระหนักในประเด็น ดังต่อไปนี้

1.1) วาทกรรมในข่าวเป็นผลจากความพยายามในการสื่อสารโน้มน้าวใจของผู้ส่งสารกับการเลือกนำเสนอของสื่อมวลชน เพราะฉะนั้นเนื้อหาข่าวที่นำเสนอจึงไม่เพียงมีหน้าที่ให้ข้อมูลข่าวสารแต่มีหน้าที่โน้มน้าวผู้อ่านข่าวให้คล้อยตามวัตถุประสงค์ทางการเมืองของผู้ส่งสารและทัศนคติของสื่อมวลชน

1.2) การสื่อสารโน้มน้าวใจซ่อนตัวอยู่ภายใต้การนำเสนอเนื้อหาและการใช้ภาษาของเจ้าของวาทกรรม ดังนั้น เมื่อต้องรับสารทางการเมือง จึงควรพิจารณาปัจจัยอื่นประกอบด้วย ได้แก่ เป้าหมายทางการเมือง สภาพสังคม ภูมิหลังและความสามารถทางการสื่อสารโน้มน้าวใจของผู้ส่งสาร

2) ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ควรรับข่าวสารจากสื่อมากกว่าหนึ่งแหล่งเพื่อเป็นการตรวจสอบข้อมูลและรับข้อมูลที่ให้มุมมองแตกต่าง ทั้งนี้เนื่องจากสื่อมีแนวโน้มการนำเสนอข่าวสารในเชิงไม่สมดุลของข้อมูล ดังตัวอย่างในกรณีศึกษาครั้งนี้ที่พบการนำเสนอวาทกรรมของรัฐบาลมากกว่าฝ่ายต่อต้านต่างๆ ที่วาทกรรมของฝ่ายรัฐบาลมีที่มาจากผู้ส่งสารเพียง 1 คนในขณะที่วาทกรรมของฝ่ายต่อต้านมีที่มาจากผู้ส่งสาร 3 คน

3) สื่อมวลชนควรนำเสนอข่าวสารที่มีความสมดุลของข้อมูลเพื่อช่วยให้ผู้รับสารได้รับข้อมูลในมุมมองที่ครบถ้วน

7.3.2 ข้อเสนอแนะต่อการศึกษารั้งต่อไป

1) ศึกษาการสื่อสารโน้มน้าวใจในวาทกรรมที่ผู้ส่งสารนำเสนอในชั้นปฐมภูมิเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้เป็นการใช้ข้อมูลชั้นทุติยภูมิ

2) ศึกษารายละเอียดของประเภทของหลักฐานในการโน้มน้าวใจเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นเนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ พบความแตกต่างในรายละเอียดของหลักฐานแต่ละประเภท

3) ศึกษาการสื่อสารโน้มน้าวใจในมิติของการสร้างอำนาจทางการเมือง

4) ศึกษาวิธีการสื่อสารโน้มน้าวใจทางการเมืองในระดับกลุ่มต่างๆ เป็นต้นว่า วาทกรรมฝ่ายรัฐ วาทกรรมฝ่ายประชาชน วาทกรรมฝ่ายเอ็นจีโอ วาทกรรมฝ่ายวิชาการ

การสื่อสารโน้มน้าวใจทางการเมือง: กรณีศึกษาการเมืองในช่วงก่อนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ 2 เมษายน 2549

บัณฑิตกา จารума 4536064 LCCD/M

ศศ.ม. (ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : ดวงพร คำณูวัฒน์ M.A., สุมิตรา สุรรัตน์เดชา, Ph.D.

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

1. ความสำคัญและที่มา

สืบเนื่องจากช่วงก่อนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ 2 เมษายน 2549 ได้เกิดการปะทะกันทางความคิดระหว่างฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายต่อต้านรัฐบาลอย่างรุนแรง ฝ่ายต่อต้านซึ่งประกอบด้วยประชาชนจำนวนมากและหลากหลายกลุ่มได้เรียกร้องให้พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี แต่ด้วยประเทศไทยมีระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย เมื่อจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงผู้นำฝ่ายบริหารประเทศ หากมิใช่การลาออกด้วยความสมัครใจของผู้นำท่านนั้น อีกช่องทางหนึ่งที่สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้ คือ การแสดงเจตน์จำนงของประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยซึ่งเป็นอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศ ฝ่ายใดที่มีเสียงสนับสนุนจากประชาชนมากกว่า ฝ่ายนั้นย่อมมีพลังในการยื่นหยัดและมีศักยภาพมากกว่าในการเอาชนะฝ่ายตรงข้าม ดังนั้น ช่วงเวลาดังกล่าวจึงเกิดภาวะสงครามทางความคิดเพื่อแย่งเสียงสนับสนุนจากประชาชน การสื่อสารโน้มน้าวใจจึงปรากฏบทบาทสำคัญในฐานะกลวิธีสร้างเสียงสนับสนุน จากเหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมดจึงกลายเป็นที่มาของการศึกษาในครั้งนี้

2. วัตถุประสงค์

2.1 ศึกษาวิธีการสื่อสารโน้มน้าวใจให้ผู้รับสารที่อ่านหนังสือพิมพ์ในขณะนั้นคล้อยตามความคิดเห็นกรณี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรควรลาออก/ไม่ควรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

2.2 ศึกษาเนื้อหาในการโน้มน้าวใจให้คล้อยตามความคิดเห็นกรณี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรควรลาออก/ไม่ควรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

2.3 ศึกษาหลักฐานในการโน้มน้าวใจให้คล้อยตามความคิดเห็นกรณี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรควรลาออก/ไม่ควรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

2.4 ศึกษาภาษาในการโน้มน้าวใจให้คล้อยตามความคิดเห็นกรณี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรควรลาออก/ไม่ควรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

3. วิธีการศึกษาวิจัย

เป็นการวิเคราะห์เนื้อหาสาร (Content Analysis) โดยวิเคราะห์จากวาทกรรมของผู้ส่งสารจำนวน 4 ท่านจาก 2 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายต่อต้านรัฐบาล คือ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง นายธีรยุทธ บุญมี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และฝ่ายรัฐบาล คือ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร สำหรับที่มาของวาทกรรม ผู้ศึกษาเลือกศึกษาจากหนังสือพิมพ์ไทยรายวันจำนวน 3 ชื่อฉบับ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์มติชน และหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ ที่ตีพิมพ์ตั้งแต่วันที่ 14 มกราคม 2549 ถึง 2 เมษายน 2549 คิดเป็นจำนวน 79 ฉบับต่อ 1 ชื่อฉบับ รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 237 ฉบับ โดยวาทกรรมที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ผู้ศึกษาใช้วาทกรรมทั้งในรูปแบบการถอดความภายในเครื่องหมายคำพูดและการสรุปความ

4. ผลการวิจัย

4.1 เนื้อหาที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจ

ฝ่ายต่อต้านใช้เนื้อหาในการโน้มน้าวใจ 5 ประเด็น คือ 1) คุณสมบัติ/คุณลักษณะของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรไม่เหมาะสมต่อการเป็นนายกรัฐมนตรี เนื่องจากมีคำพูดเชื่อถือไม่ได้ ไม่ให้ความสำคัญต่อความมั่นคงของประเทศ ไม่โปร่งใสและทำผิดกฎหมาย ไม่ยึดมั่นในปณิธานของทหารและนักการเมือง และเชื่อมั่นในตนเองมากเกินไป 2) การบริหารงานไม่ถูกต้อง เนื่องจากตีความแนวคิดทุนนิยม แนวคิดการถอดรื้อ และแนวคิดประชาธิปไตยผิดพลาดและนำมาปฏิบัติไม่ถูกต้อง มีพฤติกรรมคอร์รัปชัน แทรกแซงการทำงานของหน่วยงานองค์กรอิสระและหน่วยงานราชการ แก้ปัญหาความยากจน ปัญหาการเรียกร้องให้ลาออกจากตำแหน่ง ปัญหาการแก้ไขรัฐธรรมนูญและปัญหาการบริหารกิจการไฟฟ้าไม่ถูกวิธี ให้ข้อมูลประชาชนด้านเดียว อีกทั้งไม่เปิดรับความคิดเห็นและควบคุมประชาชน 3) เป็นความต้องการของประชาชนซึ่งมีจำนวนมากหลากหลายกลุ่ม เข้าร่วมสนับสนุนโดยไม่มีผลประโยชน์แอบแฝงและมีความต้องการอย่างจริงจัง 4) เป็นต้นเหตุความแตกแยกของประชาชนในชาติชั้นวิกฤต และ 5) จะสร้างปัญหาแก่ประเทศไทยในอนาคตทั้งปัญหาวิกฤตรัฐธรรมนูญและ ปัญหาวิกฤตประชาธิปไตยทั้งระบบ

ฝ่ายรัฐบาลใช้เนื้อหาในการโน้มน้าวใจ 7 ประเด็น คือ 1) คุณสมบัติ/คุณลักษณะของพ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตรมีความเหมาะสมต่อตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เนื่องจากมีความซื่อสัตย์ รักษาดีจะมีศีลธรรม จงรักภักดีในสถาบันกษัตริย์ พร้อมจะเป็นผู้ให้และต้องการช่วยเหลือประชาชนทั้งประเทศ จริ่งจ้ง มุ่งมั่นตั้งใจและไม่ขี้ขลาด เข้าใจสถานการณ์และความรู้สึกผู้มีรายได้น้อย ตลอดจนมีความรู้ความสามารถ และมีสติปัญญา 2) การบริหารงานของรัฐบาลถูกต้องใช้แนวคิดทุนนิยม แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง และแนวคิดประชาธิปไตยซึ่งเป็นประโยชน์ต่อประเทศในการบริหารงาน แก้ปัญหาทุกวิธีทั้งปัญหาความยากจน ปัญหาการเรียกร้องให้ลาออกจากตำแหน่ง และปัญหาการเรียกร้องให้แก้ไขรัฐธรรมนูญ 3) ผลงานของรัฐบาลมีประสิทธิภาพ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม สาธารณสุขและการศึกษา 4) เป็นความต้องการของประชาชนซึ่งมีจำนวนมากกว่าฝ่ายต่อต้าน 5) คุณสมบัติ/คุณลักษณะของฝ่ายต่อต้านไม่น่าเชื่อถือ เนื่องจากคำพูดเชื่อถือไม่ได้ มีส่วนได้เสียส่วนเสียผลประโยชน์ มีพฤติกรรมก้าวร้าวคุกคามและขาดความรู้ความเข้าใจ 6) วิธีการแสดงออกของฝ่ายต่อต้านไม่ถูกต้อง เนื่องจากกระทำการละเมิดกฎหมายและหลักการประชาธิปไตย อีกทั้งยังสร้างปัญหาให้ประเทศ และ 7) จะเกิดผลเสียต่อประเทศ เพราะหากลาออกจะทำให้เกิดความไม่มั่นคงทางประชาธิปไตย ส่งผลให้ความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจลดลง รัฐบาลจะมีปัญหาด้านการเงิน และไม่มีเงินนำไปช่วยประชาชนให้อยู่ดีกินดี

4.2 หลักฐานในการสื่อสารโน้มน้าวใจ

ฝ่ายต่อต้านใช้หลักฐาน 5 ประเภท และฝ่ายรัฐบาลใช้หลักฐาน 7 ประเภท

หลักฐานที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้าน ได้แก่ 1) การยกตัวอย่าง 2) การเปรียบเทียบ 3) การใช้พยาน 4) การอ้างสถิติ และ 5) การพรรณนาความ

หลักฐานที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจของฝ่ายรัฐบาล ได้แก่ 1) การยกตัวอย่าง 2) การเปรียบเทียบ 3) การใช้พยาน 4) การอ้างสถิติ 5) การพรรณนาความ 6) การให้รายละเอียด และ 7) การบอกเล่า

4.3 ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจ

ฝ่ายต่อต้านใช้ภาษา 2 ลักษณะ ส่วนฝ่ายรัฐบาลใช้ภาษา 5 ลักษณะ

ลักษณะ ภาษาของฝ่ายต่อต้าน ได้แก่ 1) การใช้คำและกลุ่มคำที่มีความหมายเชิงหนักแน่น เป็นส่วนขยาย และ 2) การใช้คำแสดงโวหารภาพพจน์

ลักษณะภาษาของฝ่ายรัฐบาล ได้แก่ 1) การใช้คำและกลุ่มคำที่มีความหมายเชิงหนักแน่นเป็นส่วนขยาย 2) การใช้คำแสดงโวหารภาพพจน์ 3) การใช้คำสแลง 4) การใช้คำอุทาน และ 5) การใช้คำในภาษาถิ่น

5. อภิปรายผล

5.1 การเปรียบเทียบวิธีการสื่อสารโน้มน้าวใจระหว่างฝ่ายต่อต้านกับฝ่ายรัฐบาล

5.1.1 การเปรียบเทียบ เนื้อหาที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจ

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบประเภทเนื้อหาที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจระหว่างฝ่ายต่อต้านกับฝ่ายรัฐบาล

ประเภทเนื้อหา	เนื้อหาในการโน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้าน	เนื้อหาในการโน้มน้าวใจของฝ่ายรัฐบาล
1. ด้านบวกของฝ่ายผู้ส่งสาร	ไม่ปรากฏข้อมูล	1. คุณสมบัติ/คุณลักษณะของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรมีความเหมาะสมต่อตำแหน่งนายกรัฐมนตรี 2. การบริหารงานของรัฐบาลถูกต้อง 3. ผลงานของรัฐบาลมีประสิทธิภาพ
2. ด้านลบของฝ่ายตรงข้าม	1. คุณสมบัติ/คุณลักษณะของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรไม่เหมาะสมต่อการเป็นนายกรัฐมนตรี 2. การบริหารงานไม่ถูกต้อง	4. คุณสมบัติ/คุณลักษณะของฝ่ายต่อต้านไม่น่าเชื่อถือ 5. วิธีการแสดงออกของฝ่ายต่อต้านไม่ถูกต้อง
3. หลักการ/วิชาการ	3. เป็นความต้องการของประชาชนซึ่งมีจำนวนมาก หลากหลายกลุ่ม	6. เป็นความต้องการของประชาชนซึ่งมีจำนวนมากกว่าฝ่ายต่อต้าน
4. ผลกระทบด้านลบต่อผู้รับสาร/ประเทศ	4. จะเกิดผลเสียต่อประเทศไทยในอนาคต	7. จะเกิดผลเสียต่อประเทศ
	5. เป็นต้นเหตุความแตกแยกของประชาชนในชาติขึ้นวิกฤต	ไม่ปรากฏข้อมูล

5.1.2 การเปรียบเทียบหลักฐานที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบประเภทหลักฐานที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจระหว่างฝ่ายต่อต้านกับฝ่ายรัฐบาล

ประเภทหลักฐานของฝ่ายต่อต้าน	ประเภทหลักฐานของฝ่ายรัฐบาล
1. การยกตัวอย่าง	1. การยกตัวอย่าง
2. การเปรียบเทียบ	2. การเปรียบเทียบ
3. การใช้พยาน	3. การใช้พยาน
4. การอ้างสถิติ	4. การอ้างสถิติ
5. การพรรณนาความ	5. การพรรณนาความ
	6. การให้รายละเอียด
	7. การบอกเล่า

5.1.3 การเปรียบเทียบ ภาษาที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจ

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบภาษาที่ใช้สื่อสารโน้มน้าวใจระหว่างฝ่ายต่อต้านกับฝ่ายรัฐบาล

ภาษาในการสื่อสารโน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้าน	ภาษาในการสื่อสารโน้มน้าวใจของฝ่ายรัฐบาล
1. การใช้คำและกลุ่มคำที่มีความหมายเชิงหนักแน่นหรือเข้มข้นเป็นส่วนขยายเป็นส่วนขยาย	1. การใช้คำและกลุ่มคำที่มีความหมายเชิงหนักแน่นหรือเข้มข้นเป็นส่วนขยาย
2. การใช้คำแสดงโวหารภาพพจน์ 2.1 อุปมา 2.2 อุปลักษณ์ 2.3 บุคลาธิษฐาน 2.4 นามมัย 2.5 อธิพจน์ 2.6 ปฏิพจน์ 2.7 การเล่นเสียง 2.8 ปฏิปจน์ 2.9 การซ้ำคำ	2. การใช้คำแสดงโวหารภาพพจน์ 2.1 อุปมา 2.2 อุปลักษณ์ 2.3 บุคลาธิษฐาน 2.4 นามมัย 2.5 อธิพจน์ 2.6 ปฏิพจน์ 2.7 การเล่นเสียง 2.8 ปฏิปจน์ 2.9 การซ้ำคำ 2.10 สัทพจน์
-	3. การใช้คำสแลง
-	4. การใช้คำอุทาน
-	5. การใช้คำในภาษาถิ่น

จากการเปรียบเทียบเนื้อหา หลักฐาน และภาษาที่ใช้ในการสื่อสารโน้มน้าวใจ สรุปได้ว่า ฝ่ายต่อต้านและฝ่ายรัฐบาลมีวิธีการสื่อสารโน้มน้าวใจที่เหมือนและแตกต่างกัน โดยฝ่ายรัฐบาลมีวิธีการสื่อสารโน้มน้าวใจมากกว่าฝ่ายต่อต้าน ด้านเนื้อหา ฝ่ายรัฐบาลนำเสนอประเภทเนื้อหามากกว่าฝ่ายต่อต้าน 1 ประเภท คือ ด้านบวกของฝ่ายตน ส่วนเนื้อหาอื่นล้วนเป็นประเภทเดียวกับเนื้อหาของฝ่าย

ต่อต้าน **ด้านหลักฐาน** ฝ่ายรัฐบาลใช้หลักฐานสนับสนุนเนื้อหามากกว่าฝ่ายรัฐบาล 2 ประเภท คือ การให้รายละเอียดและการบอกเล่า ส่วนหลักฐานอื่นล้วนเป็นประเภทเดียวกันกับหลักฐานของฝ่ายต่อต้าน **ด้านภาษา** ฝ่ายรัฐบาลใช้ลักษณะภาษาสื่อสารน่าสนใจมากกว่าฝ่ายต่อต้าน 3 ลักษณะ คือ การใช้คำอุทาน การใช้คำสแลง และการใช้คำในภาษาถิ่น ส่วนลักษณะอื่นล้วนเป็นลักษณะเดียวกันกับฝ่ายต่อต้าน

5.2 บริบททางการเมืองที่ส่งผลต่อวิธีการสื่อสารโน้มน้าวใจ

1) เป้าหมายทางการเมือง

เนื่องจากเป้าหมายของปรากฏการณ์ทางการเมืองที่เป็นกรณีศึกษาในครั้งนี้ คือ ต้องการ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรลาออก/ไม่ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ดังนั้น เนื้อหาวาทกรรมที่ผู้สื่อสารทั้งสองฝ่ายนำเสนอจึงเป็นประเด็นที่อธิบายถึงเหตุผลที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรควรลาออก/ไม่ควรลาออกจากตำแหน่ง เป้าหมายทางการเมืองจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่กำหนดเนื้อหาในการสื่อสารโน้มน้าวใจ

2) สภาพสังคม

สภาพสังคมมีความสัมพันธ์กับการสื่อสารโน้มน้าวใจทางการเมือง เนื่องจากเป็นบ่อเกิดการแข่งขันในการแย่งชิงพื้นที่ทางความคิดทางการเมือง สภาพสังคมไทยในช่วงกรณีศึกษา ได้เกิดกลุ่มคนที่เสนอความคิดทางการเมือง 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มแรก คือ กลุ่มต่อต้านซึ่งมีความคิดว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรควรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ส่วนกลุ่มที่สอง คือ กลุ่มรัฐบาลซึ่งมีความคิดว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรไม่ควรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีการสื่อสารโน้มน้าวใจจึงถูกนำมาใช้ในฐานะเครื่องมือที่ใช้ต่อสู้เพื่อแย่งชิงพื้นที่ทางความคิด วาทกรรมเป็นช่องทางการสื่อสารหนึ่งที่ทั้งสองฝ่ายนำมาใช้

3) ความสามารถทางการสื่อสารโน้มน้าวใจ

ความสามารถในการสื่อสารโน้มน้าวใจส่งผลต่อการสร้างสรรค์วิธีการสื่อสารโน้มน้าวใจของแต่ละฝ่าย ดังสะท้อนผ่านการศึกษาครั้งนี้ที่พบว่า **ผู้สื่อสารฝ่ายรัฐบาลมีความสามารถทางการสื่อสารโน้มน้าวใจสูงกว่าฝ่ายต่อต้าน** ทั้งนี้เพราะ มีความสามารถในการใช้วิธีการสื่อสารโน้มน้าวที่หลากหลายกว่าฝ่ายต่อต้านทั้งในเรื่องจำนวนประเด็นเนื้อหา ประเภทหลักฐานและลักษณะภาษา ยิ่งไปกว่านั้น การที่ฝ่ายรัฐบาลมีการนำเสนอด้านบวกของฝ่ายตน ในขณะที่ฝ่ายต่อต้านไม่เสนอเนื้อหาประเภทดังกล่าว **ความสามารถในการสร้างความน่าเชื่อถือ**ของฝ่ายต่อต้านด้อยกว่าฝ่ายรัฐบาล

สำหรับความน่าเชื่อถือของฝ่ายรัฐบาล วิเคราะห์ได้จากแนวคิดความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสาร ได้ดังนี้ 1) intelligence ซึ่งผู้ส่งสารนำเสนอว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรเป็นผู้มีสติปัญญาและศักยภาพสูง 2) good will ซึ่งผู้ส่งสารนำเสนอว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรมีความพร้อมในการเป็นผู้ให้ และมีความต้องการช่วยเหลือประชาชนและประเทศ และ 3) good character ซึ่งผู้ส่งสารนำเสนอว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรเป็นผู้รักษาสัจจะ ซื่อสัตย์สุจริต มีศีลธรรม จงรักภักดีในสถาบันกษัตริย์ จริงจัง มุ่งมั่น ตั้งใจและไม่หวั่นไหว นอกจากนั้น ฝ่ายรัฐยังมีความสามารถในการตอบโต้ มากกว่าฝ่ายต่อต้าน เนื่องจากสามารถตอบโต้ประเด็นหลักของฝ่ายต่อต้านได้ทุกประเด็น ในขณะที่ฝ่ายต่อต้านไม่สามารถตอบโต้ฝ่ายรัฐบาลในประเด็นที่ว่าฝ่ายต่อต้านมีคุณสมบัติ/คุณลักษณะไม่น่าเชื่อถือ

นอกเหนือจากความสามารถในการตอบโต้ ยังพบว่า ฝ่ายรัฐบาลมีความสามารถในการสร้างความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน อีกด้วยโดยวิเคราะห์จากเนื้อหาที่นำเสนอประเด็นความเข้าใจสถานการณ์และความรู้สึกของผู้มีรายได้น้อย อันเป็นการโน้มน้าวใจให้ประชาชนที่มีรายได้น้อยรู้สึกเป็นพวกเดียวกันกับบุคคลระดับผู้นำประเทศ ผลดีของการสร้างความรู้สึกดังกล่าว จะช่วยให้ช่องว่างที่เกิดจากชนชั้นทางเศรษฐกิจระหว่างผู้นำกับประชาชนลดลง นอกจากนั้นยังพบว่า ฝ่ายรัฐบาลได้สร้างความรู้สึกเป็นพวกเดียวกันกับผู้รับสารที่มีพื้นเพทางเหนือผ่านการใช้ภาษาถิ่นไทยถิ่นเหนืออันแสดงถึงความเป็นพวกเดียวกันในเรื่องชาติพันธุ์ และจากการใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือ ได้สะท้อนถึงความสามารถในการจำกัดกลุ่มเป้าหมายผู้รับสาร ของฝ่ายรัฐบาล จากการที่ฝ่ายรัฐบาลใช้ภาษาถิ่นสองภาษา คือ ภาษาไทยถิ่นเหนือและภาษาไทยกลาง (ราชการ) สะท้อนถึงการสื่อสารถึงกลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ที่มีพื้นเพทางเหนือและกลุ่มประชาชนทั่วไป ส่วนฝ่ายต่อต้านใช้ภาษาไทยกลาง (ราชการ) เพียงภาษาเดียว กลุ่มเป้าหมายของการสื่อสารจึงเป็นประชาชนทั่วไป

4) ภูมิหลังของผู้ส่งสาร

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ภูมิหลังด้านอาชีพมีผลต่อการเลือกนำเสนอเหตุผลในการโน้มน้าวใจ กล่าวคือ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง เคยประกอบอาชีพทหาร ดังนั้นเนื้อหาที่นำเสนอจึงเกี่ยวข้องกับกฎระเบียบวินัย ปณิธาน ตัวอย่างเช่น พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรเป็นผู้ไม่คำนึงถึงชาติ เกียรติ วินัย กล่าวหาญ เป็นต้น นายธีรยุทธ บุญมี มีอาชีพเป็นนักวิชาการจึงนำเสนอเนื้อหาในเชิงการวิเคราะห์และอ้างอิงหลักวิชาการ ตัวอย่างเช่น รัฐบาลนำแนวคิดเกี่ยวกับการถอดรื้อ และทุนนิยมมาตีความและปฏิบัติในทางที่ไม่ถูกต้อง การไม่ลาออกจากตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีจะส่งผลกระทบต่อประเทศไทย ในอนาคต นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ มีอาชีพเป็นนักการเมือง จึงนำเสนอเนื้อหาในเชิงการบริหาร ตัวอย่างเช่น การบริหารงานของส่วน พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร เคยประกอบอาชีพทหาร สำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาเอกและมีอาชีพเป็นนักการเมือง ดังนั้น เนื้อหาที่ฝ่ายต่อต้านนำเสนอ

ฝ่ายรัฐบาลจึงสามารถตอบโต้ได้ทุกประเด็น ส่งผลให้ความสามารถในการตอบโต้ของฝ่ายรัฐบาลมีมากกว่าฝ่ายต่อต้าน

5) การนำเสนอของสื่อมวลชน: การให้เนื้อที่ของหนังสือพิมพ์

ปัจจัยทั้งหมดที่กล่าวไว้ในตอนต้นจะไม่ประสบความสำเร็จในวงกว้างได้เลยหากปราศจากปัจจัยในข้อนี้ ทั้งนี้เพราะสื่อมวลชนเป็นช่องทางการสื่อสารในวงกว้างและมีความสำคัญในฐานะสถาบันหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อสังคม การสื่อสารโน้มน้าวใจในครั้งนี้เช่นกัน ผู้ศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์เป็นปัจจัยหนึ่งที่เอื้อให้เกิดความแพร่หลายของวาทกรรมและเข้าถึงประชาชนที่อ่านหนังสือพิมพ์ เนื่องจากการนำเสนอวาทกรรมของฝ่ายต่อต้านและฝ่ายรัฐบาลในประเด็นดังกล่าวยิ่งไปกว่านั้น พบว่า หนังสือพิมพ์มีแนวโน้มเป็นกลไกของรัฐมากกว่ากลุ่มคนทั่วไป เนื่องจากการให้เนื้อที่สำหรับเสนอวาทกรรมของผู้ส่งสารฝ่ายรัฐบาลมากกว่าฝ่ายต่อต้าน กล่าวคือ ฝ่ายรัฐบาลซึ่งใช้ตัวแทนในการศึกษาครั้งนี้เพียง 1 คนแต่มีวาทกรรมถูกนำเสนอผ่านหนังสือพิมพ์จำนวน 287 ชิ้น ในขณะที่ฝ่ายต่อต้านซึ่งใช้ตัวแทนในการศึกษาครั้งนี้ 3 คนแต่มีวาทกรรมถูกนำเสนอผ่านหนังสือพิมพ์เพียงจำนวน 242 ชิ้น วาทกรรมของฝ่ายรัฐบาลมีจำนวนมากกว่าฝ่ายต่อต้านทั้งๆที่มีจำนวนผู้ส่งสารที่น้อยกว่า จากจำนวนดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์แม้จะเป็นสื่อมวลชนที่ได้รับการยอมรับว่ามีอิสระที่สุดในการนำเสนอข่าวสาร แต่ยังคงมีแนวโน้มนำถูกใช้เป็นกลไกของรัฐผ่านการนำเสนอเนื้อหาของฝ่ายรัฐในปริมาณมาก

5.3 ความต้องการของมนุษย์ (Needs) กับแรงจูงใจในสาร

เมื่อนำความต้องการของมนุษย์มาวิเคราะห์เนื้อหาที่ใช้โน้มน้าวใจ พบว่า เนื้อหาจากทั้งสองฝ่ายในทุกประเด็นมีความสอดคล้องกับความต้องการของมนุษย์ โดยสามารถนำเสนอผ่านตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5 แสดงระดับความต้องการของมนุษย์ และความสอดคล้องกับเนื้อหาโน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้านและฝ่ายรัฐบาล

ความสอดคล้องของเนื้อหาในการโน้มน้าวใจกับความต้องการของมนุษย์ (Needs) ในการเรียกร้องให้พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ลาออก-ไม่ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี		
ระดับความต้องการ (Needs)	เนื้อหาโน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้าน	เนื้อหาโน้มน้าวใจของฝ่ายรัฐบาล
Safety Needs	1.การบริหารงานไม่ถูกต้อง	1. การบริหารงานของรัฐบาลถูกต้อง
	2. จะเกิดผลเสียต่อประเทศไทยในอนาคต	2. ผลงานของรัฐบาลมีประสิทธิภาพ
	3. เป็นต้นเหตุความแตกแยกของประชาชนในชาติ	3. คุณสมบัติ/คุณลักษณะของฝ่ายต่อต้านไม่น่าเชื่อถือ
	-	4. วิธีการแสดงออกของฝ่ายต่อต้านไม่ถูกต้อง
	-	5. จะเกิดผลเสียต่อประเทศไทย
Love and Belonging Needs	1. เป็นความต้องการของประชาชนซึ่งมีจำนวนมาก หลากหลายกลุ่ม	-
	2. เป็นต้นเหตุความแตกแยกของประชาชนในชาติขึ้นวิกฤต	-
Esteem Needs	-	เป็นความต้องการของประชาชนซึ่งมีจำนวนมากกว่าฝ่ายค้าน
Self-actualization	คุณสมบัติ/คุณลักษณะของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรไม่เหมาะสมต่อการเป็นนายกรัฐมนตรี	คุณสมบัติ/คุณลักษณะของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรมีความเหมาะสมต่อการเป็นนายกรัฐมนตรี

นอกเหนือจากเนื้อหาจะแสดงถึงความสอดคล้องกับความต้องการของมนุษย์ที่ผู้ส่งสารใช้เป็นแรงจูงใจในสารแล้ว ยังสะท้อนถึงประชาชนที่มีแนวโน้มน้อยเป็นกลุ่มเป้าหมายเนื่องจากคล้อยตามแรงจูงใจดังกล่าวด้วย

เป้าหมายหลักของผู้ส่งสารทั้ง 2 ฝ่าย คือ กลุ่มคนที่ไม่ขาดแคลนปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต โดยสังเกตได้จากผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องกับความต้องการของผู้รับสารที่มีการนำเสนอเนื้อหาสอดคล้องกับระดับ Safety Needs ขึ้นไป ไม่ปรากฏการนำเสนอเนื้อหาที่สอดคล้องกับระดับ Physical needs ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อสำรวจจำนวนประเด็นเนื้อหา พบว่ามีการนำเสนอเนื้อหาที่สอดคล้องกับระดับ Safety Needs ในมากที่สุด กล่าวคือ ฝ่ายต่อต้านนำเสนอเนื้อหาโน้มน้าวทั้งหมด 7 ประเด็น โดยมีความสอดคล้องกับความต้องการระดับดังกล่าว 4 ประเด็น ส่วนฝ่ายต่อต้านนำเสนอเนื้อหาโน้มน้าวทั้งหมด 5 ประเด็น โดยมีความสอดคล้องกับระดับดังกล่าว 3 ประเด็น ทั้งนี้เนื่องจากระดับ Safety Needs เป็นระดับความต้องการที่มนุษย์มีความพร้อมทางด้านปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตซึ่งเป็นความต้องการในขั้นแรก

จุดเด่นของแรงงูใจในสาร แรงงูใจในสารที่เป็นจุดเด่นของฝ่ายต่อต้าน คือ ความสอดคล้องกับระดับ Belonging and Love Needs ซึ่งสะท้อนว่ากลุ่มประชาชนที่มีแนวโน้มคล้อยตามแรงงูใจดังกล่าว คือ กลุ่มที่มีความต้องการที่จะผูกพันกับสถาบันและเป็นที่รัก เป็นต้นว่า กลุ่มสถาบันกษัตริย์นิยม กลุ่มชาตินิยม กลุ่มอนุรักษ์นิยม ส่วนแรงงูใจในสารที่เป็นจุดเด่นของฝ่ายรัฐบาล คือ ความสอดคล้องกับระดับ Esteem needs ซึ่งสะท้อนว่ากลุ่มประชาชนที่มีแนวโน้มคล้อยตามแรงงูใจดังกล่าว คือ กลุ่มคนที่ต้องการจะเปลี่ยนแปลงเป็นที่นับถือยกย่องในสังคม เป็นต้นว่า กลุ่มคนจนที่ต้องการปรับชนชั้นทางเศรษฐกิจให้เป็นคนรวย กลุ่มคนที่ต้องการมีตำแหน่งทางสังคม ต้องการชื่อเสียงเกียรติยศ

วิธีการสื่อสารโน้มน้าวใจของฝ่ายต่อต้านและฝ่ายรัฐบาลมีทั้งความเหมือนและความแตกต่างกัน โดยวิธีการของฝ่ายรัฐบาลมีความหลากหลายกว่าฝ่ายต่อต้านทั้งในด้านการนำเสนอเนื้อหาหลักฐานและภาษา เนื่องจากความแตกต่างของปัจจัยต่อไปนี คือ เป้าหมายทางการเมือง สภาพสังคม ภูมิหลังและความสามารถทางการสื่อสารโน้มน้าวใจของผู้รับสาร และการนำเสนอของสื่อมวลชน รวมทั้งแรงงูใจจากความสอดคล้องกับความต้องการของมนุษย์

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

- 1) ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ควรตระหนักในประเด็น ดังต่อไปนี้
 - 1.1) วาทกรรมในข่าวเป็นผลจากความพยายามในการสื่อสารโน้มน้าวใจของผู้ส่งสารกับการเลือกนำเสนอของสื่อมวลชน
 - 1.2) การสื่อสารโน้มน้าวใจซ่อนทับอยู่ภายใต้การนำเสนอเนื้อหาและภาษาของเจ้าของวาทกรรม
- 2) ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ควรรับข่าวสารจากสื่อมากกว่าหนึ่งแหล่งเพื่อเป็นการตรวจสอบข้อมูลและรับข้อมูลที่ให้มุมมองแตกต่างอันนำไปสู่ความสมดุลทางความคิด
- 3) สื่อมวลชนควรนำเสนอข่าวสารอย่างสมดุลทางเนื้อหาเพื่อช่วยให้ผู้รับสารได้รับมุมมองที่ครบถ้วน

6.2 ข้อเสนอแนะต่อการศึกษาครั้งต่อไป

- 1) ศึกษารายละเอียดของประเภทของหลักฐานในการโน้มน้าวใจเนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้พบว่ารายละเอียดของหลักฐานมีนัยสำคัญต่อความแตกต่างของวิธีการสื่อสารโน้มน้าวใจ
- 2) ศึกษาการสื่อสารโน้มน้าวใจในมิติของการสร้างอำนาจทางการเมือง

3) ศึกษาวิธีการสื่อสารโน้มน้าวใจทางการเมืองในระดับตัวแทนกลุ่มต่างๆ เป็นต้นว่า วา
ทกรรมฝ่ายรัฐ วาทกรรมฝ่ายประชาชน วาทกรรมฝ่ายเอ็นจีโอ

POLITICAL PERSUASIVE COMMUNICATION: A CASE OF THAI POLITICAL SITUATION BEFORE THE GENERAL ELECTION ON APRIL 2, 2006

BANTIKA JARUMA 4536064 LCCD/M

M.A. (LANGUAGE AND CULTURE FOR COMMUNICATION AND DEVELOPMENT)

THESIS ADVISORS: DUANGPORN KAMNOONWATANA, M.A., SUMITTRA SURARUTDECHA, Ph.D.

EXECUTIVE SUMMARY

1. Introduction

Due to preceding the general election on April 2, 2006, Thailand was facing the political crisis situation. Thai society was divided with political goal into 2 sides: One side was the opposition whose goal was Pol.Lt.Col. Taksin Shinnawattra's resignation as the Prime Minister; another side was the government whose goal was to prolong the governmental stability by refusing the opposition's request. The conflict and controversy between both of them were severe and extended day by day. In order to access their goal, persuasive communication was used as the instrument to persuade Thai people for supporting their goal. Speech has been favored by politicians since Greek regime was caught on by two of them. Therefore, during that time, there were plenty of the persuasive speeches that served the political communication. Thus, it is very interesting to study how the speeches was used to persuade Thai people in this case, what the persuasive reasons, kinds of evidence, and characteristics of language was used as the ways of persuasion; what the motivation which was hidden in the speeches are; and what was the political context which affected to the persuasive communication.

2. Objectives

2.1 To study ways to persuade the newspaper readers to agree that Pol.Lt.Col. Taksin Shinnawattra should/should not resign as the prime minister.

2.2 To study persuasive reasons in the case.

2.3 To study kind of the evidence supporting the persuasive reasons in the case.

2.4 To study characteristics of language in the case.

3. Materials and Methods

This research is based on the speeches of 4 persons divided into 2 groups: The opposition, Maj.Gen. Chamlong Srimuang, Abhisit Vejjajiva, and Teerayut Boonmee, and for the government Pol.Lt.Col. Taksin Shinnawattra. The speeches were printed in 237 newspapers belonging to Matichon, Thai Post, and Thai Rath from January 14 to 2 April 2, 2006.

4. Findings

4.1 Persuasive Reasons

The opposition persuaded the newspapers readers with 5 reasons why Pol.Lt.Col. Taksin Shinnawattra should resign as the Prime Minister as follows:

1) His qualifications and personality were unsuitable for the prime minister position - unreliable speaking, careless to the stability of country by selling the family's telecommunication business to the foreigners, intransparent background, breaking the law, inattentive to the soldier's and politician's resolutions, and too much self-confident.

2) The government administration was not competent – misinterpreting and misrepresenting on the principles of Democracy, Deconstruction, and Development State with Capitalism, triggering corruption, intervening on the quango's and official's working, being inefficient to solve the country's problems, persuading people to agree the government's policy by giving partial information, and being regardless to people's opinion and authoritarian.

3) Many and various people demanded his resignation.

4) He was the cause of civil disharmony.

5) Thailand would have many future problems if he did not resign such as intransparency of the general election on April 2, 2006, crisis of Constitution and Democracy.

The government persuaded the newspapers readers with 7 reasons why Pol.Lt.Col. Taksin Shinnawattra should not resign as the Prime Minister as follows:

- 1) He was suitably qualified to serve as the prime minister - trustworthy, moral minded, honest, loyal to the King and his family, having philanthropic mind, attentive to help the poor and solve the country's problems, earnest working, unafraid to the political gangster, perceiving the poor's feeling and difficulties, smart, and having high potential.
- 2) The government administration was efficient - using the beneficial principles for administration: Capitalism and Sufficient Economy, and being able to resolve the country's problems,
- 3) The government's work was effective in all areas – social, economy, public health, and education.
- 4) Most people needed him as the Prime Minister.
- 5) All persons in opposition were unreliable – lying, taking advantages from the resistance and disadvantages from the government, aggressive, taking amiss, and delusive.
- 6) Some anti-government activities of the opposition were illegal and undemocratic.
- 7) Thailand would have many problems if he resigned such as decreasing of democracy consistency and decreasing of economics confidential.

4.2 Evidence supported the persuasive reasons

The opposition used 5 kinds of evidence to support the persuasive reasons as follows: 1) example; 2) analogy; 3) testimony; 4) statistics; and 5) description

The government used 7 kinds of evidence to support the persuasive reasons as follows: 1) example; 2) comparison; 3) testimony; 4) statistics; 5) description; 6) details; and 7) narration.

4.3 Characteristics of language

The opposition used persuasive language with 2 characteristics as follows: 1) complementation with emphatic words/phases; and 2) figures of speech including

simile, metaphor, personification, metonymy, paradox, hyperbole, alliteration, question and reduplication.

The government used persuasive language with 5 characteristics as follows: 1) complementation with emphatic words/phases; 2) figures of speech including simile, metaphor, personification, metonymy, paradox, hyperbole, alliteration, question, reduplication and onomatopoeia; 3) Slang; 4) Exclamations; and 5) Northern-Thai dialect.

5. Discussions

5.1 Comparison of persuasive communication ways

5.1.1) Comparison of persuasive reasons

Table1. The comparison of persuasive reasons between the opposition and the government

KIND	PERSUASIVE REASONS OF THE OPPOSITIUION	PERSUASIVE REASONS OF THE GOVERNMENT
Positive	-	1. Pol.Lt.Col. Taksin Shinnawattra was suitably qualified to serve as prime minister. 2. The government administration was efficient. 3. The government's work was effective.
Negative	1. Pol.Lt.Col. Taksin Shinnawattra's qualifications and personality were unsuitable for the prime minister position. 2. The government administration was not competent.	4. All persons in opposition were unreliable. 5. Some anti-government activities of the opposition were illegal and undemocratic.
Academic Principle	3. Many and various people demanded his resignation.	6. Most people needed Taksin as Prime Minister.
Negative Effect to the readers/country.	4. Thailand would have many future problems if he did not resign. 5. Taksin was the cause of civil disharmony.	7. Thailand would have many problems if Taksin resigned.

5.1.2) *Comparison of evidence kind supporting persuasive reasons*

Table2. The comparison of evidence kinds supporting persuasive reasons between the opposition and the government

EVIDENCE KIND OF THE OPPOSITION	EVIDENCE KIND OF THE GOVERNMENT
1. example	1. example
2. comparison	2. comparison
3. testimony	3. testimony
4. statistics	4. statistics
5. description	5. description
-	6. details
-	7. narration

5.1.3) *Comparison of persuasive language characteristics*

Table3. The comparison of persuasive language characteristics between the opposition and the government

LANGUAGE CHARACTERISTICS OF THE OPPOSITION	LANGUAGE CHARACTERISTICS OF THE GOVERNMENT
1. Complementation with emphasizing words/phases	1. Complementation with emphasizing words/phases
2. Figure of speech 2.1 Simile 2.2 Metaphor 2.3 Personification 2.4 Metonymy 2.5 Hyperbole 2.6 Paradox 2.7 Alliteration 2.8 Question 2.9 Reduplication	2. Figure of speech 2.1 Simile 2.2 Metaphor 2.3 Personification 2.4 Metonymy 2.5 Hyperbole 2.6 Paradox 2.7 Alliteration 2.8 Question 2.9 Reduplication 2.10 Onomatopoeia
-	3. Slang
-	4. Exclamations
-	5. Northern-Thai dialect

From the comparisons described above, it concluded that the opposition and the government used the ways of persuasive communication in both similarity and difference. The government presented more ways of persuasive communication than the opposition as follows: *Persuaded reasons* – the government presented the kind of reasons more than the opposition. The Positive is the kind of reason that was found in the government but was not found in the opposition. For the left, there was no difference. *Kind of evidences* – the government used the kinds of evidence more than the opposition for 2 kinds. They were Details and Narration. For the left, they were the same of the opposition. *Characteristics of language* – the government used the characteristics of language more than the opposition for 3 characteristics. They were exclamations, slang, and northern-Thai dialect. For the left, they were the same of the opposition.

5.2 Effect of political context on persuasive communication ways

1) Political Targeting

Political targeting in this case was the resignation of the Prime Minister so the speeches were about the explanations why Pol.Lt.Col. Taksin Shinnawattra should /should not resign as the Prime Minister. Thus, political targeting became one of factors because it controlled the content of speech.

2) Social Context

Social context was one of the factors because of the space of thought. During the crisis time, there were 2 major groups of thought in Thailand. The one was that Pol.Lt.Col. Taksin Shinnawattra should resign from being the Prime Minister which was presented by the opposition and the other one was the contrary thought which was presented by the government. Persuasive communication was used by both of them as the instrument to present the two of thought.

3) Persuasive Communication Capability

This factor is very important because it was the root of attractively persuasive communication ways. Who can create the more interesting persuasion; he will be the winner of the political war. In this case, the result showed that the

government's speaker can create the attractive ways of persuasion more than the opposition's because of the following reasons: **(1) *The more various ways of presentation*** – the government could present the amount of the persuasive reasons, the kinds of evidence and the characteristics of language more than the opposition. **(2) *The outstanding trustworthiness*** – the government could present this characteristic perfectly. It was shown by the analysis of persuasive reasons about Taksin's qualification and personality that were definitely related to the trustworthiness Concept – intelligence, good will and good character. *Intelligence* was shown through the persuasive reason that he was very smart and had high potential. *Good will* was shown through the persuasive reasons that he had philanthropic mind and attended to help the poor and solve the country's problems. And the last, *Good character* was shown through the persuasive reasons that he was loyal to the king and his family, earnest working, unafraid to the political gangster, perceiving the poor, smart, and having high potential. **(3) *The more strength of retort*** – the government could retort 4/5 of the opposition's reasons while the opposition could retort 4/7 of the government's reasons. **(4) *The prominent formation of homogenous feeling*** – the government could present this ability though the persuasive reason about perceiving the poor feeling and difficulties. It could help the government reduce the gap between the leader and the poor – most people in Thailand. Besides, this ability is also shown through the characteristics of language - northern-Thai dialect. That could attract the northern Thai people as the government's leader neighbor. In other words, the government is able to persuade people by keep them close up. This ability was not found in the opposition. **(5) *The outstanding ability of targeting identification*** – the government used the northern-Thai dialect and the official dialect in the speeches. It is showed that the speaker intended to communicate to people in 2 groups- the northern-Thai group and the group of people in general. As the opposition's senders used only the official dialect so their target group was only one – the group of Thai people in general.

4) Senders' Background

According to the persuasive reasons, it was found that there is the relationship between the speaker's career and the presentation of persuasive reasons. Maj.Gen. Chamlong Srimuang is the ex-solider so his idea is about the rule and the principle

such as the resolutions that the soldier and the politician should follow. Abhisit Vejjajiva is the politician so his idea concerned about the government's administration such as the loophole of Constitution, the regardlessness to people's opinion. Teerayut Boonmee is the academician so his idea is about the analysis by the theory. Thus, the opposition's persuasive reasons are from 3 views of careers. For the government, Pol.Lt.Col. Taksin Shinnawattra is ex-police, politician and also the academician so his speeches were presented relating to the three matters above. That is the answer why the government can retort most of attacking speeches from the opposition.

5) Mass Media Report

This factor is the most important for political communication because it is the medium mode to distribute the speeches in wide area. In this case, the newspapers are the mass media to present the speeches in the news. Moreover; it was found that the newspapers tend to serve as the government's channel more than other groups. There are 287 speeches from the government while there are 242 speeches from the opposition. The government's speeches were presented in the news more than the opposition even though the government has fewer representatives.

5.3 Human needs and persuaded reasons

When analyzed the persuasive reasons by the communicative psychology on motivation theory, it was found that the persuasive reasons contained motivations which can increasingly stimulate the readers to agree the idea in this case. The persuasive reasons related to safety need, love and belonging need, esteem need, and self-actualization as shown in the Table 5.

Table 5. The comparison of the summary of persuasive reasons which related to human need between the opposition and the government.

The Relation to Human Needs in case of whether Pol.Lt.Col. Taksin Shinnawattra Should Resign as the Prime Minister.		
Needs	The opposition's persuasive reasons	The government's persuasive reasons
Safety Needs	The government administration was not competent.	The government's work was effective.
	Thailand would have many future problems if he did not resign.	The government administration was efficient.
	He was the cause of civil disharmony.	All persons in opposition were unreliable.
	-	Some anti-government activities of the opposition were illegal and undemocratic.
	-	Thailand would have many problems if he resigned.
Love and Belonging Needs	Many and various people demanded his resignation.	-
	He was the cause of civil disharmony.	-
Esteem Needs	-	Most people needed him as Prime Minister.
Self-actualization	Pol.Lt.Col. Taksin Shinnawattra's qualifications and personality were unsuitable for the Prime Minister position.	Pol.Lt.Col. Taksin Shinnawattra was suitably qualified to serve as the Prime Minister.

Besides the relation to human needs is the reflection on the motivation, it was also showed about the target group of the speakers. In this case, the main target group is the people who need safety. Another outstanding point, there are the uniqueness of target group which disappeared in each side. The opposition's uniqueness is the motivation about the love and belonging need whereas the government's uniqueness is about the esteem need.

In conclusion, there are the similar and different ways on persuasive communication between the government and the opposition. The government used persuasive reasons, kind of evidence and language characteristics to persuade the newspaper readers more various than the opposition. The difference of persuasive

ways is from the difference on political context which are the political targeting, social context, speaker's background and persuasive competence, and mass media report. The relation to human needs is the factor that makes the speeches effective for persuasion.

6. Suggestions

6.1 General Suggestions

- 1) Newspapers readers should realize that:
 - 1.1) Speeches in news were results of sender's attempt on persuasive communication and selection of mass media.
 - 1.2) Persuasive communication was overlapped on sender's presentation of reasons and language.
- 2) Newspapers readers should receive news from more than one source in order to monitor information accuracy and obtain the different views.
- 3) Mass media should report news objectively and impartially.

6.2 Suggestions for further study

- 1) Study evidence in details because according to this study, it was found that there was significant difference in details for persuasive communication.
- 2) Study persuasive communication in dimension of political power conformity.
- 3) Study persuasive communication ways in level of group representatives such as government's representative, general people's representative, NGOs' representative, etc.

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กาญจนา แก้วเทพ. (2547). การวิเคราะห์สื่อ แนวคิดและเทคนิค (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : บริษัทเบรนส์ เอจ จำกัด.
- _____. (2541). การศึกษาสื่อมวลชนด้วยทฤษฎีวิพากษ์ : แนวคิดและตัวอย่างงานวิจัย. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์
- คณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2542). การใช้ภาษาไทย 1 (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- คณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2542). การใช้ภาษาไทย 2 (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เฉลิมศักดิ์ อธิปัญญาสฤกษ์. (2544). การสื่อสารโน้มน้าวใจ: กรณีศึกษารายการสนทนานายมัน ชูชาติและนายคง รักไทย สมัยจอมพลป. พิบูลสงคราม. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา, บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นรินทร์ นำเจริญ. (2549). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการรายงานข่าว. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปณณรัตน์ พิงคานนท์. (2548). การสื่อข่าวและการเขียนข่าวหนังสือพิมพ์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มัทนา เจริญวงศ์. (2543). เนื้อหาการเมืองในหนังสือพิมพ์รายวัน. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการหนังสือพิมพ์, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เมตตา กฤตวิทย์, พัทธี เชยจรรยา และถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์. (2530). แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : ชมรมวิจัยและพัฒนานิเทศศาสตร์.
- รจิตลักษณ์ แสงอุไร. (2548). การสื่อสารของมนุษย์. กรุงเทพฯ : โครงการตำราและเอกสารทาง วิชาการคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนาวดี ลำราญสุข. (2545). วาทกรรมวิเคราะห์รายการนายกฯทักษิณคุยกับประชาชน และ รายการชวนออนไลน์. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย, บัณฑิต

วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิรัช วรรัตนกุล. (2543). วาทนิเทศและวาทศิลป์ : หลักทฤษฎีและวิธีปฏิบัติ ยุคศหัสวรรษใหม่

(พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสถียร เขยประดับ. (2540). การสื่อสารกับการเมือง : เน้นสังคมประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย. (2546). การใช้สื่อในการเมืองยุคใหม่. กรุงเทพฯ: เดือนตุลา.

(หนังสือรายงานประจำปี 2546).

สมาคมหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. หลักการทำหนังสือพิมพ์เบื้องต้น.

[ออนไลน์]. แหล่งข้อมูล: <http://www.thaipressasso.com/subjects/knowledge.htm>

[28 กรกฎาคม 2549]

สรศักดิ์ สิทธิรักษ์. (2527). การโน้มน้าวใจในงานเขียนเพื่อการประชาสัมพันธ์. กรุงเทพฯ : คณะ

วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุกัญญา ตรีทิเพนทร์. (2544). วาทกรรมการสร้างความจริงเชิงรัฐศาสตร์กับนิติศาสตร์ของ

หนังสือพิมพ์ในคดียกฟ้องคดีของทักษิณ ชินวัตร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท

สาขาวิชาวารสารสนเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนันท์ อัญชลินกุล. (2548). ระบบคำภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ลำดับที่ 78 ชุดศาสตร์แห่งภาษา ลำดับที่ 6)

สุรพล โสชนะเสถียร. (2537). การสื่อสารกับการเมือง (พิมพ์ครั้งที่ 2). กทม.: ประสิทธิ์กันท์ แอนด์
พริ้นติ้ง.

สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ. (2542) การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์. กทม. : สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.

สมจิต ชิวปรีชา. (2548) วาทวิทยา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. (2541). สื่อมวลชนกับการเป็นเวทีกลางของการต่อสู้ทางการเมืองและ

วัฒนธรรมในวิกฤตสื่อมวลชน ยุคจักรวรรดินิยมวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: อมรินทร์ พริ้น
ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์และคณะ. (2547). สื่อสารมวลชนเบื้องต้น: สื่อมวลชน วัฒนธรรม และสังคม

(พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรพินท์ ตรีอมรเลิศ. (2542). การนำเสนอเนื้อหาของหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับกระบวนการร่าง

รัฐธรรมนูญแห่งพระราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540. วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต สาขาวิชาการหนังสือพิมพ์, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
 อรรถพรณ ปิณฑน์โอวาท. (2546). การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ(พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:
 สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
 _____. (2542). วาทวิทยาในประวัติศาสตร์ไทย: ยุคกรุงธนบุรีและกรุง
รัตนโกสินทร์. คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (งานวิจัยโดยการสนับสนุน
 ของทุนงบประมาณแผ่นดิน)

ภาษาอังกฤษ

Charles Larson. (1986). Persuasion : Reception and Responsibility. Calif : Wadsworth.
 Kenneth E. Anderson. (1972). Persuasion : Theory and Practice (2nd ed). Boston: Allyn and
 Bacon.
 Maslow, A.H. (1954). Motivation and Personality. New York : Harper & Brothers 1954.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	น.ส.บัณฑิตา จารума
วัน เดือน ปีเกิด	8 กันยายน พ.ศ. 2522
สถานที่เกิด	นครศรีธรรมราช
ประวัติการศึกษา	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, พ.ศ.2540-2543 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) วิชาเอก ภาษาศาสตร์ (เกียรตินิยมอันดับ 1) มหาวิทยาลัยมหิดล, พ.ศ.2545-2550 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อ การสื่อสารและการพัฒนา)
ประวัติการทำงาน	เจ้าหน้าที่โครงการณรงค์และเผยแพร่ปัญหาเด็ก มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) ผู้ช่วยนักวิจัย สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่อยู่ปัจจุบัน	64/3 ซอยจางมีชัย 1 แขวงชักพระ คลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170
อีเมล	bjaruma@yahoo.com